

NYILVÁNOS VÁLTOZAT!

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

Levélcím: 1391 Budapest, 62. Pf. 211

Telefon: (06-1) 472-8865, **Fax:** (06-1) 472-8860

Ügyszám: Vj/29/2011.

Iktatószám: Vj/29-522/2011.

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa

- a Berke & Molnár Ügyvédi Iroda (1024 Budapest, Ady Endre utca 19.) és a dr. K. I. ügyvéd által képviselt **Betonpartner Magyarország Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.** (1103 Budapest, Noszlopy utca 2.), mint a Wopfinger Készbeton Kft. jogutódja;
- a Szoboszlai Ügyvédi Iroda (1146 Budapest, Abonyi u. 8. mf. 4.) és az Erős Ügyvédi Iroda / Squire, Sanders & Dempsey LLP. (1051 Budapest, Széchenyi István tér 7-8.) és dr. W. L. ügyvéd által képviselt **Cemex Hungária Építőanyagok Kft.** (1095 Budapest, Hajóállomás u. 1.), mint a Danubiusbeton Betonkészítő Kft. jogutódja;
- az Oppenheim Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi Mihály u.12.) és a Szabó Lia Ügyvédi Iroda által képviselt **DBK-Földgép Építési Kft.** (1061 Budapest, Paulay Ede utca 55.), mint a Duna Beton és Kavics Kft. jogutódja;
- a Kulcsár és Sztankó Ügyvédi Iroda (1041 Budapest, Templom u. 4. II. 9.) és a Dr. Hardicsay Ügyvédi Iroda által képviselt **Duna-Dráva Cement Kft.** (2600 Vác, Kőhidpart dűlő 2.), mint a TBG Hungária-Beton Befektető, Gyártó és Forgalmazó Kft. és a TBG Budapest Transzportbeton Gyártó és Forgalmazó Kft. jogutódja;
- a Dr. N. Cs. I. ügyvéd és a K. Szabó Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Széchenyi u. 14. 3/10.) által képviselt **Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft.** (1117 Budapest, Gábor Dénes utca 2., Infopark D épület);
- az Oppenheim Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi Mihály u.12.) által képviselt **Osteuropäische Zementbeteiligungs AG** (DE-20457 Hamburg, Willy-Brandt-Strasse 69), mint a Holcim Hungária Cementipari Zrt. jogutódja;
- az Oppenheim Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi Mihály u.12.) által képviselt **Osteuropäische Zementbeteiligungs AG Magyarországi Fióktelepe** (1037 Budapest, Montevideo u. 2/C.) mint a Holcim Hungária Cementipari Zrt. jogutódja;
- a dr. K. F. I. ügyvéd (1092 Budapest, Ráday u. 51.) és a Dr. Erdélyi Ügyvédi Iroda (8900 Zalaegerszeg, Ady Endre u. 2.) által képviselt **LASSELSBERGER HUNGARIA Termelő és Kereskedelmi Kft.** (1239 Budapest, Grassalkovich út 255.);
- a Kulcsár és Sztankó Ügyvédi Iroda (1041 Budapest, Templom u. 4. II. 9.) által képviselt **Magyar Betonszövetség „v.a.”** (1191 Budapest, Üllői út 206. B ép. I. lépcsőh. II. em.) és
- a Dr. N. Cs. I. ügyvéd által képviselt a **STRABAG Építő Zrt.** (1117 Budapest, Gábor Dénes utca 2., Infopark D épület)

eljárás alá vont vállalkozásokkal szemben gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának megsértése miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban – nyilvános tárgyalást követően – meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t.

I. Az eljáró versenytanács megállapítja, hogy

- a Betonpartner Magyarország Kereskedelmi és Szolgáltató Kft., mint a Wopfinger Készbeton Kft. jogutódja 2005-2007 között,
- a Cemex Hungária Építőanyagok Kft., mint a Danubius Betonkészítő Kft. jogutódja 2005-2007 között,
- a DBK-Földgép Építési Kft., mint a Duna Beton és Kavics Kft. jogutódja 2005-2007 között,
- a Duna-Dráva Cement Kft., mint a TBG Hungária-Beton Befektető, Gyártó és Forgalmazó Kft. és a TBG Budapest Transzportbeton Gyártó és Forgalmazó Kft. jogutódja 2005-2007 között,
- az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG, mint a Holcim Hungária Cementipari Zrt. jogutódja 2005-2007 között,
- a Magyar Betonszövetség „v.a.” 2005-2007 között,
- a STRABAG Építő Zrt. 2005-től 2007. augusztus 20-ig, majd
- a Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft. 2007. augusztus 21-től 2007 decemberéig,
- a LASSELSBERGER HUNGÁRIA Termelő és Kereskedelmi Kft. 2005-től 2007. január 30-ig

egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytattak az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.

E jogsértés miatt az eljáró versenytanács kötelezi a(z)

- a Betonpartner Magyarország Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-t 185.400.000,- – azaz egymáshatvanötmillió-négyszázezer – Ft;
- a Cemex Hungária Építőanyagok Kft.-t 643.900.000,- – azaz hatszáznegyvenhárommillió-kilencszázezer – Ft;
- a DBK-Földgép Építési Kft.-t 192.000.000,- – azaz százkilencvenkettőmillió – Ft;
- a Duna-Dráva Cement Kft.-t 465.800.000,- – azaz négyszázhatvanötmillió-nyolcszázezer – Ft;
- a Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft.-t 53.500.000,- – azaz ötvenhárommillió-ötszázezer – Ft;
- az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG-t 550.000.000,- – azaz ötszázötvenmillió – Ft;
- a LASSELSBERGER HUNGÁRIA Termelő és Kereskedelmi Kft.-t 270.200.000,- – azaz kétszázhetvenmillió-kétszázezer – Ft;
- a Magyar Betonszövetség „v.a.”-t 1.000.000,- – azaz egymillió – Ft;
- a STRABAG Építő Zrt.-t 428.400.000,- – azaz négyszázhuszonnyolcmillió-négyszázezer – Ft

bírság megfizetésére, amelyet a határozat kézbesítésétől számított harminc napon belül kötelesek megfizetni a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételei számlájára. Befizetéskor a közlemény rovatban feltüntetendő: az eljárás alá vont neve, a versenyfelügyeleti eljárás száma, a befizetés jogcíme (bírság). Ha a kötelezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal megindítja a határozat végrehajtását.

II. Az eljáró versenytanács

- az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG-vel szemben kiszabott bírság tekintetében a vele egy vállalkozás-csoportba tartozó Osteuropäische Zementbeteiligungs AG Magyarországi Fióktelepét,
- a Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft.-vel szemben kiszabott bírság tekintetében a vele egy vállalkozás-csoportba tartozó STRABAG Építő Zrt.-t,
- a STRABAG Építő Zrt.-vel szemben kiszabott bírság tekintetében a vele egy vállalkozás-csoportba tartozó Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft.-t

nevesíti – mivel a Tpvt. 78. § (5) bekezdése alapján külön végzésben egyetemlegesen kívánja kötelezni – a bírság be nem hajtott részének megfizetésére, amennyiben a bírságot a vállalkozáscsoport jogsértést megvalósító tagja önként nem fizeti meg, és a végrehajtás sem vezet eredményre.

III. Az eljáró versenytanács a Magyar Betonszövetség „v.a.”-val szemben kiszabott bírság tekintetében a jogsértés idején tagvállalkozás alábbi eljárás alá vont vállalkozásokat nevesíti:

- a Betonpartner Magyarország Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-t;
- a Cemex Hungária Építőanyagok Kft.-t;
- a DBK-Földgép Építési Kft.-t;
- a Duna-Dráva Cement Kft.-t;
- a Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft.-t;
- az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG-t;
- a LASSELSBERGER HUNGÁRIA Termelő és Kereskedelmi Kft.-t;
- a STRABAG Építő Zrt.-t

mivel a Tpvt. 78. § (6) bekezdése alapján külön végzésben egyetemlegesen kívánja kötelezni a bírság be nem hajtott részének megfizetésére, amennyiben a bírságot a Magyar Betonszövetség önként nem fizeti meg, és a végrehajtás sem vezet eredményre.

A határozat felülvizsgálatát az ügyfelek a kézbesítéstől számított harminc napon belül kérhetik a Versenytanácsnál benyújtott, vagy ajánlott küldeményként postára adott keresettel. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart, mely kérelmet az ügyfél a keresetlevélben terjesztheti elő.

Az eljáró versenytanács meghozta továbbá az alábbi

v é g z é s t.

- I. Az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak a nem fizető vevők kölcsönös ki nem szolgáltatásával összefüggő és a 2008-tól tanúsított magatartásai vonatkozásában a versenyfelügyeleti eljárást megszünteti.
- II. Az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak magatartásának a tisztességtelen piaci magatartás a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 11. § (2) bekezdés b) és c) pontja alapján történő vizsgálata vonatkozásában a versenyfelügyeleti eljárást megszünteti.

III. Az eljáró versenytanács megállapítja, hogy a Grafológiai Intézet kirendelt szakértő díját az általa benyújtott díjjegyzék alapulvételével meghatározott 135.255,- Ft – azaz egyszázharmincötezer-kettőszázötvenöt forint – összegben, mint az ügyben felmerült eljárási költséget az alábbi eljárás alá vont vállalkozások viselik és annak megfizetéséért egyetemlegesen felelnek:

- a Betonpartner Magyarország Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.;
- a Cemex Hungária Építőanyagok Kft.;
- a DBK-Földgép Építési Kft.;
- a Duna-Dráva Cement Kft.;
- a Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft.;
- az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG;
- a LASSELSBERGER HUNGÁRIA Termelő és Kereskedelmi Kft.;
- a Magyar Betonszövetség „v.a.”
- a STRABAG Építő Zrt.

A végzés I-II. része ellen a kézhezvételtől számított 8 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, de a Versenytanácsnál benyújtandó vagy ajánlott küldeményként postára adott jogorvoslati kérelemnek van helye. A jogorvoslati kérelmet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nemperes eljárásban bírálja felül, amely során kizárólag okirati bizonyításnak van helye, azonban a bíróság a feleket a szükségeshez képest meghallgathatja.

A végzés III. része ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye.

Ha a jogorvoslatra jogosult az egybefoglalt határozat és végzés ellen is jogorvoslattal él, a határozat elleni jogorvoslat szabályait kell alkalmazni.

I.

Az eljárás megindításának körülményei

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2011. június 9-én Vj-29/2011. sz. alatt versenyfelügyeleti eljárást indított a Betonpartner Magyarország Kereskedelmi és Szolgáltató Kft., a Cemex Hungária Építőanyagok Kft., a DBK-Földgép Építési Kft., a Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft., a Holcim Hungária Cementipari Zrt., valamint a TBG Hungária-Beton Befektető, Gyártó és Forgalmazó Kft. ellen, mivel az eljárás alá vont transzportbeton gyártó és értékesítő vállalkozások, valamint jogelődjeik igazgatói és kereskedelmi vezetői a 2005-től 2007-ig terjedő időszakban feltételezhetően a piac felosztására és a piaci árszint megtartására irányuló tárgyalásokon vettek részt, illetve ilyen irányú rendszeres tárgyalásokat folytattak. A rendelkezésre álló adatok alapján a piac felosztásához kiindulásként a tárgyaló felek minden esetben az előző évi piaci részesedés fenntartását és a védett vevők biztosítását vették alapul. A tárgyalások az év eleji megállapodást követően — amely során a piaci részesedések kerültek meghatározásra — havonta kétszer történtek, az adott hónapban megjelenő munkák elosztásával és teljesítés értékelésével, kizárólag az 1000 m³-nél nagyobb munkák esetében. A találkozók és egyeztetések célja az volt, hogy az eljárás alá vont vállalkozások az általuk korábban már meghatározott árszinteket és az eljárásban érintett betongyarak „védett” vevőit megtartsák, valamint felosszák a vevőket a piaci részesedéseknek megfelelően. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. § (2) bekezdésének a) és d) pontjaiban foglalt tényállások megvalósításával valószínűsíthetően megsértették a Tpv. 11. §-ának (1) bekezdésében előírt tilalmat. A közérdek védelme szükségessé tette az eljárás lefolytatását,

figyelemmel arra, hogy az eljárásban érintett vállalkozások együttes piaci részesedése közel 100% körüli lehetett a budapesti transzportbeton piacon.

2. A versenyfelügyeleti eljárás a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma 2011. április 11-én kelt, 3.Gpk.40.697/2011/2. sz. végzése alapján engedélyezett a CEMEX Hungária Kft., a Betonpartner Magyarország Kereskedelmi Szolgáltató Kft., a DBK-Földgép Építési Kft. és a Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft. eljárás alá vont vállalkozások székhelyén tartott Tpvt. 65/A. §-a szerinti előzetes értesítés nélküli helyszíni vizsgálattal (a továbbiakban: rajtaütés) indult.
3. A GVH 2012. november 19-én kelt Vj/29-129/2011. sz. végzéssel a Lasselsberger Hungária Termelő és Kereskedelmi Kft.-t az eljárásba ügyfélként bevonta, arra tekintettel, hogy részese lehetett a versenyfelügyeleti eljárás keretében vizsgálandó magatartásnak, mivel a vállalkozás igazgatói és kereskedelmi vezetői az eljárásban érintett, azaz a 2005-től 2007-ig terjedő időszakban részt vettek a piac felosztására és a piaci árszint megtartására irányuló, rendszeresen megtartott tárgyalásokon.
4. A GVH a 2013. szeptember 3-án kelt, Vj/29-134/2011. sz. végzéssel a vizsgálatot kiterjesztette az eljárás alá vont vállalkozások közötti feltételezett információcserére, valamint azon feltételezett megállapodások vizsgálatára, mely szerint bizonyos üzletfeleiket kölcsönösen nem szolgálták ki. A végzés indokolása szerint a versenyfelügyeleti eljárás megindítását követően a GVH észlelte, hogy az eljárás alá vont vállalkozások magatartása kiterjedhet a vállalkozások közötti feltételezett információcserére, valamint azon feltételezett megállapodások vizsgálatára, mely szerint bizonyos üzletfeleiket kölcsönösen nem szolgálták ki. A fenti magatartással az eljárás alá vont vállalkozások a Tpvt. 11. § (2) bekezdésének b) és c) pontjaiban foglalt tényállások megvalósításával valószínűsíthetően megsértették a Tpvt. 11. §-ának (1) bekezdésében előírt tilalmat.
5. A GVH a 2013. szeptember 3-án kelt, Vj/29-134/2011. sz. végzéssel a kiterjesztett eljárásba ügyfélként bevonta a STRABAG Építő Zrt.-t és a Magyar Betonszövetség „v.a.”-t. A végzés indokolása szerint a vizsgált magatartásnak valószínűsíthetően a STRABAG Építő Zrt. és a Magyar Betonszövetség „v.a.” is részese volt, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a Frissbeton Kft. csak 2007 óta piaci szereplő és a 2006-os találkozókra a STRABAG Építő Zrt. vett részt, továbbá a Magyar Betonszövetség „v.a.” a találkozókhoz ugyan csak a helyszínt biztosította, de tudomással bírt a találkozók tartalmáról, illetve az általa küldött meghívók valójában nem szövetségi ülésre, hanem a jogsértő kartelltalálkozókra vonatkoztak.
6. A TBG Hungária-Beton Befektető, Gyártó és Forgalmazó Kft. 2013. október 1-jén átalakult, beolvadt a Duna-Dráva Cement Kft.-be. Erre tekintettel a GVH 2013. október 31-én kelt, Vj/29-218/2011. sz. végzéssel az eljárásba bevonta a Duna-Dráva Cement Kft.-t.
7. A vizsgáló 2014. február 25-én kelt, Vj/29-363/2011. sz. végzésével az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG-t és az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG Magyarországi Fióktelepét, mint a Holcim Hungária Cementipari Zrt. jogutódjait az eljárásba ügyfélként bevonta.
8. A GVH 2013. október 31-én kelt, Vj/29-220/2011. sz. végzésével a Magyar Betonszövetséggel szemben, majd 2014. január 20-án kelt, Vj/29-257/2011. sz. végzésével a Holcim Hungária Cementipari Zrt.-vel szemben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 29/A. §-a alapján ideiglenes biztosítási intézkedést rendelt el. A Ket. 33. § (2) bekezdése alapján ideiglenes biztosítási intézkedés elrendelése esetén az ügyet soron kívül kell elintézni.
9. Az eljáró versenytanács Vj/29-255/2011. sz. alatt előzetes álláspontját, majd Vj/29-380/2011. és Vj/29-475/2011. sz. alatt kiegészítő előzetes álláspontjait közölte az eljárás alá vont vállalkozásokkal.

II.

Az eljárás alá vontak

II. 1. Betonpartner Magyarország Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (a továbbiakban: Betonpartner vagy Wopfinger)

10. A Betonpartner 2007 februárjában alakult. 2005 és 2007 között a jogelődje, a Wopfinger Készbeton Kft. folytatott betongyártási és értékesítési tevékenységet. A Wopfinger Készbeton Kft. 2001 októberében kezdte meg tevékenységét kettő budapesti és egy soproni üzemmel, 2003-ban egy új üzemet nyitott Maglódon, a vizsgált időszakban négy üzemmel rendelkezett. A vállalkozás tulajdonosai megvásárolták a Wopfinger Készbeton Kft.-t, továbbá a Lasselsberger cégcsoporthoz tartozó 4 betonüzemet. Az üzletrész és eszközvásárlásokat a GVH Vj/193/2006. sz. alatti eljárásban 2007. január 30-án engedélyezte. A Wopfinger Készbeton Kft. 2008. június 30-ig működött, amikor beolvadt a Betonpartnerbe.
11. A Betonpartner tevékenységi körébe transzportbeton előállítása tartozik. Termékei körét folyamatosan bővíti, melyek kiterjednek a szabvány szerinti betonok, látszó betonok, nagyszilárdságú és tartós betonok, metróbetonok, lött beton, öntömörödő betonokra is. A termékek minőségét saját laboratóriumában vizsgálja. Termékei kiszállítását és bepumpálását alvállalkozói végzik, akikkel több éve dolgozik együtt.
12. A Betonpartnerben az irányítási viszonyok százalékos formában az alábbiak szerint alakulnak: 34 % Hans Kostmann Beteiligungs AG, 33%, Wopfinger Transportbeton Ges.m.b.H, 30% ALAS International Baustoffproduktions AG, 3% dr. U. S..
13. A Betonpartner jelenlegi három ügyvezetője együttes cégjegyzési joggal rendelkezik. Az eljárás alá vont adatszolgáltatása szerint Dr. U. S. által a Betonpartnernél betöltött ügyvezetői pozíciója tanácsadói/konzulensi vezetői funkciót és szerepet jelent. Az operatív igazgatási-irányítási feladatokat – ezek körében a termelés irányítását, alapanyagok beszerzését, a vevői-ügyfélkapcsolatok irányítását, az értékesítési tárgyalások és szerződéses kapcsolatok irányítását és felügyeletét – a mindenkor két magyar vezető látja el.
14. A Betonpartner 2010. elejétől nem tagja a Magyar Betonszövetségnek, azóta annak ülésein sem vesz részt. Ezt megelőzően, a cég megalakulásától kezdődően a 2010. évi kilépésig tagként részt vett a szövetség munkájában.
15. A Betonpartner releváns forgalmi adatait, a 2013. évi nettó árbevételét, valamint a vállalkozáscsoport azonosítására vonatkozó adatokat az I. sz. melléklet tartalmazza.

II. 2. Cemex Hungária Építőanyagok Kft. (a továbbiakban: Cemex)

16. A Cemex egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság, egyedüli tagja a Cemex Austria AG.
17. A társaság 1989. évben alakult, két fő tevékenysége a betongyártás és a kavicsbányászat volt.
18. 1991-től 1998-ig a Readymix Ungarn GmbH gazdasági társaság volt az akkori Danubiusbeton Betonkészítő Kft. tulajdonosa, majd ezt követően a társaság tagja 1998-2004-ig a Readymix-Südost-Europa Holding GmbH lett. 2004-től 2005 év végéig a társaság egyedüli tagja a Readymix-Kies Union AG, 2006-tól pedig a Cemex csoporthoz tartozik.
19. A tevékenysége túlnyomórészt transzportbeton gyártása és bányászat. A Cemex Hungáriának három fő üzletága van: a transzport beton, az aggregátum és a burkolókö. Ez utóbbit előállító cégben 50 %-os részesedéssel és egy elsőbbségi részvénnel rendelkezik. Az üzletágak egész Magyarország területére kiterjednek, elsősorban városokra és a növekvő régiókra összpontosulnak. A Cemex Hungária csoport Magyarország második legnagyobb betongyártója, országszerte 38 készbeton-

gyárral, 7 kavics- és 1 kőbányával, 5 térközüemmel és hatvanmillió tonna nyersanyagtartalékkal rendelkezik, alkalmazottainak száma pedig nyolcszáz fő. Árbevétele megközelíti a 20 milliárd forintot.

20. A Cemex Csoport Magyarországnak jelentős szerepet szánt terjeszkedési politikájában. 2006-ban egymilliárd forintot költött arra, hogy Budapestre helyezze európai hálózatát kiszolgáló szolgáltató központját is. A Cemex Shared Service Center számos informatikai és pénzügyi szolgáltatást végez a Cemex-cégek számára. 2007-ben Majos-házán 730 millió forintból új térközüem épült, Dél-Pesten pedig egy új betongyárat építettek, melynek értéke 550 millió forint. A CEMEX csoport 1906-ban alapult a Cementos Hidalgo üzem megnyitásával Észak-Mexikóban, ami Észak-Amerika első modern cement üzeme volt, forgó égetőkemencével. A CEMEX csoport az elmúlt évek során egy mexikói regionális érdekeltségű vállalatból olyan globális céggé vált, amely több mint 50 országban van jelen és több mint 50 ezer alkalmazottat foglalkoztat. Hosszas előkészítés után 2005. március 1-jén az európai és amerikai hatóságok szükséges hozzájárulásainak megszerzésével a CEMEX felvásárolta az RMC csoporthoz tartozó osztrák tulajdonosán keresztül a Danubiusbeton Betonkészítő Kft.-t. A felvásárlási sort folytatva a CEMEX 2007 nyarán megvásárolta egyik riválisa, a Rinker 90 százalékos pakettjét. E tranzakcióval hozható kapcsolatba, hogy túladdt közép-európai érdekeltségein és amerikai cégeinek egy részén (például floridai és arizonai gyárak, valamint Utahban, Új-Mexikóban, Nebraskában levő telepek), valamint Európában egy katalóniai cementgyáron, valamint az osztrák és magyar cégeken.
21. A vizsgált időszakban a Cemex is tagja volt a Magyar Betonszövetségnek.
22. A Cemex releváns forgalmi adatait, a 2013. évi nettó árbevételét, valamint a vállalkozás-csoport azonosítására vonatkozó adatokat az I. sz. melléklet tartalmazza.

II. 3. DBK-Földgép Építési Kft. (a továbbiakban: DBK vagy Duna Beton)

23. A DBK két tagja a Porr Bau GmbH (1100 Bécs, Absberggasse 47., Ausztria) és a Schotter und Betonwerk Karl Schwarzl Betriebsgesellschaft GmbH. A vállalkozások a törzsbetétek 50-50%-ával rendelkeznek. Mindkét vállalkozás egyedüli tagja az ausztriai székhelyű Allgemeine Baugesellschaft – A. Porr Aktiengesellschaft.
24. A DBK 2007. december 31-én jött létre a Földgép Duna Kft., illetve a Duna Beton és Kavics Kft. egyesülésével. A vállalkozás jogelődjét, a Földgép Duna Kft.-t a cégbíróság az átalakulás következtében 2007. december 31-én törölte a cégjegyzékből.
25. A vállalkozás alapításától kezdve transzportbeton előállításal foglalkozott. A gazdasági válság eredményeként, az építőiparban tapasztalt jelentős visszaesés következtében az utóbbi években a DBK egyre nehezebb pénzügyi helyzetbe került. A folyamatos veszteségek eredményeként a vállalkozás fokozatosan a termelés jelentős csökkentésére kényszerült, és mára már egyáltalán nem végez termelési tevékenységet, mindössze egy munkavállalóval rendelkezik. A DBK egyetlen vagyoni értékű joga egy bányaszolgalmi jog Kiskunlacházán, egy magánszemély földtulajdonán, azonban a DBK jelenleg ezt is haszonbérbe adja.
26. A DBK is tagja volt a vizsgált időszakban a Magyar Betonszövetségnek, azonban nyilatkozata szerint a gazdasági válság okozta piacvesztés és költségtakarékossági megfontolások következtében 2011 szeptemberétől megszüntette tagságát.
27. A DBK releváns forgalmi adatait, a 2013. évi nettó árbevételét, valamint a vállalkozás-csoport azonosítására vonatkozó adatokat az I. sz. melléklet tartalmazza.

II.4. Duna-Dráva Cement Kft. (a továbbiakban: Duna-Dráva vagy TBG)

28. A TBG tulajdonosa a Duna-Dráva. A TBG 2013. október 1-jén átalakult, beolvadt a Duna-Dráva Cement Kft.-be.

29. A TBG 1996. október 1-jén alakult, jelenlegi fő tevékenysége az előre kevert beton előállítás. A társaság a beton és kavicsipar szervező, befektető holdingvállalata, tevékenysége kiterjed transzportbeton gyártásra, szállításra egyaránt.
30. A TBG közvetlen irányítással rendelkezett a Dunai Kavicsüzemek Kft.-ben, a TBG Dunakanyar Kavics-Beton Kft.-ben, a TBG Kállai Transzportbeton Gyártó és Fuvarozó Kft.-ben, valamint a TBG Rába Beton Betongyártó és Forgalmazó Kft.-ben, valamint 2006. április 24-től jogutódja a TBG Budapest Transportbeton Gyártó és Forgalmazó Kft.-nek, melyben ezen időpont előtt közvetlen irányítást biztosító befolyással rendelkezett.
31. A Duna-Dráva tulajdonosai a SCHWENK ZEMENT KG. valamint a Heidelberg Cement Central Europe East Holding B.v.
32. A TBG, mint alapító tag a szövetség 1998-as alapítása óta részt vesz annak tevékenységében.
33. A Duna-Dráva releváns forgalmi adatait, a 2013. évi nettó árbevételét, valamint a vállalkozás-csoport azonosítására vonatkozó adatokat az I. sz. melléklet tartalmazza.

II. 5. Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft. (a továbbiakban: Frissbeton)

34. A Frissbeton – a cégnyilvántartás adatai szerint – 2007. augusztus 21-én alakult a Strabag Építő Zrt. „Frissbeton” üzletágának jogutódjaként, melynek során a Strabag Építő Zrt.-ből kivált és új cégben egyesült a transzportbeton gyártásával és forgalmazásával foglalkozó terület. A Frissbeton jelenleg 24 állandó és 6 mobil keverőteleppel rendelkezik. A cég főtevékenysége az előre kevert beton gyártása, melynek keretében építési projektek – autópálya építés, közúthálózat rekonstrukciós munkálatai, útépítés, hídépítés, magasépítési, mélyépítési projektek, látszóbeton felületek – kivitelezéséhez szállít transzportbetont.
35. A cégjegyzék szerint a társaság tulajdonosa a Bau Holding Beteiligungs Aktiengesellschaft. A Frissbeton a Strabag Építő Zrt.-vel egy vállalkozáscsoportba tartozik.
36. A magyarországi betongyártó tevékenység stratégiai irányítását a direktíóvezetők látják el, akik a cég ügyvezetői. A tevékenység operatív irányítását a területi vezetők végzik, akik munkavállalóként szintén cégszerű aláírási joggal rendelkeznek.
37. A Frissbeton 2007-től, megalakulása óta tagja a Magyar Betonszövetségnek.
38. A Frissbeton releváns forgalmi adatait, a 2013. évi nettó árbevételét, valamint a vállalkozás-csoport azonosítására vonatkozó adatokat az I. sz. melléklet tartalmazza.

II.6. Osteuropäische Zementbeteiligungs AG (a továbbiakban: OZ AG vagy Holcim)

39. Az OZ AG 2008. október 22. és 2012. október 26. között PROVISTA Einhundertvierzehnte Vermögensverwaltungs-Aktiengesellschaft néven szerepelt a hamburgi helyi bíróság cégnyilvántartásában. 2012. szeptember 18-án a Holcim Auslandsbeteiligungs GmbH (Deutschland) megszerezte az OZ AG feletti irányítást. 2012. október 26-án a társaság neve OZ AG-ra változott.
40. Az OZ AG nyilvántartási száma: HRB 107017. Nyilvántartását vezető bíróság: Handelsregister des Amtsgerichts Hamburg (DE-20355 Hamburg, Cattamacherreihe 20.). Az OZ AG részvényeinek egyedüli tulajdonosa a Holcim Auslandsbeteiligungs GmbH. A Holcim Auslandsbeteiligungs GmbH főtevékenysége cementgyártás.
41. Az OZ AG székhelye megegyezik a Holcim Auslandsbeteiligungs GmbH székhelyével (DE-20457 Hamburg, Willy-Brandt-Strasse 69.). Képviselőre jogosult személy: K. B. K. B. a Holcim Auslandsbeteiligungs GmbH egyik cégjegyzésre jogosult tisztviselője is.
42. A Holcim Hungária Cementipari Zrt. (a továbbiakban: Holcim) közgyűlése a tőkeegyesítő társaságok határon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL. törvény, valamint a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény alapján határozott az OZ AG németországi székhelyű társasággal való egyesülésről, melynek során a Holcim beolvadt az OZ AG német társaságba.

43. Az OZ AG a 2/2013.12.18. sz. alapítói határozat tanúsága szerint – az OZ AG a Holcimmal történő határon átnyúló egyesülését a hamburgi helyi bíróság 2013. november 29-i napjával bejegyezte, melynek eredményeként az Egyesülés hatályba lépett és ezzel a nappal az OZ AG, mint általános jogutód megszerezte a beolvadó Holcim teljes vagyonát. Az Egyesülést követően a Holcim magyarországi üzleti tevékenységét az OZ AG Fióktelepe folytatja és a Holcim valamennyi eszköze az OZ AG Fióktelepnél marad. 2013. november 29-én a Holcim vagyona az OZ AG Fióktelepéhez kerültek allokálásra.
44. Az OZ AG 2013. április 15-én a Holcimmal beolvadási terv formájában, a társaságnak a cégjegyzékbe történt bejegyzésétől számított első két évben utólagos vagyonszerzés révén bekövetkező vagyongyarapodásra vonatkozó szerződést kötött, a Holcimnak, mint átruházó jogalanynak az OZ AG-be, mint átvevő jogalanyba történő beolvadása tárgyában, melyhez hozzájárulását adta az OZ AG 2013. április 12-i közgyűlése, valamint a Holcim 2013. október 4-i közgyűlése. A 2013. április 15-i közös beolvadási tervben foglaltak szerint a Holcim határon átnyúló jelleggel beolvadt az OZ AG-be, mint átvevő jogalanyba. (Vj/29-253/2011.)
45. Az OZ AG 2/2013.12.18. sz. alapítói határozatának tanúsága szerint az OZ AG a Holcim vagyonát és eszközeit a magyarországi fióktelepnek allokálta. A Hamburgi Járásbíróság 2013. november 29-én kelt bejegyző végzése szerint az OZ AG-be,

„mint átvevő jogalanyba a 2013.04.15-i közös beolvadási tervben foglaltak, valamint a társaság 2013.04.12-i közgyűlésének és az átruházó jogalany 2013.10.04-i közgyűlésének hozzájáruló nyilatkozata szerint határokon átnyúló jelleggel beolvadt a magyarországi lábatlani székhelyű Holcim Hungária Cementipari Zártkörűen Működő Részvénytársaság. [...]

A Társaságnak a Holcim Hungária Cementipari Zrt. (HHU) társasággal történő, határon átnyúló egyesülését (Egyesülés) a Hamburgi Helyi Bíróság (Amtsgericht Hamburg) 2013. november 29. napjával bejegyezte, melynek eredményeként (i) az Egyesülés hatályba lépett, és ezzel a nappal a Társaság, mint általános jogutód megszerezte a beolvadó HHU teljes vagyonát.

Az Egyesülésre vonatkozó Egyesülési Szerződés Közös Tervezete (melynek közzétételére és az illetékes bíróságok részére történő benyújtására a vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelelően sor került) értelmében az Egyesülést követően (i) a HHU magyarországi üzleti tevékenységét a Fióktelep folytatja, és (ii) a HHU valamennyi eszköze a Fióktelepnél marad.

Az Egyesülési Szerződés Közös tervezetében írtak értelmében a Társaság a jelen határozatban megállapítja, hogy 2013. november 29. napjával a jelen határozat 1. sz. mellékletében meghatározott vagyonelemek a Fióktelephez kerültek allokálásra, amelyek összesített értéke 128.435.000,- Ft.”

46. A Tatabányai Törvényszék Cégbírósága 2014. január 30-án kelt, Cg. 11-10-001582/258. sz. végzésével a Holcim Hungária Cementipari Zrt.-t átalakulás (beolvadás) miatt 2014. január 30-ai hatállyal törölte a cégjegyzékből. A cégbíróság végzése szerint a Holcim Hungária Cementipari Zrt. átalakulása folytán a jogutód cég az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG (Nyilvántartási szám: HRB 107017). A Holcim által a 2007. évi CXL. törvény 6. §-a szerinti tanúsítvány kiállítása iránti kérelme szerint (Vj/29-314/2011.):

„Tekintettel arra, hogy a határon átnyúló egyesülésre az Átvevő Társaságba történő beolvadással kerül sor, a Társaság jogutódja az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG, egy Német Szövetségi Köztársaságban bejegyzett, részvénytársaság (Aktiengesellschaft) cégformájú tőkeegyesítő társaság lesz.”

47. Az Osteuropäische Zementbeteiligungs AG Magyarországi Fióktelepe 2014. február 21-én kelt, Vj/29-362/2011. sz. beadványának mellékleteként becsatolt közös jelentés szerint az OZ AG semmilyen üzleti tevékenységet nem folytat, a Holcimmel történő egyesülést követően a Magyarországon kifejtett üzleti tevékenységeit az OZ AG egy vagy több fióktelepén keresztül fogja végezni. Az OZ AG-nek nincsenek leányvállalatai. A közös jelentés szerint:

„Az egyesülést követően az OZ lesz a továbbműködő jogutód társaság és a HHU [ti. Holcim, beszúrás az eljáró versenytanácstól] megszűnik. Az OZ fő részvényese a HAB lesz, és lesznek kisebbségi részvényesek – a HHU azon további részvényesei, akik úgy nyilatkoznak, hogy a jogutód társaság, az OZ részvényesei kívánnak lenni. A HHU korábbi tevékenységeit az átalakulás napjától Magyarországon az OZ magyarországi fióktelepe fogja folytatni és végezni.[...] A HHU mint beolvadó társaság határon átnyúló egyesülés keretében beolvad az OZ-be, az átvevő társaságba. Az egyesülés eredményeként a HHU teljes vagyona, ideértve valamennyi jogot és kötelezettséget, egyetemes jogutódlás keretében az OZ-re száll át az OZ-ben való részesedést megtestesítő részvények ellenében, a HHU pedig az UmwG 122a szakasz (2) bekezdése és a 2. szakasz 1. pontja, valamint a Gt. 81. szakasza alapján felszámolás nélkül megszűnik. Az egyesülés – és ezzel együtt az eszközök és kötelezettségek átszállása – az átvevő társaság tekintetében joghatósággal rendelkező cégnyilvántartásba való bejegyzéssel lesz hatályos.[...] Az egyesülés az átvevő társaság vonatkozásában illetékes hamburgi helyi bíróság cégnyilvántartásába történő bejegyzéssel lép hatályba („az átruházás hatályosulásának napja”) Az egyesülés hatályosulásával a HHU vagyona, ideértve minden kötelezettséget és szerződéses jogviszonyt, teljes egészében az OZ-re száll át, amely ezt magyarországi fióktelepe rendelkezésére bocsátja. Az átvevő társaság válik minden, a HHU által kötött szerződés szerződő felévé és minden olyan dologi jog jogosultjává, amelynek korábban a HHU volt a jogosultja. Az egyesülés dologi jogi szempontból mindaddig nem hatályosul, amíg azt be nem jegyzik az átvevő társaság cégnyilvántartásába. A fent nevezett jogkövetkezmények ettől az időponttól hatályosak harmadik személyekkel szemben.[...] Az egyesülés eredményeként a HHU megszűnik és minden eszköze és kötelezettsége az egyetemes jogutódlás keretében teljes egészében az átvevő társaságra száll át.[...] Az egyesülést követően a HHU valamennyi eszköze az OZ magyarországi fióktelepénél marad, amely folytatja a HHU tevékenységét. Ennek megfelelően funkcionális értelemben a HHU valamennyi eszköze a fióktelephez allokálható. Amellett, hogy azokat az OZ mérlegében is kimutatják, a HHU által átruházott eszközök a fióktelep könyvvitelének a részét képezik, aminek az a szerepe, hogy a magyar fióktelep eredménye elkülönülten megállapítható legyen. [...] Az egyesülés hatályosulásával a HHU jogutódlással, végelszámolás, illetve felszámolás lefolytatása nélkül megszűnik. Jogi személyként megszűnik létezni, és általános jogutódként az OZ lép a helyébe.”

48. A Holcim 2000. január 31-én jött létre – UNI-CEM Egyesült Cementipari Részvénytársaság cégnévvel –, a jogelőd cégek, a HCM Hejőcsabai Cement- és Mészipari Részvénytársaság és a Lábatlani Cementipari Részvénytársaság egyesülésével. Az új társaság működését 2000. február 1-jén kezdte meg, 2000. április 25-től PANNONCEM Cementipari Részvénytársaság, 2001. május 31-től Holcim Hungária Cementipari Részvénytársaság, 2006. június 6-tól pedig a jelenlegi, Holcim Hungária Cementipari Zártkörűen Működő Részvénytársaság cégnévvel folytatja tevékenységét.
49. A Holcim egyik jogelődje, a Lábatlani Cementipari Részvénytársaság 1998. november 30-tól egyedüli üzletész-tulajdonosa volt a Holcim Beton Betongyártó Részvénytársaságnak, amely 5 telephelyén és 12 fióktelepén 12 betongyárat és 2 kavicsbányát működtetett, és amelyekkel Budapest, valamint az Észak-Dunántúl térségét látta el betontermékekkel.

50. A Holcim a Holcim Csoport tagja. A Holcim Csoport fő tevékenységei a cement- és előkevert beton (RMX) gyártás, valamint a kavics-kitermelés. A Holcim Csoport ezen túl fő tevékenységeit kiegészítő, ahhoz kapcsolódó szolgáltatásokat nyújt.
51. A Holcim Csoport Magyarországon a vizsgált időszakban leányvállalatán, a Holcimen keresztül volt jelen. A Holcim fő tevékenységei a cement- és előkevert beton/transzportbeton gyártás és értékesítés, valamint a kavicskitermelés. A vállalkozás leányvállalatán, az Ecorec Hungária Kft.-n keresztül hulladékkezelési tevékenységet is végez.
52. A Holcim két cementgyárral rendelkezett Magyarországon: az Esztergom városához közel található Lábatlanban és Miskolc mellett, Hejőcsabán. A magyarországi cementgyárakban kizárólag szürke cement gyártása zajlik, illetve zajlott. A lábatlani gyár ma is végez cementtermelési tevékenységet. A hejőcsabai gyár termelése a gyárral kapcsolatos jogviták következtében 2011-ben ideiglenesen leállításra került. A cementgyártáson túl a Holcim cement értékesítésével is foglalkozik: a vevők között nagykereskedők és végső felhasználók is találhatók.
53. A Holcim Csoport Magyarországon 17 előkevert betont/transzportbetont gyártó üzemet működtet. A Holcim Magyarországon Abdán, Hejőpáiban és Taksonyon rendelkezik kavicsbányával, ahol a bányák környezetében működő saját betonüzemei alapanyag-ellátására törekszik.
54. Az Ecorec Hungária Kft. révén a Holcim Csoport magyarországi tevékenysége kiterjed a környezetvédelmi szolgáltatásokra, így a hulladékgyűjtésre- és kezelésre is.
55. A Holcim jogelődje, a Transbeton Rt. 1999-ben alapító tagja volt a Magyar Betonszövetségnek, a Holcim betonszövetségi tagsága 2010 márciusában megszűnt.
56. Az OZ AG/Holcim releváns forgalmi adatait, a 2013. évi nettó árbevételét, valamint a vállalkozás-csoport azonosítására vonatkozó adatokat az I. sz. melléklet tartalmazza.

II.7. LASSELSBERGER HUNGÁRIA Termelő és Kereskedelmi Kft. (a továbbiakban: Lasselsberger)

57. A Lasselsberger 2001-ben jött létre több kft. összeolvadásával. Elsősorban kavics, homok és mészkőbányászattal foglalkozó társaságok voltak ezek, illetve a Lasselsberger Csoport burkolólapjait forgalmazták Magyarországon. Az összeolvadás körüli években épült ki a társaság transzportbeton hálózata, Budapesten kettő, az ország további részein hét üzemmel. Így alakult ki a három üzletág, elsődlegesen a kavics, homok és mészkő, mészkőliszt termelés és értékesítés, transzportbeton gyártás és burkolólap forgalmazás.
58. A tevékenységben első nagyobb változás 2004-ben történt, amikor a Kft. megvásárolta a Villeroy & Boch Magyarország Kft.-től a burkolólap gyártó egységét, így már nemcsak forgalmazta a burkolólapokat, hanem gyártotta is. Az építőipari visszaesés miatt 2006-ban le kellett állítani a termelést. A Lasselsberger Csoport 2005-ben megszerezte a Zalakerámia Zrt.-t, így ettől kezdve a Kft. már nem forgalmazta a csoport burkolólapjait.
59. A Lasselsberger eladta a transzportbetont gyártó üzemeit 2006-2007 folyamán, így jelenleg a korábban is meghatározó kavics, homok és kő-bányászattal és értékesítéssel foglalkozik. A GVH 2007. január 30-án kelt, Vj/193/2006/6. sz. határozatával engedélyezte, hogy a Hans Kostmann Beteiligungs AG és a Wopfinger Transportbeton Ges.m.b.H. közösen irányítást szerezzen a CEE Chemicals Vagyonkezelő Kft. felett, továbbá a CEE Chemicals Vagyonkezelő Kft. megszerezze a Lasselsberger Hungária Kft. Budapest, Győr, Székesfehérvár és Szombathely településeken lévő transzportbeton üzemeit.
60. A Lasselsberger tulajdonosa 99,99 %-ban a Lasselsberger GmbH AT és 0,01 %-ban pedig Ing. J. L.. A Lasselsbergert saját anyavállalata irányítja, valamint a következő társaságok esetében van tulajdonosi és irányítási kapcsolatban: Kerámialand 2005 Kft., Szigetkavics Kft., Terra Pannon Kavics Kft.
61. Társult vállalatként működik Magyarországon a Lasselsberger-KNAUF Kft., amellyel a Kft. csak tulajdonosi kapcsolatban áll.

62. A Lasselsberger releváns forgalmi adatait, a 2013. évi nettó árbevételét, valamint a vállalkozáscsoport azonosítására vonatkozó adatokat az I. sz. melléklet tartalmazza.

II. 8. Magyar Betonszövetség „v.a.” (a továbbiakban: Betonszövetség vagy Szövetség)

63. A Betonszövetség, mint a transzportbeton gyártó és forgalmazó vállalkozások érdekképviselői szervezete az 1998. évben alakult. Feladata a Szövetség által képviselt érdekek bemutatása és képviselete, munkáltatói érdekképviselői ellátása, a munkabizottság és munkavédelem alapelveinek és eszközeinek kidolgozása és terjesztése, a lakás és betonépítésszerkesztés területén érdekek érvényesítése, az emberi környezet és természet védelme, szabványosítási minőségbiztosítási feladatok megvalósítása, tisztességtelen piaci magatartás elleni fellépés, fogyasztóvédelmi tevékenység támogatása, tapasztalatcsere szervezése, szakmai képzés és továbbképzés szervezése. A Szövetség e feladatkörökben tevékenykedett, amelyekből kiemelkedik az új betonszabvány kidolgozása, az oktatás megszervezése.
64. Az építőanyag ipart sújtó válság a hazai transzportbeton iparban is olyan drasztikus kereslet és termelés csökkenést eredményezett, amely az érdekvédelmi és érdekképviselői tevékenységet nem tudta az adott formában használni, ezért a Szövetség 2013. május 28-án végelszámolási eljárás bejegyzési kérelmet nyújtott be az illetékes bírósághoz, mely 7.Pk.60.904/1998/25. sz. végzésével elrendelte a Szövetség végelszámolását. (Vj/29-374/2011.)
65. A Szövetség legfőbb szerve a közgyűlés, irányító szerve az Elnök és az Elnökség, adminisztratív irányítója az ügyvezető.

II. 9. STRABAG Építő Zrt. (a továbbiakban: Strabag)

66. A Strabag 2002. augusztus 31-én alakult jogelődje, a STRABAG Építő Kft. részvénytársasággá történő átalakulásával. A Társaságot 2002. december 31-én jegyezték be a cégjegyzékbe, négy telephellyel és 33 fiókteleppel rendelkezik.
67. A Strabag egyik jogutódja a Szegedi út Ingatlankezelő Kft., amely 2005. június 29-én vált ki a Strabagból. A másik szétválás a Strabag történetében 2007. augusztus 21-én történt, melynek során a következő jogutód társaságok jöttek létre: STRABAG-MML Magas- és Mérnöki Létesítmény Építő Kft., Frissbeton Betongyártó és Forgalmazó Kft., Bitunova Útfenntartó és Emulziógyártó Kft. és Útépítőgépek Szolgáltató Kft.
68. 2005-2007 közötti időszakban a STRABAG Építő Zrt. közvetlen irányítást biztosító befolyással rendelkező részvényese a Bau Holding Beteiligungs Aktiengesellschaft volt. Ezen időszakban a Strabag konszern operatív irányítási rendszere független volt a cégjogi szervezeti rendszertől. Az egyes építőipari tevékenységek (magasépítés, közlekedésépítés, alapanyaggyártás) külön irányítás alatt álltak, területi alapon szervezett egységes országos vezető nem volt, az egyetlen közös felettes szerv kizárólag a Strabag SE Elnöksége volt. Az irányítási rendszerben az egyes szintek az elért teljesítmény függvényében a területi vezetés, a direktívavezetés és az ágazati vezetés voltak az Igazgatóság alatt. Az egyes vezetői pozíciókban a vezető személye is független volt attól, hogy melyik cégben volt munkavállaló vagy vezető tisztségviselő, és a Strabag igazgatóságának tagjai sem rendelkeztek operatív irányítási jogkörrel a vállalkozás valamennyi tevékenységével kapcsolatban.
69. A Strabag az eljárás alá vont vállalkozások közül a Frissbetonnal egy vállalkozáscsoportba tartozik.
70. A Strabag alapvetően nem értékesítéssel, hanem építőipari kivitelezéssel foglalkozó vállalkozás volt 2005-2007 között, a társaság nettó árbevételének mindössze 3,5-4%-át tette ki a transzportbeton értékesítés Magyarország teljes területén. 2007. augusztus 21-e óta a Strabag nem foglalkozik transzportbeton értékesítéssel.
71. A Strabag a vizsgált időszakban több területen állt üzleti kapcsolatban az eljárás alá vont vállalkozásokkal. A Strabag 2007. augusztus 21-ig, a Frissbeton megalakulásáig résztvevője volt a

transzportbeton gyártási piacnak, így az eljárás alá vont vállalkozások részére eseti jelleggel transzportbetont értékesített, tartalékküzemként kiszolgálták őket, a transzportbeton gyártásához szükséges alapanyagot (kavics, cement) vagy transzportbetont vásárolt tőlük. Annak ellenére, hogy stratégiaiilag nem volt támogatott a konkurenciától történő vásárlás, sok esetben ez nem volt elkerülhető, mert az adott területen nem volt más lehetőség (pl.: cementgyárak korlátozott száma vagy kapacitáshiány miatt). Ezen kívül 2005-2007 között a Strabag, mint az építőipari kivitelezés számos területén jelentős teljesítményt képviselő kivitelező vállalat, transzportbetont vagy más építőipari alapanyagot vásárolt a kérdéses vállalkozásoktól. A Strabag 2007. augusztus végéig rendelkezett saját betongyártó kapacitással is, azonban ez, egyrészt, nem jelentett országos lefedettséget, másrészt a kivitelező és betongyártó területek a Strabagon belül külön irányítás alatt álltak, így a betongyártó területnek részt kellett vennie a piaci versenyben a többi piaci szereplővel azonos feltételek mellett.

72. Az 1895-ben alapított úthengerüzemből az évek során kialakult a Strabag építőipari konszern, mely az építőipar minden területén jelen van és meghatározó, jelentős európai építőipari vállalként az egész világra kiterjedően tevékenykedik. 2004 októberében a BAU HOLDING STRABAG AG európai társasággá – Societas Europaea (SE), az európai jog alapján álló társasággá – alakult, elnevezése attól fogva BAU HOLDING STRABAG SE. A Strabag SE-t a Haselsteiner-csoport, az R-H-csoport, az Uniqua-csoport és a Rasperia Trading Ltd irányítja az általuk kötött részvényesi megállapodás alapján (COMP/M.4710 - Rasperia / R-H / UNIQUA / STRABAG.). A konszern felépítése az évek folyamán folyamatosan változott, vállalkozásrészek kerültek megvásárlásra, illetve értékesítésre. A konszern, mint vezető építőipari szolgáltató Közép- és Kelet-Európában több mint 500 helyszínen kb. 60.000 főt foglalkoztat, építőipari szolgáltatásainak értéke közel 11 milliárd euró. A STRABAG SE legfőbb márkanevei: a Strabag mellett a DYWIDAG, a HEILIT+WOERNER és a Züblin. A csoport tevékenységének földrajzi megoszlása alapján az EGT tagállamokon belül Németországban, Ausztriában és a Közép-Kelet-Európában fejt ki a tevékenységét, utóbbin belül különösen Csehországban, Szlovákiában, Magyarországon, Lengyelországban és Romániában. Jelen van továbbá az Arab Félsziget néhány piacán, továbbá Kanadában, Chilében, Kínában és Indiában. Építkezési tevékenységének több mint 80 %-át olyan piacokon fejt ki, amelyekben az első három helyen szerepel. E piacok közé tartozik Csehország, Magyarország, Szlovákia és Lengyelország.
73. A Strabag SE tevékenységi köre igen komplex, és olyan szolgáltatásokból áll, amelyek átfogják az építőipar teljes értékesítési láncát. Ezeket három különböző üzletcsoportra lehet felosztani: Építmények és Mérnöki Létesítmények; Közlekedési Infrastruktúrák; valamint Alagútépítés és Projekt-fejlesztés. A Strabag csoporthoz számos Magyarországon bejegyzett cég is tartozik.
74. A Strabag releváns forgalmi adatait, a 2013. évi nettó árbevételét, valamint a vállalkozás-csoport azonosítására vonatkozó adatokat az I. sz. melléklet tartalmazza.

III.

Az érintett piac

75. A Tptv. 14. §-a alapján az érintett piacot a megállapodás tárgyát alkotó áru és földrajzi terület figyelembevételével kell meghatározni. A megállapodás tárgyát alkotó árun kívül figyelembe kell venni a – felhasználási célra, az árra, a minőségre és a teljesítés feltételeire tekintettel – ésszerűen helyettesíthető árukat (keresleti helyettesíthetőség), továbbá a kínálati helyettesíthetőség szempontjait. Földrajzi terület az, amelyen kívül a fogyasztó nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut beszerezni, vagy az áru értékesítője nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut értékesíteni.

III.1. Az érintett termékpiac

76. Az eljárás alá vont vállalkozások tevékenységi köre alapvetően beton termékek gyártására terjed ki, azon belül a vizsgált magatartással közvetlenül érintett tevékenység az előre kevert beton, a transzportbeton gyártása és forgalmazása. A betongyártáson belül az előre kevert beton gyártása szakágazatba (TEÁOR 26.63) tartozik a transzportbeton gyártása.
77. A beton cement, keverővíz, adalékanyag és esetenként adalékszer keveréke, amely kezdetben alakítható, majd idővel mesterséges kővé szilárdul. A betonnak három megjelenési formája van: a betonkeverék, a friss beton és a szilárd beton. A betonkeverék vagy száraz beton a beton összetevőinek keveréke víz nélkül. A friss beton a zsaluzatba bedolgozható/bedolgozott betonkeverék, amelyen a kötés jelei még nem mutatkoznak. A szilárd beton megkötött, szilárd halmazállapotú anyag.
78. A betonok osztályozása és jelölése az alapvető fizikai és mechanikai tulajdonságaik alapján történik, melyet szabvány határoz meg, 2006-ig az MSZ 4719, 2006-tól az MSZ EN 206-1. Az MSZ 4719 szabvány az alábbi csoportosításokat alkalmazza:
- a) Testsűrűség szerint (C: concrete = beton): könnyűbeton (LC), normál beton (C), nehéz beton (HC),
 - b) Konzisztencia (formálhatóság, víztartalom) szerint: földnedves beton (FN), kissé képlékeny (KK), képlékeny (K), folyós (F),
 - c) Nyomószilárdság szerint (N/mm²): (C8/10-től - C100/115-ig terjedő osztályokban,
 - d) Környezeti osztály szerint: fagyálló (XF), vízzáróság (XV, VZ) kopásállóság (XK).
79. Példának okáért a C20-16 KK jelölés szerint:
- „C” anyagra utaló jel (Concrete = beton)
 - „20” szilárdsági mutató (20 N/mm²)
 - „16” maximális szemnagyság (16 mm)
 - „KK” konzisztencia (formálhatóság, víztartalom) (kissé képlékeny)
80. Az MSZ EN 206-1 szabvány szerinti jelölés összetettebb, mint a korábbi. Fel kell tüntetni, mind a henger, mind a kockaszilárdságot (korábban nyomószilárdság), a legnagyobb szemnagyságot, konzisztenciát területi osztályokkal, valamint a környezet osztályba sorolást és a fagyállósági jelölést. Pl.: C20/25 F3 XC1.
81. A friss beton, előkevert beton vagy transzportbeton előállításban a betonüzemek (-gyárak) és a mobil betonkeverő telepek vesznek részt. A termék felhasználhatóságát összetétele határozza meg, a szakirodalom szerint ez az idő kb. egy, maximum kettő óra. A friss betont előállítási helyén vagy a felhasználhatósági időt figyelembe véve szállítóeszköz igénybevételével elszállítva más közeli munkahelyen használják fel. A termék felhasználója döntő hányadában az építőipar.
82. A betonnak nincs közvetlen helyettesítő terméke. Vannak termékek, melyekkel felhasználási cél tekintetében ugyanolyan készterméket lehet előállítani, mint a betonból, de az előállítási mód, a késztermékek paraméterei mindig eltérőek lesznek a betontermékétől. Például adott esetben a beton helyettesíthető lehet előre gyártott betonelemekkel, téglával, acélszerkezetű, vagy könnyűszerkezetű építési megoldásokkal illetve bizonyos építmények esetében előre gyártott vasbetonnal, azonban a transzportbetonnak a Versenytanács kialakult gyakorlata (Vj/110/2006., Vj/193/2006. és Vj/146/2008. sz. eljárásokban hozott határozatok) szerint nincs ésszerű helyettesítő terméke. Márkahúségről e piacokon jellemzően nem beszélhetünk, helyettesítő terméke nincs ugyan a transzportbetonnak, de az egyes gyártók termékei között viszont magas fokú helyettesíthetőség áll fenn.
83. A beton készítése az alkotóanyagok betárolásával kezdődik. A megfelelő arányban adagolt komponenseket keverőgépben megkeverik. A keverés helyétől függően beszélünk helyszíni betonról (a felhasználás helyén gyártják), vagy transzportbetonról.

84. Az előre kevert beton, más néven a transzportbeton olyan betonkeverék, amelyet üzemben állítanak elő, szállítóeszközben szállítják a felhasználás helyére, és készrekevert állapotban adják át a megrendelőnek.
85. A Magyar Betonszövetség a Vj/109/2005. sz. eljárásban benyújtott egyedi mentesítés iránti kérelmében előadta, hogy „az előrekevert betontermékek piaca homogén piac, az előrekevert beton más árukkal ésszerűen nem helyettesíthető. Az előrekevert transzportbeton-termékek jelentős részét magyar és nemzetközi szabványok szerint gyártják. A legfontosabb vonatkozó szabványok: MSZ. 4719/182, ÚT. 2-3.414:2002, illetve MSZ. EN 206. Ugyanakkor lényegében valamennyi előrekevert beton gyártását végző vállalkozás képes ún. saját receptúra szerinti gyártásra is. A különböző szabványú betontermékek a Kérelmező álláspontja szerint azonos árupiachoz tartoznak, mert – bár keresleti helyettesíthetőség adott esetben nem magas fokú – a kínálati oldalról a helyettesíthetőség lényegében korlátlan, hiszen gyakorlatilag bármely betongyártó egység bármely típusú, illetve szabvány szerinti előrekevert transzportbeton gyártására alkalmas.” (Vj/29-254/2011.)
86. A transzportbeton piacára jellemző, hogy az országban megközelítőleg 10-15 olyan vállalkozás van, amelynek az ország több régiójában, városában van gyártási kapacitása, esetleg mobil üze me, míg a piaci szereplők jelentős része csak egy-egy városban rendelkezik üzemmel. A helyi piaci viszonyok között az együzemes vállalkozások komoly piaci pozícióval rendelkezhetnek, gyakran akár piacvezetők is lehetnek az adott városban. Ez az általános piaci felépítés a 2005-2008-as időszakban is fennállt, az egyes piaci szereplők változhattak, de az országos struktúra ennek megfelelő volt.
87. A transzportbeton piacon valamennyi piaci szereplő versenytársnak volt tekinthető, amennyiben az adott építkezéstől számított 40 km-es körzeten belül betonüzemmel rendelkezett.
88. A transzportbeton olyan üzemi előkeverésű frissbeton, amelyet a telepített betonüzemben állítanak elő a megrendelésnek megfelelő ismérvek szerint, és speciális gépjárművel szállítják a bedolgozás helyére.
89. A hazai transzportbeton piac sokszereplős, a cégek fix helyre telepített transzportbeton üzem hálózattal rendelkeznek és több olyan földrajzi terület (nagyobb település és 40 km sugarú környéke) is azonosítható, amelyen belül ugyanazon vállalkozás, cégcsoport rendelkezik transzportbeton üzemmel.
90. A transzportbeton gyártó vállalkozások vevői építők illetve építtetők, akik valamely építési beruházás (épületek, utak, hidak stb.) megvalósításához szereznek be betont a transzportgyártó cégektől, elsődlegesen útépítő és szerkezetépítő cégek. Országos hálózattal rendelkező cég legutoljára 2008-ban lépett be a hazai transzportbeton piacra, az elmúlt négy évben ilyen típusú belépés nem történt. A helyi piacokra történtek belépések, ezekben az esetekben az adott helyi piacokon új gyár telepítésével, avagy a meglévő megvásárlásával lépett be új szereplő. A hazai transzportbeton értékesítés piacára történő belépésnek nincsenek jelentős korlátai.
91. A termékek előállításával és forgalomba hozatalával kapcsolatos műszaki követelményeket közösségi jogszabályon, a Tanács 89/106/EGK irányelvén alapuló, annak rendelkezéseit a magyar jogba átültető jogszabály, az építési termékek műszaki követelményeinek, megfelelőség igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól szóló 3/2003. (I. 25.) BM-GKM-KvVM együttes rendelet tartalmazza. A termékek forgalomba hozatalához a jogszabály rendelkezése szerint szükséges megfelelőség-igazolást független tanúsító szervezetek állítják ki (ÉMI, Cemkut, KTI), gyártásközi ellenőrzések alapján. A megfelelőségi szabályoknak történő megfelelés nem jár jelentős költségekkel.
92. A gyártási tevékenység megkezdéséhez, telephely létesítéséhez a szokásos építési és környezetvédelmi engedélyek megszerzésén túl csupán bejelentési kötelezettség kapcsolódik. A transzportbeton gyártásához és forgalmazásához szükséges berendezés gazdaságos felállításának és üzembe helyezésének a költsége – a beruházás igényességétől, a gazdasági háttértől és a hosszú távú stratégiai lehetőségektől függően – néhány tízmillió forintról néhány százmillió forintig terjedhet.
93. A vizsgált időszakban egy 50-150 ezer m³/év kapacitású fix keverőtelep gazdaságos felállításának és üzembe helyezésének a költsége és ideje (a szükséges engedélyezési eljárásokkal együtt) – a helyi

adottságoktól és a hosszú távú stratégiai lehetőségektől függően – 200-400 millió forint és hozzávetőlegesen 6 hónap és 2 év közé tehető.

94. A nemzetközi háttérrel rendelkező transzportbeton gyártó vállalkozások mellett (pl. Cemex, Betonpartner, TBG, DBK, Frissbeton) számos hazai versenytárs is jelen van az országos piacon (pl. Első Beton Kft., Eurobeton Kft., Serbeton Kft., G-Beton Kft., Betontherm Kft., H-Beton Kft., Szolnok-Mixer Kft. stb.).
95. Az eljárás alá vont cégek együttes részesedése a vizsgálattal érintett időszakban a budapesti transzportbeton piacon jellemzően 70% feletti volt. A Vj/146/2008. sz. fúziós eljárásban a GVH közgazdasági elemzést végzett, amely során a magyarországi transzport-beton piacot vizsgálta részleteiben. Ezen elemzés az alábbi piaci részesedési arányokat tárta fel:

Országos piac	Közgazdasági elemzés szerint		
Vállalat	2005	2006	2007
Cemex	18,4 %	16,2 %	15,2 %
Strabag	9,9 %	12,1 %	10,6 %
Holcim	18,8 %	15,1 %	19,0 %
Heidelberg	24,4 %	24,3 %	19,5 %
Betonpartner	0,0 %	0,0 %	8,3 %
Porr	0,0 %	0,0 %	2,9 %
Mások összesen	28,5 %	32,2 %	24,4 %
ÖSSZESEN	100,0 %	100,0 %	100,0 %

III. 2. Az érintett földrajzi piac

96. Adott földrajzi területek között vannak olyanok, amelyeken bizonyos cégcsoportok (pl. a Strabag-, illetve a Cemex-csoport), valamely tagjai és egy másik vállalkozás által közösen irányított vállalkozás működtet transzportbetont előállító üzemet. A közös irányítók részint transzportbetont előállító vállalkozás-csoportok (Heidelberg, Holcim) tagjai, részint az adott termék tekintetében más módon nem érdekelt magánszemélyek.
97. Egyes piaci szereplők az ún. fix betonkeverő-telepeken túl, amelyek a telepítés helyéről nem mozdíthatók el, ún. mobil keverőket is használnak. A mobil keverőtelep az építkezés helyszínén kerül felállításra, és az építkezés befejeztével elszállítják. A mobil keverőtelepet kizárólag nagy építkezéseken alkalmazzák. Magyarországon a mobil keverőtelepek használata azért sem gyakori (az összes kevert beton értékesítés mintegy 15 százaléka származik mobil telepekről), mivel a fix keverőtelepek szinte az egész ország területét lefedik.
98. A transzportbeton – vegyszerek adagolása nélkül – a keveréstől számított megközelítőleg 2 óra elteltével megköt, így minőségromlás nélkül ezen az időtartamon belül lehetséges a beépítése, azaz csak bizonyos körülhatárolt távolságon belül szállítható, speciális eszközökkel (ún. mixerkocsival vagy billenős gépjárművel).
99. A kiszállítás átlagos és maximális távolsága helyspecifikus: függ a közlekedési körülményektől (autópálya, országút, városi út, utca) és a domborzattól (síkság, hegyvidék). Figyelembe véve a kiszállításához szükséges időigényt és az építéshelyi bedolgozás időtartamát, az építési helyszín kiszolgálása maximum 40 km-es szállítási távolságon belül lehetséges. A gyakorlatban a szállítás jellemzően a betonüzem 10-30 km-es körzetében történik.
100. A GVH Vj/146/2008. sz. eljárásban végzett közgazdasági elemzése szerint a transzportbeton piacának földrajzi kiterjedése a telepek 40 km sugarú körzete, azaz a piac lokális.
101. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a Magyar Betonszövetség a Vj/109/2005. sz. versenyfelügyeleti eljárásban benyújtott egyedi mentesítés iránti kérelmében előadta, hogy „Az előkevert-betonszállításra speciális szállítóeszközökkel: ún. mixerkocsikkal történik. Az előkevert transzportbetont a mixerkocsikba a gyártóegységekben töltik, ahonnan a mixerkocsik szállítják a

még folyékony halmazállapotú betonterméket az építkezés helyszínére. Az általános eljárás szerint a mixerkocsikból az előkevert transzportbetont a helyszínre érkezéstől számított két órán belül ki kell üríteni, ellenkező esetben fennáll a veszélye annak, hogy a transzportbeton már a mixerkocsiban megköt. Kötésgátló vegyszerek adagolásával a kötés néhány órával kitolható, ezt követően azonban a betonterméket mindenképpen ki kell helyezni. A mixerkocsik közúton közlekednek és az építkezés helyszínénél várakozási illetve területfoglalási engedélyre van szükségük a betontermékek kiürítéséhez. A közúti szállítás és a mixerkocsik sajátossága miatt a 20-25 km távolságot meghaladó szállítás már nem gazdaságos. A földrajzi piac helyi jellegét a Bizottság 1999. december 15. napján hozott COMP/M.1759 számú határozata is megerősíti, hangsúlyozva, hogy tekintettel a szállítási költségekre, valamint arra, hogy az előkevert beton esetén az állag megőrzése érdekében gyors szállításra van szükség, a beton piaci helyi, lokális piac.” (Vj/29-254/2011.)

102. Fentiekben kifejtett szállítási lehetőségek korlátozottsága miatt regionális földrajzi piacokról beszélhetünk, amely jelen eljárás esetében Budapestet és agglomerációját, azaz a fővárost és Pest megyének az ésszerű szállítási távolságon belüli területeit jelentheti. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint a jelen ügyben nincs számottevő jelentősége annak, hogy a transzportbeton szállítási távolsága a vizsgált időszakban pontosan 20 illetve 40 km között alakult-e Budapesten és közvetlen környékén, hiszen az eljárás alá vontak jogsértése a Tpv. 13. §-a értelmében nem minősül csekély jelentőségű megállapodásnak a jelen döntés VII. része értelmében, ezért az érintett földrajzi piac ennél pontosabb és részletesebb feltárása nem mutatkozott szükségesnek. Mindazonáltal a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapíthatóan az eljárás alá vontak piaci részesedése a vizsgált időszakban mind a 20 km-es, mind a 40 km-es szállítási távolságot alapul véve jelentős mértékben meghaladta a 10%-ot, hozzávetőlegesen 70% feletti volt.
103. Jelen eljárásban az érintett termékpiacnak a hazai transzportbeton előállítási és forgalmazási piaca tekinthető, míg érintett földrajzi piac Budapest és környéke, mely alatt a főváros szűk – a fentiek szerinti ésszerű szállítási távolságon belüli – agglomerációja értendő.

IV.

A feltárt tényállás

104. A GVH a jelen versenyfelügyeleti eljárásban azt vizsgálta a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy a Betonpartner, a Cemex, a DBK, a Frissbeton, a Holcim, a TBG, a Lasselsberger és a Strabag a Magyar Betonszövetség kereteit is felhasználva 2005-től 2007-ig terjedő időszakban a piaci árszint megtartására és a piac felosztására irányuló tárgyalásokat folytattak-e. A GVH vizsgálata arra is kiterjedt, hogy a vizsgált időszakban az eljárás alá vontak információt cseréltek-e egymással, miszerint bizonyos üzletfeleket kölcsönösen nem szolgálnak ki.
105. Mindezek alapján az eljárás alá vontak jelen versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált magatartása az alábbi három elemre bontható:
- a) piaci árszint, minimálár meghatározása,
 - b) piacfelosztás,
 - c) bizonyos üzletfelek kölcsönös ki nem szolgálása érdekében üzleti titoknak minősülő információkat cseréltek-e egymással.
106. Az alábbiakban részletesen bemutatott bizonyítékok szerint az eljárás alá vontak találkozói évente egy alkalommal a(z) – Magyar Betonszövetségen kívüli – eljárás alá vontak felsővezetőinek részvételével zajlottak Ausztriában, illetve Magyarországon, ennek keretében került sor a C-20-as transzportbeton árszintjének meghatározására, valamint a kartelltagok éves kvótáinak meghatározására. Ezen túlmenően az eljárás alá vontak középvezetői havonta több alkalommal, jellemzően a Magyar Betonszövetség Budafoki úti irodájában találkoztak, hogy a felsővezetői

találkozókon megállapított piaci árszintet megtartsák, valamint, hogy a piaci részesedéseiknek megfelelően felosszák egymás között a vevőket, tisztelőben tartásuk egymás „védett vevőit”. A találkozók részt vevő eljárás alá vontak a vizsgált időszakban a Magyar Betonszövetség tagjai voltak (Vj/29-76/2011.).

A) Részvétel a találkozók

IV. 1. A Szövetség ülései és a résztvevők köre

107. A Szövetség tagjainak jegyzékét a közgyűlési jegyzőkönyvekhez csatolt jelenléti ív tartalmazza 2005-2007. évekre vonatkozóan. (Vj/29-154/2011.) A Szövetség állandó bizottságainak munkájáról a közgyűlési jegyzőkönyvekben érdemi tájékoztatás történt. A Szövetség 2005-2007 közötti időszakban az alábbi időpontokban tartott közgyűlést (Vj/29-154/2011.):

Időpont	Helyszín
2005. február 28.	Rozmaring Étterem, Budapest, III. ker. Árpádfejedelem útja 125.
2006. február 24.	Pénzügyőr Sport Étterem, Budapest, II. ker. Pasaréti út 124-126.
2007. február 23.	Pénzügyőr Sport Étterem, Budapest, II. ker. Pasaréti út 124-126.

108. A 2005. és 2006. évi közgyűlések mellékletét képező jelenléti ív cégnevenként tartalmazza a közgyűlésen részt vevő tagok listáját. A jelenléti ív szerint az eljárás alá vont vállalkozások a vizsgált időszakban a Szövetség közgyűlésén jelen voltak. A 2007. február 23-ai közgyűléshez jelenléti ív nem tartozik, a felszólalók alapján került meghatározásra a jelenlévők névsora. Az alábbi táblázat tartalmazza, hogy az egyes eljárás alá vont vállalkozások képviselőiben mely személyek voltak jelen a Szövetség közgyűlésén (Vj/29-154/2011.):

	Közgyűlések időpontjai		
	2005. február 28.	2006. február 24.	2007. február 23.
Cemex	S. K.	S. K.	-
Duna Beton és Kavics Kft. (DBK)	H. J.	H. J.	-
Holcim (OZ AG)	D. L.	D. L.	D. L.
Lasselsberger	Dr. W. A.	-	-
Readymix-Lesence Kft.	O. F.	O. F.	-
Strabag (Frissbeton)	L. Cs.	L. Cs.	L. Cs.
TBG Hungária Kft. (Duna-Dráva)	B. J.	B. J.	B. J.
TBG Budapest Kft. (Duna-Dráva)	Ny. I.	Ny. I.	-
Wopfinger Készbeton Kft. (Betonpartner)	M. L.	S. Z.	S. K. S. Z.

109. A vizsgált időszakban a Szövetség elnökeit és elnökségi tagjait az alábbi táblázat szemlélteti (Vj/29-154/2011.):

	2005	2006	2007
Elnök	T. A.	S. K. (Cemex)	D. L. (Holcim)
Elnökségi tagok	A. I.	A. I.	A. I.
	B. J. (TBG)	B. J. (TBG)	B. J. (TBG)
	D. L. (Holcim)	D. L. (Holcim)	K. I.
	K. I.	K. I.	L. Cs. (Strabag)
	L. Cs. (alelnök) (Strabag)	L. Cs. (Strabag)	P. Zs.
	M. L.	M. L.	R. Z.
	P. Zs.	P. Zs.	S. K. (Betonpartner)
	R. Z.	R. Z.	T. A.
	S. K. (Cemex)	S. K. (Cemex)	S. Z. (Betonpartner)
Ügyvezető	Sz. A.	Sz. A.	Sz. A.

110. A vizsgált időszakban az alábbi időpontokban és helyszíneken kerültek megrendezésre a Szövetség elnökségének ülései. (Vj/29-154/2011.) Az ülésekre szóló meghívót jellemzően Sz. A. küldte a Szövetség elnökségi tagjai részére, illetve alkalmanként – például 2007. május 21-én – D. L.. Az Elnökségi ülésekről készült jegyzőkönyvek mellékletét képező jelenléti íven a résztvevők névsora és aláírása szerepel.

Időpont	Helyszín	Résztvevők
2005. január 21. 9:00	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215. /II. em./	T. A., L. Cs., S. K., B. J., D. L., M. L., K. I., K. I., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A., R. Z.
2005. április 21. 8:30	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215. /II. em./	T. A., L. Cs., B. J., D. L., M. L., K. I., R. Z., A. I., P. Zs., Dr. K. F., K. Gy., K. I., D. G., B. I.
2005. június 30.	N/A	R. Z., Sz. J., M. L., K. I., W. A., D. L., Dr. K. F. I., T. A., A. I., Sz. A., P. Zs., K. Gy., S. K.,
2005. október 20. 9:00	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215. /II. em./	A. I., D. L., K. I., L. Cs., M. L., P. Zs., S. K., T. A., Dr. K. F., Sz. A., K. Gy.
2006. január 20. 9:00	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215. /II. em./	T. A., A. I., B. J., D. L., K. I., L. Cs., M. L., P. Zs., R. Z., S. K., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A.
2006. április 14. 9:00	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215. MB tárgyaló	S. K., A. I., D. L., K. I., L. Cs., M. L., P. Zs., R. Z., T. A., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A.
2006. június 1. 14:00	Betonszövetség 1117 Bp.,	S. K., A. I., D. L., K. I., L. Cs., M. L., T. A., K. Gy., Sz. A.

	Budafoki út 215. MB tárgyaló	
2006. június 29. 8:00	Betonszövetség tárgyalója	S. K., D. L., K. I., L. Cs., M. L., R. Z., T. A., Sz. A., Dr. G. T.
2006. október 11. 8:00	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215. MB tárgyaló	S. K., A. I., B. J., D. L., K. I., L. Cs., M. L., R. Z., T. A., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A.
2007. január 19. 9:00	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215.	S. K., A. I., B. J., D. L., L. Cs., M. L., R. Z., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A.
2007. április 23. 14:00	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215.	D. L., A. I., K. I., L. Cs., S. K., S. Z., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A.
2007. május 21. 14:00	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215.	D. L., B. J., L. Cs., S. K., S. Z., T. A., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A.
2007. augusztus 29.	N/A	D. L., A. I., B. J., K. I., L. Cs., S. K., S. Z., T. A., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A.
2007. október 16. 8:00	Betonszövetség 1117 Bp., Budafoki út 215.	D. L., A. I., L. Cs., R. Z. helyett Sz. Cs., S. Z., T. A., K. Gy., Sz. A.

111. Az 1. sz. védett tanú a Betonszövetség szerepével kapcsolatos nyilatkozata szerint „Hát mi ott a helységet béreltük csak. Tehát nem minden esetben a szövetség meghívására mentünk, hanem egy időpontot egyeztettünk és akkor ott zárt ajtók mögött történtek ezek a megbeszélések. Amikor ezek a táblázatok készültek. A szövetség elméletileg nem tudott róla. Hát mindig változott, hogy ki szervezi a találkozót. Ez úgy havonta, kéthavonta változott, hogy most akkor ki hívja össze. De bárki összehívhatta, hogyha különösebb indok adódott erre. Akkor bárki, egy körtelefonnal megbeszéltük, hogy milyen időpontban találkozunk. A betonszövetségnek a helységét kértük fel. Szóltunk, hogy ekkor és ekkor megyünk, egy pár órára igénybe vesszük a helységet. Volt, aki úgy szervezte meg, hogy megkérte a szövetséget, hogy hívja össze a partnerokat. Akkor szövetségi ülés néven futott. Ha nem, akkor csak körtelefon. Ez változó volt, hogy ki szervezte a szövetségen keresztül. Ez változó. Volt mikor a Frissbeton szervezte így. Több ilyen volt. Hát mi megjelentünk a szövetségben.” (Vj/29-419/2011.)
112. Az eljárás alá vontak cégmásolatai szerint a vizsgált időszakban az alábbi táblázatban feltüntetésre kerülő személyek voltak vezető tisztségviselők illetve tulajdonosok:

Eljárás alá vont	Vezető tisztségviselő	Tulajdonos (magánszemély)
Betonpartner	– S. Z. ügyvezető (2007.01.30.-tól, a jogelőd Wopfingernek 2005.03.10- 2008.06.30-ig volt cégvezetője) – Dr. U. S. ügyvezető (2007.03.19-től) – S. K. ügyvezető (2007.09.14.-2012.05.08.)	dr. U. S. (2007.09.11-től)
Cemex	– Dr. U. S. tisztségviselő	-

	(2004.03.01.-2005.10.31.) – S. K. tisztségviselő (2004.03.01.-2007.03.31.) – D. G. tisztségviselő (2002.03.31.-2006.11.01.)	
DBK	– I. J. T. tisztségviselő (2005.01.01.-2006.12.06.)	-
TBG	– K. Gy. cégvezető (2004.05.12.-2008.01.23.) – J. B. tisztségviselő (2004.05.12.-2008.01.23.)	-
Frissbeton	– L. Cs. ügyvezető (2007.08.21.-2013.06.01.)	-
Holcim	– D. L. tisztségviselő (2006.02.01.-2007.10.08.)	-
Lasselsberger	– Dr. W. A. ügyvezető (2004.10.01.-től)	-
Strabag	– L. Cs. cégvezető (2003.05.22.-2008.03.17.)	-

IV.2. Az eljárás alá vontak felsővezetőinek találkozói

113. A 2005-2007 közötti időszakban évente az eljárás alá vontak felsővezetői találkozót tartottak Ausztriában (Bécsben) és Magyarországon. A találkozók az eljárás alá vontak alább felsorolt képviselői vettek részt (1. sz. védett tanú Vj/29-119/2011., Vj/29-51/2011. sz. és a 2. sz. védett tanú Vj/29-110/2011. sz. tanúvallomásai):

Név	Pozíció	Eljárás alá vont
L. Cs.	cégvezető	Strabag (2007-től Frissbeton)
Dr. W. A.	ügyvezető	Lasselsberger
U. S.	ügyvezető	Readymix-et (Cemex) képviselte, majd Betonpartner
S. K.	ügyvezető	2005-2006. Danubiusbeton (Cemex jogelődje) 2007-2008. Wopfinger Készbeton (Betonpartner jogelődje)
D. L.	beton és kavics üzletág igazgató 2005.03.01-2007.10.08. – (Vj/29-153/2011.)	Holcim
D. G.	területi vezető	Readymix (Cemex jogelődje) 2007-től Strabagnál dolgozik
J. T.	ügyvezető	DBK
B. J.	vezető tisztségviselő	TBG
K. Gy.	cégvezető,	TBG

	ügyvezető 2003-2007	
--	------------------------	--

114. A találkozók fő szervezői a védett tanúk nyilatkozata szerint D. L. (Holcim), illetve D. G. (Cemex) voltak attól függően mely vállalkozás töltött be piacvezető szerepet. (1. sz. védett tanú Vj/29-119/2011. sz. és a 2. sz. védett tanú Vj/29-110/2011. sz. tanúvallomásai)
115. A táblázatban felsorolt felsővezetők közül B. J. (TBG), D. L. (Holcim), L. Cs. (Strabag), S. K., K. Gy. (TBG) 2005-2007 között a Szövetség elnökségi tagjai voltak. 2006-ban a Szövetség elnöke S. K. (Danubiusbeton, Cemex jogelődje), 2007-ben D. L. (Holcim) volt, a Szövetség alelnöke L. Cs. (Strabag, Frissbeton) volt.
116. A vizsgálati szakaszban meghallgatott eljárás alá vonti felsővezetők ezen találkozók tényét nem ismerték el, pusztán arra utaltak, hogy év végi ebédek/vacsorák, illetve az évente megrendezésre kerülő „betonbál” keretein belül találkozhattak az érintett felsővezetők egymással.
117. Az 1. sz. védett tanú vallomása szerint évente egy alkalommal szerveztek olyan találkozókat is az eljárásban érintett vállalkozások, ahol a felsővezetők vettek részt. A vállalkozások legfőbb képviselőiként, a tulajdonosok képviselői, akik a tanú tudomása szerint részt vettek az említett felsővezetői értekezleten, az alábbi személyek: L. Cs. Strabag képviselőjében járt el és most is ott dolgozik, a Holcim esetében egy ausztrál vezetőt említett a tanú, akit nem tudott pontosan megnevezni. A Readymixet dr. U. S. képviselte, aki jelenleg a Betonpartnernél dolgozik, illetve K. Gy. a TBG-t, W. A. pedig a Lasselsbergert képviselte az említett felsővezetői találkozókon. A tanú tudomása szerint a legfőbb vezetők által évente egyszer megtartott találkozót követően az egyes vállalkozások vezetői szóban közölték a vállalkozásra jutó kvótákat az adott cég kereskedelmi vezetőivel. Ez százalékos arányban került meghatározásra, ezt be kellett tartania mindenkinek. Ezek a kvóták az alább ismertetésre kerülő táblázatokban a „becsült szerződésállomány” rovatban cégenként, a cégeket jelölő sorszámok alatt kerültek rögzítésre, százalékos formában. (Vj/29-51/2011.)
118. Az 1. sz. védett tanú az év eleji vezetői találkozókkal kapcsolatban feltett kérdésre azt válaszolta, hogy a vezetők ismeretei szerint Bécsben és Magyarországon is találkoztak. Ismeretei szerint a találkozókon L. Cs., W. A., U. S., S. K., D. L., J. T., B. J., D. G. vettek részt. A találkozót mindig az aktuális cég szervezte. Volt egy időszak, amikor D. L. (Holcim) volt a főszervező/akkor ők voltak a piacvezetők. (Vj/29-119/2011.)
119. Az 1. sz. védett tanú a felsővezetői találkozókról való tudomásával kapcsolatban a következőket nyilatkozta „Hát ezt a közvetlen főnökömtől tudtam meg mindig. Évente egyszer, kétszer találkoztak és akkor a megbeszélés után elmondta, hogy mi az elvárás velünk szemben. Hát, minden év végén találkoztak. Év végén és így év elején találkoztak. Hát akkor állapodtak ők meg, hogy ki a piacvezető, hány százaléka van az adott cégnek. Meg ugye az oszlopokba be is kerültek, hogy kinek mennyi a piaci részesedése. És körülbelül az irányarat, hogy milyen az elvárt irányár.” (Vj/29-419/2011.)
120. Az 1. sz. védett tanú arra a kérdésre, hogy a felsővezetői találkozókon hangzottak-e el a minimálárak azt válaszolta, hogy „Hát ott is. Ott is fölmerült, többször meg a vezetők ugye döntötték el, amit ugye megbeszélés után megmondtak, hogy mi az elvárás velünk szembe és ugye elhangzott többször is a mi megbeszéléseinken. Hát, ugye amikor egy munka elosztásra került, akkor mondtuk, hogy ugye ki milyen, hogy ez az elvárt ár. Akkor a többiek ugye attól magasabb árat próbáltak adni, hogy ők versenyhelyzetbe hozzuk. Tehát nyerő helyzetbe hozzuk.” (Vj/29-419/2011.)
121. A 2. sz. védett tanú szerint „az év eleji vezetői találkozókról én nem tudhattam, közvetlenül azokon nem vettem részt, csak a végeredményéről értesültem. Emlékezetem szerint ezen találkozók nem itthon, hanem külföldön (Ausztriában) voltak valamikor az év első hónapjában. A betonos éves árlisták évente változtak általában március 1-től, ezért ezt megelőzően voltak a megbeszélések. Kérdésre válaszolva elmondom, hogy a projektszerződések nem voltak módosíthatók az

évfordulóval. [...] A találkozók után mindenki behívta a saját vezetőit és elmondta, hogy mátol erre kell törekedni. Emlékezetem szerint az árakat határozták meg.” (Vj/29-110/2011.)

IV.3. A középvezetői találkozók résztvevői

122. Az eljárás alá vontak felsővezetőinek találkozóin túl a 2005-2007. közötti időszakban az eljárás alá vontak kereskedelmi vezetői is rendszeresen találkoztak. A havonta több alkalommal megrendezésre kerülő találkozókön a kereskedelmi vezetők az 1000 m³-nél nagyobb transzportbeton igényű munkákat osztották fel. A találkozók helyszíne többnyire a Betonszövetség Budafoki úti irodájának – 1117 Bp., Budafoki út 215. – II. emeleti tárgyalója volt. Néhány találkozóra az Óbudai Rozmaring éttermet, vagy valamely eljárás alá vont székhelyét, irodáját választották, pl.: Cemex 1095 Budapest, Hajóállomás u. 1. székhelye, DBK-Földgép Építési Kft. 1181 Budapest, Zádor u. 4. irodaház (Méta u. kereszteződés).
123. Az eljárás alá vontak középvezetőinek találkozóin az alábbi személyek vettek részt a védett tanúk tanúvallomásai alapján (1. sz. védett tanú Vj/29-119/2011., a 2. sz. védett tanú Vj/29-110/2011. és a 3. sz. védett tanú Vj/29-81/2011. sz. tanúvallomásai):

Név	Pozíció	Eljárás alá vont	1. sz. védett tanú vallomása szerint	2. sz. védett tanú vallomása szerint	3. sz. védett tanú vallomása szerint
L. Cs.	ügyvezető	Strabag Építő Zrt. (2007-től Frissbeton)	+	+	+
B. R.	kereskedelmi igazgató	Strabag Építő Zrt. (2007-től Frissbeton)	+	+	
K. Zs.	területi igazgató - Holcim (2005.03.01.- 2006.04.30) Pannonbeton projekt vezető - Holcim (2006.05.01. – 2007.04.30. – Vj/29-153/2011.) TBG ügyvezető 2007-2009 – Vj/29-149/2011.)	Holcim, majd TBG képviselőként	+	+	
M. P.	területi igazgató (2005.03.01.- 2009.06.30. – Vj/29-153/2011.)	Holcim	+		+
Ny. I.	ügyvezető 2001-2006 – Vj/29-149/2011.)	TBG	+		+
S. K.	ügyvezető	2005-2006. Cemex	+	+	+

		2007-2008. Wopfinger Készbeton (Betonpartner jogelődje)			
Z. Sz.	telepvezető	Lasselsberger	+	+	+
C. F.		DBK (Dunabeton)	+	+	
K. J.	kereskedelmi igazgató	Cemex	+		+
D. G.	területi vezető	Cemex 2007-ig	+		+
H. K.	értékesítési vezető	Cemex	+	+	
B. B.	csoportvezető	Wopfinger Készbeton (Betonpartner jogelődje)	+	+	

124. Az 1. és a 2. sz. védett tanú egybehangzó nyilatkozatai szerint a találkozók mozgatórugói S. K., C. F., H. K. és B. R. voltak.
125. Az 1. sz. védett tanú a találkozókkal kapcsolatban azt nyilatkozta, hogy a találkozóknak jellemzően fix időpontja volt, melyet az utolsó találkozáskor rögzítettek, de igény esetén telefonon is lehetett kezdeményezni ettől eltérő időpontot, mindig telefonnal indult el ez a folyamat. A találkozókön kívül az érintettek között csak telefonbeszélgetés zajlott, SMS formájában jellemzően nem volt kommunikáció. A találkozókön minden felsorolt cég képviselte magát, ha az előzőekben felsorolt személyek valamelyike szabadságon volt, akkor a helyettesét küldte. E-mailben sem zajlott kommunikáció a felek között, csak a Betonszövetség küldte a meghívókat ilyen módon. A tanú állítása szerint az e-mailben rendszerint Szövetségi ülésnek jelölték a találkozókat, de valójában ezekre a megbeszélésekre vonatkoztak. (Vj/29-51/2011.)
126. A középvezetői találkozók tényét a vizsgálati szakaszban meghallgatott eljárás alá vonti középvezetők nem vitatták, azonban álláspontjuk szerint Betonszövetségi ülések voltak ezek és csak a Szövetség keretein belül zajlottak ilyen találkozók, nyilatkozatuk szerint jellemzően Szövetséget érintő témákban. Álláspontjuk szerint ezeken a találkozókön a jelen lévő személyi kör mindig változott, egyszerre soha nem voltak jelen a vizsgálat által felsorolt személyek.
127. B. B. (Wopfinger, majd Betonpartner) tanúvallomása szerint az eljárásban kifogásolt találkozókkal kapcsolatban ismeri a felsorolt személyeket, zárt szakma ez. Transzportbetont népszerűsítő ülések előfordultak évente 1-2 alkalommal a Betonszövetség keretein belül, az volt a célja, hogy a transzportbetont a házilag keverthez képest népszerűsítsék. A tanú nem tudott olyan havonta 2-3 alkalommal megtartott találkozókról, amelyek a Betonszövetségnél zajlottak. A tanú nem emlékezett arra sem, hogy a Rozmaring étteremben részt vett volna a betonpiachoz kapcsolódóan bármilyen találkozón. (Vj/29-79/2011.)
128. D. G. (Cemex, majd Frissbeton) ügyfélnyilatkozata szerint az eljárás alá vont vállalkozások egymás konkurenciái voltak. Lehetséges találkozások termék eladásoknál, Betonszövetségi taggyűléseken, illetve a Betonszövetség egyes ülésein – évadzáró banketteken, közgyűléseken történtek. A tanú álláspontja szerint mindenkinek volt törzsvevője. Szerinte az minősül törzsvevőnek, akivel olyan a viszony, hogy a vevő felajánlja az eladónak az utolsó szó jogát. Álláspontja szerint a kizárólagosság nem volt jelen a piacon. Csak nagyon kis mennyiségű terméknél lehetett kizárólagosságot kikötni. A kifogásolt találkozókkal kapcsolatban a tanú azt nyilatkozta, hogy sokféle találkozó volt, a résztvevők körét a téma határozta meg – pl. szabvány, rosszul fizető vevők problémája, jól fizető vevők (pozitív diszkrimináció), stb. Álláspontja szerint a

városban több helyszínen zajlottak a találkozók, jellemzően egy adott ember lakhelye közelében határozták meg a helyet és a Rozmaring étteremben például évváró bankettek lehettek. (Vj/29-83/2011.)

129. S. K. (Cemex, majd Betonpartner) tanúvallomása szerint a Betonszövetség elnöke volt 1998-tól, az alapítástól egy évig, aztán még egyszer, közel 5-6 év múlva. Voltak megbeszélések, szakmai megbeszélések a szövetségnél, az új betonszabványok kérdése is téma volt a szövetségi üléseken. A tanú nem emlékezett a találkozók rendszerességére és arra sem, hogy olyan találkozó zajlott volna, ahol csak a vizsgálat által felsorolt személyek voltak jelen. A tanú a Rozmaring étteremben zajlott találkozók tényét megerősítette, elmondása szerint valóban zajlottak ott a Betonszövetség keretei között megrendezett találkozók, közgyűlések, évváró vacsorák. A tanú szerint más éttermek is szóba jöhettek ilyen céllal. (Vj/29-88/2011.)
130. B. R. (Strabag, Frissbeton) tanúvallomása szerint őt nem tájékoztatták az elsőszámú vezetők találkozóiról, ilyenről ő nem tudott, nem emlékszik. A tanú a Betonszövetség budafoki irodájában zajló találkozókkal kapcsolatban azt nyilatkozta, hogy elképzelhető, hogy volt ilyen találkozó, ahol ennyi ember részt vett, de nem tudja biztosan megerősíteni. Ha volt ilyen találkozó, akkor ott szabványokról volt szó a 2005-2007-es időszakban. Pontosan a találkozókra nem emlékszik. A Rozmaring étteremben történt találkozókra sem emlékezett a tanú, állítása szerint akár elő is fordulhatott. (Vj/29-111/2011.)
131. Dr. W. A. ügyfélnyilatkozata szerint „a találkozók tényéről nem tud és nem is vett részt ilyen találkozók. A kollégái (K. J., Z. Sz., K. T.) esetében nem tartja kizártnak, hogy részt vettek ilyen találkozók, amennyiben ilyen találkozók voltak, de ő erről nem számoltatta be őket.” (Vj/29-217/2011.)

IV.4. A Betonszövetség szerepe a középvezetői találkozók szervezésében

132. Az eljárás alá vont vállalkozások középvezetőinek találkozói több esetben a Betonszövetség székhelyén kerültek megrendezésre.
133. Az 1. sz. védett tanú tanúvallomása szerint a budapesti betonpiaci rendszeres, havonta több alkalommal megtartott találkozók 2005-től alakultak ki. 2000-től kezdve is voltak már kétoldali telefonbeszélgetések, néha egy-egy találkozó, amin már többen is részt vettek, de ezek nem voltak rendszeresnek tekinthetőek. (Vj/29-119/2011.) A rendelkezésre álló információk alapján 2006-ban az alábbi időpontokban került sor találkozókra. A táblázat harmadik oszlopa a Betonszövetség 2006. évi elnökségi üléseinek időpontjait mutatja, amelyek a Betonszövetség Budafoki úti irodájának tárgyalójában kerültek megrendezésre. (Vj/29-154/2011.):

	1. sz. védett tanú tanúvallomása és asztali naptára	2. sz. védett tanú tanúvallomása és határidőnaplója		Betonszövetség elnökségi ülések
	Időpont	Időpont	Helyszín	Időpont
2006.				január 20. (9:00)
		február 8.		
		március 10.	Méta u. Porr Székház	
		március 22.	Rozmaring étterem	
				április 14. (9:00)
	május 17. (15:00)	május 17. (8:00)	Danubius Beton Kft. Hajóállomás u. irodaház	
	május 30. (9:00)			

			június 1. (14:00)
	június 2.		
június 8. (16:00)			
június 15. (8:00)	június 15. (8:00)	Betonszövetség	
június 22. (8:00)	június 22.	Rozmaring étterem	
	június 29.	Betonszövetség	június 29. (8:00)
július 13. (8:30)			
augusztus 13. (8:30)			
szeptember 12. (8:30)			
szeptember 29. (8:30)	szeptember 29. (8:00)	Betonszövetség	
			október 11.

134. Az 1. és a 2. sz. védett tanú tanúvallomásai egyaránt megerősítik a 2006. május 17., június 15., június 22., szeptember 29-i időpontokban tartott találkozókat. A Betonszövetség által becsatolt, a Betonszövetség elnökségi üléseiről készült jegyzőkönyvek szerint a találkozók időpontjai közül egy esetben (2006. június 29-én) a találkozóval azonos napon betonszövetségi elnökségi ülés volt. A Betonszövetség 2007. január 19. elnökségi ülésének meghívója szerint, az elnökségi ülés 2007. január 19. 9:00-tól lesz, „ezt megelőzően 8:00-tól a budapesti vezetők találkozása lehetséges, ha igény van rá”. (Vj/29-154/2011.)
135. Az 1. sz. védett tanú tanúvallomása szerint a Betonszövetség a megbeszéléseken gyakorlatilag nem vett részt, csak a helységet biztosította – a budafoki úti irodájukat, 2. emeleti tárgyalójukat. Ennek oka, hogy Sz. A., a Szövetség Elnöke egyedül dolgozott a Szövetségben, a piaci folyamatokba nem volt beleszólása, csak a piaci adatokat gyűjtötte felhatalmazás alapján. Sz. A. titkárnőjén keresztül történt a szervezés. A Betonszövetségi tagoknak volt jelentési kötelezettségük, ki mennyit termelt, a szövetség csak aggregát adatokat hozhatott nyilvánosságra. (Vj/29-51/2011.)
136. Az 1. sz. védett tanú szerint a találkozók alaphelyszíne a Betonszövetség volt, és néhány alkalommal valamely résztvevő székházában is voltak találkozók. A Rozmaring étterem esetében volt olyan találkozó, amely nyitvatartási időn kívül, reggeli találkozók voltak, melyek szervezője Z. Sz. volt. A Betonszövetség részéről Sz. A. csak a helyszínt biztosította, a találkozó elején köszöntötte a résztvevőket, de utána magukra hagyta őket. A találkozók hivatalosan mindig valamilyen szakipari témaként kerültek meghirdetésre. (Vj/29-119/2011.)
137. Az 1. sz. védett tanú a Betonszövetség elnökének a középvezetői találkozókról történő tudomásáról az alábbiakat nyilatkozta: „Köszöntött minket, utána ő kivonult, becsukta az ajtót és utána zárt ajtók mögött maradtunk. Tehát az a Betonszövetség elnöke ebben nem vett részt. Hát előfordult igen, hogy volt egy ilyen emlékeztető, hogy ki jelent meg a cégektől, tehát volt egy ilyen aláírt példány, hogy ki vett részt ezen a találkozon a szövetségtől, előfordult ilyen is. A szövetségnél ottmaradtak ezek a példányok. Tehát ezt ténylegesen ők írták alá, akik ott voltak. Így van, tehát ő, mondom, tudott róla hallgatólágosan, tudott róla. Tehát nem minden alkalommal készült jegyzőkönyv, tehát tízből egy alkalommal, egy alkalommal készült egy ilyen jegyzőkönyv. Tehát amúgy nem. Tehát amúgy csak beengedett, köszöntött, becsukta az ajtót és kész, kivonult. Tehát nem készített ő minden alkalommal jegyzőkönyvet. Hát szerintem úgy alkalom adódott, hogy legyen formalitása, tehát azért havonta készüljön egy jegyzőkönyv, de minden alkalommal nem készült. Ennek különösebben nem volt, hogy most erről kell, hogy készüljön, erről nem kell, készüljön. Tehát durván havonta egyet készített.” (Vj/29-419/2011.)

138. Az 1. sz. védett tanú arra a kérdésre, hogy a jelenléti ív az valós volt-e, azt felelte, hogy „Igen, az valós”, míg arra a kérdésre, hogy a jegyzőkönyv vagy maga az emlékeztető is az volt-e, azt a választ adta, hogy „Hát a tartalma nem. Tehát volt valós is egy-két alkalommal tényleg, tehát a szakmai dolgokról beszéltünk, de a nagy része erről szólt, hogy ez, ahogy az ügyvéd úr mondja, egy ilyen „kamu-jegyzőkönyv” volt. Meg volt egy formalitása, hogy miről lenne szó, de abszolút nem arról volt a szó, hanem amint említettem. A legfőbb téma ez az új szabvány, akkor jött be ez az új beton jelölésnek ez az új szabványa, környezeti osztályba való besorolások, stb., stb.” (Vj/29-419/2011.)
139. Az 1. sz. védett tanú nyilatkozata szerint „Tehát fölmerült egy olyan munka Budapesten, amit akkor kellett, hogy elosszunk. Akkor az illető telefonált. Hát ugye ez a táblázatból is látszott, hogy vezettünk egy táblázatot. Százalékosan el volt osztva a piac, és aki le volt maradva a kvótájához képest, akkor ő kapta azt a munkát. Havonta egyszer mindenféleképpen, de volt, hogy kétszer-háromszor is egy hónapban.” (Vj/29-419/2011.)
140. A 2. sz. védett tanú szerint a Betonszövetségnek szervezett találkozót Sz. A. és S. K. utólag lejegyzőkönyvezte és a jelenléti íveket is utólag készítették el. A jegyzőkönyvekbe különböző „áltémákat” szerepeltettek. (Vj/29-110/2011.)
141. A 2. sz. védett tanú a Betonszövetség szerepe kapcsán a következőket nyilatkozta: „Hát a Budafoki úton volt a Szövetségnek a központja, ugye a DBM-nek a telephelyén, vagy gyáranak a telephelyén és a Szövetségnek volt egy tárgyalója és ott. A helyszínt biztosította, így van, ez a jó kifejezés. Persze, a Sz. úr minden esetben ő fogadott minket és gondoskodott róla, hogy akkor senki más ne legyen a Szövetségben bent, úgyhogy az A. volt ott, Sz. A.. Nem, hát mindig az elején megveregette a vállunkat, sok sikert kívánt, aztán angolosan távozott, utána meg meggyártotta gondolom azt a jegyzőkönyvet, aminek a tartalmára ennyi év távlatából nem emlékszem, de piacelemzés vagy, tehát valamit ugye írni kellett, hogy miért is találkoztunk.” (Vj/29-441/2011.)
142. A 2. sz. védett tanú arra a kérdésre, hogy a Betonszövetség készítette-e ezeket a jegyzőkönyveket, az alábbi választ adta: „Igen, igen, igen. De, hogy hányat és, hogy minden alkalommal, ezt már így nem tudom. Biztos, hogy egy pár darabot készítettek, mert akkor nem emlékeznék ennyire rá, de nem. Minden héten, vagy minden két hétben mindig a következő volt a soros, tehát ez egy ilyen vetésforgó jelleggel működött, hogy mentünk sorba és akkor végeredményben, aki tudta, hogy a következő én vagyok, mert tudtam, hogy mondjuk a Danubius után én következem, akkor ugye nekem kellett telefonálni. [...] mindig telefonon. Főleg ugye a két cementes miatt, mert azok féltek a legjobban, hiszen azok Európában, hasonló versenyjogi eljárásban már fizettek jó pár millió eurót. Tehát ugye 7 ember egymást föl hívja telefonon, 10 perc alatt elintézem és utána dolgozik az ember és megy az élet tovább, tehát ennek volt egy egyszerű eljárási módja. Ez is benne volt a pakliban, a másik pedig az, hogy, hogy nem kéne leírni, igen.” (Vj/29-441/2011.)
143. A 2. sz. védett tanú arra a kérdésre, hogy a betonszövetségi ülések milyen gyakorisággal estek egybe a középvezetői találkozókkal, a következő választ adta: „ebbe, ugye nagy szerepe volt az akkor még regnáló dr. U. S.-nak és S. K.-nak, ráadásul azt hiszem a K. pont a Betonszövetségnek a szakmai elnökét is ellátta [...] Ez mindig rá volt bízva az adott szervezőre, legyen az a S. K., hogy ki hol akarta ezt szervezni. Ennek semmilyen, tehát úgymond fizikális jelentősége volt a Betonszövetség szempontjából. Az egész Betonszövetség egy nagy nulla, ugye ahogy előbb elmondtam, tehát semmilyen érdemi dolgot nekünk soha nem segített [...] egy behajtási engedélyt a fővárossal nem tudott elintézni, tehát ez egy fal dolog volt, de hát ugye mindenkinek van szövetsége, van a Cementszövetségtől kezdve, ezért ugye, ezért kellett, tehát csak fizikálisan helyet biztosított, meg néha gondolom legyártotta azokat a jegyzőkönyveket, hogy miért is volt ott egyszerre az összes magyarországi multi betongyártó, tehát ennyi lehet a történet. Hát szerintem a S. K.-ék szerettek oda járni, mert ugye közel is volt, tehát a Danubius Betonról beszélünk, akkori nevén azt hiszem Ready Mix Danubius, igen. Igen, de biztos volt ilyen téma, hogy behajtási engedélyes hozzájárulással kapcsolatos problémák, hogy jussunk be a Dorottya udvarra, hogyha 3 milliót kérnek egy behajtási engedélyért, piacelemzés, tehát azok a falsnak mondható takaró, ami

még hihető is a külső szemlélőnek. [...] mindig szóba került, tehát azért itt közben történtek halálos üzemi balesetek, tehát azért sok mindent megbeszéltünk, Munkavédelmi Felügyelőség, mit csináljunk másképpen [...] Tehát azért itt történtek pozitív eszmecserék is, az egyéb beszélgetéseket leszámítva.” (Vj/29-441/2011.)

B) Az árrögzítés és a piacfelosztás bizonyítékai

IV.5. A találkozókön készített táblázatok

144. Az 1. sz. védett tanú az eljárás során becsatolta a papír alapon birtokában lévő, öt darab, felépítésükben nagyon hasonló, A4-es méretű lapokon kinyomtatott, több 2006-os találkozón készült táblázatokat, amelyek az eljárás alá vontak közötti tárgyalások alkalmával készültek. (Vj/29-51/2011.) A táblázatokat a határozat 2. sz. melléklete tartalmazza.
145. Az 1. sz. védett tanú előadása szerint ezen táblázatokat B. R. készítette az erre a célra használt laptopján a tárgyalások alkalmával. A tárgyalások végén a táblázatok jellemzően megsemmisítésre kerültek. Az 1. sz. védett tanú által becsatolt táblázatok feltehetőleg úgy maradtak meg, hogy egyeztetnie kellett a táblázatok tartalmát illetően a kollégáival.
146. A táblázatok tartalma megmutatja az adott hónap tárgyalásai kapcsán, a tárgyalások tárgyát, a résztvevők pontos körét és az általuk képviselt vállalkozásokat, azok megállapodott piaci részesedését és ehhez kapcsolódóan adott időszakra vonatkozó teljesítését.
147. A táblázatok az alábbi dátummal és terjedelemben állnak rendelkezésre:

Táblázat	Dátum	Terjedelem
1. sz. táblázat	2006. május 17.	5 oldal
2. sz. táblázat	2006. július 13.	1 oldal
3. sz. táblázat	2006. szeptember 29.	3 oldal
4. sz. táblázat	2006. szeptember 29.	1 oldal
5. sz. táblázat	2006. július 13.	1 oldal

148. A táblázatokon szereplő dátumok a keletkezés időpontjára utalnak. Mivel a tanúvallomások szerint a megbeszéléseken készítették ezeket a táblázatokat, ezért a dátumok a találkozók konkrét időpontját is mutatják. A táblázatokban az 1000 m³ feletti munkákat tüntették fel vevőnként felsorolva, a kisebb munkák nem kerültek a táblázatba (1000 m³ alatt), ezeket előre nem osztották fel.
149. A táblázatokban mindig megjelenítésre kerültek az éppen aktuális és új munkák is, ezek a táblázat bal oldalán függőlegesen sorszámozva találhatóak. Ebben a rovatban kerültek rögzítésre az adott munkák címei, nevei, a megrendelők nevei és a várható beton mennyiségi adatai is.
150. A táblázatban szereplő „becsült szerződésállomány” rovatban 1-től 7-ig megjelenő sorszáмок az eljárás alá vontakat jelölik az alábbiak szerint:

Becsült szerződéses állomány rovatban feltüntetett szám	A számhoz tartozó eljárás alá vont az 1. sz. védett tanú szerint (Vj/29-51/2011.)	A számhoz tartozó eljárás alá vont az 3. sz. védett tanú szerint (Vj/29/81/2011.)	A számhoz tartozó eljárás alá vont az 2. sz. védett tanú szerint (Vj/29-110/2011.)
1	Holcim	Holcim	Holcim
2	Cemex	-	Cemex
3	Strabag (Frissbeton)	TBG	TBG (Duna-Dráva)
4	Duna-Dráva (TBG)	-	Strabag (Frissbeton)
5	Betonpartner	-	Betonpartner

	(Wopfinger)		(Wopfinger)
6	DBK (Dunabeton)	-	DBK (Dunabeton)
7	Lasselsberger	-	Lasselsberger

151. A megbeszéléseken a résztvevők megadták, hogy mennyit gyártottak az adott időszakban, ennek függvényében alakultak ki a piaci részesedések százaléakai is – ez a táblázatok végén található százalékos formában „termelés eddig, összes” illetve „ismert munkák plusz termelés összes” rovatokban. A táblázat azon üres mennyiségi rovatai, amelyek adott munkák esetében nem kerültek kitöltésre, azon munkákat jelölték, ahol a kivitelezés vagy nem kezdődött el, vagy valamilyen ok miatt szünetelt, vagy visszavonásra került.
152. A legfőbb vezetők által évente egyszer megtartott találkozót követően az egyes vállalkozások vezetői szóban közölték a vállalkozásra jutó kvótákat az adott cég kereskedelmi vezetőivel. Ez százalékos arányban került meghatározásra, ezt be kellett tartania mindenkinek. Ezek a kvóták az említett táblázatokban a „becsült szerződésállomány” rovatban cégenként, a cégeket jelölő sorszámok alatt kerültek rögzítésre, százalékos formában.
153. Az 1. sz. védett tanú tanúvallomásaiban előadta, hogy „amikor új munka került a piacra, ellenőrizve lett, hogy ki mennyit gyártott eddig, mennyi a kvótája, és ez alapján született döntés arról, hogy az adott munkát kinek kell megnyerni, a többiek magasabb áron adtak ajánlatot. Megállapodás hiányában az ügyvezetőhöz kellett fordulni a találkozók után, és ők hozták meg a végső döntést. Minden betongyárnak 3-4 kiemelt vevője volt (a legnagyobb forgalmat ők bonyolították), ezeket mindenki próbálta magának megtartani. [...] Elég volt évenként meghatározni. Nettó 11000 Ft/m³ áron került a C20-as beton ára meghatározásra – kiszállítással együtt. Ez egy szabvány, mely minden betongyártónál ugyanazt a betonminőséget jelenti. Ebből került a legtöbb mennyiség eladásra, ezért volt standardként jól használható. A 2000-es évek elején volt 11000 Ft, utána 12000 Ft-ra ugrott, majd 2007-től kezdett csökkenni ez az árszint a rendszer felbomlásával. A piaci részesedés évenkénti számítása és a minimálár meghatározás adott évben a megállapodásban résztvevők számára jól tervezhetővé tették a piaci részvételt. [...] Miután a Lasselsberger leadta a betongyárait 2008-ban, illetve a válság miatt, véget ért az együttműködés. 2008-tól, mivel kevés a munka, nagyon alacsony árak alakultak ki, mert a gyárak elkezdtek versenyezni. A TBG és a Holcim összeveszett a Ferihegyi repülőtéri munkákon, ekkor kilépett a Holcim, ez elindította az árversenyt. Az előző piaci árakhoz képest 2000 forinttal olcsóbb árat ad, alapanyag árban adja a betont. Ez azt jelenti, hogy a C20-as beton m³-enkénti ára ennyivel változott. A szállítás is benne van az árban.”
154. Az 1. sz. védett tanú arra a kérdésre, hogy csak az olyan munkák kerültek-e elosztásra, amelyet közbeszerzésen indult kivitelező számára végeztek, azt válaszolta, hogy „nem a többi is, tehát minden, amiről piaci információ volt.” Arra a kérdésre miért pont a 1000 m³ mennyiség szerepelt a megállapodásban a tanú azt a választ adta, hogy „az elosztásnál ez a küszöb önkényesen lett meghatározva, mert olyan sok munka volt.”
155. Az 1. sz. védett tanú nyilatkozata szerint általában a megállapodásokat betartották, ha valaki nem tartotta be, akkor a kvótájába duplán került be az a mennyiség, tehát egy ideig nem kaphatott munkát.
156. Az 1. sz. védett tanú nyilatkozata szerint a vizsgálatban érintett megbeszéléseken a C20 volt az alap, standard beton, amelyhez egy meghatározott ár tartozott, ez volt a minimálár (szállítással együtt). A minimálárra vonatkozóan az volt a kérés, hogy az alá ne menjen senki. Ebből az árból számolták az összes többi termék árát felfelé és lefelé is. A C20 akkor mindenki számára ugyanazt a szabványt jelentette, mindenki tudta, hogy hány kiló cementet kell beletenni ebbe a betonba. A kérdéses időszakban a 9.800-10.200 Ft minimál ár működött a piacon, 2007. és 2008. évben már 12.000 Ft-os árat próbáltak elérni. Ahogy a cementet emelték minden év márciusában úgy próbálták emelni a beton árát is. A cementes beszállítóknak éves szerződéseik voltak adott év márciusától következő év márciusáig. A tanú megerősítette, hogy a beton ár tekintetében a cement

kb. 70%-os részt képviselt. A tanú nyilatkozta továbbá azt is, hogy arra kaptak utasítást, hogy az adott évben úgy tevékenykedjenek, hogy a meghatározott piaci részesedésüket tartsák meg és próbálják betartani az előre meghatározott minimálárát. Későbbi találkozókra ennek céljából készültek a már említett táblázatok. Így tudták a mindenki számára meghatározott százalékokat (piaci részesedést) tartani. Ezért volt az, hogy ha valaki mégis előre szaladt, akkor a következő munkákból ő nem kapott. Az említett szabályokat jellemzően betartották. A vevőkori védetség és „status quo” — a tanú nyilatkozata szerint — a kommunikáció során alakult ki. Ez már 2000-től létezett, a piaci részesedések tartása érdekében, ha valaki nagyon előre szaladt, akkor le kellett mondania esetleges törzsvevőjéről is. Ebből voltak viták. (Vj/29-119/2011.)

157. Az 1. sz. védett tanú emlékezete szerint a találkozókra a telefonok kikapcsolásra (akku kivételre) kerültek. A találkozókra lehetett jegyzetelni, azokat utólag nem kérték el, csak a táblázatokat kellett a találkozó végén visszaadni. A táblázatokat B. R. készítette és nyomtatta ki. A tanú birtokában maradt néhány táblázat, amit korábban már átadott a vizsgálat részére. A becsatolt táblázatok is az említett találkozók alkalmával készültek, ott kerültek kinyomtatásra. A tanú állítása szerint a táblázatokon változtatás nem történt. (Vj/29-119/2011.)
158. Az 1. sz. védett tanú a táblázatok kapcsán a következőket nyilatkozta: „Egy személy készítette, a Frissbetonnál volt a B. R., ő készítette. Hát a laptopján dolgozta be. [...] ott a találkozón kerültek ezek rögzítésre. Mindig frissítette folyamatosan. Hát ezt havonta. Persze, azt ő folyamatosan nyomon követte, hogy melyik munka fogyott el. Ugye akkor az kifűjt. Jött egy újabb munka, akkor azt felvitte a táblázatba. Megvolt egy oszlop hogy az hány m³-es az a munka, ki melyik cég nyerte azt a munkát. Ez folyamatosan nyomon volt követve. Elméletileg ezt ő minden alkalomra ki is nyomtatta. Megkaptuk, mindenki kézhez kapta, és utána azt visszaadtuk, vissza kellett adni megsemmisítésre ezt a példányokat. Kinyomtatásra került és mindenkinek a kezében volt a lap és mindenki nyomon követte, végig tudta nézni. Nekem elektronikusan nincs meg. Ez csak az ő gépén volt. Tehát mondom, ez kinyomtatásra került és utána meg kellett semmisíteni. Tehát minden változtatást ő hajtott végre. És azt a következő találkozón akkor össze tudtuk hasonlítani, hogy történt-e változás. Hát nagyrészt ott kellett megsemmisíteni, ott rögtön, amikor vége volt a megbeszélésnek akkor kellett visszaadni, és akkor iratmegsemmisítőbe. Hát egy-kettő mindig maradt véletlenül valakinél, aki arra hivatkozott, hogy meg kell neki nézni. Tehát egy-egy példány mindig maradt valakinél azért. Hát papírt azért vezetett, jegyzetelt magának mindenki. Tehát tudta körülbelül a számokat. Mindenki ezt írta. Tehát így tudtuk nyomon követni.” (Vj/29-419/2011.)
159. Az 1. sz. védett tanú arra a kérdésre, hogy a táblázatok között volt-e különbség aszerint, hogy melyik évben vagyunk, azt felelte, hogy „Nincs, nincs. A táblázat tetején rajta volt a dátum, hogy melyik hónapban vagyunk. A struktúra nem változott, esetleg bővült, hogy ha új belépő volt a szövetségbe. Akkor volt, hogy egy oszloppal bővült. Azt hiszem, hogy ez akkor volt, amikor a Lasselsberger belépett, akkor vele bővült. Amúgy formailag mindig ugyanez volt.” (Vj/29-419/2011.)
160. Az 1. sz. védett tanú a megbeszélések időpontja kapcsán azt nyilatkozta, hogy „2000-es évek elejétől voltak ilyen megbeszélések.” A megbeszélések végét pedig 2008-ban jelölte meg. „Hát a Holcim kivált a Betonszövetségből. Tehát magyarul mondván felállt az asztaltól és akkor onnantól kezdve kezdett szétesni ez az egész megbeszélés. Tehát úgy durván 2008.” (Vj/29-419/2011.)
161. A 3. sz. védett tanú az elé tárt táblázatokra vonatkozóan előadta, hogy „A nekem most bemutatott táblázatok ezeken a találkozókra készülhettek, én is kaptam ilyen táblázatot. A táblázatokat igyekeztek szigorúan kezelni, féltek a telefon lehallgatástól is. Néhány kivitelező terjesztette is, hogy feljelentést tesz majd a feltételezett összejátszás miatt, ezért tartottak a lebukástól. A táblázatokban 1-7-ig a számok a cégeket jelentették, de nem tudom pontosan, hogy melyik-melyik. Az alapelv az volt, hogy a 4 nagy (Frissbeton, Holcim, TBG, Cemex) egyenlő súlyt kell, hogy képviseljen a piacon. A százalékok (számok alatt) azt jelentették, hogy adott pillanatban hogy áll valaki (m³ szerinti elszámolás alapján). A kisebbeknek a maradékon kellett osztozniuk. A 2005-2006 évek az osztásban ezt az arányt mutatták. Ez akkor egy egészséges arány volt a kapacitások

figyelembevételével. Ma már ez nem igaz. A táblázatok tartalmazták az ismert projekteket, címeiket (név esetében a konkrét projekt neve került megemlítésre). A megrendelő a kivitelezőket jelölte (ha ismerték, vagy ha feltételezték, hogy ő nyeri). A mennyiség evidens. Az 1-es szám az adatok alapján a Holcim lesz. A munkákból ítélve a 3-as szám a TBG lesz. Ahol a tényleges projektnél kevesebb lett elosztva azt jelenti, hogy abban az időszakban még csak annyi került teljesítésre (nem a teljes projekt futott le). Az eltérés (táblázat végén) azt mutatja, hogy a cégeknek a piacon mennyit kellett volna elérnie. + esetén többletet termelt a cég és x%-os többletben van. A számításokat mindig a kiszolgált mennyiség alapján számították. A megbeszélések lényege, hogy senki ne szaladjon el nagyon, mert év végén azt vissza kellett volna adni. A mínuszok kapták ezért az új munkákat, így lehetett korrigálni. [...] Kérdésre elmondom, hogy voltak olyan elképzelések az „erős emberek” részéről, hogy ha valaki nem tartja be a megállapodást, akkor a többiek összefognak és alá ígérnek azon munkáknak ahol ő lett volna az esélyes. Ez csak ötlet szinten volt, gyakorlatban nem működött.” (Vj/29-81/2011.)

162. A 2. sz. védett tanú az elé tárt táblázatokkal kapcsolatban akként nyilatkozott, hogy „az elem tárt táblázatok a találkozókra minden esetben L. Cs. utasítására B. R. készítette egy erre a célra használt pendrive-on, amit senkinek nem adott oda. Majdnem minden esetben kinyomtatásra is kerültek ezek a táblázatok, de a találkozó végén vissza kellett adni a R.-nek. Egy-egy példány azonban megmaradhatott bárkinél is. Egy-egy táblázat az akkor aktuális budapesti betonpiacot tartalmazta az 1000 m³ feletti munkákra tekintettel. Bal szélén a táblázatnak található az adott projekt közigazgatási helye, azután az adott kerület, a projekt felhasználási neve, az adott megrendelő, majd a tervezett kiírt mennyiségek. A becsült szerződésállomány rovatban szereplő %-ok jellemzően az ügyvezető igazgatók által kerültek megállapításra. A %-ok minden évben 2 millió m³ betont takartak, ennek az az oka, hogy Budapesten ezt a mennyiséget használták fel abban az időszakban. Ezekben a találkozókra a projektek kerültek szétosztásra meghatározott %-ok szerint. A %-os arány felett szereplő arab számok a résztvevő vállalkozásokra utalnak [...]. A 2. és 4. táblázat végén az összesítő adatsorok az alábbiakat jelentik: ahhoz, hogy értelmezni tudjuk, tudni kell, hogy hogyan zajlottak a megbeszélések. Projektenként végig kellett menni a munkákon az előző hét vagy a két héttel ezelőtti találkozóhoz képest a mennyiségek „fogyatékolásra” kerültek. Azaz a piaci részesedések arányában a kiszállított mennyiségeket jelöli a „fogyatékolás”, illetve feltöltésre kerültek az új munkák is, amiket a piacon mindenki hallott vagy valamilyen projektinfóban megjelent. Ezután megtörtént annak vizsgálata, hogy ki hogyan áll a korábbi piaci részesedésekhez képest és ennek megfelelően elosztásra kerültek a mennyiségek figyelembe véve, hogy bizonyos megrendelők bizonyos betongyártóknál védett vevői pozíciókban voltak. Ezt követően jött az összesítés, ami az említett táblázatok végén szerepel. Az eltérés az összesítő részben a „fogyatékolás” után a piaci részesedéshez képest mutatta az adott betongyártó piaci helyzetét mind m³-ben, mind %-ban. A termelés eddig összesen táblázat az akkor aktuális már teljesült termeléseket összesítette, míg az ismert munkák+termelés összes táblázat a már leosztott termelések és a várható munkák összesítését tartalmazta. Véleményem szerint a GVH által mutatott öt táblázat közül a 3., 4. és 5. sorszámú táblázatok bírnak megfelelő bizonyító erővel. Az 1. és a 2. sorszámú táblázatok vélhetően manipuláltak, bizonyos oszlopokat kitöröltek belőle.” (Vj/29-110/2011.)
163. A 2. sz. védett tanú azon korábbi állításával kapcsolatban, miszerint az elé tárt táblázatok némelyike manipulált, a következőket adta elő: „Akiktől ezt önök kapták, annak nagy valószínűséggel lehet, hogy hogy érdeke fűződött, hogy abból a sorból ne legyen benne, de amúgy a táblázat ugye a valóságot tükrözi. A táblázat az rendben van. Igen, igen rendben van. A többi oldalát is látni kéne, tehát [...] Hát, mert ennyit kaptak meg, de hát ez nem ennyiből állt. De ez csak egy töredéke. Ez egy töredéke annak, amit Önök megkaptak. Hát ez szinte semmi. Igen. Tehát, ha azt nézem, hogy ugye 26-ig megy a sorszám, tehát. Minden egyes alkalommal 3-4 oldal volt, főleg az építőipar csúcsán levő 2002 és 2007 között, tehát itt szerintem volt olyan, soha nem nyomtattunk

- kétoldalasan, mert mindenki lusta volt bedugni a fénymásolóba, tehát azért ez általában 3 oldal volt, de inkább 4-ből mindig állt ez a lista.” (Vj/29-441/2011.)
164. A 2. sz. védett tanú nyilatkozatában megerősítette, hogy az általa korábban érzékelt hiányossága arra vezethető vissza, hogy a GVH-nak nincs a birtokában az adott találkozóra vonatkozó teljes táblázat. (Vj/29-441/2011.)
165. A 2. sz. védett tanú szerint „a meghatározások projekt árra (1000 m³ feletti eladások) vonatkoztak. A cégek jellemzően a projektekből éltek, nem a lakossági megrendelésekből. A kérdéses időszakban 9.800 – 10.200 Ft volt az átlagár, amit tartani kellett. A számlákban ez így nem jelent meg, ha azonban a bontásokat megnézzük, és a pótlékokat leszámítjuk, mindig ezeket az átlagokat kapjuk meg. Az átlagárak szállítási díjakkal együtt voltak értendők. Kérdésre elmondom, hogy a minimál árak tekintetében nagyon sokáig a 10.200-10.800 uralta a piacot, de 2007-ben már lehetett 11.000 is a megállapodott ár. Ezek az átlagárak minimálárként működtek a piacon, lehetőség szerint ez alá nem ment senki. Évente egyszer volt még cement áremelés, és ekkor a minimálárat mi is korrigálhattuk.” (Vj/29-110/2011.)
166. A 2. sz. védett tanú a táblázatok kapcsán a következőket nyilatkozta arra a kérdésre, hogy ki készítette azokat: „B. R. FrissBeton a Strabag. Mindent ő, illetve fogyatékos hétről hétre, amikor egy egy munka elkészült. Igen, egy pendrive-ot adtak neki, ugye a L. Cs. utasítására akkor, aki ugye a FrissBetonnak az országigazgatója volt azt hiszem, vagy direkción igazgatója, mert a Strabagnál direkciók vannak, az ő utasítására ő vezette, tehát az említett dr. U. S. mellett a L. Cs. volt a másik ilyen hát kulcsfigurája ennek az egésznek, hogy hogyan is kéne megváltoztatni a piacot.” (Vj/29-441/2011.)
167. A 2. sz. védett tanú nyilatkozata szerint „Hát ugye, itt látjuk a táblázatban azt, hogy fel van töltve mondjuk egy adott munka, vegyük az elsőt, egyes számú melléklet, kettes tétel, Sevier Rt. 880 m³, ha jól látom, és ugye, hát hétről hétre fogy ez a munka. Tehát ez egy szerződéses állomány, a munka elindult, és a második héten, negyedik héten, hatodik héten ez csökkent, aztán egyszer csak kifutott. Tehát ugye nemcsak, tehát az, ahogy ugye el lett osztva az, hogy milyen százalékos részesedése van kinek, abból mit tud teljesíteni, abba ugye az is beleszámított, ha esetleg itt valakinek lemaradása volt, akkor ezen a fogyatékolás alapján lehetett esetleg segíteni mennyiséggel. Ami azért nehézségekbe ütközött, mert rákényszeríteni egy hosszú évek óta együtt dolgozó vevőre egy másikat, főleg, akivel rossz tapasztalata volt, az elég nehézkes. Ez sokszor kudarcba is fulladt.” (Vj/29-441/2011.)
168. A 2. sz. védett tanú a találkozók gyakoriságával kapcsolatban az alábbiakat nyilatkozta: „Hát, hogy ki, hogy ért rá. Ugye nyáron azért volt lukasabb idő, aztán hogyha egyszerre sok munka jött, akkor mindenkinek fontos volt, hogy találkozzunk.” (Vj/29-441/2011.)
169. A 2. sz. védett tanú nyilatkozata szerint minden találkozón aktualizálták a táblázatokat. „Hát igen, az esetek, ugye, mindig az volt, hogy a két cementes ugye nagyon félt, említettem az elején ugye, tudjuk tőlük is, internetről, ők már megütötték versenyhivatallal ugye Európában a bokájukat, tehát a Holcimre gondolunk és a Heidelberg-csoportra, a Dráva Cement és, hát, emiatt ugye olyan nehézségek voltak, hogy ugye ha csak a B. R. látja az előtte levő monitort és mi ott ülünk, mint a birkák hatan a helységben, nem tudunk hozzászólni, tehát ugye vizuálisan azért valamit látni kell, amiről beszélünk. És akkor így, egy idő után ki lettek nyomtatva ezek a listák, amit valaki elvitt magával, van, aki visszaadta, feltételezem, hogy ez azoktól, én nekem ugye ezeket megmutatták, tehát azoktól származik, akik ezeket elrakták. Bizonyára nálam is volt, mert valami alapján nekem is, egy, be kellett számolni ugye [...]. Ugye abban az időben nem volt okostelefon, hogy lefényképezem, és akkor ugye ott van, maradt a fénymásolás. [...] de hát aztán mindenki belátta, hogyha ez alapján szeretnénk dolgozni, akkor ezt nekem nem csak hétfőn kell látnom a Betonszövetségben, mikor beszélünk róla, hanem szerdán is.” (Vj/29-441/2011.)
170. B. B. (Wopfinger, majd Betonpartner) tanúvallomása szerint a GVH birtokában lévő, az eljárás tárgyát képező találkozókra táblázatokra nem emlékezett, nyilatkozata szerint sosem látta azokat.

- A beton árával kapcsolatban azt nyilatkozta a tanú, hogy nem emlékszik az átlagára, de szerinte a C-20-as tömegbeton piaci átlagára a kérdéses időszakban 11.000 Ft/m³ alatt volt. (Vj/29-79/2011.)
171. D. G. (Cemex, majd Frissbeton) tanúvallomása szerint az eljárásban érintett táblázatok nem látták. Álláspontja szerint építkezések vannak felsorolva, és mennyiségek, az elé tárt táblázatok leginkább egy projektlistára hasonlítanak. Projektfigyelő cégektől szoktak kapni ezekhez hasonlókat. A tanú álláspontja szerint a C-20 megjelölésű transzportbeton nem elegendő a termék meghatározásához. Az első megjelölés, azaz a „C” a szilárdságát jelenti csak a betonnak, utána jön a szemcseméret, folyósság, vízzáróság, stb. 1000-2000 Ft szórással van a m³ ár-különbség fajtánként. Még a C-20 KK megjelölés sem elegendő a pontos meghatározáshoz. A szerződésekből ezek a jellemzők látszanak, még a keretszerződésekben sem elég a C – 20 KK megjelölés, mert több száz forintot ugrik az ár. A vizsgált időszakra vonatkozóan a tanú csak becsülni tudta az átlagárát, szerinte 11000 Ft-12000 Ft lehetett m³-ként. (Vj/29-83/2011.)
172. S. K. (Cemex, majd Betonpartner) tanúvallomása szerint a C-20 megnevezésű transzportbeton nemcsak a piaci szereplők számára, hanem a betonszakmában is egy kategória, de nem egzakt. Nagyon sok válfaja van, épülnek belőle házak, hidak, mélyépítéseknel használják, a több száz beton egyik fajtája. Így önmagában nem szerepelt a vizsgált időszakban sehol. A tanú szerint a C-20-as transzportbeton ára nem határozható meg csak így, ezért nem is tudja megmondani. Nem is emlékezett a kérdéses időszak piaci átlagáraira. (Vj/29-88/2011.)
173. B. R. (Strabag, Frissbeton) tanúvallomása szerint nagyon sok táblázatot készített munkaköréhez kapcsolódóan. Elképzelhető, de nem emlékszik, hogy találkozókhoz kapcsolódóan készített volna táblázatot. Arra sem emlékezett, hogy Betonszövetséges vagy Rozmaringos találkozókra készített volna táblázatok. A tanú álláspontja szerint a vizsgálatban érintett táblázatokban utcanevek és hozzájuk tartozó kerületek szerepelnek, illetve a megrendelők és a köbméter mennyiség. Az 1-től 7-ig szereplő számok és százalékok között nem látott semmilyen összefüggést, logikát. L. Cs.-val kapcsolatban azt nyilatkozta B. R., hogy a felettese volt és Betonszövetségi elnökségi üléseken helyettesítési feladatokat látott el L. Cs. helyett. Minthogy az elnökségi tagság választott funkció, ezért tanácskozási joggal történő részvételről volt szó. A tanú nyilatkozata szerint főnöke utasítására rengeteg táblázatot készített, reprezentációs értekezletekre gyűjtött adatokat jellemzően ilyenkor, hogy meg tudja mutatni, hogy hol tartanak, hogyan haladnak. (Vj/29-111/2011.)
174. D. L. (Holcim) tanúvallomásában elmondta, hogy az elé tárt táblázatok soha nem látták. „A táblázatokban projekteket látok, amiket az én értékesítő kollégáim is kezeltek a saját rendszerünkön belül a piac állandó monitorizása és a piaci részesedés becslése érdekében. A táblázat további részeivel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy ránézésre a táblázat valamilyen piaci megoszlást akar követni, de nem tudom, hogy ez mely vállalkozásé lehet. A táblázat kapcsán elmondom, hogy az általam most elmondottak alapvetően személyes feltételezéseim.” (Vj/29-212/2011.)

IV.6. A 2. sz. védett tanú határidőnaplója

175. A 2. sz. védett tanú a GVH rendelkezésére bocsátotta a 2006-os saját tulajdonú, általa vezetett határidőnaplót, amelyben készültek olyan feljegyzések, bejegyzések, amelyek a már említett találkozók időpontjára vagy a találkozón elhangzottakra vonatkoztak. (Vj/29-120/2011.)
176. A tanú a határidőnapló az eljárás tárgyához kapcsolódó bejegyzéseiről másolatot csatolt jelen eljárás irataihoz és a másolatokkal kapcsolatban elismerte, hogy azok a határidőnaplójából származnak, az ő kézírásával készültek, és a találkozók időpontjait és a találkozókra megbeszéléseket tartalmazzák. A 2. sz. védett tanú a határidőnaplót eredetben is a GVH rendelkezésére bocsátotta. (Vj/29-120/2011.)
177. A határidőnapló 2006. február 8-ai dátumnál az alábbi bejegyzést tartalmazza:

„Fő utca [...] 9000 m³ 10300,-
II. Völgy utca lakópark 7000 m³

Outlet Center II. – 9000 m³
 IX. Solienti 6000 m³
 Aréna Corner 16000 m³ [...]
 Strabag [...] 3500 m³
 március 01-től 7% cement”

178. A 2. sz. védett tanú az általa tett 2006. február 8-án készült feljegyzéssel kapcsolatban előadta, hogy „Elmondom, hogy 7-én volt a betontalálkozó, és 8-án számoltam be a vezetőmnek a találkozóóról. Ami a betontalálkozót érinti az az a lista, hogy milyen munkákat nyert meg a [védett adat] a következő hónapokban az asztal (betoncégek) által jóváhagyva. Ilyen volt például a [védett adat]. A listán szerepel még, hogy március 1-től 7%-os cementár emelkedést prognosztizált a piac.”
179. A határidőnapló a 2006. március 10-ei dátumnál a következő bejegyzést tartalmazza:

„15⁰⁰ C.
 [...]

Danubius	C42,5 16000 15700 - gyári 1200 1270 t
	C EM II B 23,25 14200 – 1270 t
	C EM III A 32,5 12500 – 1270
	C EM III B 16500 1270
	S 54 19800
Duna	III C32,5 B 14200-
	C I42,5 17000-
	C IIIB 32,5 16700- [...]”

180. A 2. sz. védett tanú a 2006. március 10-ei határidőnapló bejegyzés kapcsán előadta, hogy „Ez a feljegyzés a 15.00 órakor a Méta utcában, C.-nál a Porr székházban megtartott beton megbeszélésről készült. A találkozón feljegyzésem szerint csak azt egyeztetettük, hogy ki milyen cement árat kapott a multiktól.”
181. A határidőnaplóban a 2006. március 22-ei dátumnál a következő bejegyzés szerepel:

„12³⁰ Rozmaring Ny.”

182. A 2. sz. védett tanú a 2006. március 22-ei határidőnapló bejegyzése kapcsán előadta, hogy „Egy találkozó volt és ebéd a Rozmaring étteremben 12:30-kor. A bejegyzés szerint Ny. I. volt a soros a fizetésben. Ezen a találkozón a [védett adat] osztotta le az asztal.”
183. A határidőnaplóban a 2006. május 17-ei dátumnál a következő bejegyzés szerepel:

„8⁰⁰ Hajóállom”

184. A 2. sz. védett tanú a 2006. május 17-ei bejegyzés kapcsán az alábbi nyilatkozatot tette „8 órakor a Danubius Beton Kft. Hajóállomás u-i központi irodaházában volt a találkozó, ahol a [védett adat] osztotta le az asztal, ahol a [védett adat].”
185. A határidőnaplóban a 2006. június 2-ai és 3-ai dátumnál az alábbi bejegyzések szerepelnek:

„H	420000 m ³	20,39% + 3,1%	+ 1,3%
D	380000 m ³	18,45% + 2,5%	+ 2%
TBG	360000 m ³	17,48% +0,7%	- 1,1%
F.	360000 m ³	17,48% - 4,2%	- 0,3%
L.	220000 m ³	10,68% +0,9%	+ 1,1%
Du	160000 m ³	7,77% - 1,1%	- 1,2%

W 160000 m³ 7,77% - 1,9% - 1,7%
 2060000m³
 [...]

 1 5 hó 80226
 1 5 hó 98269 m³
 valós
 [...]

 Strabag árak Zsombor utca
 13300,- K
 12900,- K
 12100,- K
 11600,- K
 [...]

 Szerkezet BT tiltó lista”

186. A 2. sz. védett tanú előadása szerint a 2006. június 2-ai bejegyzés „az ekkor megtartott találkozón készült. A feljegyzés tartalmazza a cégek %-os és m³ szerinti piacfelosztását, illetve a valós m³ teljesítéséhez viszonyított arányszámokat, ez a táblázat 3. oszlopa. Szerepel egy 2.066.000 m³ beton, ami a multik által meghatározott budapesti összes m³-t tartalmazza (ez volt az adott év budapesti gyártott m³ előirányzata). A negyedik oszlop a felosztott piac és a valós gyártás közötti %-os különbséget tartalmazza. Az alsó bekeretezett rész a [védett adat] által bevallott (1-5 hó) gyártott beton mennyiséget mutatja. Az alsó sor a valóságban legyártott, de be nem vallott mennyiséget tartalmazza. A második oldalon lévő bejegyzések nem közvetlenül a tárgyalat táblázatokra vonatkoznak. Kérdésre elmondom, hogy az általam kézzel írt táblázat tartalmilag megegyezik a vizsgálat által elem tárt nyomtatott táblázatokkal.”
187. 2006. június 15-én a határidőnapló szerint a 15 órára meghirdetett szövetségi találkozó 8 órákor került megrendezésre.
188. A határidőnaplóban a 2006. június 21-22-ei dátumoknál a következő bejegyzések szerepelnek:

„Szesz
 C20 – 32KK 11250 – behajtásával
 C20 25 12250-
 15% többé kell adni a Szesz tagjainak
 C8/ 10X 32F3 13500-
 C16/ 20X 15000-
 C20/25XC1F315400-
 C25/30XC232F3 13800- 15800-
 CC35/45X F3 17200-
 C30/ 37X A2 18100-

Alterra szennyvíztisztító
 árak!
 Hidépítő Zrt.

800 Rozm.
 Csepeli szennyvíztisztító bontása 200000 m³
 10400 Babály C20-16KK
 Alterra Hidépítő 16000 árat kell adni”

189. A 2. sz. védett tanú a határidőnapló 2006. június 21-22-ei dátumoknál szereplő bejegyzéseivel kapcsolatban előadta, hogy „Elmondom, hogy ez a Rozmaringban szervezett találkozón készült. S. K. felvállalta, hogy elmegy a Szerkezetépítőkhöz és megpróbálja megtárgyalni velük az áremelési terveinket. A baloldali listán azt látjuk, hogy a következő új munkák tekintetében S. bejelentette, hogy a C20 beton behajtási engedéllyel, szállítással 11250 Ft-ra emeli. Valamint gesztusként a Szerkezetépítők tagjainak 15%-os kedvezményt ígért. A jobb oldalon is várható munkák leosztása volt. A Hídépítőre vonatkozó bejegyzés azt jelentette, hogy mindenkinek be kellett mutatnia, hogy a Hídépítő számára akkor milyen árajánlatot adott ki. Az Alterrának és a Hídépítőnek 16000 Ft-os árat kellett adni a megállapodás szerint. A baloldalon alul felsorolt árak azon termék árak voltak, amelyet a megegyezés szerint az Alterrának és a Hídépítőnek ennél alacsonyabbat nem lehet adni. A megbeszélés után a főnökömmel találkoztam beszámolás céljából.”

190. A határidőnaplóban a 2006. június 28-ai napnál a következő bejegyzések szerepelnek:

- „- Kápolna utca
- Garay utca
- MOL Pakura XIII. ker. Sarló út
- Etyek
- Vígszínház [...]
- Váci 135 Babály 10600,- (C 25)
- Callpna Öv utca 10700,-
 7000 m³
- Vegyépszer [...] C30-37 12000,-
 4000 m³
- Lidl Nagytétényi út 3000 m³”

191. A 2. sz. védett tanú a határidőnaplójában a 2006. június 28-ai dátumnál felsorolt munkákkal kapcsolatban az alábbiak szerint nyilatkozott: „Elmondom, hogy 29-én volt a találkozó a Szövetségnél (jobb oldali bejegyzés), a 28-ai bejegyzés a 29-ei napra vonatkozik és a találkozón elhangzott lehetséges új munkákat soroltam fel, melyek esetében a XVI. kerület Váci u. 135-137 alatt lebontásra került akkugyár helyén az ÉPSZERK Pannónia Kft. a C25-16KK-s betont 10600 Ft-ért vásárolhatja meg a Holcimtől. A [védett adat] a részére kiosztott munkákat 7000 m³ 10700 Ft-os egységáron, valamint a [védett adat] a C30-37F4 beton 4000m³-re 12000Ftos egységáron nyerhette meg.”

192. A határidőnapló 2006. szeptember 29-ei és 30-ai dátumoknál szereplő bejegyzései:

„Szerkezet95 felszámolás indult a Holcim részéről
C8 – 16 KK 9000-
C10 – 16 KK 9500-
C12 – 16 KK 9800-
C16 – 16 KK

8 óra Szövetség [...]

C8 – 16 KK 8600-
C10 – 16 KK 91200-
C12 – 16 KK 9500-
C16 – 16 KK 10000-
C20 – 16 KK 10400-
C25 – 16 KK 10700-
C30 – 16 KK 11330-

C35 – 16 KK 11880-
C40 – 16 KK 12789-
C45 – 16 KK 13133-”

193. A 2. sz. védett tanú a határidőnapló 2006. szeptember 29-ei és 30-ai dátumoknál szereplő bejegyzéseivel kapcsolatban előadta, hogy „a szeptember 29-ei feljegyzés tartalmazza a 8.00 órakor a Szövetségnél megtartott találkozó időpontját. Elmondom, hogy a betoncégek egyezségének része volt, hogy ha egy vevő tartozik, azt úgy kényszerítsük fizetésre, hogy ha tartozott valahol, akkor a többiek felé ez jelzésre került és nem adtunk számára betont, ha máshoz próbált fordulni. Egy ilyen vevővel kapcsolatban a Holcim által adott ilyen jelzést adott a Holcim mindenki számára. A feljegyzés második oldalán, a piacon adható legalacsonyabb projektértékesítési árak szerepelnek (ezek tartalmazzák a szállítási (1850Ft/m³ átlag) és behajtási engedélyeket (kb. 300Ft/m³) Budapest belső kerületeibe is), amelyeket a megbeszélésen határoztunk meg.”
194. Az eljáró versenytanács 2014. április 16-án kelt, Vj/29-450/2011. sz. végzésével szakértőként kirendelte a Magyar Grafológiai Intézetet a 2. sz. védett tanú határidőnaplója kapcsán kézíráserevet elvégzése érdekében.
195. A kirendelt szakértő 2014. május 24-én kelt, Vj/29-474/2011. sz. igazságügyi írásszakértői véleménye szerint: „A vizsgálat első részében a kérdéses kézírásokat vizsgáltam meg. A kérdéses anyag nyomtatott nagybetűs írást, kisbetűs folyóírást, számírást, rajzokat és firkákat tartalmaz. Valószínűsíthető, hogy a kézírások 2006-ban keletkeztek, különböző időpontban és feltételezhetően különböző íráskörülmények között. Rendkívül nagy írásvariabilitás látható, ami a méretek, méretarányok, dőlés, betűformák tekintetében nyilvánul meg. Ezután megvizsgáltam az ismeretlen személytől, 2014-ben felvett próbaírás kézírását, amely nyomtatott nagybetűs, nyomtatott kisbetűs írásokat, kisbetűs folyóírást és számírásokat tartalmaz. [...] A rendkívül nagy írásvariabilitás ellenére számos egyező általános és különös írássajátosságot találtam. [...] A kérdéses anyagban rajzok és firkák is szerepelnek, azokat összehasonlító anyag hiányában nem volt lehetőségem vizsgálni. A határidőnapló vizsgálható minőségű kézírásait összehasonlítottam egymással és megállapítottam, hogy azok egy kéztől származnak. Ezután hasonlítottam össze a próbaírás kézírásával. A természetes írásvariabilitás a próbaírásban is megmutatkozik, csak kisebb mértékben, mint a kérdéses anyagban. Ennek oka, hogy a próbaírás egyszerre készült és sokkal kisebb a terjedelme. Nagyszámú egyező írássajátosságot tártam fel, amelyek mennyisége és minősége megalapozza a kézeredet azonosságának kategorikus szintű megállapítását. Láthatók eltérések is, amelyek a természetes írásvariabilitással, a kézírások eltérő keletkezési idejével és az eltérő íráskörülményekkel magyarázhatók. [...] A kérdéses határidőnapló vizsgálható részének kézírása és a 2. sz. mellékletet képező próbaírás egy kéztől származik.”

IV.7. S. K. spirálfüzete

196. A Vj/148/2008. sz. versenyfelügyeleti eljárás során a GVH birtokába került S. K. jegyzetfüzete, amelyből az alábbi tartalmú bejegyzés releváns a jelen versenyfelügyeleti eljárás szempontjából. A bejegyzés egy A4-es alakú, kockás spirálfüzetből származik, „V. 21.” dátummal. (Vj/29-88/2011.):

„I-IV.	Eltérés				
Holcim:	95	23,6	29	29,2	√
Cemex:	60	19,8	19,8	18	-1,8
TBG:	41	14,2	14,2	12,2	-2
Friss:	62	15,1	15,1	19	+ 3,9
Porr:	31	7,9	7,9	9,5	+ 1,6
Wf:	37 55	7,2	13,2	11,0	-2,2

326 m³

[...]

Friss: Üllő – Interspar
Gyál”

197. A füzetben egy táblázat látható, amelyben függőlegesen a betoniparban dolgozó vállalkozások neveinek rövidítései szerepelnek, mellettük vízszintesen pedig négy oszlopban különböző számok szerepelnek. A 2. és 3. függőleges számoszlop felett az „Eltérés” felirat található. Az 5. függőleges oszlopban szintén számok találhatóak, +/- előjellel.
198. A táblázat alatt az alábbi bejegyzések olvashatók: „16, 14, C-20, 13, 12,5”
199. A táblázat nagymértékű hasonlóságot mutat mind formailag, mind tartalmilag a vizsgálat által bemutatott, a vizsgálat tárgyát képező találkozókon az 1. sz. védett tanú szerint B. R. által készített táblázatokkal, valamint a 2. sz. védett tanú határidőnaplójában 2006. június 2-i bejegyzésével, amely egy kifogásolt megbeszélés alkalmával készült.
200. S. K. tanú a meghallgatása során a jegyzetfüzete tartalmával kapcsolatban arra a kérdésre, hogy az „V. hó 21-ei bejegyzés tartalma és logikája hasonló-e a jelen jegyzőkönyv mellékletét képező, most bemutatott táblázatokhoz”, a tanú azt a választ adta, hogy minden cég próbál a piacon tájékozódni, erről szól a bejegyzése. Állítása szerint a piacot figyelte, becsült számokat tartalmaz a jegyzetfüzetének bemutatott oldala, a cégük piaci helyzetét próbálta felmérni. Hasonlóságot a jegyzőkönyv mellékletét képező táblázatokkal nem látott.
201. Azon kérdésre, hogy „Értelmezze a táblázat alatt szereplő alábbi számokat, bejegyzéseket: 16, 14, C-20, 13, 12,5”, a tanú nem tudott válaszolni, majd kijelentette, hogy nem emlékszik ezek jelentésére.

IV.8. Az eljárás alá vontak vizsgált időszakban alkalmazott árai

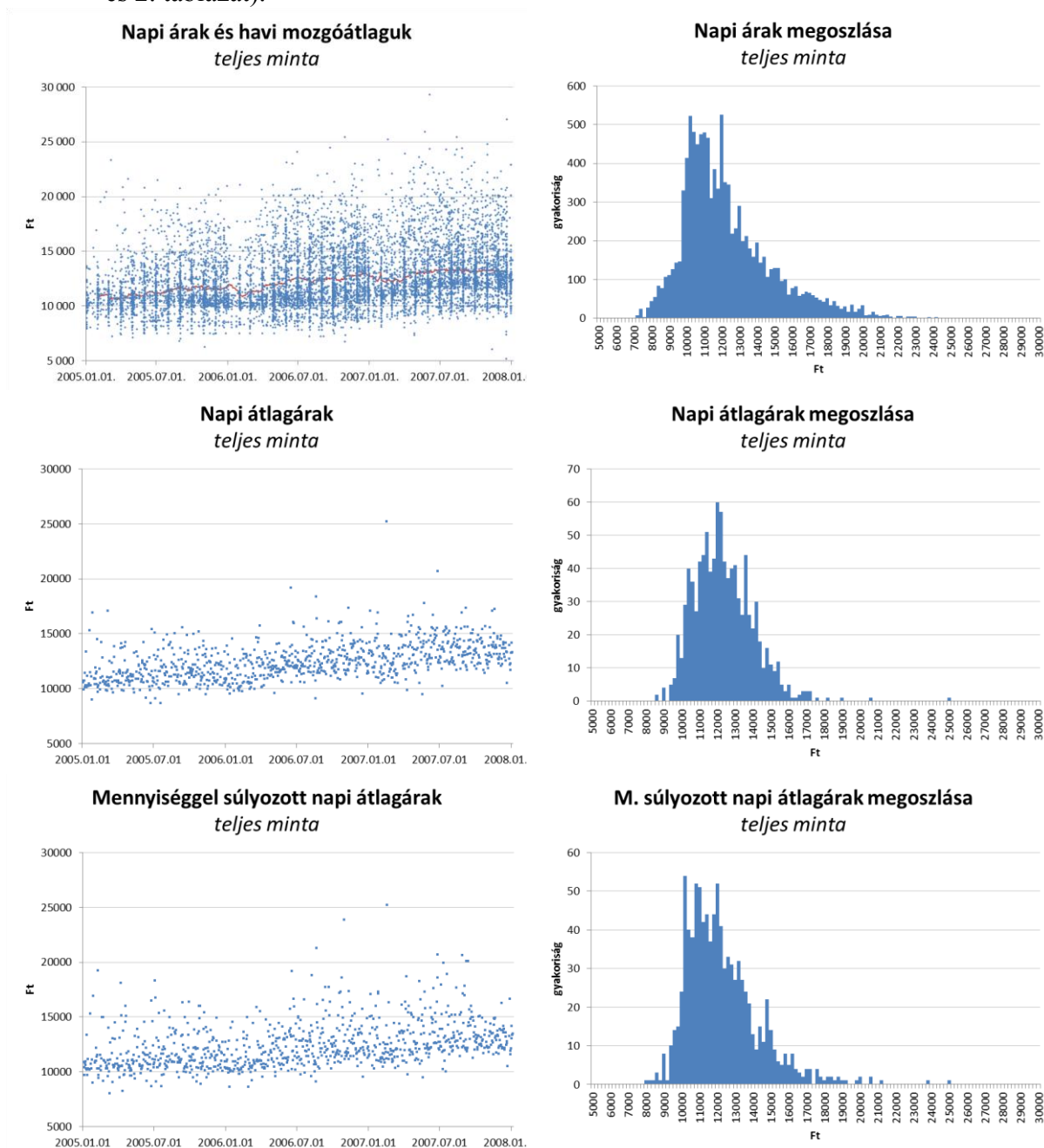
202. A GVH bekérte az eljárás alá vont vállalkozásoktól a 2005. és 2009. között adott összes 1000 m³ feletti transzportbeton beszállítására vonatkozó árajánlataikat, illetve az évente változó kereskedelmi árlistákat.
203. Ezen dokumentumok áttekintése alapján megállapítható, hogy a védett tanúk által nyilatkozott árszint egy megközelítőlegesen határként működött, az alatt nem értékesítettek az eljárás alá vont vállalkozások, de a megkötött szerződésekben feltüntetett árakban egységesség nem mutatható ki, jellemzően különböző árakon szerződtek.
204. B. B. (Wopfinger, majd Betonpartner) tanúvallomása szerint „2008-ig emelkedtek az árak, bővült a piac. 2008-tól csökkent az ár, 2008 volt a csúcspont.” (Vj/29-79/2011.)
205. A 3. sz. védett tanú vallomása szerint „Nem az volt meghatározva, hogy mennyi nyereségtartalom képződjön, hanem meghatározták az árszintet, hogy milyen áron adhattak el. 2005-2006-ban a termelés zömét a C20-as beton adta, KK konzisztenciával. Ez a két paraméter volt megkötvé, és a cél az volt, hogy ennek az ára nem menjen bizonyos árszint alá. Emlékezetem szerint szállítással együtt volt az ár meghatározva. Ez minden szerződésben szerepelt és összehasonlítható. A legtöbb betongyártó a mixert a piacról szerezte be, mivel ezek az árak nagyjából egységesek voltak, ezért ez mindenkinél nagyságrendileg ugyanolyan mértékben került figyelembevételre. Tudomásom szerint a piaci átlagárát a mai napig a C20-hoz kötik, és egy szilárdsági lépcső kb. +/- 500 Ft-ot jelent, plusz napjainkban egyéb kiegészítőket is figyelembe kell venni.” (Vj/29-81/2011.)
206. A Magyar Betonszövetség a Vj/109/2005. sz. eljárásban benyújtott egyedi mentesítés iránti kérelmében – melyet később visszavont – akként nyilatkozott, hogy „A betonpiaci verseny erős és egészséges, amelyet alátámaszt, hogy pl. a budapesti régióban az árak szintje – a növekvő kereslet mellett – az elmúlt években lényegében stagnált (a Kérelmező saját statisztikai adatai szerint az előkevert beton átlagára az elmúlt három évben változatlan volt (10.350,- forint/m³), illetve az

- utóbbi években új piacra lépő is megjelent, valamint meghatározott kapacitásbővítésekre is sor került a már piacon lévő vállalkozások részéről.” (Vj/29-254/2011.)
207. Az 1. sz. védett tanú az általa korábban nyilatkozott minimálárak különbözősége kapcsán a következőket adta elő: „Hát az árat, pár száz Ft az ugye belefér. Mert volt egy határ, mit tudom én 10 és 10.500 Ft vagy 10.500 vagy 11.000 Ft. Tehát nem pontosan forintra kiszámítva, hanem megvolt az elvárás, hogy körülbelül milyen árszint legyen. Mert adott esetben ugye itt több ezer forinttal el lehetett rontani egy árat, hogyha valaki ilyen árajánlatot adott. Ez így pontosan így visszamenőlegesen így ennyi évre, ez körülbelüli ár. Tehát ennyi volt körülbelül a beton ára, ilyen 10.000 Ft körül mozgott. Ez volt az elvárás. Még plusz mínusz lemenni 200 Ft-tal vagy többel, ennek nem volt jelentősége.” (Vj/29-419/2011.)
208. A 2. sz. védett tanú nyilatkozata szerint „Hát gondolom figyelembe véve az adott év piaci helyzetét, az előző évi árakat, az adott év cement árát, ami ugye befolyásol egy receptúrát, illetve azt, hogy kinek mennyi áthúzódó munkája volt. Ugye a naptár az ugye január 1-jén kezdődik, de maga a munkák, azok folyamatosak, tehát, ha valami munkát novemberben kezdenek el, 15 ezer köbméterrel, mert akkor kaptak építési engedélyt, vagy egyebek, akkor értelemszerűen az a munka elhúzódik egészen a következő év akár augusztusáig is és ugye hát ebből kifolyólag ugye az áthúzódó munkák kapcsán ugye ez is egy ilyen ár, mert ugye itt fix áras szerződésekről beszélünk, tehát az ember megköt egy szerződést, akkor azt vállalja, hogy ez van. Kevés olyan szerződés volt, legalábbis én nem nagyon emlékszem, ahol olyat tudtam volna aláírni, amiben benne lett volna az, hogy a január végi, február első napjai cement áremelésnél a betonárban korrekciót lehet esetleg alkalmazni. Ilyenre nem emlékszem, tehát ez egy fix ár volt. De miután mindenkin termelési kényszer volt, ez nem érdekelt senkit. Az, hogy, hogy ezt itt mit, hát ezek alapján határozhatták meg.” (Vj/29-441/2011.)
209. A 2. sz. védett tanú a minimálárak meghatározását illetően a következő nyilatkozatot tette: „Illetve a következő ilyen találkozón, amikor azt mondták ugye, hogy találkozunk, akkor ugye ez elhangzott, hogy a nagy L. Cs. és a dr. U. S. miben állapodtak meg, mert ugye ők voltak ennek az egésznek a szervezői. A minimál ár, hát a munkák azok ugye, a munka 1000 köbméter fölött munka, 1000 köbméter alattit a listában nagyon keveset lát, mert ugye nem mondtuk, nem kellett, tehát most egy családi ház építése, vagy 300 köbméter beton, ezeket nem, nem, csak a nagy projektekről beszélünk, tehát 1000 köbméter fölötti munkákra lehetett ezt így kihegyezni, és minden esetben a C20-as, tehát C20-16-KK-s mixerbeton budapesti kiszállított ára történt meghatározásra. Ugye ez egy sztenderd beton volt abban az időben, most már nem az, mert ugye magasabbak a követelmények, de abban az időben ennek a receptúrának az ára határozta meg, és ehhez kellett ugye hozzá a magasabb tartományúakat fölfelé, a kisebb tartományúakat lefele tolni az árakban.” (Vj/29-441/2011.)
210. A 2. sz. védett tanú arra a kérdésre, hogy a minimál árszint az Budapest és környékére vonatkozott-e, akként felelt, hogy „így van”. (Vj/29-441/2011.)
211. Az eljáró versenytanács Vj/29-408/2011. sz. végzésével kötelezte az eljárás alá vontakat a 2005-2007 között alkalmazott áraik közzétételére. Az árak elemzése során a GVH napi teljesítési adatokkal kalkulált, a vizsgált ár pedig a pótlékokat nem tartalmazó alapár plusz szállítási költség volt.
212. Az eljárás alá vontak által megadott áradatok kapcsán megállapítható, hogy a nagyszámú adatállomány alapján érdemben elvégezhető volt a vizsgált időszakban alkalmazott C20-as transzportbeton árának elemzése.
213. A GVH által elvégzett árelemzés módszertana a következő volt. Az eljárás alá vontak áradatai alapján megállapítható, hogy a szerződéskötés és a teljes dátuma nem esett egybe minden esetben, olykor egyéves különbség is adódott a két időpont között, amely a keretszerződés alapján történő teljesítésre utal. Az eljárás alá vontak által szolgáltatott áradatok vizsgálata során a teljesítési dátum került alapul vételre, amelynek egyrészt az volt az oka, hogy egyazon szerződés keretében – akár egy napon – többféle alaptulajdonságú, vagy más fuvarozási célhelyű betont is kiszállíthattak, amelynek más-más volt az ára, így ezeket önálló sorokban szerepeltették. Másrészt, a szerződési

dátumot az eljárás alá vontak sok esetben nem adták meg, míg a teljesítést lényegében minden esetben.

214. Mindezek alapján az elemzés során a szállítási mennyiségre vonatkozó szűkítések (pl.: 1000 m³ feletti értékek) csak az adott teljesítések bontásában (azaz adott teljesítési napra vonatkozóan) tehetők, vagyis nem összegezhető az egy szerződéshez tartozó teljes szállítási mennyiség. Ehhez nincsenek meg a szükséges információk, mely két okból nem okoz áthidalhatatlan problémát: egyrészt így is megfigyelhető a jelentős számú nagyvolumenű teljesítés ára, másrészt a mennyiséggel súlyozott átlagos árak kalkulációja így is elvégezhető, ez pedig megfelelő képet ad az effektív árszintről.

215. Az alábbi táblázatok és ábrák a teljes adatállomány statisztikai jellemzőit mutatják (1. és 2. ábra, 1. és 2. táblázat).

1. ábra: Árak alakulása és megoszlása

2. ábra: Teljesítések számának alakulása

1. táblázat: A teljesítési árak statisztikai jellemzői

	Teljes időszak*	2005	2006	2007
darab	10 654	2658	3809	4178
minimum	5 143	6 238	6 730	5 143
maximum	29 300	23 300	25 390	29 300
átlag	12 366	11 362	12 318	13 046
mennyiséggel s. átlag	12 078	11 230	12 123	12 647
medián	11 800	10 720	11 600	12 300
szórás	2 613	2 166	2 595	2 677
relatív szórás	21,13%	19,07%	21,06%	20,52%

* 9 darab 2008. január elejei áradatot is tartalmaz.

2. táblázat: Árak értékhatár feletti aránya

Értékhatár	Teljes időszak*			2005			2006			2007		
	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c
9800 Ft ≤	90,93%	98,13 %	95,85 %	84,99 %	96,44 %	90,94 %	89,58 %	98,16 %	96,93 %	95,93 %	98,48 %	99,39 %
10000 Ft ≤	87,83%	96,06 %	94,30 %	80,89 %	92,23 %	88,67 %	87,14 %	96,32 %	94,79 %	92,87 %	99,39 %	99,09 %
10200 Ft ≤	83,96%	94,72 %	91,81 %	73,40 %	89,97 %	84,14 %	83,38 %	94,48 %	91,72 %	91,14 %	99,39 %	99,09 %
10400 Ft ≤	79,04%	91,71 %	86,22 %	65,05 %	82,20 %	74,11 %	77,82 %	93,25 %	85,58 %	89,01 %	99,09 %	98,18 %
10600 Ft ≤	74,54%	87,56 %	82,07 %	55,53 %	74,43 %	65,70 %	73,72 %	89,88 %	82,52 %	87,29 %	97,58 %	96,97 %
10800 Ft ≤	70,34%	83,83 %	78,13 %	48,31 %	65,37 %	58,90 %	68,94 %	87,73 %	77,61 %	85,50 %	97,27 %	96,67 %
11000 Ft ≤	65,87%	81,04 %	72,75 %	42,96 %	60,84 %	50,49 %	63,24 %	84,66 %	72,09 %	82,70 %	96,36 %	94,24 %
darab	10 654	965	965	2658	309	309	3809	326	326	4178	326	326

a: Napi árak

b: Napi átlagárak

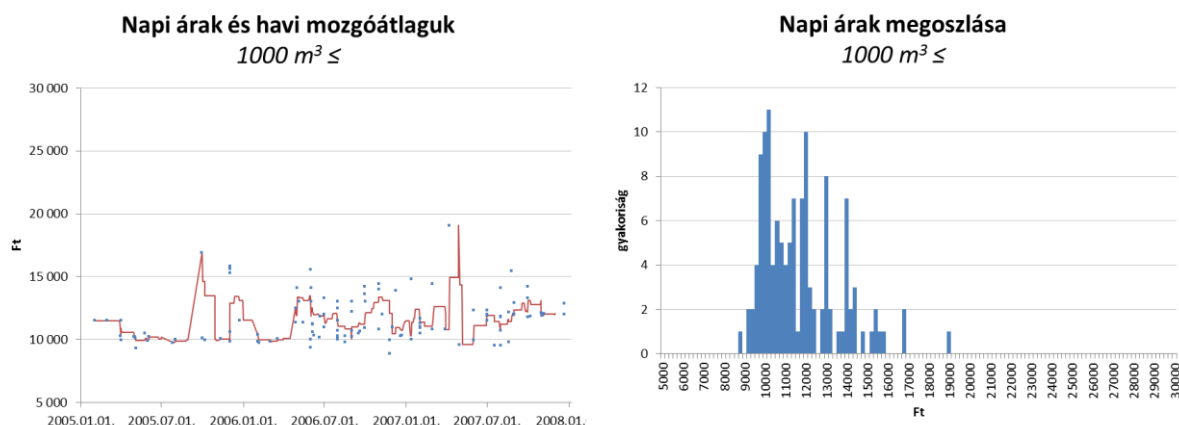
c: Mennyiséggel súlyozott napi átlagárak

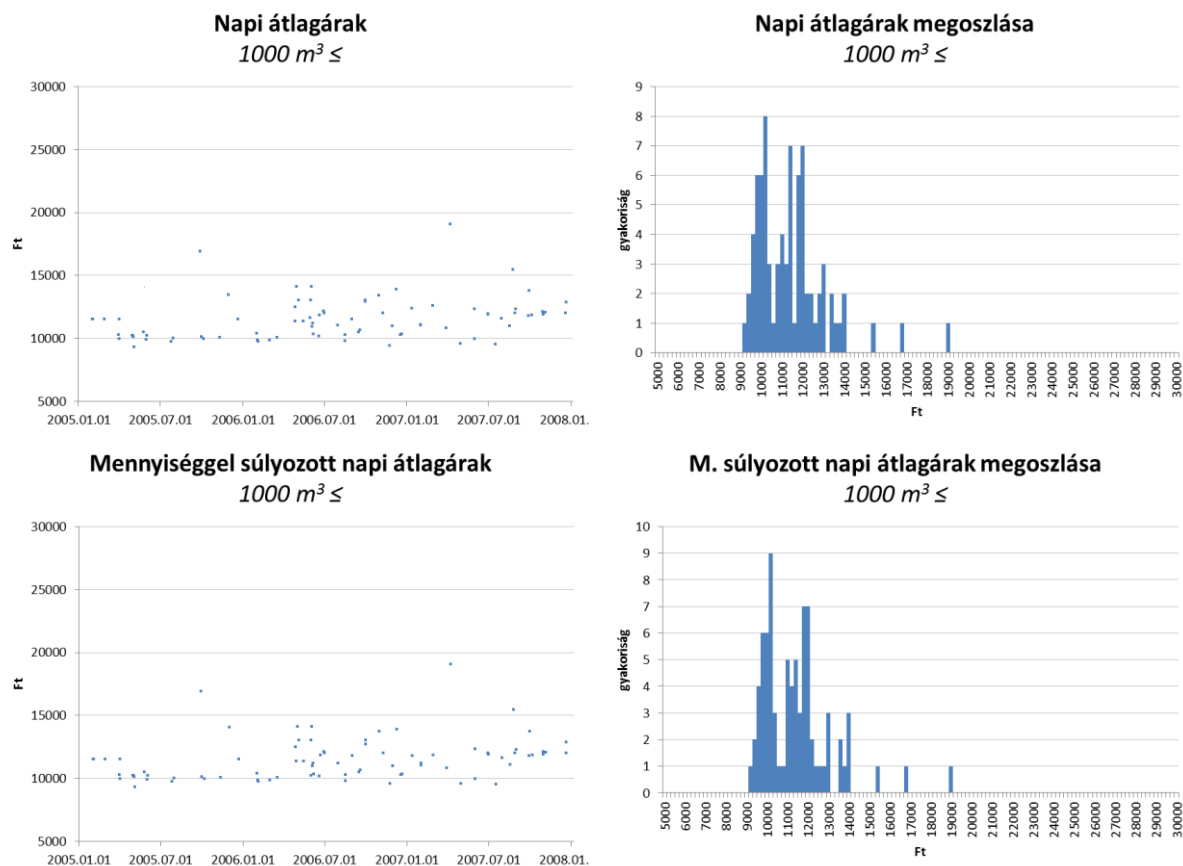
* Az „a” esetben 9 darab, a „b” és „c” esetben 4 darab 2008 eleji árat is tartalmaz.

216. Az árelemzés alapján a következő megállapítások tehetők:

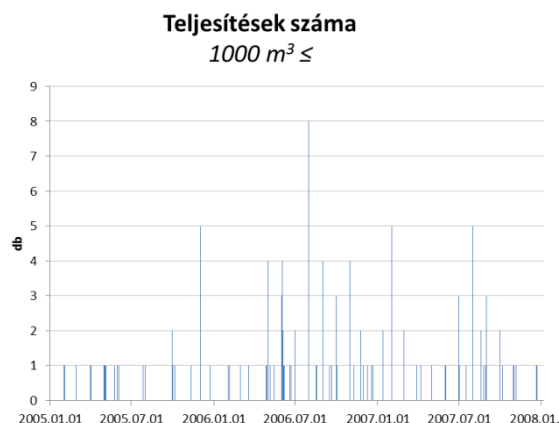
- A teljes időszakot tekintve az árak jelentősen szóródnak, átlagos értékük 12.366,- forint volt (1. táblázat, 1. ábra). Dinamikájában szemlélve, az átlagár folyamatosan növekedést mutatott, de eközben a relatív szórás érdemben nem változott. Mindezek kapcsán két momentumot érdemes megemlíteni. Egyrészt, mind az 1-es, mind a 2-es számú védett tanú elmondása szerint az időszak során történtek lépések a minimális árszint feljebb tolására. Másrészt, a viszonyok stabilitására utalhat az, hogy az árak relatív változékonysága az idő előrehaladtával is lényegében változatlan maradt.
- Megvizsgálásra került az egyes árkategóriák aránya különböző értékhatárok mellett (2. táblázat). A teljes időszakot tekintve a napi árak 91 százalékban 9.800,- forintos érték felett voltak. Az idő függvényében elmondható, hogy hozzávetőlegesen négyötödös arány 2005-ben 9.800,-, 2006-ban 10.200,-, 2007-ben pedig 11.000,- Ft értékek felett tapasztalható, vagyis, az adott években csak az árak kevesebb, mint 20 százaléka volt alacsonyabb a felsorolt értékhatároknál.
- A mennyiségi súlyokkal kalkulált átlagos időszaki árak némileg mérsékeltebbek az egyszerű átlag értékeihez képest, ami utalhat mennyiségi kedvezményekre (1. táblázat).
- A mennyiséggel súlyozott napi átlagárak észrevehetően egy kissé jobban szóródnak az egyszerű napi átlagárakhoz képest (1. ábra). Ez csupán annyit jelent, hogy például egy, az adott napon relatíve nagyobb volumenű teljesítés a többitől eltérő áron történt meg, vagyis az átlagérték ezen megrendelés árához húzódik közelebb. Mindazonáltal mind a súlyozott, mind a súlyozatlan napi átlagok esetében jól érzékelhető az emelkedő tendencia. Mindkét átlag esetében – a teljes időszakot és az egyes éveket tekintve is – a 9.800,- forint feletti arány a 90 százalékot meghaladta (2. táblázat).
- A teljesítések száma jellemzően kiemelkedően magas a hónapok közötti fordulónapokon (2. ábra), melynek oka feltehetően az iparági gyakorlat szerint, hogy a vállalkozások sok esetben a teljesítés napjaként fiktív, technikai jellegű dátumokat adnak meg. Ez esetben ezeknek a csomósodásoknak nincsen különösebb jelentősége.

217. A teljes adatállományból az 1000 m³ feletti megrendelések külön megvizsgálásra kerültek. A korábbi struktúrának megfelelően mutatják be a főbb jellemzőket az alábbi ábrák és táblázatok (3. és 4. táblázat, 3. és 4. ábra).

1. ábra: 1000 m³-nál nagyobb teljesítések árainak alakulása és megoszlása

2. ábra: Teljesítések számának alakulása

3. táblázat: A teljesítési árak statisztikai jellemzői

	Teljes időszak	2005	2006	2007
darab	128	26	61	41
minimum	8 900	9 308	8 900	9 500
maximum	19 080	16 904	15 530	19 080
átlag	11 760	11 500	11 714	11 994
mennyiséggel s. átlag	11 711	11 884	11 514	11 894
medián	11 500	10 250	11 250	11 900

szórás	1 859	2 343	1 643	1 785
relatív szórás	15,80%	20,37%	14,03%	14,88%

4. táblázat: Napi árak és átlagárak értékhatár feletti aránya

Értékhatár	Teljes időszak			2005			2006			2007		
	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c
9800 Ft ≤	92,97%	91,36 %	91,36 %	92,31 %	90,48 %	90,48 %	93,44 %	91,43 %	91,43 %	92,68 %	92,00 %	92,00 %
10000 Ft ≤	85,94%	83,95 %	83,95 %	76,92 %	76,19 %	76,19 %	88,52 %	85,71 %	85,71 %	87,80 %	88,00 %	88,00 %
10200 Ft ≤	78,13%	76,54 %	76,54 %	61,54 %	57,14 %	57,14 %	80,33 %	80,00 %	80,00 %	85,37 %	88,00 %	88,00 %
10400 Ft ≤	69,53%	66,67 %	65,43 %	46,15 %	38,10 %	38,10 %	68,85 %	68,57 %	65,71 %	85,37 %	88,00 %	88,00 %
10600 Ft ≤	66,41%	62,96 %	61,73 %	42,31 %	33,33 %	33,33 %	65,57 %	62,86 %	60,00 %	82,93 %	88,00 %	88,00 %
10800 Ft ≤	61,72%	61,73 %	60,49 %	38,46 %	33,33 %	33,33 %	59,02 %	60,00 %	57,14 %	80,49 %	88,00 %	88,00 %
11000 Ft ≤	57,81%	58,02 %	59,26 %	38,46 %	33,33 %	33,33 %	55,74 %	57,14 %	57,14 %	73,17 %	80,00 %	84,00 %
darab	128	81	81	26	21	21	61	35	35	41	25	25

a: Napi árak

b: Napi átlagárak

c: Mennyiséggel súlyozott napi átlagárak

218. Látható hogy a szűkített adathalmaz két nagyságrenddel kevesebb elemszámot tartalmaz (2. és 4. táblázat alsó sor). A jellemzők a következők:

- A teljes sokasághoz képest az árak időszakos átlagszintje lényegesen nagyobb stabilitást mutat: az időszakos egyszerű átlag enyhe emelkedéssel, hozzávetőlegesen 400 Ft-tal nőtt 2005-ről 2007-re, a mennyiséggel súlyozott esetben ugyanakkor nem volt ilyen egyértelmű tendencia (3. táblázat). A teljes időszakot tekintve az átlagértékek alacsonyabbak a teljes sokaság esetéhez képest, feltehetően a mennyiségi kedvezmények miatt.
- A 9.800,- Ft feletti napi árak, illetve a napi egyszerű és súlyozott átlagárak aránya mind a teljes időszakot, mind az egyes éveket tekintve meghaladja a 90 százalékot. Az vizsgált időszakban az idő előrehaladtával egyre feljebb tolódnak az értékek: míg 2005-ben az árak kétharmada még 10.800,- Ft alatt volt, 2007-ben már több mint négyötöde meghaladta ezen értékhatárt.
- A rendelkezésre álló adatok alapján nagyvolumenű teljesítések jellemzően nem estek ugyanarra a napra. Ez jól látszik a napi átlagárakat és a mennyiséggel súlyozott napi átlagárakat mutató ábrák hasonlóságán is (3. ábra).
- A teljesítési darabszámok tekintetében – a teljes adatállomány esetével ellentétben – nem rajzolódik ki világosan semmilyen séma (4. ábra).

IV.9 Az eljárás alá vontak „védett vevői”

219. Az eljárás alá vont betongyáraknak 3-4 kiemelt vevője volt („védett vevők”), ezeket próbálták megtartani, de ez nem jelentett kizárólagosságot, nagy mennyiség megrendelése esetén többfelé került elosztásra a rendelés.

220. Az 1. sz. védett tanú szerint a Holcimnek a Vegyépszer, Épszerk-Pannónia Zrt. volt a kiemelt vevője, nekik 90%-ban a Holcim volt a beszállítójuk. A Readymix, majd a későbbiekben Cemex esetében a Hírösép Kft., a BRK Kft. és a Propszt Kft. tartozott a kiemelt vevők közé. A tanú elmondása szerint a „védett vevők” jellemzően kértek mástól is ajánlatot, de az elkészült árajánlatok előzetesen egyeztetésre kerültek a vállalkozások között, azért, hogy a „védett szállító” adhassa a legjobb árajánlatot. (Vj/29-51/2011.)
221. A 2005-2007 közötti időszakban az egyes eljárás alá vontak adatszolgáltatásai alapján a transzportbeton értékesítést tekintve az alábbi fő vevők voltak, az eljáró versenytanács kiemelte azon vevőket, amelyek több évben az adott eljárás alá vont vevői voltak:

	2005	2006	2007
Betonpartner	Netpro Kft.	Netpro Kft.	Duna-Épszer Kft.
	Merk bau Kft	Swietelsky Kft.	Swietelsky Kft.
	Lasselsberger Kft.	RKB Építő Kft.	Lasselsberger Kft.
	Bajér Kft.	Bajér Cégcsoport	Bajér Cégcsoport
Cemex	Bohn Mélyépítő Kft.	RKB Építő Kft.	Bohn Mélyépítő Kft.
	Propszt Szerkezetépítő Kft.	Tarna Invest Kft.	Market Építőipari Zrt.
	Torma Építőipari Kft.	Moratus Kft.	Swietelsky Építő Kft.
	Proform Ingatlanbefektetési Kft.	Market Építőipari Zrt.	IMottom Kft.
DBK	Porr Építési Kft.	Porr Építési Kft.	Porr Építési Kft.
	Swietelsky Építő Kft.	P.A.M. Invest 2000 Kft.	P.A.M. Invest 2000 Kft.
	Porr Hungária Kft. / Porr Építési Kft.	Porr Hungária Kft.	Porr Technobau und Umwelt AG/Porr Bau GmbH Magyarországi Fióktelepe
	Európai Építő Rt.	Lasselsberger Hungária Kft.	Teerag-Asdag AG Magyarországi Fióktelep
Holcim	Épszerk-Pannónia Kft.	Épszerk-Pannonia Kft.	Épszerk-Pannonia Kft.
	MOTA-ENGIL Magyarország Zrt.	M-HÍD Zrt.	METRÓ-M-O-HT Kkt.
	Transportbeton Kft.	METRÓ-M-O-HT Kkt.	ALTERRA Kft.
	Hídépítő-Soletanche Bachy Mély-alap	Asa Építőipari Kft.	Gropius Zrt. f.a.
Frissbeton	[Üzleti titok]		
TBG	[Üzleti titok]		
Lasselsberger	Swietelsky Kft.	Swietelsky Kft.	Swietelsky Kft.
	Keviép Hungária Kft.	Keviép Hungária Kft.	Callpan Kft.

	Gropius Zrt.	Gropius Zrt.	Holcim Zrt.
	Szerkezet 95 Kft.	Épker Építőipari Kft.	Extrubau Kft.
Strabag	Asa Építőipari Kft.,	Pro-Ép 2000 Kft.	
	Dexium-Invest Építőipari Kft.,	Tega-Bau Kft.	
	Ver-Bau Kft.,		
	Budapesti Építő és Szerelő Zrt.,		

222. Az ügyfelek adatszolgáltatásai alapján a GVH megkereste a jelenleg is piacon lévő és elérhető vevőket, a vevők válaszait az alábbi táblázat foglalja össze.

Vevő neve	Mely vállalkozástól rendelt 2005-2007 között transzportbetont?	Keret- v. projektsz erződése volt	Hány vállalkoz ástól kért ajánlatot ?	Volt-e arra példa, hogy ugyanaz a vállalkozás adta a legkedvezőbb ajánlatot?	Volt-e arra példa, hogy valamely vállalkozás(ok) nem adtak ajánlatot, ill. elzárkóztak?
Asa Építőipari Kft. (Vj/29-191/2011.)	[üzleti titok]				
Betonút Szolgáltató és Építő Zrt. (Vj/29-197/2011.)	TBG, Danubiusbeton, Strabag, Frissbeton	keret, ill. egyéb	n/a	n/a	n/a
Bohn Mélyépítő Kft. (Vj/29-203/2011.)	Danubiusbeton, Frissbeton, Betonpartner	keret: Danubius beton, Betonpart ner, projekt: Frissbeto n	1-3	nem	nem
Budapesti Építő és Szerelő Zrt. (Vj/29-193/2011.)	2006. Strabag, 2007. Strabag, Frissbeton	keret (Strabag), ill. projekt Strabag, Frissbeto n	több	keretszerz. alapján történt a rendelés	keretszerz. alapján történt a rendelés
Épszerk-Pannónia Kft. (Vj/29-215/2011.)	Holcim	keret	n/a	n/a	n/a
Market (Vj/29-196/2011.)	Holcim	projekt	3-4	nem	nem

M-Híd (Hídépítő) (Vj/29-214/2011.)	TBG	keret	n/a	feltehetően TBG adta a legkedvezőbb árat	n/a
Porr Építési Kft. (Vj/29-190/2011.)	DBK	projekt	DBK-tól, mivel konszern cég	n/a	nem
Propszt Szerkezetépítő (Vj/29-195/2011.)	Danubiusbeton, Holcim	projekt	4-5	nem	nem
Swietelsky (Vj/29-204/2011.)	2005-2006. Lasselsberger, Danubiusbeton, Wopfinger, 2007. Wopfinger, Danubiusbeton, Lasselsberger	keret	4-5	nem	nem
Tega-Bau (Vj/29-206/2011.)	2006. Lasselsberger, 2007: TBG, Frissbeton	projekt	3-4	nem	nem

223. Az ügyfelek és a vevők válasza is megerősítik, hogy a vizsgált időszakban a Holcim kiemelt vevője volt az Épszerk-Pannónia Kft. valamint, hogy a Cemex jogelődjének (Danubiusbeton) kiemelt vevője volt a Propszt Szerkezetépítő Kft. Az ügyfelek és a vevők adatszolgáltatása egyezik abban a tekintetben, hogy a Lasselsberger jelentősebb vevője közé tartozott a Swietelsky, a Frissbetonhoz pedig a [üzleti titok] tartozott.

224. A vevők válasza szerint projektenként 3-5 cégtől kértek ajánlatot, olyan vállalkozás nem volt, aki elzárkózott volna az ajánlatadáستól. Arra vonatkozóan, hogy volt-e arra példa, hogy ugyanaz a vállalkozás adta a legkedvezőbb ajánlatot, az Asa Építőipari Kft. nyilatkozta azt, hogy [üzleti titok], valamint a Hídépítő (M-Híd Kft.) válaszolta, hogy feltehetően a vizsgált időszakban a TBG adta a legkedvezőbb ajánlatot, tekintve, hogy vele szerződtek.

C) A vevők kölcsönös ki nem szolgáltatását érintő bizonyítékok

225. A 2. sz. védett tanú vallomása szerint a betoncégek egyeztetésének része, hogy ha egy vevő tartozik, azt úgy kényszerítették ki, hogy ez a többiek felé jelzésre került, és a többi vállalkozás sem adott el számára betont. Egy ilyen vevővel kapcsolatban a Holcim adott jelzést mindenki számára valamint a határidőnaplóban szereplő bejegyzés szerint a Szerkezet Bt. is „tiltólistára” került. (Vj/29-120/2011.)

226. Az 1. sz. védett tanú arra a kérdésre, hogy szóba kerültek-e a középvezetői találkozók a nemfizető vevők, azt a választ adta, hogy „Egy pár felmerült mindig, persze.” (Vj/29-419/2011.)

227. Az 1. sz. védett tanú nyilatkozata szerint „Tehát mindenki ismerte, ki az a nem jól fizető ügyfél. Ez körbement mindig. Persze. Hát ez mindig előfordult, hogy ezt megbeszéltük, annak idején. Ha készpénzzel fizet, akkor nem tudjuk elkerülni, hogy kiszolgáljuk. Tehát fölmerült mindig, hogy ha volt egy ilyen, aki nem fizetett neki már hónapok óta, akkor kérte, hogy a többiek addig ne szolgálják őt ki. De hát ugye hogyha készpénzzel megvette a vevő, akkor nem tudtuk ezt kikerülni,

tehát akkor ki kellett szolgálni. Hát most így nem, mert nagyon sok ilyen cég volt, aki tartósan nem fizetett. Konkrétan most nem tudnék hirtelen mondani. Hát ez minden alkalommal elhangzott. Nem, ez minden esetben mindenki elmondta, hogy neki ki a nem fizető ügyfele. Ahhoz mindenki, ez mindig téma volt. Igen, hát ezt előtte említettük, hogy igen kérték, hogy akkor ne szolgáljuk ki. Persze. Hát, hogyha készpénzzel megvette a betont a kedves vevő, akkor ki kellett szolgálni. Tehát máshogy nem tudtuk. Hát mindenkinek, azért nagyjából megvolt mindenkinek a saját vevőköre, úgynevezett vevőköre. Mindenki egy céggel dolgozott, nem szívesen váltott másra. De hát megpróbált ugye a vevő akkor máshova menni, ha nem szolgálták őt ki, akkor lépett tovább. Náluk olyan magas árat kapott, hogy mégse vásárolt tőlük, vagy akkor kifizette őket, és akkor vette tőlük a betont továbbra is.” (Vj/29-419/2011.)

228. Az 1. sz. védett tanú ugyanakkor megerősítette, hogy a munkahelyén működtetett tiltólistán csak azon vevők szerepeltek, akik a munkahelyének nem fizettek, más nem fizető vevője erre a tiltólistára nem került rá. (Vj/29-419/2011.)

229. A 2. sz. védett tanú nyilatkozata szerint a nem fizető vevők kérdése minden középvezetői találkozón felmerült. „Ez egy érdekes történet, ugye a Propst [...] Ez egy magyar tulajdonú szerkezeti elemeket gyártó cég, jelenleg is a piacon van. Ő mindig a Holcimtől és a Danubiustól vásárolt, gondosan ügyelve, hogy az adósságai, itt 20 millió, ott 30 millió, de mindig valahova utalt, hogy kapjon betont. És volt ilyen történet, hogy megelőlegezte a hitelezést a két cementes és akkor azt mondta, hogy akkor ő most már nem ad neki. Utalj át 15 milliót, hozd a hitelkerettedet arra a szintre, ami a szerződésben van, és akkor majd folytatjuk. És azért itt folyamatban lévő lakóparki, meg egyéb projektekről beszélünk, ahol ugye 50 ember dolgozik, és ha nem jön a beton, nem épül az épület. [...] Hát ugye ő nem tudhatta, hogy én tudom azt, amit nem tudhatok, és akkor nekem közölni kellett vele, hogy. Hát ugye ezt diplomatikusan, hogy lehet közölni? Ha azt mondom neki, hogy nem adok, akkor úgyis tudja, hogy a másik kettőnek eljárat a szája. Rendben van, mondom. Adok faxon vagy e-mailen egy árajánlatot és akkor megegyezünk. Hát és akkor ugye abban az időben 12.000,-, 12.100,- körül volt belőve a budapesti C20-as beton, mint ami kiderül az előző vallomásokból is, és akkor én leírtam neki 13 ezer 5-öt. És akkor utána azt mondta, hogy, most nem mondom, hogy mit mondott, de akkor örök harag, tehát ennyi. És akkor utána szépen bekullogott és a Danubiusnál, Holcimnél rendezte az adósságát, mert mégis volt pénze. Igen. Tehát így azért lehet, tehát nem, nem volt normális az, hogy ugye maga a betongyártó egy hitelintézetként működjön. Tehát a legjobb dolog 40 millióért betont kamatmentesen kapni, aztán néha csurogtatni, de közben elvárni, hogy jöjjön a szállítás és még követelődzök is. Mindig, mindannyian jeleztünk egymásnak. Tehát ezek ilyen keresztbe, keresztbe jelzések is voltak. Meg hát ugye lehetett hallani azért a piacon kinek, milyen gondjai vannak, tehát szerkezetépítő cégre gondolok, tehát ugye azért egy instabil cég. Aztán utána a két cementes a nagysága meg a sok-sok európai bukása miatt ugye ők elkezdtek, nem hitelbiztosító, azt hiszem a Hermes a neve, a Kiscelli utcában van a központjuk, tehát elkezdtek ilyen biztosító cégekkel szerződést kötni és csak a biztosító cég kreditvizsgálata utáni cégekkel szerződtek. És ott ugye kőkeményen meghatározásra került egy hitelkeret, amit nem lehetett túllépni, tehát hiába akart ő a 20 milliós hitelkeret fölött még lejárat esetén betont kapni, nem kapott betont. De ez abban semmit nem segített abban az időben 2008 előtt, hogy ez a piac bármit is változzon, vagy valami pozitív dolog legyen belőle.” (Vj/29-441/2011.)

230. A 2. sz. védett tanú arra a kérdésre, hogy eleget tettek-e a középvezetők egymás azon kérésének, hogy egy nem fizető vevőt ne szolgáljanak ki, azt a választ adta, hogy „minden esetben, igen. Mások is, mások is. Tehát ha ez egy olyan kényes dolog, ami, ami, ami másik következő héten velem is előfordulhat, hogy nekem kellett volna kérni, hogy ugyan már ne szolgáljátok ki. [...] tehát azért ilyen 20, 50, 100 milliós munkákról beszélünk, nem jellemző ez. Az volt inkább a jellemző, hogy megrázta otthon a pénztárcáját, és akkor mégis szépen utalt annyit, hogy kapjon. De voltak olyan munkák, amik álltak, akár több napig is. Csak hát ugye az az adott szerkezetépítő és a beruházója felé elég rossz fényt vet, úgyhogy azért erre kínosan ügyeltek.” (Vj/29-441/2011.)

D) A Magyar Betonszövetség keretében működtetett Partner Lista vevőfigyelési rendszer

IV.10. Az irati bizonyítékok

231. A Betonszövetség adatszolgáltatásához csatolt elnökségi ülések meghívói és jegyzőkönyvei szerint 2005-2007 között a Betonszövetségi üléseken általában napirenden volt a vevők kérdése, különös tekintettel a nem fizető vagy késedelmesen fizető vevők kérdése. Ezzel kapcsolatosan a rendelkezésre álló meghívók és jegyzőkönyvek az alábbiakat tartalmazzák.
232. 2005. április 21. 8.30-tól megrendezésre kerülő elnökségi ülés résztvevői: T. A., L. Cs., B. J., D. L., M. L., K. I., R. Z., A. I., P. Zs., Dr. K. F., K. Gy., K. I., D. G., B. I. voltak. Az ülésen felszólalók az alábbiakat adták elő:

„Egyebek. **D. L.**: Fel kell vetni a körbetartozások ügyét, mely a normális gazdálkodás gátja.

K. Gy.: A kintlévőségek magasak, nehezen behajthatók. Lobbizni kell olyan szigorításokért, amelyek a törvényesen eljáró cégeket védik.

L. Cs.: Információ hiányt érez ezen a területen, amelynek okozója az, hogy nem lehet nyilvános információs rendszerrel a nem fizetőket azonnal kiiktatni a gazdaságból. **D. L.**: Létezik APEH, Cégbíróság stb., ha ők szigorúan és időben intézkednének, akkor a sanda cégek időben kiszűrésre kerülnének. Szövetségi szinten el kell tudni indítani egy olyan lobbist, amely a biztosítékok rendszerét szabályozva tisztítaná a gazdasági tevékenységeket.

Dr. K. F.: A betonszövetség már működtet egy jogszerű tájékoztatási rendszert, de ez nem tartalmaz szankciókat, csak kis késéssel informál.

D. G.: Jogszókkal kell megvizsgáltatni a további teendőket egy jobban visszatartó rendszer bevezetésére, amely a feketegazdaságot fehériti, illetve a bűnözőktől védi a betonipart.

Dr. K. F.: A MÉASZ-nak egy valódi Építési Minisztériumért kell lobbizni, amely gazdája tud lenni egy egységes építő és építőanyag iparnak. Ahol a rendelkezések logikusak egymással összefüggenek és betartják és betartatják azokat. Lobbizni kell a különböző eljárások időhúzó taktikai eleme ellen, mert ezt is a gazdaság sínyli meg.

B. J.: Ezt nem kell kitalálni a bankok már rendelkeznek olyan listával, amely teljesen kiszűri rossz adósokat. Legyen egységes MÉASZ által kezelt törvényes lista az anyagiparban. Szakembereink legyenek jelen minden fórumon, ahol fel lehet lépni a bűnözők és az általuk generált körbetartozás ellen.

M. L.: Addig is a meglévő információs rendszert használni kell, kéri a kollégákat a meglévő rendszer használatára, állandó készen tartására és folyamatos karbantartására.”

233. 2005. június 30-i elnökségi ülés résztvevői R. Z., Sz. J., M. L., K. I., W. A., D. L., Dr. K. F. I., T. A., A. I., Sz. A., P. Zs., K. Gy., S. K. voltak. Az ülésről készült jegyzőkönyv szerint

„1/ Napirendi pont Betonszövetség által kérelmezendő „Iparági megállapodás „tervezet megtárgyalása, döntés a GVH-hoz benyújtandó „Egyedi mentesítési kérelem” tárgyában. **Dr. K. F.**: A kezeletlen láncartozások, a kifizetetlen teljesítések olyan helyzetet eredményeztek, hogy a betonos vállalatok a leszállított beton kifizetését valamilyen biztosítékok garantálják. Erre a biztosíték rendszerre vonatkozó megállapodás készítésére kértük fel az Oppenheim és Társai Ügyvédi Irodát, mely anyagot a MB az elnökség tagjainak megküldött.”

2006. január 20-i elnökségi ülés résztvevői T. A., A. I., B. J., D. L., K. I., L. Cs., M. L., P. Zs., R. Z., S. K., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A. voltak. Az ülésről készült jegyzőkönyv szerint

„7/ Adatkérések és szolgáltatások bővítése

D. L.: A Freshfields Bruckhaus Deringer Iroda információ csere rendszer bővítési lehetőségeire vonatkozó anyagát a szövetség mindenkinek megküldte. Ugyancsak meg lett küldve Dr. K. F. e tárgybeli állásfoglalása. A két jogi állásfoglalás fedi egymást az adatok bekérhetősége szempontjából és csak részben egyezik az adatok feldolgozási mélységére vonatkoztatva. Az adatokat 2005-re vonatkoztatva is és 2006-ban már negyedévente meg kell csinálni.

8/ Egyebek. **D. L.:** Az iroda levélben és e-mailben kérje fel tagjait, hogy a meglévő figyelő rendszert tölts fel és használja.

R. Z.: Véget kell vetni az időn túli kintlévőségek és a már biztos behajthatatlan követelések világának. A kisebb vállalkozások esetében ez már a működés gátja. Elviselhetetlen az a tény, hogy a terméket elviszik, az ára nem jön be, de az adókat be kell fizetni előre. Ezt képviselni kell a kormányzat felé is.

S. K.: Ez lesz a „feladat” 2006-ban. Meg kell állítani a gazdálkodási ellehetetlenülést okozó felelőtlen és bűnözői magatartást.”

234. 2007. május 21. 14:00-tól megrendezésre kerülő elnökségi ülés résztvevői D. L., B. J., L. Cs., S. K., S. Z., T. A., Dr. K. F., K. Gy., Sz. A. voltak. Az ülésről készült jegyzőkönyv 2. napirendi pontja szerint:

„2/ Vevő figyelő rendszer vezetése:

D. L.: Már több éve működik egy szabályos figyelő rendszer, amelyet a tagok nem használnak. Van más is a piacon, de egyik sem ilyen célirányos, csak a körítésük nagyobb. A figyelő rendszert átnézte és azt látja, hogy feltenni még tettek a tagok közül néhányan, de utána nem tartották karban. Olyan vállalat is szerepel a listán, amelyik már egy éve megszűnt. El kell érni, hogy a vidéki tagjaink is vezessék a listát. Több panaszról tud, hogy nincs kódja, nem tudják kezelni stb. Az a kérése, hogy Dr. K. F. fogalmazzon meg egy körlevelet az elnökség nevében és azt, valamint egy rövid használati leírást küldjünk meg a tagoknak. Akinek nincs kódja annak az ügyvezetés biztosítson.”

235. 2008. február 1-jei ülés tervezett napirendi pontja Vevő figyelő rendszerek vezetésének korszerűsítése (5/ Egyebek/). Az ülés résztvevői: D. L., A. I., K. I., L. Cs., P. Zs., S. K., S. Z., T. A., Dr. K. F., K. Gy., K. J., K. Zs., K. E., Sz. A. A jegyzőkönyvben a téma kapcsán az alábbiak szerepelnek:

„**D. L.:** A vevő figyelő rendszereket nem vezetik folyamatosan, sokan egyéni érdekeiknek megfelelően téves információkat is tartanak ezeken az oldalakon.

K. Gy.: Felajánlja, mint e téma jó ismerője, hogy a rendszer karbantartásában közreműködik és a szükséges pontosításokat elvégzi, illetve egy kicsit bővíti is a szolgáltatását további később egyeztetett információkkal és módzatokkal.

L. Cs.: A jogász részvétele a további gondolkodásban, a rendszer kezelésére vonatkozóan szükséges, mert ezek a kérdések már olyan programrészeket érintenek, amelyek a vállalatok érdekeit és a versenytörvényt is sérthetik. Elméletileg az ötlet támogatható. Kéri az ügyvezetőt, hogy a vevő figyelő rendszert kezelőket hívja össze megbeszélésre, ahol konkretizálják a kezelési problémákat és segíthetik ezek kiküszöbölését. A FRISSBETON vevő figyelő program kezelője: R. J.”

236. A 2008. október 21-ei elnökségi ülés résztvevői: L. Cs., A. I., B. G., D. G., K. Zs., K. J., K. I., P. Zs., S. Z., T. A., Dr. K. F., Sz. A., M. P. A jegyzőkönyv szerint a következők hangzottak el:

„**Dr. K. F.:** Létre hoztunk egy jogilag szabályozott partner listát, amelyet lehetne kezelni. A mai kiélezett helyzetben erre nagy szükség lenne.

D. G.: Tudja, hogy van szakmai munka a szövetségben. A Partner Lista rendelkezésükre állt, állandó személy kezelte náluk. Közlése alapján, amikor feltették a saját adataikat más nem tette fel, így értelmetlen.

Dr. K. F.: A Partner lista törvényes, használnia kell mindenkinek.”

237. A 2008. november 25-ei elnökségi ülés résztvevői: L. Cs., A. I., B. G., M. P., K. Zs., K. J., K. I., S. Z., T. A., Dr. K. F., Sz. A.. Az 1. és 2. napirendi pontja az ülésről készült jegyzőkönyv szerint:

„**Dr. K. F.:** [...] Használni kell a teljesen szabályosan megalkotott Partner Figyelő programot, amelyet a Szövetség felügyel. Ennek a programnak a kiszélesítésében gondolkodunk úgy, hogy a teljes (MÉASZ) anyagipart ölelje fel. El szeretnénk érni, hogy a bankoknál üzemelő bar lista hatásának megfelelően szerűen működjön. Javasolja, hogy a szövetség erősítse meg az ETIKAI Bizottságát, ruházza fel jogokkal, amely alapján a tagjainkra nézve hozhat elmarasztaló határozatot, amennyiben nem működik közre a gazdasági kifehérítése érdekében.

Sz. A.: Partner Figyelő kezelésének felújítása [...] A figyelő rendszerbe eddig 19 főt nevesítettek a tagok, akiket a kezeléssel bíztak meg. Nekik rendszeresen küld anyagokat, kéréseket a kezeléssel kapcsolatban. Időnként felhívja a tagokat, hogy azok is jelöljenek kezelőt, akik ezt eddig nem tették meg. Még mindig talál olyan nevesített vállalatot, amelyet már a figyelő rendszerből ki kellene venni, mert már felszámolták. Ezúton is kéri a tagokat, hogy ilyen szemmel is vizsgálják át a névsort. Dr. K. Úrnak az Etikai Bizottság megerősítésére vonatkozó megjegyzéséhez szól hozzá: A szövetségnek van konkrét Etikai Kódexe. Igen részletes és szigorú. Ennek betartása és betartatása valóban eredményezhetné a piaci magatartás korrektségét.

Dr. K. F.: A Partner Lista kezelését és figyelését nagyon komolyan kell venni. Ez jogilag szabályozott.

P. Zs.: A szerződéseknél eleve 10% visszatartással számolnak a megrendelők, függetlenül attól, hogy jogos kifogásaik vannak-e vagy nem. Fontos védekezés lehetne a részünkről, ha valóban napra készen vezetnénk a Partner Listát.

L. Cs.: Előző elnökségi ülésen kérte, hogy küldjék meg a vállalatok a Partner Lista kezelésére kijelölt munkatársaik nevét és adatait a szövetségnek, ebben az esetben közvetlenebb lehet a kapcsolat. A vállalatok kb. harmada eleget tett ennek a kérésnek. A Szövetség ügyvezetője akár napi telefonokkal is kényszerítse ki, hogy minden vállalat adja meg az illető kollega elérhetőségét. Segítsen a kijelölteknek a feladat megértésében, hogy el tudják azt végezni.

Dr. K. F.: A Partner Lista használatának szabályozásában leírt 60 napos fizetési határidőt az ügyvezető javítsa 15 napra és így küldje ki a tagvállalatoknak. Ezt az új helyzet indokolja.

L. Cs.: A Partner Lista megújításának határideje: 2008. november 01. Az ügyvezető gondoskodjon arról, hogy a kapcsolódó anyagok a tagvállalatokhoz eljussanak.”

238. A Cemexnél tartott helyszíni vizsgálati cselekmény alkalmával a GVH birtokába került Sz. A., a Betonszövetség elnökének 2008. december 16-án kelt K. J.-nak címzett levele: (Vj/29-5/2011.)

„Az építőanyag ipart sújtó lánc tartozások komoly veszély ellen a MÉASZ többi szervezetével együttműködve szeretnénk a helyzeten javítani. Ebben a körbe illik a MÉASZ Elnökének tárgyalása B. G. miniszterrel és az ellenzék vezetőjével O. V.-ral. Jogtanácsosunk vezetésével tárgyalást készítettünk elő a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőséggel az üzemi ellenőrzések korrektsége érdekében. Tagjaink rendelkeznek a Partner Figyelő rendszer kódjaival, ennek kezelése is egy kisebb védelem a nem fizető „vállalkozásokkal” szemben.”

239. A fentiek alapján a Szövetség elnökségi ülésein több alkalommal szó esett a nem fizető vevők kezelésének lehetőségeiről, több esetben a témát D. L. (Holcim) vetette fel. A Betonszövetség egy

ún. vevő-figyelő rendszert működtetett, aminek használata kapcsán több kifogás fogalmazódott meg, a vállalatok nem frissítik, nem tartják karban.

240. A Magyar Betonszövetség Vj/109/2005. sz. alatt egyedi mentesítés iránti kérelmet terjesztett elő a GVH-nál 2005. július 2-án, melyet 2005. október 3-án visszavont. A Betonszövetség egyedi mentesítés iránti kérelmében a budapesti transzportbeton piacot érintően olyan iparági megállapodás kötését ajánlotta a budapesti tagoknak, melynek keretében a budapesti földrajzi régióba irányuló betonszállítási ügyletek esetében meghatározott értékhatár felett egységesen előrefizetési kötelezettséget vagy azzal egyenértékű fizetési feltételt/fizetési biztosítékot érvényesítenének. Az egyedi mentesítés iránti kérelem szerint: „A Magyar Betonszövetség Elnöksége által ajánlott tervezett megállapodás kizárólag a budapesti földrajzi piacra vonatkozik. Ennek oka elsősorban abban áll, hogy a [...] család műveletek elsősorban a budapesti földrajzi piacon jelentkeztek és a Magyar Betonszövetség ismeretei szerint az érintett vállalkozások a földrajzi piacon szenvedték el a fenti jelenségből eredő káraik döntő többségét. A tervezett megállapodás az említett földrajzi területen is csak akkor lép hatályba, ha egyrészt a [t.i. GVH] egyedi mentesítésben részesíti, másrészt ha legalább öt vállalkozás a Magyar Betonszövetség Elnökségének címzett írásbeli nyilatkozattal kijelenti csatlakozását az ajánlott megállapodáshoz. [...] A Magyar Betonszövetség Elnöksége által ajánlott tervezett megállapodás emellett részletes ellenőrzési mechanizmust tartalmaz a tervezett megállapodás betartásával kapcsolatban. Amennyiben ugyanis a tervezett megállapodás hatályba lép a Magyar Betonszövetség álláspontja szerint azt célszerű határozottan ellenőrizni, ellenkező esetben a tervezett megállapodás nem képes betölteni a szerepét. E mechanizmus lényegében külső szakértők bevonásával történő szűrőpróbaszerű ellenőrzésekből áll, egyben biztosítva az ellenőrzött vállalkozás üzleti titkainak bizalmas kezelését.” (Vj/29-254/2011.)

IV.11. Személyi bizonyítékok

241. Az 1. sz. védett tanú a Betonszövetségnél működtetett listával kapcsolatban a következőket nyilatkozta: „A szövetségnél szervezték meg. Ugye volt a – meg tudtuk nézni –, egy úgynevezett fekete lista, amit bárki meg tudott nézni a számítógépen. Mert hát ugye ez hivatalos volt. Ugye a K. ügyvéd úr volt a szövetségnél is az ügyvédje, és ő mondta, hogy ez teljesen legális, hivatalos. Tehát mindenki föl tudta vinni, hogy általa ki az a nem fizetett vevő, akit bárki meg tudott nézni, hogy ha hozzá fordult valaki, akkor megnézte, hogy tartozik-e valami más cégnek. Tehát ez teljesen nyilvános volt. Hát ezt mindig a szövetség frissítette. Tehát mindig meg volt adva mindenkié. Gyűjtötték az adatokat és ők frissítették ezt mindig.” (Vj/29-419/2011.)
242. A 2. sz. védett tanú a Betonszövetségnél működtetett partnerlista kapcsán azt nyilatkozta, hogy „Hát az A., ugye a Sz. A.-ról beszélünk, ő és a S. K. és dr. U. S. féle csapat ugye egy jogos igényt próbált meg azzal kielégíteni, hogy a Magyar Betonszövetség honlapja mögötti, hát háttér honlap, háttér támogatás, nem tudom, hogy ennek mi a jó meghatározása, hogy létrehozzon egy szerkezetépítő feketelistát. És ugye ehhez az összes, hát ugye ezt egy évig készültek rá, ha jól tudom, soha nem. Szerintem 2002 magassága, 2003 lehetett, nem tudom pontosan. De ugye ehhez ez 2001-ben történt és emiatt léptünk be a betonszövetségbe, most már emlékszem. 2000, vagy 2001-ben emlékszem, igen. Tehát ez egy érdekes momentum. Ehhez a háttér honlaphoz ez csak a Magyar Betonszövetség regisztrált és fizető tagjai férhettek hozzá. De soha nem működött tökéletesen. Adtak valami titkos kódot és akkor azzal föl lehetett menni. Tehát összeg nem volt, mert ugye ezt a K.-féle ügyvédi csapat nézte át. Tehát fent volt mondjuk egy kft., vagy rt. és akkor mögötte volt egy 2-es szám. Az azt jelenti, hogy 2 db multinacionális betongyártónak tartozik 60 napnál régebben, 10 millió fölött, lejárva. De ebben az esetben ez egy használhatatlan dolog volt, tehát, amit egy piacon mozgó és ott élő kollega, akár magamat is beleértve nem tudok, azt egy ilyen honlap segítségével nem lehet megtudni, tehát ahhoz kell az a piaci ismeret és kell a munkáknak a Pest ismerete, hogy tudjam, hogy milyen munkák vannak. Kalpan kft. például, folyamatosan voltak

tartozók, tehát, hogyha azt nézzük, tartozott a Hídépítő. Kérem szépen vissza a táblázatot. Szívesen mondok belőle egy párat a nagyobbak közül. Gév Hunivert például, amire, Moratus Kft., ugye most is a piacon van, ugye Zsalu Kft. is, Zsalu92, Zsalu93, Zsalu94, Zsalu96, ugye ezek ilyen dominó elven működő jó kis cégek voltak, ezek mindig rajta voltak a listán, Gropius, aki ugye fél Budapestet becsapta így, vagy a Balustrad Zrt. például mindig rajta volt a listán, ami ugye hozta magával azt a sokmilliárdos végét a cégnek, ugye a Kalpant mondtam, aztán itt most a lista alapján van itt egy érdekesség, ezt, hogyha szeretnék, akkor szívesen elmondom. Tehát körülbelül ezek a kérdéseire a válasz, de, csak, hogy itt most így a múltba látva, hogy mennyire, mennyire mi is becsaptuk egymond egymást, amikor fölálltunk az asztaltól, mert ugye először is a saját érdekét nézi az ember, a saját cége érdekét nézi és a termelési számai szempontjából ugye ez fontos, de itt, amit Ön kérdezett, hogy ez a feketelista adóslista, mindegy, hogy hívjuk, milyen hatékonysággal és milyen rendszerességgel és hogy működött, volt olyan tartozó, nem is egy, akit a sajátja sokkal jobban védett. Tehát mondjuk tudtuk, hogy az Épszer Pannónia B. L. tartozik lejárva sok pénzzel és bajban van, ennek ellenére mégis vitték neki a betont. Tehát, hogy a saját anyja betongyártója, akitől mindig vásárol és mondjuk van egy 10 éves jó kapcsolat, az falazott neki és sose rakta fel a listára.” (Vj/29-441/2011.)

243. A 2. sz. védett tanú nyilatkozata szerint havi rendszerességgel töltötték fel a Betonszövetség partnerlistájára az adatokat. (Vj/29-441/2011.)
244. Dr. W. A. nyilatkozata szerint ez a kérdés napirenden volt, de arra vonatkozóan nincsenek ismeretei, hogy ez a Betonszövetségben téma lett volna. (Vj/29-217/2011.)
245. D. L. nyilatkozata szerint „a nem fizető vevők kérdése mindig kényes kérdés volt a szövetségen belül. A kérdéshez versenyjogi szakértők segítségét vettük igénybe, akik meghatározták a lehetséges kereteket. A kezdeményezés fő momentumai az volt, hogy a szövetség olyan vevőlistát generált, amiből az derült ki, a felhasználók számára, hogy valamely cég hány tagnak tartozik 90 napon túl (a listából nem derült ki, hogy mely tagoknak, milyen összeggel). Mi ezt a Holcimnél igyekeztünk használni, a listát a szövetség készítette és tartotta karban. A Holcim esetében ezzel a témakörben én foglalkoztam. Szerződések megkötése előtt ellenőriztem a listát.” (Vj/29-212/2011.)

V.

Az eljárás alá vontak álláspontja

246. Az eljárás alá vontak álláspontját az eljáró versenytanács tematikusan, rövidítve ismerteti a jelen fejezetben eltekintve azok teljeskörű idézéstől, ugyanakkor előrebocsátja, hogy valamennyi előadást értékelt a döntés meghozatala során. A bizonyítási indítványokat és a vizsgálati kifogásokat az eljáró versenytanács a IX. részben értékeli.
247. Az eljárás alá vontak az előzetes álláspontra előterjesztett védekezésükben, valamint a vizsgálati szakaszban tett ügyfélnyilatkozataikban a versenyjogsértés elkövetését tagadó nyilatkozatokat tettek, így tagadták bármiféle versenysértő megállapodásban, összehangolt magatartásban, illetve egységes, komplex, folyamatos jogsértésben való részességet, ezért valamennyien az eljárás megszüntetését kérték.

V.1. A védett tanú státusza

248. A **Betonpartner** szerint a meghallgatási jegyzőkönyvekből nem állapítható meg a védett tanúként minősítés feltétele, valamint kétségbe vonta, hogy megillet-e valakit a védett tanúi státusz, amennyiben a tanúvallomás megtételekor a tanú az eljárás alá vontak egyikének sem munkavállalója, hiszen függőségi viszony hiányában hátrányos következmény nem érheti. Álláspontja szerint az ismételt tanúmeghallgatás sem orvosolja, hogy az eljárás alá vontaknak nem

állt módjában a meghallgatás alatt egyidejűleg, közvetlenül kérdéseket intézni a tanúhoz. A Betonpartner szerint a GVH-nak a Ket. 49. § (2) bekezdését és a Ket. 54. § (4) bekezdését alkotmányosan oly módon kellett volna értelmeznie, hogy az ügyfelek nem tartózkodnak a tanúval egy helyiségben a vallomás megtételekor, azonban az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: EJEE) 6. cikke és a Menarini ügy¹ alapján biztosítani kellett volna a védelemhez való jog maradéktalan érvényesülését. A Betonpartner szerint a védett tanúk kiléte megállapítható, az általa védett tanúnak vélt személyek esetében előadta, hogy egyiküket vélhetően bosszúvágy, másikat pedig versenytársként az eljárás alá vontak elmarasztalásából származó vagyoni előny motivál. A Betonpartner szerint az 1. sz. védett tanút jogi képviselője befolyásolta a vallomásának megtétele során.

249. A **Cemex** szerint nem volt megismerhető az eljárás alá vontak számára, hogy a védett tanúk mely súlyosan hátrányos következményeket jelöltek meg a védett tanúi státusz elnyerése érdekében. A Cemex szerint hátrányos következmény csak az lehetne, hogy az eljárás alá vontak valamelyikének jelenleg is munkavállalója a tanú, azonban ezen körülmény már nem áll fenn, így egyéb hátrányos következmény sem azonosítható. A Cemex szerint a fenyegetettségnek legalább a típusát meg kellett volna jelölni ahhoz, hogy a zártan kezelés jogszerűsége valószínűsíthető legyen. A Cemex szerint a védelemhez való joga sérült azáltal, hogy a védett tanúk vallomástételének minden részletét nyomon követését nem biztosította a GVH és a védett tanúknak kérdéseket sem tehetett fel, amely eljárás révén a Ket. 4. § (1) bekezdése alapján sérült a tisztességes eljárás követelménye és az EJEE. A Cemex szerint a védett tanúk ismételt meghallgatása során nem volt biztosított, hogy befolyásmentesen tegyenek vallomást, kifogásolta, hogy egyes kérdésekre az 1. sz. védett tanú helyett a jogi képviselője válaszolt. Az eljárás alá vont szerint a védett tanúk azonosíthatók, erre tekintettel a védett tanúvá nyilvánítás törvényi feltételei már nem állnak fenn, ezért nyílt meghallgatásuk szükséges.
250. A **DBK** és az **OZ AG** szerint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) több – versenyeljárást és adóigazgatási eljárást érintő – esetben is kifejezetten kimondta, hogy a komoly bírságfenyegetettséggel járó ügyekben az érintett személyeket/vállalkozásokat az EJEE értelmében „büntetőjogi váddal” érintetteknek kell tekinteni. Ugyanezt erősíti meg a Kúria vonatkozó joggyakorlata is. A versenyfelügyeleti eljárás ezen büntetőjogi jellegéből fakadóan egyértelmű, hogy a büntetőeljárásra jellemző magasabb szintű eljárási garanciáknak is érvényesülniük kell a bizonyítékok felvétele, a fegyverek egyenlősége és a bizonyítási teher vonatkozásában is. A Ket. nem tesz a Be.-hez hasonló különbséget a védett tanú és a tanú személyi adatainak zárt kezelése között, és kizárólag ez utóbbit szabályozza (Ket. 39/A. §). A versenyfelügyeleti eljárásban azonban a Ket.-ben a tanú adatainak zárt kezelésére vonatkozó szabályok GVH szerinti értelmezése és alkalmazása valójában azt eredményezik, hogy a tanú de facto a Be.-ben szabályozott különösen védett tanúi státust kapja meg, azonban a Be. által biztosított garanciák (így különösen a nyomozási bíró közreműködése) nélkül. Az eljárás alá vontak szerint a GVH azon eljárása, hogy nem tehettek fel kérdéseket a Kostovski vs. Hollandia ügyre (no. 11454/85) hivatkozással sérti az EJEE 6. cikkét. A magyar bíróságoknak – és a GVH-nak – is kötelessége követni az EJEB fenti ítéletében foglalt elvi útmutatást, figyelemmel az EJEE és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvényre és az Alaptörvény tisztességes eljárást biztosító XXIV. és XXVIII. cikkeire. Ugyanezen jogokat biztosítja az uniós jog is, hiszen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke is biztosítja a tisztességes eljáráshoz való jogot, ezért a GVH-nak a Ket. vonatkozó rendelkezéseit tehát az Alaptörvényben, az EJEE-ben és a Chartában foglalt emberi jogi szabályok fényében kell értelmeznie. Az eljárás alá vontak szerint mivel a védett tanúk vallomásának felvétele nem volt jogszerű, azok a bizonyítékok köréből történő kirekesztése indokolt. Az eljárás alá vontak kétségbe vonták a védett tanúi státusz biztosítását arra hivatkozással, hogy álláspontjuk szerint megnevezték a védett tanúkat. Az eljárás alá vontak szerint

¹ Menarini Diagnostics kontra Olaszország, N° 43509/08, 2011. szeptember 27., 38-42. pontok

a védett tanúk adott esetben informátori díjra aspirálnak, erre tekintettel a vallomásuk hitelessége ezen az alapon is megkérdőjelezhető. Az eljárás alá vontak szerint a védekezéshez való jogukat sérti, hogy a védett tanúk meghallgatása alkalmával nem lehettek jelen, nem tehettek fel közvetlenül kérdéseket a tanúknak és nem volt lehetőségük a kikérdezés ellenőrzésére. Az eljárás alá vontak szerint ezen eljárási hibák újbóli meghallgatások révén sem orvosolhatók a tanúk és a vádhatóság közötti érdekközösség miatt. Az eljárás alá vontak szerint a GVH nemcsak a védett tanúk motivációit, de anyagi helyzetét sem tárta fel, valamint az sem került tisztázásra, hogy a védett tanúk az eljárás alá vontak versenytársainak munkavállalói-e, illetve vezeti őket személyes bosszú vagy sértettség a korábbi munkáltatójuk iránt. Mindezek alapján az eljárás alá vontak szerint a védett tanúk a Ket. 53. § (3) bekezdés e) pontja alapján elfogultnak minősülnek, valamint egymás meghallgatásáról is tudomással bírtak, melyet a vallomások időpontjai és azok tartalmi összefüggései igazolnak; e körben a minimálárakkal és a felsővezetői találkozók résztvevővel kapcsolatos nyilatkozatokat emelték ki. Az eljárás alá vontak szerint a védett tanúk ismételt meghallgatása tovább növelte az alapjogi aggályokat, valamint az a körülmény, hogy álláspontjuk szerint a védett tanúk azonosíthatók, szükségessé teszi, hogy a védett tanúkhöz közvetlenül kérdéseket intézhessenek.

251. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint a védett tanúk vallomásaikat feltehetően előre egyeztették. Az eljárás alá vontak szerint a védett tanúk elfogultak, nem szavahihetők és a jutalom iránt motiváltak. Az eljárás alá vontak kifogásolták, hogy a védett tanúk vallomásának jegyzőkönyvezése átláthatatlan volt, valamint az 1. sz. védett tanút a vallomásának megtétele során az ügyvédje befolyásolta. Arra tekintettel kérelmezték az 1. sz. védett tanú adatainak kiadását, hogy a „szükséges eljárást” megindíthassák vele szemben, mert az eljárás alá vontak szerint a valótlan tartalmú szövetségi jegyzőkönyvek állításával más jogellenes cselekmény elkövetésével vádolt. Az eljárás alá vontak a 2. sz. védett tanú adatainak kiadását is kérték azon okból kifolyólag, hogy állításuk szerint a tanú azzal vádolta a Betonszövetséget és annak tisztségviselőit, hogy a Szövetség működése jogellenes cselekményeket fedezett.
252. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint a védett tanú, bár vallomása bizonyítási eszköz, nem teljes értékű tanú, mivel nem vállalja a nevét és súlyosan korlátozza az eljárás alá vont vállalkozások védekezéshez való jogát. Nincs ugyanis lehetősége az eljárás alá vontaknak arra, hogy a tanú szavahihetőségét megcáfolják, vagy esetleg személyes érdekeire, motivációjára nézve bizonyítékokat szolgáltatassanak. Ebben az esetben a GVH-nak fokozott körültekintéssel, az eljárás alá vontak érdekeinek szem előtt tartásával kell eljárnia, többek között, a kérdések feltétele és a válaszok ellenőrzése során, valamint annak megállapítása érdekében, hogy a tanú elfogult-e vagy informátori díj formájában anyagilag érdekelt-e. Az eljárás alá vontak kérték annak majdani határozatban történő rögzítését, hogy valamelyik tanú részesült-e informátori díjban. Az eljárás alá vontak kifogásolták, hogy az 1. sz. védett tanú esetében ügyvédje nyilatkozott a meghallgatás során.
253. A **Lasselsberger** szerint a védett tanúk személye azonosítható, ezért sérti az eljárás alá vontak védekezéshez való jogát, hogy a védett tanúknak nem tehettek fel közvetlenül kérdéseket. A Lasselsberger szerint az általa védett tanúnak vélt személyek elfogultak, valamint az 1. sz. védett tanú érdekében eljáró ügyvéd a vallomás megtétele során befolyásolta a tanút.

V.2. A védett tanúktól származó bizonyítékok

254. A **Betonpartner** álláspontja szerint a táblázatokat az egyik védett tanú szolgáltatta, más forrásból azok nem voltak fellelhetők, a rajtaütés során sem kerültek a GVH birtokába. Ezen túlmenően a határidőnapló is az egyik védett tanú által került a becsatolásra. Véleménye szerint a védett tanúk nyilatkozatai és az általuk becsatolt bizonyítékok a Ket. 39/A. § és az Alkotmánybíróság 104/2010. (VI. 10.) határozata alapján törvényes bizonyítékkul nem szolgálhatnak a jelen eljárásban, mert az sérti a tisztességes eljárás jogállami követelményét és a nemzetközi egyezményeket. A

Betonpartner szerint sérti az eljárás alá vontak védelemhez való jogát, hogy a védett tanúk elfogultsága, vallomásának hitelessége nem ismerhető meg. A Betonpartner szerint a versenyhatóság és a védett tanú között érdekazonosság áll fenn, illetve utóbbi adott esetben díjban részesülhet, valamint egyéb személyes motivációja lehet arra vonatkozóan, például versenytársi minőség, hogy az eljárás alá vontak elmarasztalásra kerüljenek. Véleménye szerint a tényállás tisztázása során szükséges feltárni a védett tanúkat érintő érdekkonfliktusok létét, melynek a jelen ügyben nincs nyoma. A Betonpartner szerint a védett tanúk vallomásait rögzítő jegyzőkönyvek pontatlanok, irányított kérdésfeltevéseket tartalmaznak valamint nem kerültek tisztázásra a vallomások közötti ellentmondások. Az eljárás alá vont szerint a védett tanúk nyilatkozatát és az általuk szolgáltatott bizonyítékokat más független forrásból bizonyíték nem erősíti meg. A Betonpartner szerint a T-36/05. sz. Coats ügyre hivatkozással a korábbi munkavállaló tanúvallomása csak kivételesen használható fel terhelő bizonyítékként. E tekintetben szorgalmazta a védett tanúk jelenlegi munkahelyének illetve a munkahelyváltásuk okainak feltérképezését, valamint annak vizsgálatát, hogy történtek-e a védett tanúk között egyeztetések.

255. A **Cemex** szerint fennáll a védett tanúk érdekeltsége aziránt, hogy az eljárás alá vontakkal szemben elmarasztaló döntés szülessen, erre utalnak azon információk, amely szerint a védett tanúk korábban az eljárás alá vontaknál dolgoztak, ezért negatív érzéseket táplálhatnak a volt munkaadójukkal szemben, időközben a jelen eljárásban eljárás alá nem vont versenytársnál helyezkedtek el, nem zárható ki, hogy informátori díj reményében tettek tanúvallomást. A Cemex szerint az a körülmény, hogy a 2. sz. védett tanú határidőnaplója tele van náci szimbólumokkal, arra utal, hogy a tanú idegenellenes és elfogult a multinacionális háttérű cégekkel szemben, valamint irracionális és érzelmi alapon gyűlöletet tápláló személyiség, ezért korlátozottan várható tőle hiteles tanúvallomás. A Cemex szerint a védett tanúk vallomása csak nagyvonalakban van összhangban egymással, fontos részletkérdésekben nem, valamint fennáll az összebeszélés lehetősége, melyet a Cemex azzal indokolt, hogy a védett tanúk nem egy napon, egymást követően lettek meghallgatva, nem zárható ki, hogy a védett tanúk nevezték meg a következő védett tanút, valamint az 1. és a 3. sz. védett tanú ugyanúgy nyelvtanilag hibás szóhasználattal élve „aggregát” adatokról beszél. A Cemex előadta, hogy az 1. sz. védett tanú eltérően nyilatkozott a minimálár mértékéről, azonban a vizsgálat nem kérdezett rá az eltérő vallomás okaira. A 2. sz. védett tanú pedig a második meghallgatása alkalmával a felsővezetői találkozók résztvevői tekintetében kiegészítette a tanúvallomását egy olyan személy megnevezésével, akit korábban csak az 1. sz. védett tanú említett résztvevőként. A Cemex szerint az is kétségbe vonja a védett tanúk vallomásának hitelességét, hogy a 2. és a 3. sz. védett tanú nem magától számol be a táblázatokról, ezért nem tekinthető független forrásnak. A 2. sz. védett tanú határidőnaplója csak a második meghallgatása által kerültek az iratok közé. A Cemex szerint a védett tanúktól származó bizonyítékok nem hitelesek, azoknak ügydöntő jelentőség nem tulajdonítható a Ket. 2. § (3) bekezdése alapján.
256. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint a védett tanúk vallomása abból a szempontból is ellentmondásos, hogy az állítólagos középvezetői találkozók esetében olyan személyeket is résztvevőként jelölnek, akik felsővezetőnek minősülnek (L. Cs., S. K., D. G.). Az eljárás alá vontak szerint azon tanúk bizonyítékait, amelyek nem a jogsértés elkövetését igazolják a GVH nem szerepeltette az előzetes álláspontban illetve a vallomásokkal ellentétesen használta fel. Az eljárás alá vontak szerint a védett tanúk által szolgáltatott bizonyítékok csak a 2006. évre vonatkoznak.
257. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint az 1. sz. védett tanú által átadott táblázatok és a 2. sz. védett tanú naplója nem minősül önálló irati bizonyítéknak. A táblázatok, illetve a naplórészlet bizonyítékként való felhasználhatósága kizárólag a védett tanúk vallomásán alapul, azok hitelességére az azokat átadó tanúk tanúvallomása alapján lehet következtetni. Önmagukban véve ezek a táblázatok semmilyen bizonyító erővel vagy értékkel nem rendelkeznek, legfőképpen nem tudják visszaigazolni az adott tanú állításait. Így az irati bizonyíték feltételei a táblázatok és a napló tekintetében nem állnak fenn. Az eljárás alá vontak szerint a C20 megjelölés az ár meghatározása

szempontjából értelmezhetetlen. Már önmagában ez a körülmény hitelteleníti az 1., 2. és 3. sz. védett tanú vallomását: mennyire hiteles az a tanú, aki azt állítja, a betoniparban évekig középvezetőként dolgozott, azonban egy ilyen alapvető betonszabvány-fogalmat nem ismer. Az eljárás alá vontak szerint a 12 állítólagosan részt vevő középvezetőből csak 3 nevet tudtak a védett tanúk egybehangzóan megnevezni, a többi 9 résztvevőnél a védett tanúk vallomásai között ellentmondás van. B. R.-re, aki a találkozókat állítólagosan szervezte, összefogta és elnökölte, a 3. sz. védett tanú nem emlékezett. Ugyanez vonatkozik C. F.-re és H. K.-ra, akiket az 1. és a 2. sz. védett tanú a találkozók „mozgatórugóinak” nevez, azonban a 3. sz. védett tanú egyáltalán nem emlékszik arra, hogy ezek a személyek a találkozók egyáltalán részt vettek volna. Ellentmondásos, hogy mindhárom védett tanú megnevezi L. Cs.-t, aki már abban az időszakban felsővezető volt, ezért teljesen életszerűtlen, hogy középvezetői találkozókra részt vett volna, különösen, ha azon beosztottja részt vesz. Alapvető ellentmondás van a védett tanúk vallomásai között az állítólagos minimálár tekintetében.

V.3. A felsővezetői találkozók

258. A **Betonpartner** szerint a felsővezetői találkozókkal kapcsolatos bizonyítékok a védett tanúk vallomásain alapulnak, akik nem vettek részt e találkozókra, így módon a vallomásuk csak közvetett bizonyíték, melyeket más bizonyítékok nem erősítenek meg. Az eljárás alá vont a T-23/99. sz. LR AF és a T-67/00. sz. ítéletekre hivatkozással kifejtette, hogy a vállalkozás vezetőjének a vállalkozás nevében adott válasza nagyobb súlyú, mint a vállalkozás munkavállalójától származó. Az eljárás alá vont hangsúlyozta, hogy dr. U. S. csak 2007. december 28-án lett a Wopfinger ügyvezetője, ezért e találkozókra eleve nem is képviselhette az eljárás alá vontat, ugyanakkor a Cemexet sem, mert ezen időszakban Bécsben dolgozott és nem a betonszakmában tevékenykedett, ugyanígy S. K. is csak 2007. július 10-től lett a Wopfinger ügyvezetője, következésképpen a Betonpartnert a felsővezetői találkozóknál senki sem képviselhette.
259. A **Cemex** szerint a védett tanúk vallomása ellentmondásos a tekintetben is, hogy mi történt a felsővezetői találkozókra: az 1. sz. védett tanú szerint a kvótákat határozták meg, a 2. sz. védett tanú szerint az árakat, míg a 3. sz. védett tanú semmit nem mondott ezekről a találkozókról. A Cemex szerint az 1. sz. védett tanú eltérően emlékezett a résztvevők körére, azt csak a második meghallgatása alkalmával egészítette ki jelentősen, valamint nem tudható, hogy a védett tanúk hogyan szereztek tudomást ezekről a találkozókról.
260. A **DBK** és az **OZ AG** szerint a GVH a felsővezetői találkozókkal kapcsolatos feltételezését kizárólag a védett tanúk nyilatkozataira alapítja, akiknek egyike sem volt az eljárás alá vont vállalkozások vezető tisztségviselője. Tekintettel arra, hogy a védett tanúk nem voltak felsővezetői pozícióban az eljárás alá vontaknál és így – ahogyan ezt vallomásukban a tanúk kifejezetten meg is erősítik – nem is vehettek részt ilyen állítólagos találkozókra (még akkor sem, ha ilyenekre valóban sor kerül volna), az állítólagos találkozókkal kapcsolatban a GVH rendelkezésére bocsátott, hallomáson alapuló információik bizonyító ereje megkérdőjelezhető. Fontos továbbá kiemelni, hogy a 3. sz. védett tanú még csak nem is említi vallomásában ezen állítólagos felsővezetői találkozókat. A két védett tanú nyilatkozata továbbá nemcsak az állítólagos találkozók résztvevői, hanem azok témája tekintetében is eltér egymástól, ellentmondásokkal teli. Míg az 1. sz. védett tanú meghallgatásán úgy nyilatkozott, hogy a találkozók célja termelési kvóták felosztása volt, addig a 2. sz. védett tanú szerint az állítólagos találkozókra az eljárás alá vontak képviselői „az árakat határozták meg”. A DBK állítólagos felsővezetői szintű találkozókra való részvételével kapcsolatos feltételezésekre az ügy iratai között egyetlen bizonyítékként értékelhető irat sem áll rendelkezésre. A DBK szerint a 2. sz. védett tanú találgatásként, feltételezésként említi, hogy J. T. „részt vehetett” e megbeszéléseken, ez azonban korántsem értékelhető a DBK részvételének bizonyítékaként. Egyrészt egyetlen tanú bizonytalan találgatására kökemény jogsértésben való részvételt alapítani iratellenes, másrészt pedig semmiféle még csak „közvetett” bizonyíték sem áll

rendelkezésre arra vonatkozólag, hogy J. T. a DBK képviselőjében lett volna jelen az állítólagos találkozók – erre vonatkozóan a tanúk sem tettek nyilatkozatot. A vizsgálattal érintett időszakban J. T. legalább négy másik vállalkozásban is tag volt: az egyik vállalkozás például, a Délegyházi Beton Kft. szintén transzportbeton-gyártó cég volt és a budapesti piacra is értékesített, a másik három vállalkozás is a transzportbeton-piachoz kapcsolódó piacokon volt jelen. A DBK kiemelte, hogy az állítólagos „középvezetői szintű találkozók” DBK-s résztvevőjeként említett C. F. ugyanezen további cégekben volt érdekelt (a Délegyházi Beton Kft. tagja és egyben ügyvezetője is volt a vizsgált időszakban). Az eljárás iratai között pedig egyetlen olyan bizonyíték sem lelhető fel, amely azt igazolná, hogy a két személy a DBK képviselőjében lett volna jelen ezeken az állítólagos találkozók, erre vonatkozóan a GVH semmiféle bizonyítást nem folytatott le. A DBK kiemelte, hogy az 1. sz. védett tanú kizárólag második meghallgatásán jelölte meg J. T.-t a találkozók lehetséges résztvevőjeként, a 2. sz. védett tanú meghallgatását követően, amikor is az 1. sz. védett tanú korábbi nyilatkozatától teljesen eltérő tartalmú nyilatkozatot tett, új nyilatkozata pedig szinte szó szerint egyezett a 2. sz. védett tanú nyilatkozatával.

261. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint maguk a védett tanúk sem állították egyértelműen a felsővezetői találkozók megtörténtét, valamint e körben az eljárás alá vontak részéről meghallgatott személyek egyértelműen cáfolták a felsővezetői találkozókat is. Az eljárás alá vontak szerint az 1. sz. védett tanú asztali naptárában és a 2. sz. védett tanú határidőnaplójában szereplő találkozók nem azonosak a Szövetség elnökségi üléseivel. Az eljárás alá vontak szerint 2006. februárjában a 296/2005. Korm. rendelet ügyében történt egyeztetés, 2006. márciusában a Szövetség képviselői találkoztak a GKM képviselőivel, mert a betonfuvarozók szervezete sztrájkkészültséget hirdetett, míg 2006. június 15-én a Fogyasztóvédelmi Felügyelőség betonüzemekben tartott ellenőrzéseit elemezték a résztvevők. Következésképpen az érintett időszakban tartott találkozók nem a védett tanúk által megjelölt tartalommal történtek. Az eljárás alá vontak előadták, hogy a szövetségi elnökségi ülések témája a behajtási engedélyek ügye volt, amelyben a Szövetség szervező szerepet vállalt.
262. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint a táblázatok nem tartalmazzak „kvótákat eljárás alá vontankénti bontásban”, a táblázatok számokat tartalmazzak. Arra, hogy ezek kvóták lennének, csak a védett tanúk vallomása alapján következtet a GVH, majd a védett tanúk vallomásából levont következtetését akarja felhasználni a védett tanúk vallomásának alátámasztására. Ebből kifolyólag, a táblázatok a felsővezetői találkozóknak nem közvetlen irati bizonyítékai, mivel ezekből nem, csak a védett tanúk vallomásaiból lehet az ilyen találkozókra következtetni. Az eljárás alá vontak szerint a GVH a felsővezetői találkozók létezését az 1. és 2. sz. védett tanú vallomásával támasztja alá, akik azonban – saját bevallásuk szerint – soha nem vettek részt ilyen találkozók, illetve semmilyen közvetlen tapasztalattal nem bírnak ezekről, azokról csak „hallottak”. Fontos hangsúlyozni: a védett tanúk „hallomásaival” szemben az ilyen felsővezetői találkozók közvetlen résztvevőiként megnevezett személyek konzekvensen és egyöntetűen cáfolták, hogy ilyen találkozókra sor került volna.
263. A **Lasselsberger** szerint a felsővezetői találkozók léte kizárólag a védett tanúk hallomásból szerzett értesülésein alapul.

V.4. A középvezetői találkozók

264. A **Betonpartner** szerint a középvezetői találkozók tekintetében is kizárólag a védett tanúktól származó bizonyítékokon alapul a GVH álláspontja. Álláspontja szerint az 1. sz. védett tanú által becsatolt táblázatokon szereplő időpont önmagában nem igazolja, hogy az a megjelölés szerinti időpontban készült, valamint nem tisztázott azok eredete, készítésének körülményei, illetve a táblázatok adattartalma sem alkalmas önmagában jogsértés igazolására. Az eljárás alá vont szerint a védett tanúk nyilatkozatai alapján átlag havi 3 találkozóval számolva 36 találkozóknak kellett volna történnie, ehhez képest a 2. sz. védett tanú határidőnaplójában csak 9 állítólagos találkozóhoz

kötődő bejegyzés szerepel. Álláspontja szerint az a körülmény, hogy a védett tanúk nem tudták egyértelműen értelmezni a táblázatok tartalmát, nem tudták megjelölni az összes feltételezett találkozó időpontját, egyben arra is utal, hogy a védett tanúk nem emlékeztek pontosan a feltételezett találkozók résztvevői körére, valamint a védett tanúk érdemi eltérésekkel nyilatkoztak a résztvevői köréről. A Betonpartner szerint az 1. és a 2. sz. védett tanú négy állítólagosan versenyellenes találkozó időpontját azonosította (2006. május 17., június 15., június 22. és szeptember 29.), azonban e négy nap közül egyetlen napon sem volt szövetségi elnökségi ülés. A táblázatokkal kapcsolatban előadta, hogy a neve alatti állítólagos számhoz rendelt munkára szerződést nem kötött, valamint a számok nem egyeznek a Wopfinger 2006. évi termelési adataival sem, amely tények szintén igazolják a táblázat valótlanságát. Álláspontjának alátámasztására csatolta a budapesti transzportbetonpiac 2006-os mennyiségi és a piaci részesedés adatait, valamint a 2004. és 2007. I. féléve közötti piaci részesedés adatokat. Álláspontja szerint D. L. nyilatkozata a táblázatokról nem tekinthető tényállításnak, csupán személyes véleménynek minősül.

265. A **Cemex** szerint a 3. sz. védett tanú szerint a találkozók jelentős része szakmai volt, ezért iratellenes az a következtetés, hogy a szövetségi ülések egyúttal jogellenes középvezetői találkozók voltak. A Cemex szerint a védett tanúk nem emlékeztek egybehangzóan a találkozók résztvevőire, valamint a 2. sz. védett tanú által „mozgatórugóként” megjelölt C. F.-re, H. K.-ra, és B. R.-re a 3. sz. védett tanú nem is emlékezett. Az 1. sz. védett tanú asztali naptára az iratok között nem található, így nem ellenőrizhető, hogy volt-e máskor is találkozó. A Cemex szerint a 3. sz. védett tanú nem volt résztvevője a középvezetői találkozónak.
266. A **DBK** és az **OZ AG** szerint a Betonszövetség (de bármely szövetség) bármilyen fórumának bármilyen megbeszélése önmagában soha nem lehet bizonyíték a megbeszélés tartalmára, következésképpen önmagában az a tény, hogy a Betonszövetség közgyűlése, illetve elnöksége meghatározott időközönként üléseket tartott per definitionem nem bizonyíthat jogsértést (a számos tanúvallomás közül pedig egyetlen egy sem erősítette meg a szövetségi ülések jogsértő tartalmával kapcsolatos feltételezéseket). A GVH a találkozók állítólagos bizonyítékaként hivatkozik a Betonszövetség üléseire, hosszasan tárgyalja a Betonszövetség üléseinek pontos időpontját, az azon részt vett személyeket, valamint a tanúk nyilatkozataiban és a dokumentumokban ezzel kapcsolatban felfedezett azonosságokat, ugyanakkor, a hosszas kutatás és vizsgálat ellenére sem tud felmutatni egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely a szövetségi találkozók jogsértő jellegét támasztaná alá. A védett tanúk vallomásai az állítólagos találkozók résztvevőjeként egyetlen olyan személyt jelölnek meg, aki a vizsgált időszakban a DBK munkavállalója volt (C. F.). A GVH ugyanakkor elmulasztotta feltárni vizsgálati során, hogy az állítólagos résztvevő, C. F. a vizsgált időszakban egy másik vállalkozás, a Délegyházi Beton Kft. tagja és ügyvezetője is volt. A GVH a Betonszövetség közgyűléseinek jelenléti íveire is hivatkozott (feltételezhetően az állítólagos „középvezetői szintű találkozókkal” kapcsolatban). A vizsgált időszak első két évében, 2005-ben és 2006-ban a DBK képviselőjeként H. J. szerepel a Közgyűlések résztvevőjeként. A védett tanúk nyilatkozatai az állítólagos „középvezetői szintű találkozók” résztvevőjeként nem említik H. J.-t, akinek a munkakörébe elsősorban az engedélyezési, tanúsítási kérdések tartoztak a DBK-nál. Életszerűtlen tehát az a feltételezés, hogy állítólagos piacfelosztó illetve árrögzítő találkozón vett volna részt a DBK képviselője.
267. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint a jegyzőkönyvek a piacra és az árakra vonatkozóan semmiféle utalást nem tartalmaznak, ezért a jegyzőkönyvek eleve nem értékelhetők a jogsértés bizonyítékaként.
268. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint érthetetlen, hogy miként lehetne az elnökségi ülésből, mint bizonyító tényből a versenyellenes középvetői találkozóra, mint bizonyított tényre következtetni; emellett a középvezetői találkozók középvezetők vehettek részt, míg az elnökségi üléseken felsővezetők, így a két személyi kör nem is fedheti egymást. Az eljárás alá vontak szerint a GVH számos betonszövetségi elnökségi ülés időpontját sorolja fel, majd megállapítja, hogy ezekhez kötődően zajlottak középvetői találkozók. Ugyanakkor az eljárás iratai nem tartalmaznak

semmilyen adatot arra vonatkozóan, hogy ezekben az időpontokban középvezetői találkozó lett volna, az Előzetes Álláspont, minden bizonyíték nélkül, egyszerűen adottnak veszi, hogy az elnökségi ülés időpontjával egyező időben középvezetői találkozó is volt.

269. A **Lasselsberger** szerint az eljárás alá vontak a Betonszövetség által szervezett éves közgyűléseken és elnökségi üléseken találkoztak, amelyeken kizárólag az iparágat érintő szakmai kérdésekről volt szó, melyet okirati bizonyítékok igazolnak. A Lasselsberger szerint Dr. W. A. a 4 alkalomból mindössze 1-szer, míg a 14 elnökségi ülés közül szintén csak egy alkalommal vett részt. Hangsúlyozta, hogy Z. Sz. egyetlen alkalommal sem kapott felhatalmazást a társaság képviseletére, valamint rajta kívül még 8 munkavállaló volt vele egy szinten. Az eljárás alá vont álláspontja szerint a felsővezetők egyébként sem tárgyaltak volna középvezetőkkel, ezért a találkozókön való együttes részvételük eleve kizárt.

V.5. A táblázatok

270. A **Cemex** szerint az irati bizonyítékok a jogsértés 3 éves idejéből csak rövid időszakot fognak át, valamint nem állapítható meg, hogy a GVH miként jutott a táblázatok birtokába. A Cemex hangsúlyozta, hogy a táblázatok közül 2 esetében állítja egy másik védett tanú, hogy azok manipuláltak, valamint maguk a táblázatok is követhetetlenek, hogy a három dátum köré szerveződő, összesen 11 oldalnyi táblázat miként minősül ötnak. Az eljárás alá vont kiemelte, hogy a táblázatokban szereplő felosztástól eltérően történtek a tényleges szerződéskötések mind úgy, hogy nem a táblázatban feltüntetett résztvevő szerződött az adott munkára, mind pedig a szerződéskötés ideje a táblázat dátumát megelőző időpontra esett. A Cemex szerint ezen tévedések kétségbe vonják a táblázatok hitelességét. Az eljárás alá vont szerint nem került feltárássra a védett tanúk vallomása közötti azon ellentmondás, miszerint a 3. sz. védett tanú szerint a táblázatokban szereplő százalékok azt jelölik, hogy „adott pillanatban hogyan áll valaki”, míg az 1. és a 2. sz. védett tanúk szerint ezek szétosztási arányok. A Cemex szerint nem életszerű, hogy a táblázatok a résztvevők fejbe tudták „vésni”, mivel azok nagyszámú adatot tartalmaztak. A Cemex szerint számos nagy munka nem került felvitelre a táblázatba, ezek igazolására csatolt néhány szerződést. A Cemex szerint életszerűtlen, hogy állítólagos tiltólistás cégeket osztanának fel maguk között az eljárás alá vontak, e körben kifejezetten a Viadom, a Balusztrád Zrt., a Szerkezet 95 Bt. és a Hírös-Ép Kft. vállalkozásokat említette. Az eljárás alá vont szerint a táblázatok tartalma alapján valószínű, hogy azon csak az új leosztások szerepeltek, azonban a májusi találkozón az az éves mennyiség negyedét, míg a júliusin és a szeptemberin a harmadát jelentette, ami felveti, hogy mi szükség volt akkor a többi találkozóra. A Cemex szerint ellentmondásos az is, hogy miért kapott az 1-es szeptemberben +4,9%-ot, ha már eddig is pluszban volt, valamint több projekt esetében túlosztások illetve alulosztások vannak, amelyek oka nem került feltárássra, továbbá a 2. sz. védett tanú által említett „fogyatékolás” rendszere is érthetetlen, valamint a „fals” bemondások kérdése sem került tisztázásra. A Cemex szerint nem került kétséget kizáróan bizonyításra, hogy minden ismert projekt elosztás tárgyát képezte-e, valamint a táblázatokban nem egyeznek azok a számok, amelyek állítólagosan az elérendő piaci részesedést határozták meg.
271. A **DBK** és az **OZ AG** szerint az ügy irataiból nem derül ki az sem, hogy a táblázatok pontosan hogyan kerültek az 1. sz. védett tanú birtokába, hiszen a vallomásuk alapján a táblázatok szigorúan bizalmasak voltak: a pendrive-ot, amelyen állítólag elektronikus formában tartalmazta a táblázatok, a táblázatok készítője nem adta ki a kezéből, a nyomtatott példányokat következetesen megsemmisítették az állítólagos találkozók végén. Az eljárás alá vontak szerint nagyon súlyos aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az 1. sz. védett tanú manipulált/hamisított iratokat bocsátott-e a GVH rendelkezésére. A 2. sz. védett tanú nyilatkozata szerint az 1. sz. védett tanú által csatolt legalább két táblázat manipulált. Az eljárás alá vontak szerint figyelemmel a jelentős pénzügyi személyes érdekre, alappal feltételezhető, hogy a manipulációt maga az 1. sz. védett tanú követte el (életszerűtlen feltételezni, hogy a táblázatot más manipulálta volna). Márpedig a

hatóságnak átadott iratok manipulálása/hamisítása olyan tényező, amely megszünteti az adott magánszemély szavahihetőségét bármilyen nyilatkozata és általa átadott bármely irat vonatkozásában is. Erre tekintettel az 1. sz. védett tanú nyilatkozatait és az általa átadott iratokat a jelen eljárásban bizonyítékként nem lehet felhasználni. Az eljárás alá vontak következtetése szerint az állítólagos középvezetői találkozókon állítólag kizárólag egy személy, B. R. úr szerkesztette elektronikusan a táblázatokat, míg az összes többi személy legfeljebb nyomtatott verzióval rendelkezhetett. Elektronikus verziót a rendkívül széleskörű helyszíni vizsgálatok sem tártak fel egyetlen érintettnél sem. A fentiekből viszont a logikai következtetések zárt láncolatán keresztül egyértelműen következik, hogy a manipuláció kizárólag aktív hamisítási tevékenységgel valósítható meg: egy nyomtatott táblázat, amelyen a „papíralapú” törlés, átírás, kitakarás stb. semmilyen nyoma nem fedezhető fel, nem manipulálható másként, mint a nyomtatott verzió elektronikus formájának elkészítésével, majd abban a tartalom megváltoztatásával. A fenti logikai következtetési lánc az eljárás alá vontak álláspontja szerint a GVH-t arra kellett volna, hogy vezesse, hogy részletesen vizsgálja a lehetséges manipuláció / hamisítás körülményeit és e körben szükség szerint mérlegelje a büntetőjogi lépések megtételét. Az eljárás alá vontak szerint teljesen életszerűtlen azt feltételezni, hogy az állítólagos találkozók résztvevői a táblázatok tartalmát memorizálni tudták volna, ráadásul olyan precíz módon, hogy az az 1. sz. védett tanú állítása szerint mindennapi munkájuk alapjául szolgáljon. Az eljárás alá vontak szerint az 1. sz. táblázat tekintetében első ránézésre gyanút keltő, hogy mindössze egyetlen olyan sor található (a 83. sor), amelyben több oszlopban is szerepel szám, miközben az összes többi sorban mindössze egy oszlopban szerepel szám, amely azonban az esetek döntő többségében nem egyenlő az első oszlopban szereplő becsült projektvolumennel, valamint az 1. sz. táblázatban nagyon sok alkalommal az első oszlopban jelölt projektvolumennek csak elhanyagolhatóan kis része szerepel valamelyik oszlopban.

272. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint a GVH rendelkezésére bocsátott táblázatok manipuláltak, amelyet bizonyít, hogy a 2006. május 17-ei táblázat olyan vevőket is tartalmaz, akik az adott időszakban már nem voltak vevői pozícióban (Kupola Kft., Balusztrád Zrt., Szerkezet 95 Kft., Bausystem Kft., KÉSZ Kft.), míg a 2006. július 13-ai táblázat esetében a Bau Vip Generál Kft., a 2006. szeptember 29-ei táblázat tekintetében a Pillér Szerkezetépítő Kft. Az eljárás alá vontak szerint a táblázatokban szereplő megrendelők jelentős része felszámolás alatt áll, ezen állítása alátámasztására is több megrendelőt megnevezett. Ezen túlmenően a táblázat szerinti felosztás több esetben sem valósult meg, hiszen a Market Zrt. a Holcimtől vásárolt és nem a Cemextől vagy a Frissbetontól, a Porr Zrt. a DBK-tól vásárolt, a Bohn Kft. pedig a Frissbetontól vásárolt, nem pedig a TBG-től. Az eljárás alá vontak szerint a táblázat azért is értelmezhetetlen, mert nem világos, hogy az a dátum szerinti időpontra vonatkozik vagy kumulálja az előzőeket.
273. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint életszerűtlen módon, a táblázatok ugyanabból az évből kerültek elő, pedig állítólagosan havi két-három középvezetői találkozóra került sor, vagyis évente állítólag mintegy 24-36 alkalommal nyomtattak ilyen táblázatokat, ami azt jelenti 2005-2007. között mintegy 72-108 táblázat született. Életszerűtlen, hogy ebből a rengeteg táblázatból csak 3 db maradt meg, azok is mind ugyanarra az évre vonatkoznak.
274. A **Lasselsberger** szerint a táblázatok a Vj/148/2008. sz. eljárásban hozott megszüntető döntés alapján olyan dokumentációnak minősülnek, amelyeket a versenytársak is megbecsülhettek. Az eljárás alá vont szerint a piaci szereplők tudnak egymás termelési adatairól, azokat pontosan ismerik, az egyes projektek tekintetében információval rendelkeztek arról, hogy melyik piaci szereplő kezdi el szállítani az adott munkára a betont. Az eljárás alá vont szerint a táblázatok kapcsán több megrendelő esetében jelezte, hogy a táblázatban rögzítettől eltérően alakult a tényleges teljesítés, valamint a Lasselsberger esetében az ügyviteli rendszer nem volt képes az 1000 m³ alatti illetve feletti projektek közötti különbségtételre, amely körülmény szintén a jogsértés hiányára utal.

V.6. A határidőnapló

275. A **Betonpartner** szerint az igazságügyi szakértő véleményében nem adta indokát, hogy mire alapította azon valószínűsítését, miszerint a kézírás 2006-ban keletkezett.
276. A **Cemex** szerint a határidőnapló hitelességéről nem tudott meggyőződni, mert az egészében nem volt betekinthes az eljárás alá vontak számára, így nem állapítható meg, hogy folyamatosan volt-e vezetve, vannak-e benne más releváns bejegyzések, vagy éppen olyan üres oldalak, amelyekből következtetés vonható le a jelen üggyel kapcsolatban. Az eljárás alá vont szerint a határidőnapló hitelességét kétségbe vonja, hogy a Frissbetonra utalva a „Friss” szót rögzíti, azonban ezen vállalkozás 2006-ban még nem létezett. A Cemex szerint az igazságügyi szakértő véleménye nem ad magyarázatot arra, hogy mi alapján jutott arra a következtetésre, hogy a kézírások eltérő időpontokban illetve 2006-ban keletkeztek, valamint nem ad pontos kimutatást a szakértő arról sem, hogy az anyag mely részei voltak vizsgálható minőségűek.
277. A **DBK** és az **OZ AG** szerint a 2. sz. védett tanú személyiségének integritása szintén súlyos fokban kérdéses, mert az általa átadott naplófüzet náci, neonáci és sátánista szimbólumok kavalkádját tartalmazza, és abból kell kiindulni, hogy e szimbólumokat maga a 2. sz. védett tanú vezette bele határidőnaplójába. Bár a jelölések magáncélú használata (naplóban, otthon) nem minősül bűncselekménynek, azonban egyértelmű jele annak, hogy az illető személy azonosul a náci rendszer ideológiájával valamint tetteivel. Egy ilyen azonosulás erkölcstelensége (az általános társadalmi erkölccsel és értékfelfogással való teljes összeegyeztethetlensége) megkérdőjelezhetetlen. Ha pedig valaki ilyen, az annak a jele erkölcsi mélységről tesz tanúbizonyságot, az sem zárható ki, hogy más jóerkölcsebe ütköző, erkölcstelen tettekre is képes és hajlandó lesz különösen, ha saját önös érdekei (pl. pénzügyi érdekei) ezt kívánják. Az eljárás alá vontak szerint a vizsgálati jelentéshez mellékelt 9 fénymásolt oldal 18 darab 2006-os naptári nap bejegyzéseit tartalmazza, így 347 naptári nap és az idevágó bejegyzések tekintetében az eljárás alá vontak semmilyen információval nem rendelkeznek, amely sérti a védekezéshez való jogukat. Álláspontjuk szerint a védekezéshez való jog és a fegyverek egyenlősége elvének rendkívül súlyos és utóbb nem orvosolható megsértését jelenti, ha az eljárás alá vontak nem rendelkeznek ugyanazzal a lehetőséggel az iratanyag áttekintése során, mint a vádhatóság. Álláspontjuk szerint az eljárás alá vontak védekezéshez való jogának fentiek szerinti súlyos korlátozása folytán (amely egyben súlyos és utóbb nem orvosolható eljárási jogsértés) a 2. sz. védett tanú naplófüzetéből származó és a GVH saját belátása szerint kiválogatott – és nem hiteles fénymásolatban szereplő – másolatok bizonyítékként nem használhatóak fel az eljárás alá vontak terhére. Az eljárás alá vontak szerint a hatóságok semmilyen körülmények között nem tehetik meg, hogy önkényesen, saját belátásuk szerint egy eredetileg intakt, egységes okiratot részekre bontsanak és meghatározott részeket az okiratból az aktán kívül rekesszenek, amelynek következtében az eljárás alá vontak a teljes kirekesztett okirat részek megismerésétől esznek. Az eljárás alá vontak szerint ez az eljárás sérti a Ket. 50. § (4) bekezdését és az 52. § (1) bekezdését. Az eljárás alá vontak kifogásolták azt is, hogy az 1. sz. védett tanú asztali naptára sem található az iratok között, amely szintén sérti a védekezéshez való jogukat. Az eljárás alá vontak szerint a hivatkozott bejegyzések abban az esetben sem bizonyítanak semmiféle jogsértést, amennyiben a határidőnapló válogatott oldalai mégis bizonyítékként lennének felhasználhatók. Az eljárás alá vontak álláspontja szerint az igazságügyi szakértő véleménye nem támasztja alá, hogy a határidőnaplóban szereplő bejegyzések 2006-ban készültek.
278. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint a határidőnapló és a 2. sz. védett tanú hozzáfűzött magyarázatai nem fedik egymást. Ennek kapcsán utalt arra is, hogy Ny. I. a 2006. március 22-ei alkalommal állítólagosan jelentős összegű számlát egyenlített ki, azonban az arra vonatkozó számla nem volt fellelhető és Ny. I. is tagadta a találkozt. Ezen túlmenően a bejegyzések megfelelnek egy olyan becslésnek, amelyeket nagyjából minden, a piacon akkoriban tevékenykedő vállalkozás vezetője el tudott készíteni. Az eljárás alá vontak szerint, azáltal ha a GVH felhasználja a

határidőnaplót bizonyítékként, megvalósul a Btk. 335. §-a szerinti bűncselekmény, ezért a határidőnaplót ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből. Az eljárás alá vontak szerint a határidőnaplóból kitöröltek részeket és a szakértőtől szükséges kérni a szakvélemény kiegészítését arra tekintettel, hogy az átírt vagy törölt szövegrészek mit tartalmaztak.

279. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint életszerűtlen, hogy a 2. sz. védett tanú határidőnaplója is csak 2006-ból került elő, és az eljárás iratai közé a tanú csak egy szűk időszak bejegyzéseit csatolta, miközben 2006-ban állítólag 24-36 találkozóra került sor; ez teljesen életszerűtlen: ha valaki 5-6 év után is megőrzi a naplóját, akkor a 2007-es évre vonatkozó naplót miért nem őrizte meg. Ellentmondásos, hogy az 1. sz. védett tanú által becsatolt egyik táblázat dátuma 2006. július 13., azonban a 2. sz. védett tanú naplója nem tartalmaz bejegyzést erre az időpontra vonatkozóan. Az eljárás alá vontak szerint az igazságügyi szakértő nem tett olyan megállapítást, miszerint a határidőnapló bejegyzések 2006-ból származnak, álláspontja szerint ezen megállapítás a kérdezőtől kapott információ alapján. Az eljárás alá vontak szerint az állítólagos versenyellenes összejátszásra utaló beírások utólag kerültek bele a határidőnaplóba.
280. A **Lasselsberger** kifogásolta, hogy az igazságügyi szakértő nem a teljes határidőnaplót vizsgálta meg, erre tekintettel kétségbe vonta az igazságügyi szakértő véleményét.

V.7. S. K. jegyzetfüzete

281. A **Betonpartner** szerint a Frissbeton ugyan csak 2007 augusztusában alakult, azonban már korábban, 2000-től létezett márkanévként a megnevezés, ezért megalapozatlan az a következtetés, hogy 2007-re vonatkozik a jegyzetfüzet bejegyzése. A Betonpartner szerint a jegyzetfüzetre vonatkozóan S. K. csak tanúként hallgatható meg, mert azon időszakra vonatkozik, amikor még nem volt a Betonpartner képviselője, erre tekintettel, az ezzel ellentétes meghallgatása súlyos eljárási szabálysértés.
282. A **Cemex** szerint a spirálfüzet és a táblázatok között jelentős különbségek vannak, valamint S. K. szerint a feljegyzés piacfigyelés eredménye, amelynek ésszerűtlenségét az eljáró versenytanács nem indokolta. A Cemex szerint a hasonlóság pusztán annyi a táblázatok és a spirálfüzet között, hogy mindkét iratban piaci szereplők és esetlegesen piaci részesedés változásokat mutató számok szerepelnek, azonban nem igazolt, hogy a spirálfüzetben nem a készítő saját becslései szerepelnek, valamint iratellenes az a következtetés is, amely szerint a spirálfüzet a május 17-ei találkozót erősíti meg.
283. A **DBK** és az **OZ AG** szerint a spirálfüzet a Vj/148/2008. sz. eljárásban került a GVH birtokába, amely ügyben hozott döntésben rögzítésre került, hogy „A részletes részesedési adatok tehát nem tekinthetők elégséges bizonyítéknak a jogsértés megállapításához, azok a vizsgált ügyben a vállalkozások számára jogkövető magatartás tanúsításával is megszerezhetőek.” Az eljárás alá vontak szerint a jegyzetfüzet a jelen eljárásba a Vj-148/2008. számú eljárásból került átemelésre, ezt az eljárást pedig korábban maga a GVH szüntette meg jogsértés megállapítása nélkül. A jegyzetfüzet már több mint 5 éve a GVH birtokában van, a hatóság azonban mindez idő alatt nem talált – a korábbi eljárásában sem – versenyjogilag aggályos bejegyzéseket benne, amely körülmény már önmagában kétségesse teszi az állítólagos bizonyíték bizonyító erejét.
284. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint a spirálfüzet becsült számokat tartalmaz, amely nem veti fel versenyjogsértés elkövetését. Ennek kapcsán a Vj/73/2001. sz. ügyben hozott bírósági ítéletre és a Vj/148/2008. sz. döntésre hivatkozott.
285. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint S. K. spirálfüzete nem bizonyítja a 2007. május 21-i középvezetői találkozó létét, mivel az irat nem tartalmaz utalást arra, hogy melyik évben született és ezt S. K. nyilatkozata sem támasztja alá. Az eljárás alá vontak előadták, hogy a Strabag betonrészlegét 2007. előtt is Frissbetonnak hívták, ez a „kereskedelmi név” vagy kvázi márkajelzés ezt megelőzően is létezett. Ezt bizonyítja a 2. sz. védett tanú által becsatolt napló, amely a tanú állítása szerint a 2006-os évre vonatkozik és a „12. Milla. Friss.”, valamint „F.” megjelölést

tartalmazza. Ugyancsak ezt bizonyítja az eljárás alá vontak által csatolt 2002-es (!) Kisokos 62. oldalán megjelent hirdetés, amely szintén „Frissbeton” megnevezéssel hirdeti a Strabag Zrt. betontermékeit (megjegyezték, a „Frissbeton” fordulat betűtípusa és dizájnya is megegyezik a Frissbeton Kft. által jelenleg használt betűtípussal és dizájnnal), valamint a csatolt 2006-os céges levél, 2005-ös szállítási szerződés és 2005-ös, illetve 2006-os számlák. Mindezek alapján az eljárás alá vontak szerint nem állapítható meg, hogy S. K. spirálfüzetében szereplő feljegyzés melyik évben született, illetve melyik eljárás alá vontra utal, így bizonyítékként egyik eljárás alá vont terhére sem használható fel.

V.8. Az érintett piac

286. A **Betonpartner** szerint az érintett földrajzi piac a szállítási költségekre is figyelemmel 10-15 km távolságú hatósugárban állapítható meg, mert ennél távolabbról nem volt értelme transzportbetont szállítani az üzemek sűrű elhelyezkedése miatt. Ezen állítását saját értékesítési adataival kívánta igazolni, amelyek éves szinten alátámasztják – álláspontja szerint – hogy 15 km-nél tovább a gyakorlatban nem került kiszállításra transzportbeton.
287. A **Cemex** szerint a GVH nem tárta fel, hogy az egyes gyárak elhelyezkedése alapján mely piaci szereplők között állt fenn ténylegesen versenyhelyzet, valamint nem került megfelelően figyelembevételre, hogy a budapesti közlekedés lassúsága miatt a valóságban rövidebb szállítási távolságok érvényesültek, ezért Budapestet és agglomerációját egyetlen gyár sem volt képes valójában „lefedni”.
288. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint a GVH semmilyen adattal nem támasztotta alá, hogy az eljárás alá vontak piaci részesedése a budapesti betonpiacon 100% volt. A szállítási távolság kapcsán előadták, hogy 10-30 km hatósugárban belül lehetséges a szállítás, ily módon Budapest agglomerációja nem tartozik a földrajzi piachoz, valamint a budapesti betonpiac egységes jellegét a szállítás fizikai lehetetlensége cáfolja.
289. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint az eljárás alá vontak 2005-ben a piac 71,5%-át, 2006-ban a piac 67,7%-át, míg 2007-ben a piac 72,6%-át fedték le.

V.9. A Betonszövetség

290. A **Betonpartner** előadta, hogy M. L. ügyvezetői jogviszonya 2005. május 31-ei hatállyal megszűnt, így a Wopfinger 2005. áprilisa és a 2007. májusa között nem képviseltette magát a Betonszövetség elnökségében, ugyanakkor a Szövetség közgyűlési üléseire delegált képviselőt, csak az Elnökségbe nem. Ennek igazolására csatolta Dr. F. D. M. L.-nak címzett levelét. Az eljárás alá vont szerint az utólagos „lejegyzőkönyvezést” csak a 2. sz. védett tanú állította, ezért nem jelent kellően bizonyított állítást valamint nem bizonyított, hogy az eljárás alá vontak részéről eljáró személyek az elnökségi üléseket megelőzően találkoztak volna.
291. A **DBK** és az **OZ AG** szerint a szövetségi üléseknek a GVH által tanúként meghallgatott valamennyi résztvevője egyöntetűen úgy nyilatkozott, hogy a szövetségi ülések célja a szakmát érintő aktuális kérdések, mint pl. a vizsgált időszakban a budapesti behajtási engedélyekkel vagy új betonszabványok bevezetésével kapcsolatos problémák voltak. A meghallgatott tanúk egyike sem tett a GVH feltételezéseit alátámasztó tartalmú nyilatkozatot, miszerint e találkozók célja az árak rögzítése és/vagy a vevők felosztása lett volna. Mindezért tehát pusztán az a tény, hogy a vizsgált időszakban a Betonszövetség üléseket tartott, nem hozható fel az eljárás alá vont vállalkozások közötti bizonyos feltételezett versenykorlátozó megállapodások bizonyítékeként. Az eljárás alá vontak szerint az Európai Bíróságok alapvetően két feltétellel látták megállapíthatónak ilyen tanácsadó szervezetek felelősségét valamely versenykorlátozó megállapodásban való részvételért. Az első (objektív) feltétel, hogy az adott vállalkozásnak a versenyjogsértő megállapodás végrehajtásában szerepet kell játszania, ahhoz hozzá kell járulnia. A második (szubjektív) feltétel

pedig azt követeli meg, hogy az adott vállalkozás a kartell résztvevői számára kinyilvánítsa támogatását, azaz világos legyen, hogy a kartell létének ismeretében fejt ki támogató tevékenységét, egyetértve a kartell céljaival. Az AC Treuhand ügyben egyértelműen bizonyítható volt mindkét feltétel fennállta. Az AC Treuhand székhelyén tárolta az adott kartell iratainak eredetijeit valamint azt is elismerte, hogy a kartell fennállta alatt a kartelltagok adatai alapján számolta ki és közölte a kartelltagokkal az azok által betartandó termelési kvótákat. Az AC Treuhand elismerte továbbá, hogy legalább öt kartellmegbeszélésen részt vett illetve folyamatosan megtérítette a kartelltagok jogellenes célú megbeszélésekkel kapcsolatos utazási költségeit azzal a nyilvánvaló céllal, hogy a kartelltagok egyes tisztségviselőinél ne merüljenek fel gyanús és a későbbiekben visszakövethető utazási dokumentumok. Az AC Treuhand ügyben tehát nyilvánvaló és világos volt, hogy az AC Treuhand vállalkozás támogatása objektíven nagymértékben hozzájárult a kartell céljainak megvalósításához (a versenykorlátozó megállapodás implementálásához) és az is, hogy az AC Treuhand a versenykorlátozó megállapodással szubjektív szempontból is azonosult, ezen azonosulását a felekkel kifejezetten (illetve széleskörű tevékenységével, ráutaló magatartással) egyértelműen közölte is. Nem mellesleg, az AC Treuhand vállalkozás a kartelltagoktól jelentős díjazásban részesült. A fentiekkel szemben a jelen esetben a Betonszövetség bármifajta támogató magatartása az állítólagos 2005-2007 közötti, Budapestet érintő jogsértés tekintetében nem állapítható meg és nem támasztható alá elégséges bizonyítékkal. A Betonszövetség egyrészt nem tett semmi olyat, amely objektíven érdemben hozzájárult volna az állítólagos jogsértés végrehajtásához, másrészt semmilyen bizonyíték nincsen arra, hogy a Betonszövetség az állítólagos jogsértéssel, mint szervezet szubjektív szempontból is azonosult volna, illetve harmadrészt a Betonszövetség természetesen az állítólagos jogsértés elkövetése kapcsán bármifajta díjazásban értelemszerűen nem részesült. Egyébként pedig egy tárgyalóterem rendelkezésre bocsátása objektív értelemben is minimális/marginális hozzájárulás bármifajta jogsértéshez, hiszen meg sem közelíti azt a támogatási szintet, amely miatt az európai hatóságok az AC Treuhand ügyben a felelősséget kimondták. Az eljárás alá vontak szerint a Tpv. személyi hatálya csak annyiban terjed ki a társadalmi szervezetekre, amennyiben azok a Tpv. 11. §-ának (1) bekezdése szempontjából releváns módon szervezeti döntést vagy ajánlást hoznak. Speciális normacímzettként (szövetséggént) e szervezetek tehát csak ilyen esetben kerülhetnek a versenyjog hatókörébe. Az eljárás alá vontak szerint a Betonszövetség szerepe a legsúlyosabb minősítés mellett is legfeljebb az AC Treuhand szerepkörhöz hasonló nagyon marginális támogató funkció lehetett, amely viszont azt eredményezi, hogy a Betonszövetség nem, mint speciális normacímzett (vállalkozások szövetsége), hanem kizárólag, mint általános normacímzett (vállalkozás) lehet alanya a versenyfelügyeleti eljárásnak illetve bármifajta elmarasztaló versenyhatósági intézkedésnek. Ez egyben azt is jelenti, hogy a Betonszövetségre kiszabható bírság felső határa nem a speciális normacímzettek vonatkozó szabályok szerint alakul (nem a tagok előző évben elért összesített árbevételének 10%-a bír relevanciával), hanem az általános normacímzetre vonatkozó bírságmaximum szabály érvényesül, azaz a Betonszövetségre kiszabható bírság legmagasabb összege a Betonszövetség előző évben elért árbevételének 10%-a.

292. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint a budapesti vezetők találkozására történő utalás a behajtási engedélyekkel kapcsolatos kérdések megvitatására vonatkozik: mivel ez az egyébként rendkívül súlyos probléma csak a budapesti vezetőket érintette, szükséges volt az egyeztetést az ő vonatkozásukban lehetővé tenni; emellett ez egy olyan téma, amely nem országos felsővezetői feladatkörbe tartozik. Az eljárás alá vontak szerint a Betonszövetség részéről nem áll fenn a felelősség megállapításához szükséges tudati elem. A versenyjogi gyakorlat értelmében egy, a kartellező vállalkozásokat segítő, nem versenytárs szervezet versenyjogi felelőssége csak akkor állapítható meg, ha a jogsértést aktívan vagy hallgatólagosan elfogadta, támogatta; más szóval: az ilyen típusú felelősségnek az előfeltétele, hogy az asszisztáló szervezet tudomással bírjon a jogsértésről, annak körülményeiről. Az eljárás alá vontak a Vj-18/2008/341. bankközi Jutalék ügyre hivatkozással utaltak arra, hogy a GVH asszisztencia címén, elmarasztalta a

megállapodásban nem részes kártyatársaságokat (MasterCard és VISA), mivel azok – bár ezt megtehették volna – nem maguk állapították meg a bankközi jutalékot, hanem tudomásul vették a bankközi megállapodást, és elszámolási rendszerükben ezt alkalmazták. A kártyatársaságok elmarasztalására ebben az ügyben kizárólag arra tekintettel került sor, hogy a versenykorlátozó megállapodásról egyértelműen tudomással bírtak és azt tevőlegesen jóváhagyták. Az AC Treuhand ügy értelmében a piacon jelen nem lévő asszisztáló szervezet felelősségének eleme a szervezet támogató-megerősítő tudati viszonyulása a kartelljogsértéshez, ami természetesen magában foglalja azt, hogy a szervezet tudott a jogsértésről. Ilyen tudati elem a jelen ügyben nem áll fenn.

V.10. A védett vevők

293. A **Betonpartner** szerint a Porr Építési Kft., a Bajér Építő Kft., a Budapesti Építő és Szerelő Zrt., a Makert Építőipari Kft., a Betonút Zrt., a Bohn Mélyépítő Kft. és a Swietelsky Építő Kft. válaszai nem támasztják alá a GVH azon álláspontját, mely szerint valamely vállalkozás elzárkózott volna az ajánlattételtől vagy egyéb jogsértés történt volna.
294. A **Cemex** szerint sem az RBK Kft., sem a Propszt Kft. nem tartozik a legnagyobb vevői közé a vizsgált időszakban, egyedül a Bohn Kft. számított annak, azonban ezen vevő több eljárás alá vonttal is szerződött. A Cemex szerint a védett tanú nyilatkozatát hiteltelenné teszi, hogy a Hírös-Ép Kft. 2005. június 29-én már felszámolás alatt állt, tevékenységet nem folytatott, így a Cemex védett vevője sem lehetett.
295. A **DBK** és az **OZ AG** szerint ellentmondás fedezhető fel a tekintetben is, hogy az 1. sz. védett tanú első meghallgatása kezdetén a „törzsvevőkkel” kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy „Mindenkinek volt egy törzsvevője”, azonban néhány bekezdéssel később már 3-4 „védett vevőről” beszél, meghallgatásán az 1. sz. védett tanú úgy nyilatkozott, hogy „A Holcimnek a Vegyépszer, Épszerk Pannon volt a kiemelt vevője, nekik 90%-ban a Holcim volt a beszállítója. A Redimixnek a Hírösép Kft., BRK Kft., Propst Kft.” A többi eljárás alá vont vonatkozásában a védett tanú egy állítólagos „kiemelt” vevőt sem tudott megnevezni. A Holcim esetében például az 1. sz. védett tanú által említett Vegyépszer még csak nem is szerepel a listán, mint ahogy a Cemex (vagyis a Readymix jogutódja) esetében a tanú által elsőként említett Hírösép sem. A Cemex vonatkozásában említett másik két vevő, a Propszt Kft. és az RKB Kft. mindegyike csupán egy-egy évben szerepel a listán. Megjegyezte, hogy önmagában azon tény, hogy egy vállalkozás rendelkezik főbb vagy kiemelt vevőkkel, és ezek akár egymást követő több éven keresztül is az eladó fő ügyfelei, még nem bizonyít semmiféle állítólagos piac-illetve ügyfélfelosztást. A GVH a „védett vevőkkel” kapcsolatban szinte kizárólag az eljárás alá vont vállalkozások által benyújtott vevőlistákat hozza fel bizonyítékként. Az 1. sz. védett tanú tett csak jogsértésre utaló nyilatkozatot, a 2. sz. védett tanú még csak nem is említett vallomásaiban „védett vevőkkel” vagy akár „törzsvevőkkel” kapcsolatos állítólagos jogsértést, a 3. sz. védett tanú pedig mindössze annyit erősített meg, hogy a transzportbeton gyártó vállalkozásoknak voltak „törzsvevőik”. A tanú vallomásából ugyanakkor az is egyértelműen kitűnik, hogy „törzsvevő” alatt a vállalkozások 20 legnagyobb vevőjét érti, és semmiféle jogsértést nem idéz fel ezzel kapcsolatban. A 3. sz. védett tanú nyilatkozata tehát kizárólag azt, a tanúk és az eljárás alá vontak által sosem cáfolt tényt erősíti meg, hogy a 20 legnagyobb vevő általában (teljesen jogszerű gazdasági, üzleti okokból) különös jelentőséggel bír a transzportbeton gyártó vállalkozások számára (ugyanúgy, mint bármely más iparágakban működő vállalkozások számára is). A DBK esetében jelölt „védett vevők” esetében a vállalkozáscsoport belső stratégiáján alapuló csoporton belüli beszerzésről van szó, amely – a vállalkozás egyoldalú döntéséből adódóan – a Tptv. 11. §-a tekintetében nem bír relevanciával. Az egyetlen csoporton kívüli, kiemelten jelölt állítólagos „védett vevő”, a P.A.M. Invest Kft. éveken keresztül fizetési nehézségekkel küzdött és a DBK-nál jelentős összegű lejárt tartozásai voltak. Ebből adódóan életszerűtlen az a feltételezés, mely szerint az adott vevő egyfajta állítólagos ügyfélfelosztó megállapodás „eredményeként” illetve „jóvoltából” került volna a DBK-hoz. A táblázatokban

szereplő további vevők a többi eljárás alá vont esetében is szerepelnek megrendelőként, „védett vevői” státuszról ezek esetében fogalmilag nem beszélhetünk. A Holcim esetében 7 olyan vevő is szerepel, akik csak egyszer kerültek fel a listára. Kizárólag az Épszerk-Pannónia Kft. szerepel három évben a listán. A Cemex esetében szintén csak egy olyan vevő van, aki egynél több alkalommal szerepel (még csak nem is egymást követő években, hanem 2005-ben és 2007-ben). A Strabagnál egy vevő sem szerepel kétszer. A fentiekben említettek szerint a DBK és a Frissbeton vertikálisan integrált vállalkozáscsoportok tagjai, és így a csoporton belüli értékesítések az állítólagos vevőfelosztási megállapodások szempontjából bizonyítékként már csak ezért sem értékelhetők.

296. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint a GVH által megkeresett „top-vevők” nyilatkozatai éppen azt tanúsítják, hogy minden betongyár adott versengő ajánlatot és a nagyvevőkkel kapcsolatos táblázatok bizonyítják, hogy az esetek nagyon kis részében fordult elő, hogy egy nagyvevő három évig ugyanattól a betongyártól vásárolt volna.

V.11. A minimálárak

297. A **Betonpartner** szerint a védett tanúk saját maguknak is ellentmondóan nyilatkoztak a C20-as beton átlagáráról, melynek kapcsán arra is hivatkozott, hogy logikátlan a 2. sz. védett tanú azon állítása, hogy a minimálár magasabb az átlagárnál. Az eljárás alá vont szerint 2005-2007. közötti szerződése alapján megállapíthatóan a két védett tanú által meghatározott minimálár alatt értékesített C20-as betont, mely állítását igazolandó csatolt szerződéseket és számlákat és a 2005-2007. között eladott mennyiségekről készített összehasonlító táblázatot valamint a cement- és betonár 2006. és 2007. évi emelkedését bemutató táblázatot. A Betonpartner szerint a vizsgált időszakban a betonárak emelkedését jóval meghaladta a cement árának emelkedése, valamint az árakra az infláció is hatott. Előadta, hogy a behajtási engedély árát a Fővárosi Önkormányzat határozta meg, abba nem volt beleszólása a betongyártó vállalkozásoknak, valamint becsatolt egy, a Szövetség 2008. október 21-ei üléséről készült jegyzőkönyvet, amely szerint a Szövetség tagjai már aláírt szerződéseket is támadtak alacsonyabb árral, így verseny jellemezte a piacot.
298. A **Cemex** szerint a védett tanúk nem tudták pontosan és egybehangzóan megmondani, hogy mennyi volt a minimálár, holott állítólag éveken át, kéthetente találkoztak, illetve különböző árakat is mondott az 1. és a 2. sz. védett tanú, a 3. sz. védett tanú pedig nem mondott árat. A Cemex előadta, hogy a vizsgált időszakban 8.000 és 16.000 Ft-os sávban kötött szerződést C20-as betonra, melynek igazolására csatolta az árlistáját. A Cemex szerint a GVH nem derítette fel a konkrét áregyeztetési mechanizmust. Az eljárás alá vont szerint a GVH nem tette hozzáférhetővé az árelemzés módszertanát, és anélkül az elemzés helyessége nem ellenőrizhető, illetve álláspontja szerint más – a jogsértésen kívüli – ésszerű oka is lehet annak, hogy a piacon azonosítható egy olyan árszint, mely alatt a piaci szereplők nem szerződtek.
299. A **DBK** és az **OZ AG** szerint az 1. és a 2. sz. védett tanúk nyilatkozatai a 2007. évre vonatkozó állítólagos minimum ár tekintetében is ellentmondanak egymásnak (első meghallgatásuk során továbbá a 2005. és 2006. évre vonatkozó „minimum árát” is eltérő összegben jelölte meg a két védett tanú). Az eljárás alá vontak szerint a transportbeton tekintetében „minimum árról” fogalmilag nem beszélhetünk, mert a „transportbeton” összefoglaló név, amely több tucat különböző betonterméket takar. Az eljárás alá vontak szerint a „C20-as betonra” „minimum árát” meghatározni egyrészt lehetetlen, másrészt teljesen felesleges. Ha a piaci szereplők minimum árát akarnának meghatározni, először azt a terméket kellene kiválasztaniuk, amelyre a minimum ár alkalmazandó. Ezt követően meg kellene állapodni arról, hogy a többi termék ára hogyan aránylik majd a rögzített árú termék árszintjéhez. A védett tanúk vallomása azonban semmiféle ilyen megállapodásra vonatkozóan nem tartalmaz információkat. A védett tanúk vallomásai is hiányosak és számos ellentmondást tartalmaznak. A 3. sz. védett tanú vallomása (a többi védett tanúval szemben) bár tartalmaz némi utalást e tekintetben (azt állítva, hogy az állítólagos „minimum ár” a

C20/KK-ra vonatkozik), azonban sem egy konkrét betontípust jelöl), és azonban semmiféle értéket nem tartalmaz, mond a „minimum árak” állítólagos mértéke tekintetében. Az eljárás alá vontak szerint maga a 2. sz. védett tanú nyilatkozta meghallgatásán, hogy „a projektszerződések nem voltak módosíthatók az évfordulóval”, így bármiféle minimálár rögzítése értelmetlen lett volna. Az eljárás alá vontak szerint a GVH által készített árelemzést bemutató táblázatok az eljárás alá vontak számára ellenőrizhetetlenek és intranszparenssek, mindazonáltal nem bizonyítanak jogsértést. Az eljárás alá vontak szerint a vizsgált időszakban növekvő kereslet volt jellemző, és az inflációból, a termelési inputköltségek növekedéséből kifolyólag az árak is növekedtek. Az eljárás alá vontak szerint a 20%-os nagyságrendű szóródás nem bizonyít jogsértést.

300. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint az eljárás alá vontak különböző árakon szerződtek, amely cáfolja az árkartell létét, valamint a C20-as beton az ármegállapításra teljességgel alkalmatlan. Az eljárás alá vontak szerint az árelemzés költségelemzés nélkül nem végezhető el.
301. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint minden iparágban megállapítható az az árszint, amely alatt egy vállalkozás számára nem kifizetődő az értékesítés, ez azonban nem alapul semmilyen megállapodáson. A vállalkozások jellemzően rendelkeznek értékesítési szabályzattal, amely meghatározza a kedvezmény maximális mértékét, illetve azt az árat, ameddig az üzletkötők az alku során elmehetnek. A védett tanúk minden bizonnyal ezt próbálták megállapodott árként beállítani. Az eljárás alá vontak szerint az 1., 2. és 3. sz. védett tanú vallomásában szereplő ügyfél-felosztás praktikusán csak áregyeztetéssel kivitelezhető, azt is figyelembe véve, hogy a GVH által megkeresett piaci vevők mindegyike úgy nyilatkozott, hogy minden ügyletnél több betongyártótól kapott ajánlatot. Egy ilyen ajánlattételenkénti áregyeztetés rendkívüli, gyakorlatilag napi szintű kommunikációt tett volna szükségessé, azonban az iratok nem tartalmazznak erre vonatkozóan adatot, sőt, semelyik tanúvallomás, illetve ügyfélnyilatkozat (beleértve az 1., 2. és 3. sz. védett tanút) sem tartalmaz utalást ilyen napi szintű egyeztetésekre. Az eljárás alá vontak szerint a vizsgált időszakban, több esetben is értékesítettek a védett tanúk által megjelölt állítólagos minimálár alatt. Az eljárás alá vontak kérték, hogy az eljáró versenytanács fedje fel az árelemzés során követett módszertant.
302. A **Lasselsberger** szerint a C20-as transzportbeton alkalmatlan az alkalmazandó piaci ár rögzítésére, mert az egy általános termékkör meghatározás. A GVH által végzett árelemzés kapcsán kifejtette, hogy nem kerültek megvizsgálásra a költségtényezők, amelyek megvizsgálásával nyilvánvaló lenne, hogy piaci verseny volt az eljárás alá vontak között, valamint a GVH nem vizsgálta az áremelkedés okait, amely álláspontja szerint az infláció és egyéb költségtényezők növekedésével magyarázhatók.

V.12. A piacfelosztás

303. A **DBK** és az **OZ AG** szerint az 1.000 m³ rendkívül, ésszerűtlenül alacsony küszöbszám, még magánjellegű építkezéseket is magába foglalhat. Amennyiben a vizsgált időszakban rendkívül sok munka volt – mint ahogyan azt az 1. sz. védett tanú nyilatkozata állítja – az ésszerű és életszerű lépés pont az 1. sz. védett tanú állításával ellentétben egy magas (az 1.000 m³-t jóval meghaladó) küszöb meghatározása lett volna.

V.13. A vevők ki nem szolgálása

304. A **Cemex** szerint a 2. sz. védett tanú tesz egyedül említést a vallomásában arról, hogy a nem fizető vevők kölcsönös ki nem szolgálása érdekében megállapodás született, azonban ezen előadása csak mellékes „odavetés”, melyről az első meghallgatása alkalmával nem tett említést. A Cemex szerint lényeges körülmény, hogy a 2. sz. védett tanú előadását az 1. és a 3. sz. védett tanú nem erősítette meg. A Cemex szerint a 2. sz. védett tanú határidőnaplója csak két olyan bejegyzést tartalmaz, amely összefüggésbe hozható a nem fizető vevőkkel, és mindkét bejegyzés ugyanazt az adóst, a

Szerkezet Bt.-t érinti, azonban a vizsgálat során nem kerültek feltárássra a nem fizető vevőkkel kapcsolatos ellentmondások és hiányosságok. A Cemex szerint a nem fizető vevők ki nem szolgálása – még ha bizonyítást is nyerne – olyan elkülönült magatartás, amely semmilyen kapcsolatban nem áll az árrögzítés és a piacfelosztás vádjaival, így nem képezheti az egységes jogsértés részét.

305. A **DBK** és az **OZ AG** szerint az állítólagos bojkott-megállapodás tekintetében az egyetlen állítólagos bizonyítékra a 2. sz. védett tanú vallomása, a tanú erre vonatkozóan tett nyilatkozatát azonban sem a többi „védett tanú” sem más tanúk nyilatkozatai nem támasztják alá, és a GVH sem tárt fel vizsgálata során egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely egy ilyen állítólagos megállapodás vagy összehangolt magatartás létét megerősítené. Mindazonáltal egyetlen tanúvallomás egyébként sem szolgálhatna jogsértés megállapításának alapjául. A határidőnaplóban szereplő bejegyzés „Szerkezet Bt.” és „tiltólista” között a nyilvánvaló kapcsolat megkérdőjelezhető, mert a két szó nem egy sorban, nem egymás után, hanem egymás alatt/felett szerepel és semmi sem utal arra, hogy a két szó egy bejegyzést alkotna. A 2. sz. védett tanú a bejegyzést saját maga számára figyelmeztetésként is írhatta, arra utalván, hogy a Szerkezet Bt.-vel kapcsolatban elővigyázatosan kell eljárni, mert könnyen előfordulhat, hogy a vevő nem fog fizetni a kiszállított árukért. tekintettel arra, hogy a bejegyzés nyilvánvalóan egyetlen cégre vonatkozik és egyetlen időpontnál szerepel, még a legszigorúbb értelmezés sem vezethet arra, hogy azt a transzportbeton-cégek nem fizető vevőinek általános bojkottjára vonatkozó megállapodás bizonyítékaként legyen értékelhető. A Szerkezet 95 szerepel a 3. sz. táblázat 43. sorában valamint a táblázat 75. sorában, amely táblázat állítólag 2006. szeptember 29-én készült, vagyis 3 hónappal a 2. sz. védett tanú bejegyzését követően (ez utóbbi dátuma 2006. június 3.). Ha az eljárás alá vontak között valóban megállapodás jött volna létre a társaság bojkottjára vonatkozóan, miért szerepeltették azt a táblázatban hónapokkal a megállapodás állítólagos létrejöttét követően. Ezen túlmenően „Szerkezet 95 felszámolás indult a Holcim részéről” bejegyzés sem tekinthető egy általános érvényű bojkottmegállapodás bizonyítékának. Az eljárás alá vontak szerint egy állítólagos megállapodás létét cáfolja már önmagában az a tény, hogy a betonpiaci szereplők a szövetségi ülésen rendszeresen panaszkodnak a nem fizető vevők által okozott károkkal és a Betonszövetség jogszerűen működő tájékoztatási rendszerével (az ún. Partner Listával) kapcsolatban. Ha valóban lett volna bármiféle bojkott-megállapodás a Szövetség tagjai között, az üléseken a nem fizető vevők problémáját fel sem kellett volna hozni. A fentiekre tekintettel tehát teljes bizonyossággal állítható, hogy a Betonszövetség nem hozott semmilyen döntést illetve nem fogalmazott meg semmilyen ajánlást sem az állítólagos bojkottal, sem pedig a tagjai szerződéseiben szereplő bármifajta fizetési határidőkkel kapcsolatban.

V.14. Az átfogó terv, egységes jogsértés

306. A **Betonpartner** szerint a vélelmezett piacfelosztás és árrögzítés illetve a nem fizető vevők ki nem szolgálásával kapcsolatos feltételezések nem illeszkednek egy átfogó tervbe. Az eljárás alá vont szerint az a tény, hogy a nem fizető vevők problémája a Szövetség ülésein megjelent, nem támasztja alá az egységes átfogó terv létét. E körben csak a 2. sz. védett tanú nyilatkozata tekinthető bizonyítéknak, azonban azt más forrásból származó bizonyíték nem erősíti meg.
307. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint az egységes, folyamatos és összetett jogsértés megállapíthatóságának a joggyakorlat alapján két feltétele van: a jogsértések egymeműek kell, legyenek, illetve jellegüket tekintve kapcsolódniuk kell egymáshoz (jogi feltétel) és a vállalkozások között bizonyított módon létre kellett jöjjön egy keret-megállapodás (ténybeli feltétel). A jogi feltétellel kapcsolatban hangsúlyozták, hogy ez idáig a joggyakorlatban, olyan esetekben alkalmazták az egységes, folyamatos és összetett jogsértés elvét, amikor időben egymástól elkülönülő, azonban tárgyi és gazdasági értelemben egymáshoz kapcsolódó („egymemű”) kartelljogsértéseket kívántak keret jelleggel átfogni. Nem található azonban a joggyakorlatban

olyan eset, ahol a magyar vagy az EU-s versenyhatóság, tárgyi és gazdasági értelemben különmemű megállapodásokat akart volna egységes, folyamatos és összetett jogsértésként összefogni. A C-113/04. sz., Technische Unie BV ügyre hivatkozással az eljárás alá vontak előadták, hogy az Európai Bíróság megállapította: egységes jogsértésről csak akkor beszélhetünk, ha a különböző magatartásoknak „azonos (...) versenykorlátozó tárgyak” van. Az eljárás alá vontak szerint egységes, folyamatos és összetett jogsértésről akkor beszélhetünk, ha az egyedi jogsértések között térbeli, időbeli, személyi, tárgyi (gazdasági cél/hatás tekintetében vett) kapcsolat/összefüggés van. A jelen ügyben nem áll fenn sem tárgyi, sem gazdasági cél/hatás tekintetében vett kapcsolat az állítólagos kvóta-kartell és az állítólagos ki nem szolgálási megállapodás között és különösen nincs tárgyi vagy gazdasági kapcsolat az állítólagos kvóta-kartell és a nem fizető vevőkre vonatkozó információcsere megállapodás között. Egy kvótakartell célja a keresleti és kínálati viszonyok befolyásolása, piaci hatalom létrehozása összejátszással, az árak növelése. Ezzel szemben sem a nem fizető vevőkkel kapcsolatos információcsere, de még az ilyen vevők ki nem szolgálása sem irányul a keresleti és kínálati viszonyok befolyásolására, vagy az árak növelésére. Emellett, a kvótakartell ún. kőkemény (hardcore, durva) korlátozás, míg sem a nem fizető vevők ki nem szolgálása, sem pedig a velük kapcsolatos információcsere nem minősül kőkemény korlátozásnak. Az eljárás alá vontak szerint az egységes, folyamatos és komplex jogsértés állítása esetén a GVH-nak bizonyítania kell, hogy az eljárás alá vont vállalkozások között akarategyezség jött létre az egyes egyedi jogsértéseket átfogó keretmegállapodásra vonatkozóan. Ilyen bizonyíték hiányában az állítólagos kvótakartell és az állítólagos ki nem szolgálási megállapodás (és különösen a nem fizető vevőkkel kapcsolatos információcsere) „egységes, folyamatos és összetett jogsértésként” történő összekapcsolása iratellenes. Az egyetlen bizonyítási eszköz, amely a két ügyet egyszerre említi, a 2. sz. védett tanú vallomásának az a fordulata, amelynek értelmében „a betoncégek egyezségének része volt, hogy ha egy vevő tartozik, azt úgy kényszerítsük fizetésre, hogy ha tartozol valahol, akkor a többiek felé ez jelzésre került és nem adtunk számára betont, ha máshoz próbált fordulni.” A személyi bizonyítékok körében utalunk arra, hogy bár állítólagosan a 2. sz. védett tanú határidőnaplója is tartalmaz a nem fizető vevők kölcsönös ki nem szolgálására vonatkozó utalást, a naplóbejegyzés nem tekinthető önálló, a 2. sz. védett tanú vallomásától elkülönülő, irati bizonyítási eszköznek. A naplóbejegyzést csak a 2. sz. védett tanú vallomása hitelesítheti és ennek esetleges értelme csak ennek alapján állapítható meg; a naplóbejegyzés hitelessége és felhasználhatósága kizárólag a 2. sz. védett tanú vallomásának hitelességétől és felhasználhatóságától függ. A 2. sz. védett tanú naplója kizárólag egy nem fizető vevőre vonatkozóan tartalmaz utalást (Szerkezet Bt.). A naplóban nem szerepel a nem fizető vevők listája, és a 2. sz. védett tanú 2006-ra vonatkozó naplója, a Szerkezet Bt.-től eltekintve, semmilyen más nem fizető vevőre vonatkozóan nem tartalmaz utalást, noha a középvezetők állítólagosan havi két-három alkalommal találkoztak.

308. A **Lasselsberger** szerint 2005-2007. között az építőipart a gazdasági fellendülés jellemezte, erre tekintettel élénk verseny érvényesült az eljárás alá vontak között, amely szintén cáfolja a kartell létrejöttét. Ennek kapcsán hivatkozott arra, hogy a piac szereplői csak egymás segítségére szorulva tudtak megfelelő teljesítési biztosítékot nyújtani, szerződéseikben tartalék kiszolgáló üzemeket kellett megjelölniük. Ennek igazolására csatolta a Swietelsky Építő Kft.-vel kötött szerződését, valamint hivatkozott arra, hogy a Betonpartnernek a Lasselsberger volt a fő vevője, illetve a Lasselsbergernek a Holcim. A Lasselsberger szerint ezen bizonyítékok igazolják, hogy a piac önmagában igényelte az eljárás alá vontak ésszerű gazdasági együttműködését.

V.15. A Partner Lista

309. A **Betonpartner** szerint a Szövetség vevőfigyelési rendszere valamennyi tagja számára nyitott volt, valamint a Partner Lista nem működött, mert azt a tagok nem használták. Az eljárás alá vont mellékelte a Szövetség levelét. A Betonpartner szerint a vevőfigyelési rendszer az adósnilyántartási rendszerekhez hasonlóan mind a magyar, mind az uniós jog alapján jogszerűen

működött. E körben a C-238/06. sz. Asnef-Equifax ügyben hozott uniós ítéletre hivatkozott. Az eljárás alá vont szerint a transzportbeton piaca nem tekinthető erősen koncentrálnak, a rendszer nem teszi lehetővé az eladók azonosítását, valamint nyitottan és diszkriminációmentesen működik. A Betonpartner szerint a Tptv. 17. §-a alapján megállapíthatóan a vevőfigyelési rendszer a fogyasztókra nézve összességében kedvezőbb hatást gyakorol, e körben az Európai Bizottság Horizontális Iránymutatásának 97. pontjára hivatkozott, valamint a vevőfigyelés nem járt együtt a nem fizető vevők kölcsönös ki nem szolgáltatásával. Előadta, hogy maga is vezet saját belső tiltólistát, de az nem azonos a szövetségi listával, ugyanakkor az azonnal fizető, készpénzes vevőket minden esetben kiszolgálja. Álláspontja szerint a szövetségi jegyzőkönyvekből csak az a következtetés vonható le, hogy a nem fizetés kérdése élénken érdekelte a tagokat, de ennek kapcsán jogsértő tartalmú megállapodást nem kötöttek, ugyanakkor a Partner Lista még 2008-ban sem volt képes betölteni a versenyjogilag egyébként jogszerű funkcióját.

310. A **Cemex** szerint a GVH nem tárta fel az adatbázis tartalmát, működési rendjét, valamint a Betonszövetség jegyzőkönyvei csak jogszerű megbeszéléseket tükröznek, amikor kizárólag a nemfizető adósok problémájával foglalkoznak. A Cemex szerint nem vett részt információs rendszer működtetésében, oda adatokat nem töltött fel és ilyen rendszert nem is használt. Az eljárás alá vont megjegyezte, hogyha a betonszövetségi ülések áljegyzőkönyvek, akkor semmilyen jogsértés bizonyítékát nem képezhetik, hiszen az abban foglaltak nem valós előadások. A Cemex szerint nem került feltárássra, hogy a rendszer létrehozásában csak az eljárás alá vontak vettek volna részt, holott az minden szövetségi tag számára nyitott lehetett, valamint nem került feltárássra a nem fizető vevők problémája mögött meghúzódó piaci környezet. A Cemex szerint e tekintetben a tényállás feltáratlan, amely sérti a Ket. 1. § (2) bekezdésében előírt alapvető követelményt. A Cemex előadása szerint saját tiltólistát működtetett, amelyen szereplő, jelentős számlatartozással rendelkező vállalkozásokat kizárólag készpénzes fizetés ellenében szolgált ki.
311. A **DBK** és az **OZ AG** szerint a fizetési hajlandóság illetve a fizetési képesség csökkenése az építőiparban főszabály szerint elsőként az építőanyag-gyártókat sújtja. Ezért vált a 2000-es években égető kérdéssé a nem fizető vevők problematikája. A helyzet napról napra tarthatatlanabbá vált, ezt jelzik a Betonszövetség elnökségi ülésein elhangzott panaszok is. Az elnökségi üléseken még csak szóba sem került semmiféle bojkott-megállapodás. Éppen ellenkezőleg: Dr. K. F. nyilatkozata kifejezetten azt erősíti meg, hogy a Partner Lista kizárólag információs célokat szolgált, ahhoz szankció nem kapcsolódott. A 2008. november 25-én készült jegyzőkönyv szerint Dr. K. F. hozta szóba a Partner Listát azzal, hogy a cél egy olyan rendszer létrehozása lenne, amely a teljes építőanyag-ipart felöleli. Sz. A. (a Szövetség elnöke) a Partner Lista helyzetéről számolt be. Más tagok a Lista frissítésének szükségességére hívták fel a figyelmet. Dr. K. F. a Partner Listában szereplő 60 napos határidő 15 napra történő csökkentésére tett javaslatot. Az eljárás alá vontak ennek kapcsán arra is hivatkoztak, hogy az Asnef-Equifax ügyben hozott ítéletében az Európai Unió Bírósága egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a nem fizető adósokról készített listák, nyilvántartások nem tekinthetők természetüktől fogva versenykorlátozó megállapodásoknak. A Bíróság kiemelte, hogy az ilyen nyilvántartások csökkentik a hitelező és az adós között fennálló információs különbséget, és mint ilyenek főszabály szerint alkalmasak a nemteljesítés arányának csökkentésére, és következésképpen a piac (a vizsgált esetben: hitelnyújtás) működésének javítására. A nem fizető adósokra vonatkozó információk megosztása a Bíróság megítélése szerint az új piaci szereplők piacra lépését is segíti. A hatóságnak először is vizsgálnia szükséges, hogy az adott piac (jelen esetben a transzportbeton piacok) koncentrált vagy sokszereplős piac-e; amennyiben ugyanis a piac sokszereplős, a nem fizető adósokra vonatkozó információk cseréje nem járhat versenykorlátozó hatással. A nyilvántartás nem fedheti fel a hitelező személyének kilétét: ez biztosítja a versenytársak nem fizető adóssal kapcsolatos stratégiája tekintetében fennálló bizonytalanság fenntartását. A nyilvántartásokhoz való megkülönböztetés-mentes hozzáférésnek biztosítottak kell lennie: így érhető el, hogy egy versenytárs se kerüljön kedvezőbb helyzetbe a

kockázatok elemzéséhez szükséges információk birtokában. Az eljárás alá vontak álláspontja szerint a Partner Lista ezen követelményeknek eleget tesz.

312. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint 2004-ben a tartozási lánc közel 50 milliárd Ft kárt okozott az építőanyag gyártóknak, mely ellen jogszerű keretek között kívántak fellépni. A Partner Lista 2004-ben indult útjára és a lényege az volt, hogy a Betonszövetség tagjai felrakhatják azon cégek nevét és cégjegyzékszámát a listára, akiknek 60 napon túli tartozása volt (e határidő a Csódtv. rendelkezéseiből következett). A rendszert egy Szövetségen kívüli honlap-szolgáltató kezelte, a kezelési ismertető szerint a tag a saját kódjával lépett be és ezen keresztül feltehetette vagy levehette az általa feltett vevőt. A program a felrakott adatokat szinkronizálta és jelenítette meg. Ezen szinkronizált tájékoztató már a tagok részére elérhető és megtekinthető volt, az adatok felrakásának és levételének rendjét jogi állásfoglalás szabályozta. A Szövetség tagjai a kezelés nehézsége miatt a rendszert nem használták, 2007 után az lényegében meg is szűnt. Mindazonáltal a rendszer anonim volt, egy harmadik személy kezelte, célja csupán a figyelemfelhívás volt, nem pedig valamely ki nem szolgáltatásának megakadályozása. Az eljárás alá vontak szerint önmagában a nem fizető vevő megismerése a piac jogellenes befolyásolására nem alkalmas, mert a hitelező személye, a tartozás mértéke nem ismert. A Szövetség hangsúlyozta, hogy nem 15 napos fizetési határidő érvényesítésére hívta fel a tagjait, hanem a Partner Listára történő felkerülés kapcsán született olyan javaslat, hogy 60 nap helyett, 15 nap elteltével történjen meg a rögzítés.
313. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint a nem fizető vevők állítólagos ki nem szolgáltatásával kapcsolatos megállapítások iratellenesek és jogellenesek, sem jogi szempontból, sem a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem megalapozottak. Egyrészt, a GVH semmilyen formában nem bizonyította, hogy bizonyos korlátozott körű, a nem fizető vevőkre vonatkozó információ cseréjén felül a vállalkozások abban is megállapodtak volna, hogy ezeket a vevőket egységesen nem szolgálják ki (magából a Partner Lista Adatbázisból ki nem szolgáltatási megállapodásra okszerűen következtetni nem lehet). Másrészt, a GVH nem igazolja, hogy az eljárás alá vont vállalkozások magatartásának ebben a körben versenykorlátozó hatása lett volna és a GVH ebben a vonatkozásban semmilyen hatásvizsgálatot nem folytatott le. Az eljárás alá vontak szerint a Betonszövetség üléseiről készült jegyzőkönyvek, valamint a Cemexnél tartott helyszíni vizsgálati cselekmény során talált szövetségi levél ebben a vonatkozásban semmilyen bizonyítási funkciót nem tölthetnek be, mivel semmilyen utalás nem szerepel bennük arra vonatkozóan, hogy az eljárás alá vont vállalkozások – bizonyos korlátozott információcserén felül – bármilyen módon megállapodtak volna abban, hogy a nem fizető vevőket nem szolgálják ki; a jegyzőkönyvek éppen arról szólnak, hogy nincs a vállalkozások között szisztematikus információcsere, azonban erre szükség lenne, mivel a nem fizető vevők komoly károkat okoznak az iparágak és áttételesen a fogyasztóknak. Az eljárás alá vontak szerint a Betonszövetség kialakított egy adatbázist a nem fizető vevőkről (Partner Lista Adatbázis), amelynek adminisztrálásával egy külsős céget bízott meg. Ez a cég kialakított egy internetes felületet, amelybe azonosító és jelszó segítségével a Betonszövetség bármely tagja beléphetett. Az adatbázis kizárólag a 90 napon túli tartozással rendelkező nem fizető vevők nevét, cégjegyzékszámát és a tartozások darabszámát tartalmazta; az adós neve mellett feltüntetésre került, hogy hány db vállalkozásnak tartozik, anélkül azonban, hogy a hitelező vállalkozások vagy a tartozás összege bármilyen formában megjelölésre került volna. A nem fizető vevő nevét és cégjegyzékszámát az a betonvállalkozás töltötte fel, amelynek a nem fizető vevő tartozott. Az adatbázishoz a Betonszövetség teljes tagsága hozzáfért, a tagok adatot tölthettek fel és megtekinthették a nem fizető vevők nevét, cégjegyzékszámát és a tartozások darabszámát. Soha, semmilyen formában nem született megállapodás (de még csak utalás sem) arra vonatkozóan, hogy az adatbázisban szereplő nem fizető vevők ne lennének kiszolgálhatók. Ezúton nyilatkoztak arról, hogy számos esetben kiszolgáltak olyan vevőket, amelyek nem fizető vevőként szerepeltek ebben az adatbázisban. Az eljárás alá vontak szerint a Partner Lista Adatbázis nem tartalmazott üzleti titkot, mivel az adott vevő, illetve annak nem-fizetése nem volt összekapcsolható valamelyik konkrét eljárás alá vont vállalkozással: az adatbázis kizárólag a nem fizető vevő nevét,

cégjegyzékszámát és 90 napon túli tartozásainak darabszámát tartalmazta. Az eljárás alá vontak a Vj-73/2001. sz. ügyben hozott bírósági ítéletre hivatkozott, amely szerint a versenytársak közötti információcsere esetén vizsgálni kell a hatást vagy a hatás kiváltására való alkalmasságot. A Fővárosi Bíróság ítélete értelmében, csak „olyan információ [cseréje esetén állapítható meg információs kartell], ami alkalmas (...) a piac jogellenes befolyásolására vagy torzítására”. Az eljárás alá vontak szerint az információcsere tárgyaként azonosított adatkör nem minősül kereskedelmileg szenzitív információnak, és nem minősül olyannak, amely a piacon a bizonytalanság fokát csökkentheti vagy megszüntetheti, mivel a Partner Lista Adatbázis csak az adott vevő tartozásainak számát tüntette fel, azt azonban nem, hogy a vevő kinek tartozik. Az Európai Bíróság megállapította: az adósok hitelképességével kapcsolatos információcsere hatása alapján kell megítélni, és „a hitellel kapcsolatos információcsere-rendszer főszabály szerint nem jár e rendelkezés értelmében versenykorlátozó hatással”.

V.16. A jogsértés ideje

314. A **Cemex** szerint az írásos bizonyítékok túlnyomórészt a 2006-os év 4,5 hónapnyi időtartamára vonatkoznak, így módon nem bizonyítják hitelesen a 2005-2007. közötti jogsértést. A Cemex szerint a védett tanúk vallomása sem erősíti meg, hogy 2007 végéig tartott az állítólagos jogsértés.
315. A **DBK** és az **OZ AG** szerint a védett tanúk az állítólagos jogsértések időtartama vonatkozásában is eltérő tartalmú nyilatkozatokat tettek.
316. A **Lasselsberger** szerint már 2005-ben tárgyalásokat folytatott a betonüzletága eladásáról, 2006 elején már megállapodtak a vételárról, így nem állt érdekében, hogy ezen túlmenően befolyásolja a piacot. Az eladással kapcsolatos tények igazolására e-mailváltásokat csatolt.

V.17. A bírság

317. A **Cemex** szerint csak az 1. sz. védett tanú említi szervezőként, a 2. sz. védett tanú e körben csak a Holcimet nevezi meg, míg a 3. sz. védett tanú senkit sem. Emellett a 2. sz. védett tanú szerint H. K. neve, akik szerinte a találkozók egyik mozgatórugója volt, egyik szövetségi jegyzőkönyvön sem szerepel, amely szintén megkérdőjelezi a védett tanúk vallomásának hitelességét. A Cemex szerint tehát szervező szerepe sem nyert megfelelően bizonyítást. Álláspontja szerint a 1000 m³ feletti szerződések alapján realizált árbevétel képezheti a releváns forgalmat, amely csökkentendő a szállítás árával, mert azt az eljárás alá vontak többnyire külsős vállalkozásoktól vették igénybe. Az eljárás alá vont szerint a Vj/74/2003. sz. ügyre hivatkozással a jelen ügyben is bírságcsökkentő körülményként indokolt figyelembe venni az ágazat nehéz helyzetét, amelyet a Holcim Magyarországról történő kivonulása is alátámaszt. Ezen túlmenően kérte annak figyelembevételét, hogy bírság kiszabása esetén az eljárás alá vontak tevékenysége adott esetben ellehetetlenül.
318. A **DBK** és az **OZ AG** szerint amennyiben a GVH jogsértést állapít meg határozatában és bírságot szab ki az eljárás alá vont vállalkozásokkal szemben, a bírság összege nem haladhatja meg a vállalkozások azon bevételeinek 10%-át, amely az 1.000 m³ feletti budapesti transzportbeton megrendelések teljesítéséből származik, azon belül is a C20-as betonból és a projektszerződésekből származó árbevétel vehető csak figyelembe. Az eljárás alá vontak vitatták a szervező szerepük megállapíthatóságát. A DBK szerint szervezői szerepét alacsony piaci részesedése is kizárja. A Holcim vonatkozásában az a körülmény, hogy a részéről eljáró munkavállaló egyben a Szövetség elnöke is volt, szintén nem teszi lehetővé szervező szerepének megállapítását, hiszen a munkavállaló elnöki minőségében és nem a Holcim munkavállalójaként járt el. Az OZ AG kérte annak figyelembe vételét, hogy jelentős figyelmet fordít a versenyjogi megfelelésre, melynek igazolására becsatolta a 2003. évi versenyjogi megfelelési szabályzatát.
319. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint az iratok semmilyen bizonyítékot nem tartalmaznak az állítólagos együttműködés létrejöttének körülményeiről és semmilyen adat nem merült fel annak

alátámasztására, hogy a Strabag Zrt. (vagy bármely más vállalkozás) az állítólagos együttműködés létrejötté tekintetében kezdeményező szerepet töltött volna be. A Frissbeton szerint csak az állítólagos kvótakartell megszűnését megelőzően mintegy 3-4 hónappal jött létre, és egy újonnan induló társaság működésének első hónapjait a piaci működésre történő felkészülés teszi ki. Ebből kifolyólag a Frissbeton Kft. részvétele az állítólagos jogsértésben elhanyagolható, így az ő vonatkozásában bírság kiszabása nem indokolt. Az eljárás alá vontak szerint a piaci hatás nem a jogsértés tényleges megvalósulásához, hanem a magatartás piaci következményeihez kapcsolódik. Álláspontjuk szerint értelmezhetetlen, miért súlyosító körülmény, amennyiben egy vállalkozás figyelmet fordít a versenyjogi megfelelésre. Az eljárás alá vontak szerint az állítólagos jogsértéssel érintett releváns forgalom csak a budapesti transzportbeton piacon a 2005-2007. közötti 1000 m3 feletti megrendelésekből származó nettó árbevétel lehet. Az eljárás alá vontak kifogásolták, hogy a GVH kísérletet sem tett a jogsértéssel elért előny meghatározására, semmilyen vizsgálatot nem folytatott le ebben a vonatkozásban, noha az elért előny megállapítása távolról sem lehetetlen és semmivel sem körülményesebb, mint más kartellügyekben. Ennek következtében nem vizsgálta a bírság megállapítása szempontjából egyik alapvetően releváns mérlegelési szempontot. Az eljárás alá vontak szerint csak azon korábbi jogsértések vonatkozásában állapítható meg az ismétlés, amelyekről a jelen eljárás tárgyává tett magatartás tanúsítását megelőzően határozat született. 2005. előtt azonban csak két ügyben született marasztaló határozat: a Vj-27/2003. sz. ügyben és a Vj-138/2002. sz. ügyben, ráadásul ezekben az ügyekben is csak 2008-ban és 2007-ben született jogerős ítélet.

V.18. Bizonyítási kifogások

320. A **Cemex** szerint az iratok között nincs nyoma annak, hogy a táblázatok miként kerültek a GVH birtokába, ami érinti a bizonyíték hitelességének megítélését. S. K. spirálfüzete kapcsán nem állapítható meg az átemelés időpontja, és nem volt biztosított a teljes spirálfüzet megismerése. A vizsgálati jelentésben több információ szerepel a védett tanúk vallomásaiból, mint a rendelkezésre bocsátott jegyzőkönyvi kivonatokban, illetve az 1. sz. védett tanú asztali naptára nem képezi részét az iratanyagnak, így védekezési joga sérült azáltal, hogy az iratot nem állt módjában áttanulmányozni, ugyanígy a 2. sz. határidőnaplója sem volt eredetben megismerhető, így a létezéséről sem tudott meggyőződni. A Cemex szerint szabálytalan a védett tanúk vallomásáról készült kivonat a tekintetben is, hogy nem lehet meggyőződni a kitakart részek terjedelméről és témájáról. A Cemex szerint a kérdések feltevése során egyből az 1. sz. védett tanú által becsatolt táblázatokról kérdezték a 2. és a 3. sz. védett tanúkat, valamint a minimálárak kapcsán is az 1. sz. védett tanú által elmondottak megerősítését kérték, ezért az ily módon beszerzett vallomásoknak érdemi bizonyító ereje nem lehet. Az eljárás alá vont szerint az 1. sz. védett tanú a védett tanúkkal kapcsolatos előadása arra utal, hogy történt olyan találkozó a tanú és a vizsgálók között, amiről nem készült jegyzőkönyv, valamint a vizsgálat meg sem kísérelte feltárni, hogy a 2. sz. védett tanú két táblázat esetében hamisításra utalt és arra sem kérdezett rá a vizsgálat, hogy miért állít mást az 1. sz. védett tanú az árak mértékével kapcsolatban a különböző meghallgatásai alkalmával, valamint a 2. sz. védett tanú honnan tudhatta 2006-ban, hogy 2007-ben létrejön a Frissbeton és miért őrzött meg jegyzeteket éppen 2006 közepére vonatkozóan. A Cemex szerint a GVH meg sem kísérelte feltárni, hogy a szövetségi jegyzőkönyvek mennyiben fedik a valóságot.
321. A **DBK** és az **OZ AG** szerint a védett tanúk meghallgatása során a vizsgálók rosszul tették fel kérdéseiket valamint a kérdések jelentős része nem is szerepel a meghallgatásokról szóló jegyzőkönyvekben, így utólag a védett tanúk nyilatkozatának hitelessége és a nyilatkozat információtartalma sem ellenőrizhető. A jegyzőkönyvekből az sem derül ki továbbá, hogy a vizsgálók milyen tájékoztatást adtak a védett tanúknak az ügy tárgyával illetve az eljárás állásával kapcsolatban. A jegyzőkönyvekben minden esetben csupán egy rövid utalás található a

meghallgatás kezdetén, miszerint „A vizsgáló röviden összefoglalta az ügy tárgyát és tájékoztatást adott az eljárás jelenlegi állásáról.”

322. A **Duna-Dráva** és a **Szövetség** szerint a GVH megsérti a Ket. 50. § (6) bekezdését, amikor a védett tanúk által szolgáltatott bizonyítékokra támaszkodik és az eljárás alá vontak ügyfélnyilatkozatait figyelmen kívül hagyja.
323. A **Frissbeton** és a **Strabag** szerint D. L. még spekulációja körében sem állította, hogy „a táblázatok piaci megoszlást mutatnak”, hanem a következőt nyilatkozta: „azt tudom mondani, hogy ránézésre a táblázat valamilyen piaci megoszlást akar követni, de nem tudom, hogy ez mely vállalkozásé lehet.” Nincs támpont D. L. ezen nyilatkozatának olyan értelmezésére, mely szerint a táblázat előzetes piaci megosztást tartalmazna, nem pedig a ténybeli megoszlás utólagos kimutatását.

VI. Jogi háttér

324. A Tpvt. 1. §-a szerint a törvény hatálya kiterjed a természetes és a jogi személynek, valamint a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnak – ideértve a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepét is a VI. fejezetben szabályozott magatartások kivételével – (a továbbiakban az előzőek együtt: vállalkozás) a Magyar Köztársaság területén tanúsított piaci magatartására, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik.
325. A Tpvt. 11. §-a szerint tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, valamint a vállalkozások társadalmi szervezetének, a köztestületnek, az egyesülésnek és más hasonló szervezetnek a döntése (a továbbiakban együtt: megállapodás), amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki. Nem minősül ilyennek a megállapodás, ha egymástól nem független vállalkozások között jön létre. Ez a tilalom vonatkozik különösen:
- a) a vételi vagy az eladási árak, valamint az egyéb üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett meghatározására;
 - b) az előállítás, a forgalmazás, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozására vagy ellenőrzés alatt tartására;
 - c) a beszerzési források felosztására, illetve a közülük való választás lehetőségének korlátozására, valamint a fogyasztók, üzletfelek meghatározott körének valamely áru beszerzéséből történő kizárására;
 - d) a piac felosztására, az értékesítésből történő kizárásra, az értékesítési lehetőségek közötti választás korlátozására.
326. A Tpvt. 13. §-a értelmében nem esik a tilalom alá a megállapodás, ha csekély jelentőségű. Csekély jelentőségű a megállapodás, ha a megállapodást kötő feleknek és az azoktól nem független vállalkozásoknak az együttes részesedése az érintett piacon a tíz százalékot nem haladja meg, kivéve, ha az
- a) a vételi vagy az eladási árak versenytársak közötti közvetlen vagy közvetett meghatározására, vagy
 - b) a piac versenytársak által történő felosztására vonatkozik.
327. A Tpvt. 15. §-a alapján nem függetlenek az egy vállalkozáscsoportba tartozó vállalkozások, valamint azok a vállalkozások, amelyeket ugyanazok a vállalkozások irányítanak. Egy vállalkozáscsoportba tartozik a vállalkozás azokkal a vállalkozásokkal,
- a) amelyeket a 23. § (2) vagy (3) bekezdésében foglaltak szerint önállóan irányít;
 - b) amelyek az a) pont szerint irányítják;
 - c) amelyeket a b) pont szerinti vállalkozás az a) pont szerint irányít;

- d) amelyeket az a)-c) pont szerinti vállalkozások és a vállalkozás közül kettő vagy több közösen irányít.
328. A Tpv. 17. §-a szerint mentesül a 11. §-ban foglalt tilalom alól a megállapodás, ha
- a) az hozzájárul a termelés vagy a forgalmazás ésszerűbb megszervezéséhez, vagy a műszaki vagy a gazdasági fejlődés előmozdításához, vagy a környezetvédelmi helyzet vagy a versenyképesség javulásához;
 - b) a megállapodásból származó előnyök méltányos része a fogyasztóhoz, illetve az üzletfélhez jut;
 - c) a gazdasági verseny velejáró korlátozása vagy kizárása a gazdaságilag indokolt közös célok eléréséhez szükséges mértéket nem haladja meg; és
 - d) nem teszi lehetővé az érintett áruk jelentős részével kapcsolatban a verseny kizárását.
329. A Tpv. 20. §-a szerint annak bizonyítása, hogy a megállapodás a tilalom alól a 16. § vagy a 17. § alapján mentesül, azt terheli, aki a mentesülésre hivatkozik.
330. Az eljáró versenytanács a jelen ügyben alkalmazandó jogszabályi rendelkezések alapján a versenyfelügyeleti eljárás érdemét érintően a következő döntéseket hozhatja:
- A Tpv. 72. § (1) bekezdés a) pontja szerint az eljáró versenytanács a vizsgáló jelentésének kézhezvételét követően az eljárást megszünteti akkor is, ha a vizsgálat során beszerzett bizonyítékok alapján nem állapítható meg törvénysértés, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény; az eljárást megszüntető végzéssel szemben külön jogorvoslatnak van helye (82. §).
 - A Tpv. 77. § (1) bekezdése értelmében az eljáró versenytanács
 - d) megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését,
 - e) elrendelheti a törvénybe ütköző állapot megszüntetését,
 - f) megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását,
 - g) a törvénybe ütközés megállapítása esetén kötelezettséget írhat elő, így különösen az ügylet jellegének megfelelő üzleti kapcsolat létrehozásától vagy további fenntartásától való indokolatlan elzárkózás esetén [21. § c) pont] szerződéskötésre kötelezhet,
 - i) megállapíthatja, hogy a magatartás nem ütközik a törvénybe,
 - j) korábbi határozatát visszavonhatja vagy megváltoztathatja.
331. Az eljáró versenytanács a Tpv. 78. §-a alapján bírságot szabhat ki azzal szemben, aki e törvény rendelkezéseit megsérti. A Tpv. 78. § (1) bekezdése alapján a bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak – a határozatban azonosított – vállalkozás-csoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A vállalkozások társulásával szemben kiszabott bírság összege legfeljebb a tag-vállalkozások előző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet.
332. A Tpv. 78. § (3) bekezdése alapján a bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztók, üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.
333. A Tpv. 78. § (5) bekezdése értelmében, ha a bírságot a vállalkozás-csoport jogsértést megvalósító tagja önként nem fizeti meg, és a végrehajtás sem vezet eredményre, az eljáró versenytanács külön végzéssel a vállalkozás-csoportnak a határozatban nevesített tagjait egyetemlegesen kötelezi a bírság, illetve annak be nem hajtott része megfizetésére. A Tpv. 78. § (6) bekezdése szerint, ha a vele szemben kiszabott bírságot a vállalkozások társulása önként nem fizeti meg, és a végrehajtás sem vezet eredményre, az eljáró versenytanács külön végzéssel a bírság megfizetésére a jogsértő döntés meghozatalában résztvevő, a határozatban ekként nevesített tag-vállalkozást

egyetemlegesen kötelezi. A Tpvt. 78. § (7) bekezdése értelmében az (5) és (6) bekezdésben meghatározott végzés ellen külön jogorvoslatnak (82. §) van helye.

334. A Ket. 153. § (2) bekezdés 9. pontja értelmében a szakértő díja – ideértve a szakértő költségtérítését – eljárási költségnek minősül. A Ket. 156. § (2) bekezdése szerint a hivatalból indított eljárásban az egyéb eljárási költséget a hatóság előlegezi. A rendőrség igénybevételével kapcsolatos költséget az igénybevételt kérő hatóság megelőlegezi. Ha a határozat az ügyfél részére kötelezettséget állapít meg, a kötelezettség alapjául szolgáló jogszabálysértés bizonyításával összefüggésben felmerült költség viselésére az ügyfelet kell kötelezni. Ha a határozat több ügyfél részére állapít meg kötelezettséget, a hatóság köteles a költségek ügyfelek közötti megosztásáról is rendelkezni. A hatóság által megelőlegezett költséget a hatóság számlájára kell visszafizetni. A Tpvt. 95/B. §-ára figyelemmel – jelen eljárásban alkalmazandó 62. § (4) bekezdése értelmében a hivatalból indított eljárásban felmerült költséget a törvénybe ütköző magatartás megállapítása esetén az ügyfél viseli. A törvénybe ütköző magatartás megállapításának hiányában a hivatalból indított eljárás költségét az állam viseli. A Tpvt. 62. § (5) bekezdése szerint hivatalból indult vizsgálat esetén, ha több vállalkozás együttesen valósította meg a törvénybe ütköző magatartást, az eljárás költségeinek megfizetéséért egyetemlegesen felelnek. A Tpvt. 62. § (6) bekezdése értelmében az eljárási díj, valamint a költség megfizetése alól mentesség nem adható.

VII.

Jogi értékelés

335. Az eljáró versenytanács elsőként általános jelleggel ismerteti a jogi értékelés kereteit, mely során – bár a jelen eljárás csak magyar jogalapon folyik – számos esetben hivatkozik az uniós állandó ítélkezési gyakorlatra, tekintettel arra, hogy következetes gyakorlata értelmében azokat – a magyar és uniós versenyjogi normák nagyfokú harmonizációja okán – a Tpvt. alkalmazása során is irányadónak tekinti. Az eljáró versenytanács ezen értelmezését támasztja alá a C-32/11. sz. Allianz Hungária Biztosító Zrt. és társai kontra Gazdasági Versenyhivatal ügyben az Európai Bíróság 2013. március 14-én hozott ítéletének 15. pontja is, mely szerint a Kúria az alábbiak szerint foglalt állást az EUMSZ. 101. cikkének és a Tpvt. 11. §-ának viszonya kapcsán:

„A Legfelsőbb Bíróság először is megállapítja, hogy a Tpvt. 11. §-a (1) bekezdésének szövege szinte teljesen megegyezik az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdésének szövegével, és a Tpvt. 11. §-ának értelmezése – amely rendelkezés a szóban forgó megállapodások tekintetében irányadó – a jövőben ugyancsak hatással lesz az EUMSZ. 101. cikk e tagállamban történő értelmezésére. E bíróság egyébiránt kiemeli, hogy nyilvánvaló érdek fűződik ahhoz, hogy az uniós jog rendelkezései vagy fogalmai egységes értelmezést kapjanak.”²

VII. 1. A versenykorlátozó megállapodás tilalma

336. Versenyjogi szempontból nem akkor jön létre egy, a Tpvt. 11. §-ába ütköző megállapodás, ha azt a szerződő felek a polgári jogi vagy társasági jogi alapon érvényesen aláírják, hanem akkor, amikor a megállapodásban rögzítettek vonatkozóan a felek közötti akarategyezség megállapítható. A versenyjogi értelemben tiltott megállapodáshoz nem szükséges feltétel az, hogy az polgári jogi vagy társasági jogi értelemben érvényes legyen, illetve az sem, hogy az bármilyen írásbeli formát

² C-32/11. sz. Allianz Hungária Biztosító Zrt. és társai kontra Gazdasági Versenyhivatal ügyben 2013. március 14-én hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 15. pont

öltsön. Szükséges és egyben elegendő feltétel, ha az érintett felek akarategyezsége megállapítható vagy a felek megállapodásra utaló magatartást tanúsítanak.

337. A bírói gyakorlat szerint „az a körülmény, hogy a közös akaratelhatározás, ajánlás, vagy netán más elnevezéssel jelenik meg, nem tekinthető lényegi elemnek. Amennyiben ugyanis a szándékegység bármilyen névvel illetett kinyilvánítása révén képes hatni a gazdasági versenyre, úgy a konkrét formai megnevezés már jelentőség nélküli.”³
338. Mindebből az is következik, hogy a vállalkozások akarategyezségének megnyilvánulása függetlenül annak írott vagy szóbeli formájától, az azt tartalmazó dokumentum vagy találkozó elnevezésétől, versenyjogi értelemben megállapodásnak minősül.
339. Az Elsőfokú Bíróság⁴ hangsúlyozta ahhoz, hogy egy vállalkozások közötti megállapodás az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdésének (korábban EK SZ. 81. cikk (1) bekezdés) hatálya alá tartozzon, elegendő a vállalkozások közös szándékának kifejezése, amely arra vonatkozik, hogy a piacon egy bizonyos módon viselkedjenek az árak és az eladási volumenek meghatározása céljából. Ugyanezen ítélet még egy kulcsfontosságú megállapítást tartalmaz, amely szerint a hivatkozott cikk olyan vállalkozások közötti megállapodások esetében is alkalmazható, amelyek formálisan már nem hatályosak, de hatásuk továbbra is érvényesül a piacon. Egy másik ügyben a Bizottság kinyilvánította, hogy egy megállapodás versenyjog szerinti kartelltilalomba ütközéséhez nem szükséges, hogy a megállapodás be nem tartása esetén bizonyos szankciók sújtsák az adott vállalkozást.⁵
340. Az Európai Bíróság esetjogában⁶ kifejezésre juttatta, hogy a vállalkozások felelősségre vonhatók a kartelltilalmi rendelkezések alapján abban az esetben is, ha a versenykorlátozást tartalmazó megállapodás rendelkezéseit nem ültették át a gyakorlatba piaci magatartásuk tanúsítása során. Ugyanakkor azon tény is alkalmas az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdése szerinti felelősség megállapítására, ha például egy találkozáson résztvevők közül csak egyikük juttatta kifejezésre szándékát a verseny korlátozására.⁷ Az Európai Bíróság következetesen kiállt azon álláspontja mellett, hogy nem fogadja el a vállalkozások azon védekezését, amely szerint csak azért vettek részt egy megállapodás megkötésében, mert más vállalkozások kényszerítették a kartellben való részvételre.⁸ Mindez természetesen nem azt jelenti, hogy a jogalkalmazó azonos mértékben sújtja bírsággal a kartellben résztvevő vállalkozásokat, hiszen a kartellben meghatározó szerepet vállaló vállalkozásokra szinte minden esetben nagyobb összegű bírságot szabnak ki, valamint az a körülmény is döntő jelentőséggel bír, hogy az eljárás alá vont vállalkozások milyen fokú együttműködést tanúsítanak a tényállás feltárása során.
341. Ezen túlmenően a versenyjogi gyakorlat szerint azon esetekben, amikor a vállalkozások írásos „[...] megállapodást kötöttek a leegyeztetett piaci magatartásuk tekintetében, így kétség sem férhet ahhoz, hogy a piac jelzett szereplői nem egymástól függetlenül, nem a piaci hatások által meghatározott folyamatok figyelembe vételével és nem önállóan döntöttek a gazdasági lépéseikről. Ez esetben [...] a Tpv. 11. §-ába ütköző módon jártak el, mert kifejezett céljuk az egyéb piaci szereplők irányában a verseny korlátozása, a versenykockázat csökkentése volt, így a jogsértés elkövetése nem lehet vitatott.”⁹

³ A Fővárosi Bíróság 2.K. 36.444/2000/6. sz. ítélete a Vj-97/2000. sz. ügyben.

⁴ T-12/89 Solvay and Cie SA vs. Commission [1992] ECR II-00907, para 3-4

⁵ PVC ügy, OJ [1994] L 239/14, para 30

⁶ C-89,104,114,116,117,125-129/85. A. Ahlström Osakeyhtiö and others vs. Commission [1994] ECR I-00099

⁷ T-202/98 Tate and Lyle vs. Commission [2001] ECR II-2035, para 54

⁸ C-16/61 Modena vs. High Authority [1962] ECR 289, T-25/95 Cimenteries CBR SA vs. Commission [2000] ECR II-49, para 2557

⁹ A Fővárosi Ítéltábla 2.K.f. 27.225/2007/7. sz. ítélete a Vj-64/2000. sz. ügyben.

VII. 2. Az összehangolt magatartás

342. A versenyjog nemcsak a megállapodás révén, hanem az összehangolt magatartással megvalósuló versenykorlátozásokat is tiltja annak érdekében, hogy a versenykorlátozás tilalma a megállapodás szintjét (és formáját) el nem érő, de ugyanúgy tudatos versenykorlátozást magában hordozó összehangolt vagy egyeztetett magatartásokra is kiterjedjen. A versenyjog így tilalmazza a vállalkozások közötti koordináció azon fokát is, amely ugyan nem éri el a megállapodás szintjét, de a gyakorlatban a vállalkozások versenyt veszélyeztető kooperációját jelenti, a vállalkozások közötti együttműködés olyan formáját, amely a verseny, a verseny kockázatainak (azok egy részének) helyébe lép (szándékozik lépni).
343. A versenyjogi gyakorlat szerint „a vállalkozások magatartása egymástól való függetlenségének követelménye kizár minden olyan közvetlen vagy közvetett kapcsolatot a piaci szereplők között, amelynek célja vagy hatása a versenytársak piaci magatartásának befolyásolása, vagy a saját maga által követendő magatartás feltárása a versenytársak előtt. A kartellmagatartások (megállapodás, összehangolt magatartás, döntés) az egyeztetés révén kizárják a piaci magatartással kapcsolatos bizonytalanságot. Így a vállalkozások közötti kapcsolatfelvétel célja, vagy hatása, a vállalkozások piacon tanúsított magatartásának összehangolása, kizárja a vállalkozások által követett magatartások autonóm, egymástól függetlenül tanúsított, spontán, párhuzamos jellegének a megállapíthatóságát. Összehangolt magatartásnak minősül, ha egy bizonyos magatartás tanúsítása előtt az érintett vállalkozások közvetlen találkozási szerveznek, azon részt vesznek, és ott a közbeszerzési eljárás során tanúsított magatartások lehetséges módosításairól tárgyalnak és megállapodnak, mint a perbeli esetben is. Ez ugyanis lehetővé teszi, hogy a versenytársak által követendő magatartás számításba vételével határozzák meg piaci magatartásukat, így hozott döntéseik függetlennek és spontánnak nem tekinthetők. Az eljárás alá vontak tekintetében a közöttük lévő megbeszélések, illetőleg megállapodások tartalma és az annak eredményeként kialakított és követett, a közbeszerzési eljárással összefüggésben tanúsított magatartás önmagában elengedő volt a Tpv. 11. §-ába ütköző jogsértés megállapításához.”¹⁰
344. Az összehangolt magatartás természeténél fogva nem tartalmazza a megállapodás minden egyes elemét, de például ilyennek minősülhet a résztvevők magatartásában megnyilvánuló koordináció. Az összehangolt magatartás így, mint a vállalkozások közötti koordináció a vállalkozások versenyből fakadó kockázatainak elkerülése, illetőleg kezelhetővé tétele érdekében juttatja szerephez a vállalkozások gyakorlati együttműködését.
345. Összehangolt magatartásnak minősül, például a vállalkozás olyan összejövetele való részvétele, amelyen a résztvevő vállalkozások jövőbeni piaci magatartásukra vonatkozó információkat közlik, cserélik ki egymással, mivel az így a versenytársak tudomására hozott információkat azok szükségszerűen figyelembe veszik piaci magatartásuk meghatározásakor. Ezen kívül az adott vállalkozás saját piaci magatartásának alakítása során (közvetlenül vagy közvetve) tekintettel van a versenytársak által közölt információkra, azaz ellenkező bizonyításáig az összehangolásban résztvevő és a piacon aktívan tevékenykedő vállalkozások számításba veszik a versenytársak által közölt információkat piaci magatartásuk meghatározása során. Az összehangolt magatartás fogalmi körébe vonható versenykorlátozó gyakorlatok esetében döntő szerephez jut a vállalkozások szándéka és az ebből eredő tudatos versenykorlátozás léte vagy lehetősége. A vállalkozások összehangolt magatartása olyan a vállalkozások közötti együttműködés formájában is elképzelhető, amely nem éri el a megállapodás szintjét.
346. Ha egy vállalkozás versenytársai előtt felfedi az általa a piacon a jövőben tanúsítandó magatartást (pl. alkalmazni kívánt árait, felmerült költségeit, kapacitásait, ügyfélállományára vonatkozó egyéb

¹⁰ A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf. 27.798/2006/7. sz. ítélete a Vj-74/2004. sz. ügyben.

adatok stb.) és versenytársait – jövőbeni magatartásuk befolyásolása céljából – ugyanezen magatartásra buzdítja, ésszerűen feltételezheti, hogy versenytársai az általa közölt információknak megfelelő magatartást fognak tanúsítani, vagy legalábbis figyelembe fogják venni azokat a piacon követett magatartásuk meghatározásakor. Mindez azt eredményezi, hogy az érintett vállalkozások a verseny kockázatai helyébe a köztük lévő kooperációt léptetik.

347. Az összehangolt magatartást tanúsító vállalkozások adott esetben nem nyilvánítják ki közös akaratukat, azonban tetten érhető a tevékenységük közötti koordináció.¹¹
348. Mindazonáltal a joggyakorlat tükrében megállapítható, hogy a vállalkozások közötti együttműködésnek, összejátszásnak, magatartásaik összehangolásának számtalan formája és intenzitása lehetséges. Ennek megfelelően a vállalkozások jogsértést követnek el (összehangolt magatartást tanúsítanak), ha egy olyan, a jövőbeni piaci magatartással kapcsolatos bizonytalanság helyébe lépő mechanizmusban vesznek részt, amely szükségszerűen magában rejteti azt, hogy mindegyik vállalkozás jövőbeni piaci magatartásának kialakítása során figyelembe veheti a versenytársaktól kapott információkat.
349. A versenyjogi értékelés kapcsán leszögezendő, a vállalkozások közötti megállapodások, összehangolt magatartások versenyjogi megítélésének kiindulópontja azon követelmény, hogy a vállalkozások piaci döntéseiket önállóan hozzák meg, mellőzve a versenytársaikkal akarategységben tanúsított piaci magatartást. A piaci szereplőknek saját maguknak, önállóan kell kialakítaniuk a piacon általuk alkalmazott politikát, követett magatartást, s ez az elvárás meggátol minden közvetlen vagy közvetett kapcsolatot az egymástól független piaci szereplők között.
350. Mindazonáltal „az összehangolt magatartást el kell határolni a Tptv. által nem tiltott párhuzamos magatartástól. Párhuzamos magatartás esetén a piac résztvevői spontán azonos, vagy nagymértékben hasonló magatartást tanúsítanak, amelynek racionális oka van, és amelyre azonos hatásmechanizmus okából - például a nyersanyag piaci árváltozása, valuta leértékelése - kényszerednek. Az azonos magatartás akkor bizonyítéka a kartellnak, ha a „párhuzamos” magatartásra egyetlen ésszerű magyarázat a magatartás összehangolása, arra más elfogadható magyarázat nincs. Akkor bizonyított az összehangolt magatartás, ha összehangolás hiányában az adott magatartás racionális ok nélküli, a piac logikája által nem alátámasztott, és életszerűtlen a létrejött állapot. Ha a vállalkozások közötti kapcsolatfelvétel célja vagy hatása a vállalkozások piacon tanúsított magatartásának versenytársak tudomására jutása, akkor ez kizárja a vállalkozások által követett magatartások autonóm, egymástól függetlenül tanúsított, spontán, párhuzamos jellegének a megállapíthatóságát. Nem lehet tehát párhuzamos magatartásról, csupán összehangolt magatartásról beszélni, ha egy bizonyos magatartás tanúsítása előtt az érintett vállalkozások közvetlen találkozót szerveznek, azon részt vesznek, ott az árak kialakításáról, jövőbeni magatartásuk lehetséges módzatairól tárgyalnak, különösen ha a célként megfogalmazott ár kinyilvánítására is sor kerül. Ez ugyanis lehetővé teszi a vállalkozásoknak, hogy a versenytársak által követendő álpolitika számításba vételével hozzák meg döntéseiket, határozzák meg piaci magatartásukat, az így hozott döntések függetlennek és spontánnak nem tekinthetők, azok párhuzamossága kizárt.”¹²

VII. 3. A versenykorlátozó cél illetve hatás

351. Egy megállapodás vagy összehangolt magatartás versenykorlátozó célúnak minősül, amennyiben jellege alapján a verseny korlátozására alkalmas. Mind magyar, mind az európai joggyakorlat szerint nem szükséges megvizsgálni a megállapodás, illetve az összehangolt magatartás versenyre gyakorolt tényleges vagy potenciális hatásait, amennyiben a versenykorlátozó cél bizonyítást nyert.

¹¹ C-48/69 Imperial Chemical Industries Ltd. vs. Commission [1972] ECR 00619

¹² A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf. 27.713/2006/6. sz. ítélete a Vj-153/2002. sz. ügyben.

352. A Tptv. 11. §-a három, egymástól külön választható magatartást rögzít olyanként, amely alapja lehet versenyjogi jogsértés megállapításának. A Tptv. 11. § (1) bekezdése értelmében „tilos az a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza (első magatartás), vagy ilyen hatást fejthet ki (második magatartás), illetve fejt ki (harmadik magatartás). A törvény tehát egyaránt jogellenesnek minősíti a versenykorlátozás célzatát, az arra való alkalmasságot, vagyis a potenciális hatást, illetve a tényleges hatást is. Amennyiben a versenyfelügyeleti eljárás során megállapítást nyert, hogy a gazdasági szereplők megállapodtak, és ez a megállapodás a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását akár csak célozza is, már megvalósul a versenyjogi jogsértés. Éppen ezért, [...] a jogsértés megállapításához a megállapodás tényleges piaci hatásának vizsgálata szükségtelen volt. Nem a jogsértés megállapítására, hanem esetleg a szankció, így a bírság mértékének megállapítására tartozó kérdés lehet az, hogy a versenytorzító célú, vagy erre alkalmas megállapodás konkrétan ki is fejtett-e ilyen hatást.”¹³
353. A versenyjogi gyakorlat szerint amennyiben a versenyellenes cél megállapítható, a jogsértés megállapításának nem feltétele annak vizsgálata, hogy a felek a megállapodásban foglaltaknak megfelelően cselekedtek-e. A Tptv. 11. §-ának helyes értelmezése szerint „a jogsértés megállapítása szempontjából nincs relevanciája annak, hogy a versenykorlátozó célú megállapodás ténylegesen kifejti-e a piacon ezen hatását, ugyanis a jogsértés abban az esetben is megvalósul, ha valamely megállapodás lehetőséget biztosít, vagyis alkalmas a versenykorlátozó hatás kifejtésére. Ebből következően nem terhelte a versenyhatóságot azon kötelezettség, vagy vizsgálat tárgyává tegye, hogy a szerződéses kikötés alkalmas-e arra, hogy a teljes releváns piacon értékelhető módon fejtsen ki versenykorlátozó hatást; így e tekintetben indokolási kötelezettség sem terhelte.”¹⁴
354. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint „annak értékeléséhez, hogy egy megállapodás versenykorlátozó célú-e, figyelembe kell venni a megállapodást, az általa elérni kívánt célokat és azokat a gazdasági és jogi összefüggéseket, amelyeknek részét képezi.”¹⁵
355. A Versenytanács 11.49. sz. elvi állásfoglalása szerint a joggyakorlat alapján versenykorlátozás a célja az olyan magatartásnak, amely természeténél fogva magában hordozza a versenykorlátozás lehetőségét. Ilyen magatartásnak minősül például az árrögzítés, a piacfelosztás vagy a kibocsátás korlátozása, hiszen ezen magatartások az erőforrások nem megfelelő elosztását eredményezik és csökkentik a fogyasztói jólétet. Számos tényezőtől függ, hogy egy megállapodásnak célja volt-e a verseny korlátozása.¹⁶

VII.4. A bizonyítás

356. A kartelljogsértések bizonyítása során az eljáró versenytanács a bírói gyakorlat alapján az alábbi elveket követi:

- a) szabad bizonyítási rendszer érvényesül a versenyhatósági eljárásokban;¹⁷

¹³ A Fővárosi Ítélőtábla 2.Kf.27.650/2010/7. számú ítélete a Vj-26/2006. sz. ügyben.

¹⁴ A Fővárosi Ítélőtábla 2.Kf. 27.314/2005/6. sz. ítélete a Vj-193/2001. sz. ügyben.

¹⁵ Iránymutatás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikkének a horizontális együttműködési megállapodásokra való alkalmazhatóságáról, 2011/C 11/01, 25. pont

¹⁶ A Versenytanács határozata a Vj/3/2008. sz. ügyben.

¹⁷ „Vállalkozások közötti tiltott összehangolt magatartás miatt indult ügyben a tényállás megállapítása szabad bizonyítási rendszerben meghatározott bizonyítékokon alapul. [...] Az egyes bizonyítási eszközök bizonyító ereje az adott ügy tényállásának megállapításánál azonos, közöttük súlyuk szerinti sorrendiség nincs. Annak sincs jogi jelentősége, hogy közvetlen vagy közvetett bizonyíték kerül felhasználásra, értékelésre a tényállás megállapításához. A feljegyzések, iratokról készült fénymásolatok adott esetben éppen olyan bizonyító erővel rendelkeznek, mint más bizonyítékok, éppen úgy alkalmasak a tényállás megállapítására.” (2102/2009. sz. közigazgatási elvi határozat, Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.084/2009. sz. ítélete a Vj-56/2004. sz. ügyben.)

„E körben a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy főszabályként mind az Áe., mind a Pp. a szabad bizonyítási rendszer talaján áll, ami azt jelenti, hogy a közigazgatási hatóság és a közigazgatási per bírósága is felhasználhat minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás tisztázására, felderítésére alkalmas.” (A Fővárosi Ítélőtábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

- b) önmagában közvetett bizonyítékok alapján is megállapítható a versenyjogsértés;¹⁸
- c) a vállalkozások irati bizonyítékkal ellentétes magyarázata önmagában nem elegendő a jogsértés alól történő mentesüléshez;¹⁹
- d) a feltárt tények logikai láncolata elegendő a jogsértés megállapításához;²⁰
- e) a feltárt levelezés „belső” jellegére hivatkozással a vállalkozások nem mentesülhetnek a versenyjogi felelősségre vonás alól;²¹
- f) a jogsértés megállapításának nem akadálya valamely kartelltalálkozóról való távolmaradás, ha ésszerűen következtetni lehet arra, hogy az adott vállalkozás a megbeszélésről értesült és attól nem határolódott el;²²
- g) nem elegendő kimentési ok, ha valamely levelet az egyik résztvevő nem kapott meg;²³
- h) más személyek levelezése is igazolhatja a konkrét levelezésben részt nem vevő fél jogsértését.²⁴

¹⁸ „A közvetett bizonyítékok alapján sem kizárt egy jogsértő magatartás megállapítása, ha a közvetett bizonyítékok olyan bizonyító erővel bírnak, olyan logikai láncot alkotnak, amelynek révén a jogsértés elkövetését tanúsítják.” (A Legfelsőbb Bíróság Kfv.II. 39. 259/2006/4. sz. ítélete a Vj-70/2002. sz. ügyben.)

„A Tptv. 11. §-ába ütköző megállapodás és összehangolt magatartás az alperes által szankcionálandó, ezért az abban részes felek rendszerint igyekeznek azt titokban tartani. Általában nem verik nagydobra, hogy a verseny korlátozásában, egy sajátos piacfelosztásban állapodtak meg, céljuk a versenynyomás csökkentése, a munkák elosztása és a haszonból való közös részesedés. Éppen ezért nem várható el, hogy az alperes egy konkrét, vagy több, pontosan meghatározott írásbeli bizonyítékra alapozza döntését, amely mindenki számára világosan, egyértelműen igazolja a felek titkos megállapodáson alapuló versenyjog-sértő magatartását. A tiltott kartellezés jellegéből fakadóan tehát a közvetett bizonyítéknak is lehet döntő súlya; az egyes elektronikus levelek meghatározott részei, a levelek útja (feladó, címzett, továbbító, továbbítást fogadó stb.), egyéb levelek, jegyzetek, iratrészletek is alkalmasak lehetnek a tényállás megállapítására és ezért a versenyjogsértés igazolására.” (A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

¹⁹ „A bíróság továbbá úgy látta, hogy az alperes helyesen járt el akkor, amikor az egyes tárgyalásokon résztvevőket meghallgatta, és az általuk a tárgyalás tartalmáról tett nyilatkozatukat, egyéb azt alátámasztó, objektív bizonyíték hiányában, nem fogadta el, ha az az írásos feljegyzésekkel ellentétben állt, és az előadás nem tudott elfogadható és koherens magyarázatot adni az írásos feljegyzésben foglaltak értelmezésére.” (A Fővárosi Bíróság Legfelsőbb Bíróság által helybenhagyott 7.K.31091/2007/16. sz. ítélete.)

²⁰ „Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy a jogellenesen folytatott egyeztetések esetén igen kivételes esetben kerül a hatóság elé szabályos formátumú és közvetlen bizonyítékként felhasználható írásos dokumentum, amelyből akár az akarategység, akár a megállapodás minden részlete kétséget kizáróan beazonosítható. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a feltárt tények és a vállalkozások utóbb tanúsított magatartása egy adott logikai láncolat mentén együttesen igazolhatják a versenyjogsértés elkövetését. Ezért nincs perbeli relevanciája annak, hogy az utóbb bekövetkezett események nem teljes körűen fedik le a feljegyzésekben vázolt megállapodásokat, egyes esetekben a vállalkozásokon kívül eső objektív okok (de akár a vállalkozások közötti újabb, fel nem tárt megbeszélésen) azt megváltoztatták.” (A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf. 27.167/2008/22. sz. ítélete a Vj-56/2004. sz. ügyben.)

„A jogellenesen folytatott egyeztetések esetén igen kivételes esetben kerül a hatóság elé szabályos formátumú és közvetlen bizonyítékként felhasználható írásos dokumentum, amelyből akár az akarategység, akár a megállapodás minden részlete kétséget kizáróan beazonosítható. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a feltárt tények és a vállalkozások utóbb tanúsított magatartása egy adott logikai láncolat mentén együttesen azonban igazolhatják a versenyjogsértés elkövetését.” (A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf. 27.232/2007/14. sz. ítélete a Vj-28/2003. sz. ügyben.)

²¹ „A tényállást megalapozó belső levelek nem minősülnek magánleveleknek, azok mind a felperesi vállalkozások tevékenységéhez kapcsolódtak, az ő érdekükben merültek fel, ezért azok a felperesi magatartásokat igazolják. A levelek „belső” jellegére való hivatkozással tehát a felperesek nem mentesülhetnek a jogsértés következményei alól. Az üzenet továbbított jellegének ugyancsak nincs jelentősége, mert aki azt megkapta, nem furcsállotta, nem kérdezte a továbbítás célját, okát, attól el nem határolódott, viszont annak tartalmát megismerhette. Az pedig, hogy egy levél valamely jogsértéshez képest később készül, még nem zárja ki azt, hogy tartalmilag igazolja a korábbi magatartást.” (A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

²² „A jogsértés megállapításának a kartellezéssel összefüggő megbeszélésről való távolmaradás sem lehet akadálya, ha a távolmaradó a megbeszélésről szóló üzenetet megkapta, azt nem kért ki, azon nem csodálkozott.” (A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

²³ „Nem zárja ki a sem a kartellezést, sem a tiltott kartellezésben való részvételt önmagában az sem, hogy a más személyek közötti, ám a kartellezéssel kapcsolatos megbeszéléssel összefüggő üzenetet valamelyik részes fél nem kapta meg.” (A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

²⁴ „A más személyek, köztük egyes kartelltagok levelezése, annak tartalma igazolhatja a levelezésben részt nem vevő harmadik személy részvételét is.” (A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

357. Következésképpen a jogellenesen folytatott egyeztetések esetén igen kivételes esetben kerül a hatóság elé szabályos formátumú és közvetlen bizonyítékként felhasználható írásos dokumentum, amelyből akár az akarategység, akár a megállapodás minden részlete kétséget kizáróan beazonosítható. Ugyanakkor a feltárt tények és a vállalkozások utóbb tanúsított magatartása egy adott logikai láncolat mentén együttesen azonban igazolhatják a versenyjogsértés elkövetését.²⁵
358. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló irati és személyi bizonyítékokat – a Ket. 50. §-ának (6) bekezdése alapján egyenként és összességükben értékelte. A rendelkezésre álló bizonyítékok bizonyító ereje kapcsán – a bizonyíték tartalmán túlmenően – az eljáró versenytanács figyelembe vette az adott bizonyíték beszerzésének időpontját, körülményeit, a forrását, a bizonyíték forrása esetében az érdekeltség és a motiváció szempontjait valamint a bizonyíték jellegét. A bizonyítékok összességének értékelése során figyelemmel volt továbbá arra is, hogy az adott bizonyíték milyen módon viszonyul egyéb bizonyítékokhoz.
359. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok hitelességének/hitelt érdemlőségének vizsgálatát tekintette a jelen ügyben elsődleges, a jogsértés megállapíthatóságának feltételét képező előkérdésnek. Ennek során elsőként a rendelkezésre álló irati bizonyítékok, majd a személyi bizonyítékok hitelességét vizsgálta. Az eljáró versenytanács a bizonyítékok tartalmi vizsgálatát és értékelését a VII.8. fejezetben végzi el. Az alábbi A) és B) alfejezetben a bizonyítékok hitelességét alaki szempontból értékeli.

A) Az irati bizonyítékok hitelessége alaki szempontból

360. Az eljárás alá vontak jogsértését igazoló irati bizonyítékok közül az 1. sz. védett tanú bocsátotta a GVH rendelkezésére a jelen határozat II. sz. mellékletét képező táblázatokat valamint asztali naptárának vonatkozó oldalait, míg a 2006. évi határidőnaplót a 2. sz. védett tanú csatolta az iratok közé. S. K. spirálfüzetének vonatkozó oldala a Vj/148/2008. sz. versenyfelügyeleti eljárás során tartott rajtaütés alkalmával került a GVH birtokába. Ezen túlmenően a szövetségi ülésekre utaló dokumentumok – jelenléti ívek, az ülésekről készült jegyzőkönyvek, emlékeztetők – a Betonszövetség adatszolgáltatásának részét képezik, az eljárás alá vontak által a vizsgált időszakban alkalmazott árakat, illetve szerződéseket az ügyfelek adatszolgáltatásaik keretében nyújtották be, míg az eljárás alá vontak vevőinek nyilatkozatai a Tptv. 65. § (3) bekezdése alapján váltak az iratanyag részévé. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a versenyfelügyeleti eljárás során az eljárás alá vontak iratbetekintési jogának megnyíltát követően valamennyi bizonyíték betekinthező változata hozzáférhetővé vált az eljárás alá vontak számára, valamint külön végzésben adott engedély alapján sor került üzleti titkot tartalmazó iratok eljárás alá vonti betekintésére is.
361. Az eljáró versenytanács szerint a középvezetői találkozókra készült táblázatok, az 1. sz. védett tanú asztali naptárának vonatkozó oldalai, a 2. sz. védett tanú határidőnaplója és S. K. spirálfüzete az eljárás alá vontak jogsértésének közvetlen bizonyítékát képezik, hiszen mindegyik bizonyítási eszköz közvetlenül utal a bizonyítandó tényre, olyan személytől származnak, aki az adott találkozó közvetlen résztvevője volt, ily módon ezen irati bizonyítékok közvetlenül rögzítik a találkozókra elhangzottakat. Ezen irati bizonyítékok közül a táblázatok a középvezetői találkozókra készültek, míg a határidőnapló több bejegyzése is a középvezetői találkozók alkalmával illetve azokkal összefüggésben keletkeztek, ugyanígy S. K. spirálfüzetének bejegyzése is a középvezetői találkozókkal összefüggésben keletkezett. Ezt követően az eljáró versenytanács ezen irati bizonyítékokat – a konkrét tartalmi értékelést megelőzően – abból a szempontból vizsgálta, hogy ésszerűen felvetődik-e a bizonyítékok valóságát illetően kétely, vagyis észlelhető-e idegenkezűségekre utaló jel illetve a versenytársak ellen irányuló egyéb ártó szándékból való készítésre utaló jel az adott bizonyítékok esetében.

²⁵ A Fővárosi Ítélet tábla 2.Kf. 27.232/2007/14. sz. ítélete a Vj-28/2003. sz. ügyben.

362. Tekintettel arra, hogy S. K. spirálfüzetének vonatkozó oldala rajtaütés alkalmával került a GVH birtokába, így nem vetődik fel a bizonyíték bármiféle manipuláltságának gyanúja, arra is tekintettel, hogy a jegyzet készítője nem tagadta, hogy a spirálfüzet bejegyzése tőle származik, azonban annak tartalmi értelmezését illetően vitatta a GVH álláspontját. Az eljáró versenytanács utal a Kúria Kfv.III.37.690/2013/29. sz. ítéletében foglaltakra, mely szerint „Az a tény, hogy azt helyszíni rajtaütésen foglalták le kizárja annak lehetőségét, hogy utólagos, az engedékenységi kérelem alátámasztása céljából készült Feljegyzésről van szó, vagy más egyéb visszaélészerű motiváció vezérelhette az I. r. felperes törvényes képviselőjét, hogy azt utólagosan és hamis tartalommal készítse el.” Az eljáró versenytanács szerint a jelen esetben e kúriai megállapítás alapján S. K. spirálfüzetének bejegyzése annál is inkább hiteles irati bizonyítéknak minősül, mivel azon túlmenően, hogy helyszíni kutatás során került a GVH birtokába, a jelen ügyben nem került benyújtásra engedékenységi kérelem, így a jegyzet készítője esetében eleve fel sem vetődhet az engedékenységi kérelem alátámasztása céljából történő készítés motivációja.
363. Az eljáró versenytanács a spirálfüzet bejegyzés készítésének körülményei, a készítő előadása, az eljárás alá vontak előadása, valamint az irati bizonyíték forrása alapján megállapította, hogy S. K. spirálfüzetének vonatkozó oldala hiteles irati bizonyíték, amely esetében idegenkezűségnek nincs nyoma.
364. Az eljárás alá vontak a versenyfelügyeleti eljárás során előterjesztett védekezéseikben nemcsak az 1. és a 2. sz. védett tanú vallomásainak a bizonyítékok köréből történő kirekesztését szorgalmazták, hanem az általuk benyújtott irati bizonyítékok hitelességét is megkérdőjelezték, azok állítólagos manipuláltságára hivatkozással. Az eljáró versenytanács ennek kapcsán elsőként arra utal, hogy eltérő megközelítésből szükséges vizsgálni a táblázatok és az asztali naptárt, valamint a határidőnaplót abból a szempontból, hogy a táblázatok az 1. sz. védett tanú előadása szerint nem ő készítette, míg az asztali naptár és a határidőnapló az 1. illetve a 2. sz. védett tanú előadása szerint a saját bejegyzéseiket tartalmazza.
365. A táblázatok esetében az eljáró versenytanácsnak elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy azokat valóban az 1. sz. védett tanútól különböző személy készítette-e és azok valóban az eljárás alá vontak középvezetői találkozón készültek-e, hiszen ezen bizonyíték esetében akkor vetődne fel érdemben a bizonyítékok manipulálásának gyanúja, ha a táblázatok az 1. sz. védett tanú készítette volna, illetve azok nem az eljárás alá vontak középvezetői találkozóival összefüggésben jöttek volna létre, valamint ha egyéb arra utaló jelek lennének, hogy a táblázatok tartalma meghamisításra került. Az eljáró versenytanács e körben – más bizonyítékok mellett – az 1. sz. védett tanú előadását értékelte, aki egyértelműen megnevezte a táblázatot készítő személyt (B. R.) és a táblázatok készítésének helyét (középvezetői találkozók) valamint készítésének körülményeit (pendrive, kinyomtatás) valamint a birtokba kerülés módjáról is számot adott (néhány táblázat nem került megsemmisítésre a találkozó végén, így papír alapon a birtokában maradtak). Az eljáró versenytanács arra tekintettel tekintette az 1. sz. védett tanú táblázatokkal kapcsolatos előadását hitelesnek, hogy a tőle függetlenül nyilatkozó 2. és 3. sz. védett tanúk nyilatkozata a táblázatok létezéséről és keletkezési körülményeiről összhangban állnak az 1. sz. védett tanú ezen előadásával. Az eljáró versenytanács különös jelentőséget tulajdonít a 2. és a 3. sz. védett tanúk azon előadásának, amely szerint az eléjük tárt táblázatokot rögtön felismerték, ekként egyértelműen utaltak arra, hogy e táblázatok pontosan olyanok, amilyenek a középvezetői találkozók alkalmával kiosztásra kerültek az eljárás alá vontak között. Az eljáró versenytanács a 2. és a 3. sz. védett tanúk ezen előadásából arra következtet, hogy a 2. és a 3. sz. védett tanúkban a táblázatok láttán érdemben nem fogalmazódott meg kétely azzal kapcsolatban, hogy azok nem valódiak. Az a körülmény, hogy a 2. sz. védett tanú két táblázat esetében manipuláltságra utalt, a 2. sz. védett tanú Vj/29-441/2011. sz. nyilatkozata szerint nem a táblázatok meghamisítására vonatkozott. A 2. sz. védett tanú abban látta két táblázat hiányosságát, hogy azok nem álltak teljes terjedelmükben a GVH rendelkezésére, azonban a GVH birtokában lévő oldalak esetében ettől még az idegenkezűség gyanúja önmagában a 2. sz. védett tanú nyilatkozata alapján sem vetődik fel

érdemben. Az eljáró versenytanács a 2. sz. védett tanú Vj/29-441/2011. sz. nyilatkozata alapján nem látja kétségesnek az 1. sz. védett tanú által becsatolt táblázatok hitelességét sem, hiszen a 2. sz. védett tanú kifejezetten megerősítette, hogy az elért táblázatok valós tartalmúak, az általa érzékelt hiányosság arra vezethető vissza, hogy egyes találkozók esetében nincs a GVH birtokában a teljes táblázat, ugyanakkor a meglévő táblázatrészlet valós.

366. Az a körülmény, hogy az eljárás alá vont vállalkozások illetve a nevükben nyilatkozó személyek, illetve a védett tanúk által készítőként megnevezett B. R. a táblázatok valótlanosságát állították, illetve hivatkozásuk szerint azok nem az 1. sz. védett tanú által megjelölt helyen, időpontban, tartalommal és készítő által jöttek létre, nem alkalmas ezen irati bizonyíték hitelességének megcáfolására. Ennek oka, hogy a táblázatok tartalmi szempontból más irati bizonyíték, a 2. sz. védett tanú határidőnaplójának bejegyzései közvetlenül is megerősítik, hiszen a 2006. május 17-ei és a szeptember 29-ei találkozókra egyezően utalnak. Ezen túlmenően S. K. spirálfüzetének bejegyzése is ugyanazt a tartalmi struktúrát követi, mint a táblázatok, amely tény szintén a táblázatok hitelességét igazolja. Ezen túlmenően az eljáró versenytanács szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem okszerű a közvetlen bizonyítékot képező, jelentős súlyú bizonyító erővel rendelkező irattal szemben az eljárás alá vontak működéséhez kapcsolódó személyek tagadó nyilatkozatának az irati bizonyíték hitelességét megdöntő bizonyító erőt tulajdonítani.
367. Következésképpen nemcsak a védett tanúk nyilatkozatai, hanem más irati bizonyítékok (határidőnapló, asztali naptár és rajtaütésen birtokba vett spirálfüzet) is igazolják a táblázatok hitelességét, valamint az eljárás alá vontak működési köréhez tartozó személyek nyilatkozatai okszerűen nem kérdőjelezik meg az irati bizonyíték hitelességét.
368. A 2. sz. védett tanú határidőnaplójában szereplő bejegyzések, mint közvetlen irati bizonyítékok hitelességének értékelése során az eljáró versenytanács a Grafológiai Intézet igazságügyi szakértői véleményére támaszkodott. Az eljáró versenytanács előjáróban rögzíti, hogy a 2. sz. védett tanú határidőnaplója teljes terjedelmében, eredetben is az iratanyag részét képezi. A határidőnapló, mint irati bizonyíték értékelése során az eljáró versenytanácsnak alaki szempontból abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a jelen eljárás szempontjából releváns naplóbejegyzéseket a 2. sz. védett tanú készítette-e, illetve e bejegyzések a találkozókra illetve azokkal szoros összefüggésben készültek-e.
369. Az eljáró versenytanács által kirendelt szakértő szakvéleményében megerősítette, hogy a határidőnaplóban szereplő bejegyzések mindegyike a 2. sz. védett tanútól származik. Ezen túlmenően az igazságügyi szakértő megállapította, hogy a határidőnaplóban szereplő bejegyzések különböző időpontokban, különböző íráskörülmények között, valószínűsíthetően 2006-ban készültek. Az eljáró versenytanács szerint az igazságügyi szakértői vélemény ezen megállapítása igazolja, hogy a határidőnapló bejegyzései nem utólag, és az eljárás alá vontak ilyen irányú feltételezésével szemben nem a jelen versenyfelügyeleti eljárással összefüggésben készültek, hanem a határidőnapló bejegyzések a 2006-os évből származó korabeli írásos dokumentumok.
370. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a Ket. 39/A. § (4) bekezdésére tekintettel nem fedhette fel a kirendelt szakértő előtt a 2. sz. védett tanú személyazonosító adatait, lakcímét, valamint azon információkat, amelyek alapján következtetés lenne levonható a 2. sz. védett tanú kitérőre vonatkozóan, ebből adódóan a szakértő számára nem a teljes határidőnaplót, hanem az eljárás alá vontak által is megismert határidőnapló-részletet mellékelte a szakértő kirendeléséről szóló végzéshez. Az eljáró versenytanács nem közölt olyan információt illetve adatot a szakértővel, amely alapján a szakértő az eljáró versenytanács feltételezésének vagy megállapításának vélhette, hogy a határidőnapló 2006-ból származik. Az eljáró versenytanács rámutat arra, hogy határidőnapló-részlet önmagában is utalhat a keletkezés dátumára, hiszen a határidőnapló funkciója szerint éppen arra szolgál, hogy adott év adott napjai vonatkozásában a tulajdonosának bejegyzéseit rendszerezze. Következésképpen az igazságügyi szakértő a GVH-tól függetlenül jutott arra a következtetésre, hogy a határidőnapló bejegyzései valószínűsíthetően 2006-ban keletkeztek.

371. A kirendelt szakértő által elvégzendő kézeredet azonosítás vizsgálata céljából az eljáró versenytanács a 2. sz. védett tanútól a Vj/29-441/2011. sz. jegyzőkönyv 2. sz. mellékletét képező A4 méretű papírlapon kézírásmintát vett, melyet a 2. sz. védett tanú önkéntesen, bármiféle kényszerítől mentesen az eljáró versenytanács jelenlétében készített az előadó versenytanács tag által diktált, a határidőnaplóból származó idézetek ismételt leírása útján. E kézírásmintát – melyen szerepel az elkészültének dátuma – az eljáró versenytanács a szakértő rendelkezésére bocsátotta.
372. Az eljáró versenytanács szerint az igazságügyi szakértő véleményében a kézírás minta alapján objektíven jutott arra a következtetésre, hogy a 2. sz. védett tanú jelenlegi kézírása a levett és neki küldött mintának felel meg, míg a határidőnapló-részletben szereplő bejegyzések korábban készültek.
373. Az eljáró versenytanács szerint az igazságügyi szakértő véleménye egyértelmű és részletesen indokolt következtetéseket tartalmaz, ezért nem tartotta indokoltnak a szakértőt szakvéleményének kiegészítésére kérni vagy más szakértőt kirendelni. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a határidőnaplóban nem szerepelnek törölt illetve átírt részek, az eljárás alá vontak számára betekintheső határidőnapló-részletben szereplő kitakarásokat a GVH végezte el, azonban kizárólag azon bejegyzések esetében, amelyek a 2. sz. védett tanú kilétét felfedték volna az eljárás alá vontak előtt. Következésképpen a határidőnapló esetében idegenkezűsége, illetve ártó szándék motivációjára utaló jel nem merült fel.
374. Az eljáró versenytanács egyébiránt részletesen megvizsgálta a teljes határidőnaplót és megállapította, hogy a jelen versenyfelügyeleti eljárásban csak az eljárás alá vontak számára is – a 2. sz. védett tanú kilétére utaló adatok, bejegyzések zártan történő kezelése mellett – megismerhetővé tett oldalak tartalmaztak olyan bejegyzéseket, amelyek a jelen ügy tárgyával összefüggésben álltak. Az eljáró versenytanács a határidőnapló megvizsgálása során arra a következtetésre jutott, hogy a határidőnapló tartalma, a bejegyzések megjelenése, elhelyezkedése, a különböző színű tollhasználat alapján megállapíthatóan valóban határidőnaplóként funkcionált a tulajdonosa számára. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a határidőnapló egyetlen bejegyzése sem utal arra, hogy annak tartalmát meghamisították volna, vagy egyéb manipuláción esett volna át, mint ahogy az eljárás alá vontak sem mutattak rá érdemben ilyen körülményre.
375. A határidőnaplóban a szövegszerűen ismertetett bejegyzéseken túlmenően firkák is szerepelnek. Az eljárás alá vontak álláspontja szerint a határidőnaplóban található ezen firkák náci, neonáci és sátánista szimbólumok, amelyek megkérdőjelezzik a készítőjének a szavahihetőségét immorális személyiségre tekintette. Az eljáró versenytanács a Vj/29-441/2011. sz. alatt ismételt meghallgatta a 2. sz. védett tanút és részletesen kikérdezte a személyi körülményeiről is, a tanú által e körben elmondottakat – amelyek a Ket. 39/A. §-a alapján a tanú kilétére utaló információknak, adatoknak minősülnek – az eljáró versenytanács összevetette az általa hivatalosan ismert nyilvántartások adataival (melynek dokumentumát a Vj/29-518/2011. sz. zártan kezelendő irat tartalmazza) és a jelen ügyben feltárt egyéb körülményekkel. Mindezek alapján az eljáró versenytanács arra az álláspontra jutott, hogy a 2. sz. védett tanú a személyi körülményeit illetően valós tényekről tájékoztatta a GVH-t. A 2. sz. védett tanú személyi körülményei és motivációi alapján az eljáró versenytanács nem talált arra utaló jelet miszerint a 2. sz. védett tanú esetében akár elfogultság, akár olyan jelentős súllyal értékelendő körülmény (per, harag, rokonság fennállása az eljárás alá vontakkal, azok munkavállalóival vagy egyéb tisztségviselőivel, egyéb érdekeltéssel) állna fenn, amely a 2. sz. védett tanú szavahihetőségét megkérdőjelezné. Az eljáró versenytanács a 2. sz. védett tanú határidőnaplójában szereplő firkák kapcsán kiemeli, hogy a 2. sz. védett tanú személyi körülményeire tekintettel, azok nem befolyásolják a tanúvallomás illetve a határidőnapló, mint irati bizonyíték hitelességét sem. Az eljáró versenytanács szerint a határidőnaplóban található firkák esetében – szemben az eljárás alá vontak álláspontjával – nem állapítható meg, hogy azok egyértelműen náci, neonáci vagy sátánista szimbólumok lennének, hiszen ezek a firkák nem felelnek meg ezen jelképek szabályos ábrázolásának. Ezen túlmenően még ha a firkák valóban ilyen ábrázolásnak minősülnének, abban az esetben sem indokolt a 2. sz. védett tanú vallomásának

illetve a tőle származó határidőnaplónak a bizonyítékok köréből történő kirekesztése önmagában ezen firkákra hivatkozással. Ennek oka, hogy a 2. sz. védett tanú határidőnaplójában szereplő bejegyzéseket illetve a tanúvallomásában tett nyilatkozatait más irati és személyi bizonyítékok is következetesen, egymással és az eset körülményeivel egybehangzóan megerősítenek. Az eljáró versenytanács szerint a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény és más egyéb jogszabály sem tiltja az eljárás alá vontak által hivatkozott jelképek magáncélú használatát, ebből adódóan nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely által immorálisnak és szavahihetetlennek lehetne minősíteni egy tanút önmagában azért, mert náci, neonáci illetve sátánista jelképekre hasonlító firkákat rajzol a magáncélú határidőnaplójába. Az eljáró versenytanács mindazonáltal a 2. sz. védett tanú esetében megfogalmazott eljárás alá vonti kifogások alapján további tényfeltárást végzett a tanú személyi körülményeit illetően, és ezen részletesen feltárt körülmények alapján arra a következtetésre jutott, hogy a 2. sz. védett tanú által szolgáltatott határidőnapló hiteles irati bizonyíték és a 2. sz. védett tanú jelen ügyben tett tanúvallomásai szintén hiteles bizonyítékok.

376. A jelen ügyben beszerzett egyéb irati bizonyítékok (szerződések, eljárás alá vontak árai, az eljárás alá vontak vevőinek nyilatkozatai, a Szövetség jegyzőkönyvei, jelenléti ívei) esetében az eljáró versenytanács szintén megvizsgálta, hogy azok hiteles irati bizonyítéknak minősülnek-e és azok esetében sem talált arra utaló jelet, amely e bizonyítékok esetében idegenkezűsége utalna.

B) A személyi bizonyítékok hitelessége alaki szempontból

377. Az eljáró versenytanács a személyi bizonyítékok közül elsőként a védett tanúk nyilatkozatainak hitelességét vizsgálta tekintettel arra, hogy a védett tanúktól származik a jogsértés több közvetlen irati bizonyítéka, valamint a jogsértéssel érintett középvezetői találkozók résztvevői voltak, ezért a jelen ügy tényeiről közvetlen tudomással bírnak.
378. Az eljáró versenytanács előjáróban szükségesnek tartja a védett tanú jogintézménye esetében érvényesülő szabályozás és elvi gyakorlati tételek bemutatását, amely során alapvetően a Ket. Nagykommentárjában²⁶ szereplő értelmezésre támaszkodott. A Ket. 39/A. §-át a 2008. évi Ket. novella iktatta a törvény rendelkezései közé és jelentős mértékben kiszélesítette a védettség személyi körét és részletszabályait. A Ket. 39/A. § (1) bekezdése alapján a tanú erre irányuló indokolt kérelmével kérheti, hogy természetes személyazonosító adatait és lakcímét a hatóság zártan kezelje, amennyiben valószínűsíti, hogy őt az eljárásban való közreműködése miatt súlyosan hátrányos következmény érheti. A Ket. Nagykommentárja szerint „a védettség megszerzéséhez a Ket. azt a feltételt támasztja, hogy indokolt kérelmet kell előadni, és valószínűsíteni kell, hogy a kérelmezőt az eljárásban való közreműködése miatt súlyosan hátrányos következmény érheti. A valószínűsítés nem bizonyítás. Alapvetően elegendő, ha a kérelmet előterjesztő összefüggő ésszerű indokát adja a védettség iránti kérelemnek.” A Tptv. 79/B. § (3) bekezdése a Ket. 39/A. § (1) bekezdésének egy speciális esetét szabályozza, amelynek értelmében a nélkülözhetetlennek minősülő írásos bizonyítékot szolgáltató személyt (a továbbiakban: informátor), figyelmeztetni kell arra, hogy a törvény tanúként való meghallgatását is lehetővé teszi, illetve arra, hogy kérelmezheti személyazonosító adatainak zárt kezelését. E kérelem teljesítése nem tagadható meg, de a kérelmezőt figyelmeztetni kell arra, hogy személyazonosító adatainak zárt kezelése kihatással lehet a szolgáltatott irat bizonyító erejére.
379. Az eljáró versenytanács súlyosan hátrányos következmények alatt a Ket. Nagykommentárjával egyezően az alábbiakat érti: „az érintett vagy hozzátartozói sérelmére kilátásba helyezett vagy már véghez is vitt büncselekményt, szabálysértést, személyi vagy vagyoni hátrányt, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. E körben gondolni lehet például

²⁶ Barabás Gergely-Baranyi Bertold-Kovács András György (szerk.): Nagykommentár a közigazgatási eljárási törvényhez, Complex, Budapest, 340-344. oldalak

munkavállaló-munkáltató közötti konfliktusra, megtorlásra, zaklatásra, vagy éppen a szomszédok között az együttélést elmérgesítő vagy továbbmérgesítő vitás helyzetre.”

380. Következésképpen amennyiben a tanú indokolt kérelmében valószínűsíti, hogy az eljárásban való közreműködése miatt súlyosan hátrányos következmény érheti, a hatóság elrendeli a tanú természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését, amennyiben pedig a tanú egyidejűleg informátori díj igényét is bejelentette a hatóságnak, a Tptv. 79/B. § (3) bekezdése alapján természetes személyazonosító adatainak zárt kezelése iránti kérelmének teljesítése nem tagadható meg.
381. A Ket. 39/A. §-a alapján elrendelt természetes személyazonosító adatok és lakcím zárt kezelése következtében a tanú anonim marad az eljárásban, amely fizikai anonimitást is jelent. A Ket. Nagykommentárja szerint: „A zárt adatkezelés elsődleges joghatása tehát az, hogy a tanú anonim marad az eljárásban, adatait nem lehet megismerni. [...] A zárt adatkezelés másik következménye, hogy a tanú a közigazgatási hatósági eljárás során személyében-fizikai valójában is anonim marad, és ezt a hatóságnak igazgatási-ügyviteli intézkedésekkel is biztosítania kell. A fizikai anonimitás annyiban jelent többet, hogy az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője nem lehet jelen a tanú meghallgatásán, másképpen tehát a fizikai valóját sem láthatják. [...] Ennek azért van jelentősége, mert a zárt adatkezelés elrendelése iránti kérelemmel az érintett szereplő nem csupán információs önrendelkezési jogát gyakorolja, hanem egy különleges eljárásjogi helyzetbe kerül, hiszen a fizikai anonimitásánál fogva hozzá kérdés közvetlenül nem intézhető, nem szembesíthető.”
382. Az eljáró versenytanács az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések alapján nem látott lehetőséget a védett tanúk az eljárás alá vontak jelenlétében történő meghallgatására illetve szembesítésére még oly módon sem, hogy az egyidejű jelenlét más helyiségekben történjen, és e helyiségek közötti kapcsolat távközlő hálózat útján, a tanú képének és hangjának torzításával kerüljön biztosításra, ugyanakkor ennek technikai feltételeit egy közigazgatási hatóság a hatályos jogszabályok alapján biztosítani nem képes arra is figyelemmel, hogy nemcsak számítástechnikai, hanem személyvédelmi, illetve a védett tanú fizikai anonimitását biztosító intézkedések meghozatalát is igényelték volna. Az eljáró versenytanács ennek kapcsán utal a Kúria Kfv.III.39.690/2013/29. sz. ítéletében foglaltakra, amely szerint az Európai Emberi Jogi Egyezmény versenyjogi ügyekben „nem jelenti azt az EJEB joggyakorlata alapján, hogy büntetőeljárást kéne lefolytatni.”
383. A Ket. 39/A. § (3) bekezdése értelmében a hatóság a tanú természetes személyazonosító adatait és lakcímét az ügy iratai között elkülönítetten, zártan kezeli és biztosítja, hogy ezen adatok az eljárási cselekmények során ne váljanak megismerhetővé. A Ket. 39/A. § (4) bekezdése alapján a zártan kezelt adatok megismerésére csak az ügyintéző, a jegyzőkönyvvezető és a leíró, a hatóság vezetője, a felügyeleti szerv, valamint a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság erre felhatalmazott ügyintézője és vezetője, az illetékes ügyész és a bírósági felülvizsgálat során eljáró bíró jogosult. A zártan kezelt adatok megismerésére jogosult személyeket a Ket. taxatívén határozza meg, következésképpen a jogszabályban megjelölt személyeken kívül más személy előtt nem fedhetők fel a védett tanúk zártan kezelt adatai. A Ket. Nagykommentárja szerint: „a Ket. a Pp.től eltérően nem tartalmaz olyan szabályt, amely szerint, ha az eljárás során a bíróság megállapítja, hogy a tanút megidézni kérő fél ellenfele (a féllel ellenérdekű egyéb perbeli személy) – az ügyészt ide nem értve – a tanú személyi adatait ismeri, a bíróság a tanú személyi adatainak zárt kezelését megszünteti. Ilyen rendelkezés hiányában a hatósági eljárásban pusztán erre alapozva a védettség nem szüntethető meg, az csak a védett személy kifejezett nyilatkozata alapján történhet meg.” Következésképpen az eljáró versenytanács szerint a jelen ügyben elvi szinten sincs jogszabályi felhatalmazása arra, hogy az eljárás alá vontak által védett tanúnak vélt személyek elviekben történő azonosítása esetén a védett tanú kifejezett, erre irányuló nyilatkozata hiányában a Ket. 39/A. §-a alapján jogerős végzésben elrendelt természetes személyazonosító adatok és lakcím zárt kezelését megszüntesse.
384. Az 1. sz. védett tanú nyilatkozatának hitelességének vizsgálata során az eljáró versenytanács arra tekintettel rendelte el az 1. sz. védett tanú újabb meghallgatását, hogy részletesen feltárja a tanú

személyi körülményeit illetve tisztázza az ellentmondást a tanú korábbi nyilatkozatai között. Az 1. sz. védett tanú az eljáró versenytanács személyi körülményeit érintő kérdéseire részletes választ adott. Az eljáró versenytanács az 1. sz. védett tanú által e körben elmondottakat összevetette az általa hivatalosan ismert nyilvántartások adataival (melynek dokumentumát a Vj/29-517/2011. sz. zártan kezelendő irat tartalmazza) és a jelen ügyben feltárt egyéb körülményekkel. Mindezek alapján az eljáró versenytanács arra az álláspontra jutott, hogy az 1. sz. védett tanú a személyi körülményeit illetően valós tényekről tájékoztatta a GVH-t. Az 1. sz. védett tanú személyi körülményei és motivációi alapján az eljáró versenytanács nem talált arra utaló jelet miszerint a 1. sz. védett tanú esetében akár elfogultság, akár olyan jelentős súllyal értékelendő körülmény (per, harag, rokonság fennállása az eljárás alá vontakkal, azok munkavállalóival vagy egyéb tisztségviselőivel, egyéb érdekeltéssel) állna fenn, amely a 1. sz. védett tanú szavahihetőségét megkérdőjelezné. Az eljáró versenytanács az 1. sz. védett tanú vallomása és a tőle származó bizonyítékok értékelése során arra tekintettel is hitelesnek minősítette ezen bizonyítékokat, hogy azok más forrásból származó irati bizonyítékokkal és a többi védett tanú nyilatkozatával összhangban állnak, tartalmuk egymással és az eset egyéb körülményeivel összevetve is pontos és konzisztens.

385. A 2. sz. védett tanú esetében az előző A) alfejezetben írtakra utal vissza az eljáró versenytanács, miszerint a tanú személyi körülményeit, motivációit részletesen feltárta, azokat valósnak találta, erre tekintettel a 2. sz. védett tanú nyilatkozatait és az általa benyújtott határidőnapló hiteles bizonyítékok.
386. A 3. sz. védett tanú esetében a személyi körülmények már vizsgálati szakaszban részletesen feltárára kerültek, amelyek alapján az eljáró versenytanács állást tudott foglalni a tanú szavahihetőségéről. Az eljáró versenytanács a vallomásban foglalt személyi körülményeket összevetette az általa hivatalosan ismert nyilvántartások adataival és a jelen ügyben feltárt egyéb körülményekkel. Ezek alapján az eljáró versenytanács arra a következtetésre jutott, hogy a 3. sz. védett tanú a személyi körülményeit illetően valós tényekről tájékoztatta a GVH-t. A 3. sz. védett tanú személyi körülményei és motivációi alapján az eljáró versenytanács nem talált arra utaló jelet miszerint a 3. sz. védett tanú esetében akár elfogultság, akár olyan jelentős súllyal értékelendő körülmény (per, harag, rokonság fennállása az eljárás alá vontakkal, azok munkavállalóival vagy egyéb tisztségviselőivel, egyéb érdekeltéssel) állna fenn, amely a 3. sz. védett tanú szavahihetőségét megkérdőjelezné. Mindezek alapján a 3. sz. védett tanú nyilatkozatait arra tekintettel is hiteles bizonyítéknak minősítette, hogy az a közvetlen irati bizonyítékokkal és a másik két védett tanú nyilatkozatával is összhangban áll.
387. Az eljáró versenytanács a jelen eljárás tényei és körülményei alapján megállapította, hogy a védett tanúk egymás személyéről bizonyíthatóan nem bírnak tudomással, illetve az egymás által elmondottak ismeretének hiányában tették meg nyilatkozataikat a versenyfelügyeleti eljárás során, mely nyilatkozatok egybehangzóak, pontosak és kellően konzisztensek.
388. A versenyfelügyeleti eljárás során valamennyi eljárás alá vont vállalkozás több alkalommal is részletes ügyfélnyilatkozatot tett írásban illetve az eljáró versenytanács által tartott tárgyalásokon szóban nyilatkoztak. Kifejezett meghallgatás keretében az eljárás alá vontak működésével kapcsolatban álló alábbi személyek tettek szóbeli meghallgatás keretében nyilatkozatot:
- a) B. B. (Wopfinger, majd Betonpartner) tanúvallomása,
 - b) D. G. (Frissbeton) ügyfélnyilatkozata,
 - c) S. K. (Betonpartner, Cemex) tanúvallomása,
 - d) B. R. (Strabag, Frissbeton) tanúvallomása,
 - e) Dr. W. A. (Lasselsberger) ügyfélnyilatkozata,
 - f) D. L. (Holcim) tanúvallomása.
389. Az előző pontban nevezett személyek nyilatkozatukban a jogsértő találkozókon való részvétel tagadták, valamint a jogsértés egyéb mozzanatait cáfoló előadást tettek. Az eljáró versenytanács a cégnyilvántartás adatai és egyéb társasági információk alapján megállapította, hogy ezen

személyek az eljárás alá vontakkal olyan jogviszonyban állnak, amelyre tekintettel az eljárás alá vontak működési körébe tartozó tevékenységet fejtenek ki. Tekintettel arra, hogy ezen személyek cáfoló előadását objektív, főként irati bizonyíték, nem támasztotta alá, a jogsértés elkövetésében való részvételt tagadó előadásukat az eljáró versenytanács nem tudta elfogadható és koherens magyarázatként elfogadni az irati bizonyítékokkal és a védett tanúk egybehangzó, pontos és konzisztens nyilatkozataival szemben.

VII. 5. A függetlenség kérdése

390. Az eljáró versenytanács mindenekelőtt a közhiteles cégnyilvántartás adatai és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok – főként az eljárás alá vontak adatszolgáltatásai – alapján arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás alá vont vállalkozások a Tpvt. 15. §-a alapján – az OZ AG (Holcim) és az OZ AG MF, valamint a Strabag és a Frissbeton kivételével – egymástól független vállalkozásoknak minősülnek. Erre tekintettel a jelen ügyben feltárt jogsértés az OZ AG (Holcim) és az OZ AG MF közötti, valamint a Frissbeton és a Strabag közötti relációban nem értelmezhető azon okból kifolyólag, hogy ezen vállalkozások a Tpvt. 15. §-a alapján egymástól nem függetlenek.

VII. 6. Az elhatárolódás

391. Az egységes ítélkezési gyakorlat szerint amennyiben egy vállalkozás részt vesz egy versenyellenes célú találkozón, a jogsértésért való felelőssége megállapítható.²⁷ Az eljáró versenytanács – a joggyakorlattal összhangban – megállapíthatónak tartja az adott vállalkozás felelősségét akkor is, ha a jogsértés adott elemében a vállalkozás részéről eljáró személy nem a törvényes képviselő vagy egyéb vezető állású munkavállaló volt.

392. A versenyjogi gyakorlat szerint „a jogsértés szempontjából közömbös a résztvevők tudatossága, ilyen tényállási elemet a Tpvt. 11. §-a nem tartalmaz. Ennél fogva nincs jelentősége annak, hogy az egyes felperesek milyen célból vettek részt a tagozati ülésen, és nem értékelhető az sem, hogy volt-e szándékuk a verseny korlátozása vagy sem. A passzív magatartás a jogsértés megállapítása alól nem mentesít, pusztán a jelenlét, az elhangzott információk befogadása már kifejezi a többiekkel való együttműködést, azaz a jogsértésben való részvételt. Amely vállalkozás a közösség sorsában nem akar osztozni, annak erről hangot kell adnia, nyíltan a többiek tudomására kell hozni, hogy a közösségtől elzárkózik, velük nem akar azonosulni. Ilyen nyílt, elzárkózó magatartásra azonban egyik felperes sem hivatkozott, ilyet nem bizonyított. Ennél fogva az alperesnek nem kellett vizsgálnia és bizonyítania azt, hogy ténylegesen melyik felperes milyen információt és milyen céllal osztott meg a többiekkel.”²⁸

393. Következésképpen a versenyjogi gyakorlat szerint a vállalkozás passzív részvétele, amelybe önmagában a jogsértő tartalmú találkozón való jelenléte is beleértendő, nem minősül elhatárolódásnak, ily módon nem alkalmas a versenyjogsértés miatti felelősség alóli mentesülésre. Az eljáró versenytanács következetes gyakorlata szerint az elhatárolódást abban az esetben tartja megállapíthatónak, amennyiben az adott vállalkozás kifejezett, a többi résztvevő tudomására hozott nyilatkozatában közölte, hogy az adott találkozó vagy levelezés tartalmával nem ért egyet, abban nem kíván részt venni.

394. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy az eljárás alá vontak részéről eljáró személyeket a felsővezetői illetve a középvezetői találkozók többi résztvevője alappal tekintette az adott eljárás alá vont képviselőjének. Arra vonatkozóan nem került feltárára bizonyíték és ilyen bizonyítékra az eljárás alá vontak sem hivatkoztak, amely szerint bármely eljárás alá vont esetében felvetődött volna a jogsértéstől történő elhatárolódás. Erre

²⁷ C-235/92. P. Montecantini kontra Európai Bizottság [ECR 1999, I-4539] 177-181. pontok

²⁸ A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.260/2011/13. sz. ítélete a Vj-57/2007. sz. ügyben.

figyelemmel az eljáró versenytanácsnak a jogsértéstől elhatárolódással kapcsolatos bizonyítékot nem kellett értékelnie.

VII.7. Az egységes, komplex és folyamatos jogsértés

395. A Kúria a Kfv. II.31.076/2012/28. sz. ítéletében a következőképpen értelmezte az egységes, folyamatos jogsértés jogintézményét: „az egységes és folyamatos jogsértés akkor állapítható meg, ha az egységes cél, az átfogó terv és a folyamatos magatartás együttesen fennáll. [...] egységes, folyamatos jogsértés esetén nem egyenként, külön-külön kell a versenyjogsértő magatartásokat értékelni, hanem összességükben és összefüggésükben kell vizsgálni, különösen, ha azok sorozatban, időben és tartalmilag összefüggően valósulnak meg az adott tenderek megnyerését, egymás közti felosztását, egymásra tekintettel valósítják meg, maguk között az adott piacot felosztva és az árakat meghatározva járnak el. [...] egységes, folyamatos jogsértés esetén nem kell bizonyítani, hogy az egységes jogsértés minden eleme a megállapodással érintett tenderek esetében külön-külön fennállt, ugyanis a jogsértés minősítésénél annak van jelentősége, hogy a folyamatos magatartás egy átfogó, egységes tervnek a részeként valósult meg, közös cél érdekében működtek együtt az érintett vállalkozások. Az egységes, folyamatos jogsértés esetében nem feltétel, hogy minden vállalkozás azonosan vegyen részt a közös cél megvalósításában, minden tender esetében árajánlatot tevő legyen, vagy részt vegyen az elnyert tender beruházási munkájában. A jogsértés megvalósulhat úgy is, hogy az egyes tenderekben az adott vállalkozás nem vett részt, de ez a passzivitása nem a megállapodás felmondásából fakadt. Az átfogó terv megléte – ahogy arra az alperes helytállóan utalt és ezt közösségi (uniós) ítéletekkel is alátámasztotta – megállapítható a résztvevők körének nagymértékű azonossága, az érintett termékek közelsége, az alkalmazott eszközök és mechanizmusok hasonlósága alapján. A perbeli ügyben az egyeztetési módszer és a résztvevők körének azonossága megállapítható volt.”
396. A versenyjog általában azon versenykorlátozó jogsértéseket tekinti egységesnek, amelyekben résztvevő vállalkozások minden intézkedése ugyanazon versenyellenes célt vagy hatást szolgálja. Az ilyen típusú jogsértések akkor minősülnek komplexnek (összetettnek), ha versenykorlátozó megállapodások és összehangolt magatartások útján egyaránt megvalósították.
397. Az egységes és komplex jogsértések bizonyítása szempontjából kulcsfontosságú jelentőséggel bír azon tény, amely szerint a hosszú időtartamot felölelő komplex jogsértések esetén a versenyhatóságnak nem szükséges ezeket az illegális attitűdök kizárólag egy vagy több formáival jellemeznie. Éppen ezért egy kartell ugyanazon időben egyszerre leírható a megállapodás és az összehangolt magatartás elkövetési formájával egyaránt. Egy komplex kartell tulajdonképpen egy egységes és folyamatos jogsértésnek tekinthető arra az időszakra vonatkozóan, amikor fennállt. Megállapítható, hogy a felek megállapodása időről időre változhat, vagy annak működése során a felek figyelembe vehetnek új fejleményeket. Hangsúlyozandó, hogy az értékelés érvényét nem befolyásolja az az eshetőség, hogy a felek által tanúsított cselekménysorok egy vagy több eleme, illetőleg egy magatartás folyamatos tanúsítása egyedileg és önmagában a kartelljogi szabályok sérelméhez vezet.²⁹
398. Azon tény, hogy az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdése valamint a Tpv. 11. §-a szerinti jogsértés akkor válik befejezetté, amikor a jogszerűtlen megállapodást kötötték, nem jelenti egyben azt, hogy a megállapodás ne lehetne folyamatos, ha a felek eszerint cselekszenek a piacon addig, amíg ezzel fel nem hagynak. Amint arra az Európai Bíróság is rámutatott a Bizottság kontra Anic Partecipazioni SpA ügyben³⁰ az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdésének szövegéből következik, hogy egy megállapodás nemcsak elkülönült aktusokból, hanem aktusok sorából vagy magatartások tanúsításából is állhat.

²⁹ COMP/IV.35.691/E-4 számú ügy, Pre-Insulated Pipe cartel, 1999/60/EC határozat, OJ [1999] L 24/1, para 134

³⁰ C-49/92 P Commission vs. Anic Partecipazioni SpA [1999] ECR I-4125, para 81

399. A luxemburgi Törvényszék az egységes és folyamatos jogsértés bizonyításával kapcsolatban kifejezésre jutatta, hogy

„Emlékeztetni kell, hogy az esetek nagy részében a versenyellenes magatartás vagy megállapodás létezését bizonyos egybeesésekből és jelekből kell kikövetkeztetni, amelyek együtt figyelembe véve, más összefüggő magyarázat hiányában a versenyjogi szabályok megsértésének bizonyítékául szolgálhatnak. Ez az ítélkezési gyakorlat az egységes és folyamatos jogsértés fogalmára is átültethető. Ugyanis amikor összetett, egységes és folyamatos jogsértés áll fenn, minden egyes megnyilvánulás azt erősíti, hogy e jogsértés valóban létrejött. A felperes állításával szemben tehát a kérdéses jogsértés különböző megnyilvánulásait abban az átfogó szövegkörnyezetben kell értelmezni, amely magyarázatot ad fennállásuk indokára. Ilyen esetben nem körkörös érvelésről van szó, hanem a bizonyítékok olyan értékeléséről, amely során a különböző tényelemek bizonyító erejét más létező tényelemek megerősítik vagy cáfolják, és amelyek együttesen bizonyíthatják az egységes jogsértés fennállását.”³¹

400. Az eljáró versenytanács szerint az eljárás alá vontak a jelen ügyben feltárt bizonyítékok alapján egységes, folyamatos és összetett (komplex) jogsértést valósítottak meg, az általuk tanúsított magatartások – értelemszerűen – a megállapodás és az összehangolt magatartás fogalmi elemeit egyaránt magukon viselik, e versenyjogi kategóriákat adott esetben egyedileg is kimerítik.

VII.8. Az egységes, átfogó terv

401. Egy a felek közötti megállapodás létéről beszélhetünk, amikor a vállalkozások egy közös tervben állapodnak meg, amely korlátozza vagy alkalmas arra, hogy korlátozza az autonóm piaci magatartásukat azáltal, hogy meghatározza a piacon történő közös fellépésüknek az irányvonalát, vagy az attól való tartózkodást. Nem szükséges, hogy a felek által kötött megállapodás írott formát öltson, vagy egyéb formai követelményeknek megfeleljen, illetőleg annak megszegéséhez szerződésben rögzített szankciókat, kényszerítő intézkedéseket fűzzenek a felek.³²

402. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint „Az EK 81. cikk (1) bekezdésének megsértése nem csak egy elszigetelt magatartás eredménye lehet, hanem egy magatartássorozat vagy még inkább egy folytatólagos magatartás eredménye is. Ez az értelmezés nem vitatható azon az alapon, hogy a magatartássorozat vagy még a folytatólagos magatartás egyes elemei önmagukban is a fenti rendelkezés megsértésének minősülhetnek. Amennyiben a különböző magatartások – azonos, közös piacon belül versenykorlátozó tárgyuk alapján – egy „átfogó terv” keretébe illeszkednek, a Bizottság a fenti cselekmények miatti felelősségét jogszerűen róhatja fel az összességében figyelembe vett jogsértésben való részvétel alapján.”³³

403. A joggyakorlat szerint, annak ellenére, hogy egy kartell a benne résztvevők közös cselekménye, minden egyes félnek sajátos szerepe van a megállapodásban. A résztvevők közül némelyik vállalkozás domináns piaci szereplő lévén vezérszerepet tölt be. A kartellben résztvevő felek között gyakoriak a belső konfliktusok, versengések, csálások, amelyek azonban többnyire nem gátolják meg, hogy a felek közötti egyetértés megállapodássá vagy összehangolt magatartássá formálódjon az EUMSz. 101. cikk (1) bekezdése alapján, amelynek egységes, közös és folytatólagos célja van.³⁴

³¹ T-53/03. sz. BPB plc kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. július 8-án hozott ítélet [EBHT 2008., II-1333 oldal] 249-250. pontok

³² COMP/IV.35.691/E-4 számú ügy, Pre-Insulated Pipe cartel, 1999/60/EC határozat, OJ [1999] L 24/1, para 129

³³ C-113/04. P. sz. Technische Unie BV kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8831] 178., 183. pont

³⁴ COMP/IV.35.691/E-4 számú ügy, Pre-Insulated Pipe cartel, 1999/60/EC határozat, OJ [1999] L 24/1, para 134

404. Következésképpen több, időrendben egymás követő, vagy párhuzamosan zajló cselekmény illetve magatartás egy egységes és átfogó tervbe illeszkedhet, amely az egységes és folyamatos jogsértés megállapíthatóságának alapvető feltételét képezi. Az uniós joggyakorlat az alábbiak szerint erősíti meg az eljáró versenytanács következtetését:

„Ily módon az egységes és folytatólagos jogsértés gyakran időrendben egymást követő cselekmények sorát foglalja magában, és amelyek elkövetésük időpontjában maguk is a versenyszabályok megsértésének minősülhetnek. E cselekmények sajátossága abban a tényben áll, hogy ezek egységes stratégiát alkotnak.”³⁵

405. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont vállalkozások 2005-ben egységes átfogó tervet határoztak el, amely az 1000 m³ feletti budapesti transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztását és árszintjének meghatározását célozta.

406. Az egységes átfogó terv létét hiteles irati és személyi bizonyítékok logikai láncolata támasztja alá, amelyeket az eljáró versenytanács az alábbiakban részletez.

407. Az eljárás alá vontak által elhatározott egységes, átfogó terv létét igazolják a GVH birtokába került egyes középvezetői találkozókra készült táblázatok, amelyek közvetlen irati bizonyítékok. Ezen irati bizonyítékok a 2006. május 17-ei, július 13-ai és szeptember 29-ei középvezetői találkozókra készültek.

408. E táblázatok tartalmazzák az eljárás alá vontak:

- a) felsővezetői találkozóin előre meghatározott piaci részesedéseket, azaz „kvótákat” a táblázat legfelső sorában a „becsült szerződéses állomány” oszlopban eljárás alá vontankénti bontásban, ahol az egyes eljárás alá vontakat 1-től 7-ig számok jelölték;
- b) sorszámozva az adott középvezetői találkozó időpontjában ismert, 1000 m³ feletti transzportigényű munka címét, a megrendelő nevét, a projekt nevét (ahol ismert volt), a munka mennyiségét m³-ben;
- c) a „becsült szerződéses állomány” oszlopban az 1-től 7-ig terjedő számokkal jelölt eljárás alá vontaknak munkaként „leosztott” mennyiséget;
- d) a táblázat végén olyan tartalmú összegző sorokat, amelyek alapján az eljárás alá vontak summázták a találkozón „leosztott” mennyiségeket, majd ezen eljárás alá vontanként feltüntetett összegző adatahoz képest az adott évi, előre meghatározott piaci részesedéssel (kvóta) számított mennyiséget és ehhez képest summázták az eltérést m³-ben és százalékban +/- előjellel;
- e) további összegző sorok mutatták az adott találkozó időpontjában eljárás alá vontaként érvényes eddigi összes termelést, valamint az ismert munkák tükrében eddigi összes termelést, melyeket az adott évi, előre meghatározott piaci részesedéssel (kvóta) összevetettek és az eltérést m³-ben és százalékban is feltüntették +/- előjellel.

409. A táblázatokban az 1-től 7-ig terjedő számok az eljárás alá vontakat jelölték. Az 1., 2. és 3. sz. védett tanúk közül az 1. és a 2. sz. védett tanú teljes körűen azonosították az adott számot rejtő eljárás alá vont nevét, a 3. és 4. szám alatti eljárás alá vontakat (Strabag, Duna-Dráva) fordítva jelölték meg, azonban a többi eljárás alá vontat egyezően azonosították. A 3. sz. védett tanú csak a Holcim és a TBG számozását tudta beazonosítani.

410. Az eljáró versenytanács szerint az 1., 2. és 3. sz. védett tanú vallomásának hitelességét nem befolyásolja, hogy a 3. sz. védett tanú csak két eljárás alá vont számozására (kódjára) emlékezett, valamint az 1. és a 2. sz. védett tanú a hétből két eljárás alá vont nevét fordítva jelölték meg. Ennek oka, hogy a kartell résztvevőinek nagy számára és az időmúlásra tekintettel életszerű, hogy

³⁵ T-456/05. és T-457/05. sz. Gütermann AG és Zwicky & Co. AG kontra Európai Bizottság egyesített ügyekben 2010. április 28-án hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 45.-46., 50., 53. pontok

bizonyos részletekre nem pontosan emlékeznek az egymástól függetlenül, nem egymás jelenlétében nyilatkozó tanúk, akik a találkozók tartalmát, menetét, résztvevőit illetően egybehangzóan nyilatkoztak. Az eljáró versenytanács szerint tehát az a körülmény, hogy a három védett tanú vallomása nem minden részletében egyező, nem eredményezi e vallomások hitelességének megkérdőjeleződését.

411. Az 1., 2. és 3. sz. védett tanú tanúvallomásai szerint a GVH birtokába került három középvezetői találkozón készült, összesen öt táblázattal egyező struktúrájú és tartalmú táblázatokat készítettek az eljárás alá vontak valamennyi középvezetői találkozón, amelyeket rendszeres időközönként – adott esetben akár havonta többször is – tartottak a jogsértés fennállásának ideje alatt, 2005-2007 között. A három védett tanú ezen állítását támasztják alá a 2. sz. védett tanú 2006-os határidőnaplója és S. K. spirálfüzete, mivel ezen irati bizonyítékokban megjelenő bejegyzések is azon tartalmat hordozzák, mint a GVH birtokába került táblázatok, azonban más időpontban is tartott találkozók vonatkozásában. Ezen túlmenően a 2. sz. védett tanú tanúvallomásában kifejezetten megerősítette, hogy a határidőnaplójában az egyes találkozókra készült bejegyzések egyező struktúrájúak a találkozókra közreadott, majd megsemmisített táblázatokkal.
412. Az eljáró versenytanács szerint ebből okszerűen következik, hogy más találkozók is ugyanazon tartalmúak voltak, mint azok, amelyekről rendelkezésre állnak a közvetlen irati bizonyítékok képező táblázatok. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a 2006-os határidőnapló és S. K. spirálfüzete e tekintetben a három védett tanú vallomásának bizonyító erejét is erősíti.
413. Az eljáró versenytanács S. K. spirálfüzetének V.21-ei bejegyzése „Friss” nevű eljárás alá vontra utal, azonban önmagában ezen megjelölés alapján nem volt feltárható a bejegyzés keletkezésének pontos időpontja, hiszen a Frissbeton 2007-es megalakulását megelőzően a jogelődnek számító Strabag üzletága is „Frissbeton” elnevezésű volt, melyet bevett megjelölésként használtak a piacon. Ezen tény az eljárás alá vontak ügyfélnyilatkozatai, az 1. és a 2. sz. védett tanú nyilatkozatai, valamint a Frissbeton által becsatolt 2002. évi Kisokos, mint irati bizonyíték igazolják. Annak ellenére, hogy S. K. spirálfüzetének vonatkozó bejegyzésének pontos éve nem feltárható, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján (tekintettel arra, hogy a bizonyíték egy 2008-ban tartott helyszíni vizsgálati cselekmény alkalmával került a GVH birtokába) mindenképpen a rajtaütés előtt készült. A spirálfüzet tartalma alapján megállapíthatóan a bejegyzés vagy 2005., vagy 2006. vagy 2007. május 21-én készült. Tekintettel arra, hogy a spirálfüzet oldala tartalmilag egyező a táblázatokban szereplő kvótákkal, megállapítható, hogy a spirálfüzet a jogsértéssel összefüggésben készült.
414. Az eljáró versenytanács szerint az a körülmény, hogy a jogsértés teljes időszaka (2005-2007) vonatkozásában csak bizonyos, 2006-ban tartott középvezetői találkozókra állnak rendelkezésre táblázatok, nem érinti az eljárás alá vontak egységes, komplex, folyamatos jogsértésének 2005-2007 közötti időszakra vonatkozó megállapíthatóságát. Ennek oka, hogy az 1., 2. és 3. sz. védett tanúk egybehangzó nyilatkozata szerint a 2006-os találkozókra készült táblázatok szerinti vizsgált magatartást az eljárás alá vontak 2005-2007. között folyamatosan tanúsították.
415. Az egységes, folyamatos, komplex jogsértés fennállásának időszaka alatt a táblázatok egyértelműen egy előre meghatározott piaci részesedés (kvóta) mentén történő egyedi munkákra vonatkozó piacfelosztást bizonyítanak, amely szükségszerűen együtt járt az adott munka tekintetében az eljárás alá vontak árörögzítésben történő megállapodásával is. A gyakorlatban az ilyen mélységű piacfelosztás nem is lett volna másként elképzelhető, mint árörögzítésben történő megállapodás egyidejű kivitelezésével, hiszen ahhoz, hogy az előre megállapodott eljárás alá vont kapja az adott munkát csak úgy volt lehetséges, ha a többi résztvevő az ő ajánlatához igazította a megrendelőnek adott ajánlatot, mivel a megrendelők válaszai alapján bizonyított, hogy egyszerre több eljárás alá vonttól kértek ajánlatot.
416. A védett vevőkkel kapcsolatos „status quo” fenntartásának célját igazolják a védett tanúk vallomásai, a fentebb bemutatott irati bizonyítékok és a GVH által megkeresett „top-vevők”

nyilatkozatai is, amelyek a védett tanúk vallomásával egyezően megerősítették, hogy egyes eljárás alá vontak kiemelt vevői közé tartoztak.

417. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy D. L. tanúvallomásában, bár álláspontja szerint az elétárt táblázatokat korábban soha nem látta, akként nyilatkozott, hogy a táblázatok – véleménye szerinti – piaci megoszlást mutatnak.
418. Az eljáró versenytanács szerint az a körülmény, hogy B. R. meghallgatása során tagadta a táblázatok készítését, nem befolyásolja azok elkészültének bizonyítottságát, hiszen számos más bizonyíték, köztük irati bizonyítékok megerősítik azok létezését. E vonatkozásban az eljáró versenytanács kiemeli, hogy B. R. nyilatkozatában ugyan a konkrét táblázatokra nem emlékezett, de azt megerősítette, hogy egyébiránt a főnöke L. Cs. utasítására „rengeteg” táblázatot készített.
419. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint a védett tanúk egybehangzóan nyilatkoztak azon kérdésben is, hogy az eljárás alá vontak egységes, folyamatos és komplex jogsértése a piaci árszint meghatározására is kiterjedt. A védett tanúk ezen nyilatkozatát támasztja alá az eljárás alá vontak vizsgált időszakban kötött szerződésai, amelyekben ugyan nem minden megrendelőnek ugyanazt az árat adták (ez nem is lenne életszerű), de megállapítható, hogy túlnyomórészt a meghatározott árszint megtartásával szerződtek.
420. Az eljáró versenytanács szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok igazolják, hogy a C20-as beton a vizsgált időszakban olyan betonterméknek számított, amelyből arányaiban a legtöbb eladást érték el az eljárás alá vontak, erre tekintettel a C20-as beton a transzportbeton árszintjének meghatározása tekintetében megfelelő zsinórmértékül szolgált az eljárás alá vontak számára, hiszen a többi fajta beton árát a C20-as beton árát könnyen igazítani tudták.
421. A GVH az eljárás alá vontak által szolgáltatott áradatok alapján mind az 1000 m³ feletti, mind az 1000 m³ alatti megrendelések árelemzését elvégezte, ugyanakkor jogsértést csak az 1000 m³ feletti megrendelések árszintjének meghatározása tekintetében állapít meg, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok (főként a védett tanúk vallomása) szerint az eljárás alá vontak felső, illetve középvezetői találkozóikon csak az 1000 m³ feletti megrendelések árszintjét egyeztetették. Nem kizárt, hogy az 1000 m³ alatti megrendelések árszintjére kihathatott az 1000 m³ feletti megrendelések keretében szállított transzportbeton árszintjét érintő egyeztetés, azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ezen hatás az 1000 m³ alatti megrendelések esetében az eljárás alá vontak jogsértő egyeztetésére – a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – nem vezethető vissza.
422. Az eljárás alá vontak által megadott 1000 m³ feletti megrendelések áradatai között nem kizárólag budapesti adatok voltak, ugyanakkor az eljárás alá vontak ezen adatai túlnyomórészt budapesti megrendelésekre vonatkoznak és a vizsgált időszakból a jelenleginél részletesebben és szűkebben meghatározott áradatok az idő múlására tekintettel nem nyerhetők ki tekintettel az eljárás alá vontak által jelzett adat- és bizonylatmegőrzési problémákra is. Az eljáró versenytanács mindezek alapján az elvégzett árelemzést ezen körülményekre tekintettel amellet tartotta érdemi következtetések levonására alkalmasnak, hogy az elemzésben szereplő adatállomány – objektív okokra visszavezethetően – nem teljes mértékben pontos, ugyanakkor az egyéb bizonyítékokkal logikai láncolatot képez.
423. Az eljáró versenytanács szerint az elvégzett árelemzés is igazolja, hogy az árak az 1000 m³-t meghaladó teljesítések esetén túlnyomórészt 9.800,- és 10.800,- forint felett voltak. Az árakban mindkét esetben érzékelhető az emelkedő tendencia, a teljes sokaság esetén erősebb, a szűkített csoport esetén enyhébb mértékben. Az eredmények azt mutatják, hogy a teljes időszakot tekintve
- (i) az árak túlnyomórészt 9.800-10.200,- forint felett voltak,
 - (ii) az átlagár trendjében folyamatos emelkedést mutatott,
 - (iii) az árak relatív szóródása (vagyis az árképzés diverzitása) az idő folyamán jelentős stabilitást mutatott.
424. Az eljáró versenytanács szerint az eljárás alá vontak által szolgáltatott áradatok alapján megállapítható, hogy a tényleges piaci adatok igazolják, hogy az egymástól függetlenül nyilatkozó,

egymás személyéről tudomással nem bíró védett tanúk által, mint a találkozók elhatározott, egybehangzóan megjelölt ár ténylegesen a transzportbeton árszintjeként funkcionált a piacon a vizsgált időszakban. Ezen tényből egyrészt az következik, hogy a védett tanúk az ár mértékével kapcsolatos nyilatkozata valós, tényleges piaci adatok által igazolt, másrészt azt is igazolja, hogy az eljárás alá vontak a találkozók elhatározott árszintet javarészt érvényesítették a piacon.

425. A vizsgált időszakban a transzportbeton árszintjét mindazonáltal nemcsak a védett tanúk jelölték meg egybehangzóan, hanem B. B. és D. G. nyilatkozatai is ugyanolyan szintre tették az árat, mint a védett tanúk. Ezen túlmenően a Magyar Betonszövetség a Vj/109/2005. sz. eljárásban benyújtott egyedi mentesítés iránti kérelmében akként nyilatkozott, hogy saját statisztikai adatai szerint az előkevert beton árszintje lényegében stagnál, annak szintjét 10.350,- Ft/m³-ben jelölte meg. A Betonszövetség ezen nyilatkozata tekintettel arra, hogy az általa szolgáltatott adatok hitelességét 2005. július 12-én kelt külön hitelességi nyilatkozatban ismerte el, az eljáró versenytanács szerint is kétségtől hiteles és valós piaci adat.
426. Az eljáró versenytanács szerint arra figyelemmel, hogy a vizsgált időszakban az eljárás alá vontak rendszeresen találkoztak a Budapest-környéki 1000 m³ feletti megrendelések felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából, az árszint érvényesülését ezen egyeztetések és nem külső tényezők (pl. infláció, költségnövekedés stb.) magyarázzák.
427. Tekintettel arra, hogy az 1., 2. és 3. sz. védett tanúk ezen időszakban rendszeres, folyamatos résztvevői voltak ezen találkozóknak, tanúvallomásaik közvetlen személyi bizonyítékot képeznek, valamint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem merült fel arra vonatkozó adat, információ, amely ezen egymástól függetlenül nyilatkozó, egymás kilétéről tudomással nem bíró védett tanú vallomásának hitelt érdemlőségét megkérdőjelezné. Az eljáró versenytanács e tekintetben kiemeli, hogy a védett tanúk vallomásának bizonyító erejét az is erősíti, hogy mind a hárman különböző eljárás alá vontak alkalmazásában álltak, azaz különböző eljárás alá vontat képviseltek a kifogásolt találkozók és ennek ellenére egybehangzóan nyilatkoztak a találkozók tartalmáról, menetéről, céljáról és a résztvevők köréről.

VII.9. Felsővezetői találkozók

428. Az eljárás alá vontak felsővezetői közötti találkozók közvetlen irati bizonyítékát képezik a GVH birtokába került 2006-os táblázatok a tekintetben, hogy a táblázat legfelső sora tartalmazza a felsővezetők éves találkozásán megállapodott kvótákat eljárás alá vontankénti bontásban, amelyhez képest alakították a középvezetői találkozók munkák leosztását és az árszint meghatározását.
429. A felsővezetői találkozók létezéséről az 1. és a 2. sz. védett tanúk számoltak be. Előadták, hogy a felsővezetői találkozók ugyan közvetlenül nem vettek részt, mivel nem tartoztak az adott eljárás alá vont felsővezetéséhez, azonban a cégük felső vezetője szóban tájékoztatta őket a találkozók tényéről és tartalmáról és ennek alapján került sor a védett tanúk részvételével zajló középvezetői találkozók a táblázatokban kvóta feltüntetésére.
430. Az eljáró versenytanács szerint a védett tanúk a felsővezetői találkozók létezésére vonatkozó előadása annak ellenére hiteles, hogy azon ténylegesen nem vettek részt, hiszen irati bizonyítékok (2006-os táblázatok) igazolják az előre megállapodott kvóták létezését, valamint okszerűen kikövetkeztethető, hogy az éves kvótáról történő megállapodás egy hierarchikus felépítésű vállalkozásnál (amilyenek az eljárás alá vontak) a felső vezető kompetenciája.
431. Az 1. és a 2. sz. védett tanú a felsővezetői találkozók tekintetében az eljárás alá vontak felsővezetőit megnevezték.
432. Az eljáró versenytanács szerint az a tény, hogy dr. U. S. részvételét a felső vezetői találkozók a 2. sz. védett tanú nem erősítette meg, nem egyenértékű az általa képviselt vállalkozás részvétele intenzitásának befolyásoló tényezőjével. Ennek oka, hogy az adott vállalkozástól más képviselőt a 2. sz. védett tanú is megnevezett korábbi meghallgatásai alkalmával, ugyanakkor a harmadik meghallgatásán dr. U. S.-ot is az egyeztetések résztvevőjeként jelölte meg, erre irányuló külön

kérdés nélkül. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a 2. sz. védett tanú Vj/29-441/2011. sz. nyilatkozata kifejezetten említette dr. U. S.-ot, mint a találkozók résztvevőjét, sőt kifejezetten „kulcsfiguraként” jelölte meg ezen személyt. Az eljáró versenytanács a 2. sz. védett tanú ezen nyilatkozatát nem látja ellentétben állónak a tanú korábbi nyilatkozatával, mivel korábban nem tagadólag nyilatkozott dr. U. S. részvételéről, hanem egyszerűen nem említette. Ebből kifolyólag a 2. sz. védett tanú Vj/29-441/2011. sz. nyilatkozata akként értékelhető, hogy megerősítette dr. U. S. és az általa képviselt Cemex, majd Betonpartner eljárás alá vont vállalkozások részvételét a feltételezett jogsértésben. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy dr. U. S. a közhiteles cégnyilvántartás adatai által megállapíthatóan 2005. október 31-ig a Cemexet, 2007. március 19-től a Betonpartnert bizonyíthatóan képviselte. Az a körülmény, hogy 2006-ra vonatkozóan dr. U. S. képviselési joga a cégnyilvántartás adatai alapján nem állapítható meg, nem érinti a Betonpartner vagy a Cemex jogsértés miatti felelősségének megállapíthatóságát, hiszen a 2006. évi táblázatok mind a Cemex, mind a Betonpartner részvételét bizonyítják a találkozókra, valamint a 2006. évi határidőnapló kifejezett bejegyzést tartalmaz a Cemexnél tartott találkozóról, illetve a Betonpartner jogelődjének a Wopfingernek kifejezetten leosztott mennyiséget tartalmazza a 2006. június 2-ai, 3-ai bejegyzések között.

433. Mindazonáltal a többi (köztük irati, értve ezalatt a táblázatokat) bizonyíték szerint a Cemex és Betonpartner vállalkozások esetében a felsővezetői találkozón elhatározott kvóta mentén történt a középvezetői találkozókra a munkák felosztása és az árrögzítés.
434. A DBK előadása szerint a GVH nem bizonyította, hogy J. T. és C. F. a DBK-t képviselték volna a felső, illetve a középvezetői találkozókra. Az eljáró versenytanács a közhiteles cégnyilvántartás adatai alapján megállapította, hogy a DBK székhelye a Zádor u. 4. sz. alatt található, a Méta utcai kereszteződésben. Ezen helyszínt a 2. sz. védett tanú határidőnaplója is kifejezett találkozó helyszínként jelöli meg a 2006. március 10-ei időpont vonatkozásában, valamint a DBK és az általa hivatkozott Délegyházi Beton Építőipari Kft. „f.a.” cégmásolata alapján megállapíthatóan a vizsgált időszakban J. T. csak a DBK-nak volt vezető tisztségviselője, utóbbi vállalkozásnak nem. Ezen túlmenően az 1. és 2. sz. védett tanúk nyilatkozata szerint a DBK vett részt a jogsértésben. Az eljáró versenytanács szerint ezen bizonyítékok egybehangzóan igazolják, hogy J. T. a DBK vezető tisztségviselője volt, és e vállalkozást képviselve vett részt a találkozón.

VII.10. Középvezetői találkozók

435. Az 1., 2. és 3. sz. védett tanú egyaránt résztvevője volt a középvezetői találkozóknak, azok létét és a fentebb ismertetett tartalmát mind a hárman megerősítették.
436. A 2. sz. védett tanú a GVH rendelkezésére bocsátotta a 2006. évi határidőnaplóját eredetben, amely határidőnaplóban a jelen döntés IV. tényállás részében ismertetett bejegyzések szerint a február 8-ai, a március 10-ei, a június 2-ai, a június 21-ei, a június 29-ei és a szeptember 29-ei találkozókról részletes jegyzeteket készített, valamint kifejezetten bejegyezte a március 22-ei, a május 17-ei és a június 15-ei találkozók tényét. Az 1. sz. védett tanú által rendelkezésre bocsátott táblázatok a 2006. május 17-ei, a július 13-ai és a szeptember 29-ei, S. K. spirálfüzete pedig a 2005-2007. között valamelyik évben, egy május 17-ei találkozó tényét erősíti meg.
437. A 2. sz. védett tanú tanúvallomása szerint utoljára – személy szerint – 2007 februárjában vett részt középvezetői találkozón.
438. Az 1. sz. és a 3. sz. védett tanú a teljes vizsgált időszakban résztvevője volt e középvezetői találkozóknak. Az 1. sz. védett tanú nyilatkozata szerint a középvezetői találkozókra havonta 2-3 alkalommal került sor, a 3. sz. védett tanú is arról számolt be, hogy kéthetente tartották a középvezetői találkozókat. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy az 1. sz. védett tanú nyilatkozata szerint „a találkozókra minden felsorolt cég képviseltette magát”.
439. Mind a három védett tanú egybehangzóan akként nyilatkozott, hogy a középvezetői találkozókat szövetségi ülésnek „álcázva” rendezték meg, amelyek helyszínéül döntően a Szövetség budafoki

- irodája szolgált. A 2. sz. védett tanú vallomásában arra is utalt, hogy S. K. a Szövetség elnöke is volt, erre tekintettel is adott volt, hogy a Szövetség épületét választják a találkozók helyszínéül.
440. Az 1. sz. védett tanú szerint a középvezetői találkozók helyszíne 90%-ban a Szövetség épülete volt, a fennmaradó találkozókat a Rozmaring étteremben illetve a DBK épületében tartották. A 2. sz. védett tanú is megerősítette középvezetői találkozók helyszínéként a Rozmaring éttermet, valamint határidőnaplójában a Cemex Hajóállomás utcai székháza is az egyik találkozó helyszínéként szerepel.
441. Azon tény, hogy a Rozmaring étteremben voltak szövetségi találkozók D. G. ügyfélnyilatkozatában valamint S. K. és B. R. tanúvallomásában megerősítette, azonban e találkozók tartalmát illetően a védett tanúktól eltérő magyarázattal szolgáltak.
442. Közvetlen irati bizonyítékok mindazonáltal nemcsak az előző pontban felsorolt 2006-os középvezetői találkozókat igazolják. A védett tanúk egybehangzó nyilatkozata szerint a vizsgált időszakban a középvezetői találkozókat az eljárás alá vontak szövetségi ülésnek álcázták, erre tekintettel a vizsgált időszakban tartott szövetségi elnökségi ülések megtartásáról rendelkezésre álló irati bizonyítékok (jegyzőkönyv, jelenléti ív) egyben bizonyítják a középvezetői találkozók megtörténtét is. Az a körülmény, hogy a versenyfelügyeleti eljárás iratanyagában rendelkezésre álló jelenléti íveken nem minden, a középvezetői találkozók résztvevőjeként azonosított személy aláírása szerepel, valamint nem minden személy volt tagja a Szövetség elnökségének, nem igazolja a középvezetői találkozókról történő távolmaradásukat. Ennek oka, hogy a jelenléti ívek nem állnak teljes körűen rendelkezésre, másrészt a rendelkezésre álló jelenléti ívek alapján is megállapítható, hogy az elnökségi üléseken nem minden esetben az Elnökség tagjai vettek részt. Példának okáért B. R. meghallgatása során kifejezetten akként nyilatkozott, hogy L. Cs. helyett helyettesítési feladatokat látott el a Szövetségben, ő maga azonban nem volt elnökségi tag.
443. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás alá vontak középvezetői találkozóit nem a Szövetség közgyűléseinek időpontjaihoz kötődtek.
444. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint az alább felsorolt elnökségi ülésekhez kötődően történhettek a középvezetői találkozók:
- a) 2005: január 21., április 21., június 30., október 20.
 - b) 2006: január 20., április 14., június 1., június 29., szeptember 29, október 11.
 - c) 2007: január 19., április 23., május 21., augusztus 29., október 16.
445. A Betonszövetség 2007. január 19. elnökségi ülésének meghívója kifejezetten bizonyítja, hogy az elnökségi üléshez kötődően került megszervezésre a középvezetői találkozó is, amikor a következőket rögzíti: „ezt megelőzően 8:00-tól a budapesti vezetők találkozója lehetséges, ha igény van rá”.
446. Az eljáró versenytanács szerint a védett tanúk vallomása alapján megállapítható, hogy a havonta több alkalommal megrendezett középvezetői találkozók a fentebb nem ismertett időpontokban is történhettek, azonban azok pontos időpontjáról nem áll rendelkezésre irati bizonyíték, e tekintetben a védett tanúk vallomása bizonyítja a középvezetői találkozók vizsgált időszakbeli rendszerességét.
447. A középvezetői találkozókon az eljárás alá vontak munkavállalói vettek részt, illetve e tekintetben a Betonszövetség adminisztratív értelemben szervezői feladatokat látott el. Az eljárás alá vontak ügyfélnyilatkozataikban tagadták mind a találkozók létét, mind azok jogsértő tartalmát. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy Dr. W. A. (Lasselsberger) nem tartotta kizártnak, hogy kollégái középvezetői találkozókon vettek részt.
448. A DBK előadása szerint a GVH nem bizonyította, hogy C. F. a DBK-t képviselte volna a középvezetői találkozókon. Az eljáró versenytanács a közhiteles cégnyilvántartás adatai alapján megállapította, hogy a DBK székhelye a Zádor u. 4. sz. alatt található, a Méta utcai kereszteződésben. Ezen helyszínt a 2. sz. védett tanú határidőnaplója is kifejezett találkozó helyszínéként jelöli meg a 2006. március 10-ei időpont vonatkozásában, valamint a védett tanúk a DBK-t jelölték meg a találkozók résztvevőiként. A vizsgált időszakban C. F. egyidejűleg valóban

vezető tisztségviselője volt a Délegyházi Beton Kft.-nek, azonban J. T. a DBK vezető tisztségviselője volt a vizsgált időszakban, míg a Délegyházi Beton Kft.-nek csak 2010. szeptember 16-ától lett ügyvezetője. A vizsgált időszakban ugyanakkor J. T. és C. F. egyaránt tulajdonosai voltak az időközben felszámolás alá került Délegyházi Beton Kft.-nek, amely vállalkozás 2006. szeptember 30-ig tulajdonosa volt a DBK-nak a Porr Technobau und Umwelt AG. Schotter und Betonwerk Kalr Schwarz Betriebsgesellschaft m.b.H. vállalkozások mellett. Mindezek alapján az eljáró versenytanács szerint arra tekintettel a DBK részvétele állapítható meg a találkozókön, hogy a védett tanúk előadása, a határidőnapló bejegyzése és S. K. spirálfüzete, a cégnyilvántartás adatai és DBK budapesti transzportbeton piaci jelenléte nem a Délegyházi Beton Kft. „f.a.” vállalkozás részvételét igazolják.

449. Az eljáró versenytanács a középvezetői találkozók tartalma kapcsán visszautal az egységes, átfogó terv című részben ismertetett és értékelt bizonyítékokra. Mindezek alapján az eljáró versenytanács szerint a vizsgált időszakban az eljárás alá vontak középvezetői találkozói az egységes átfogó terv keretében az 1000 m³ feletti egyedi munkákat osztották fel a résztvevők, ármeghatározást végeztek.

VII.11. Az egységes, folyamatos és komplex jogsértés résztvevőinek felelőssége

450. Az egységes ítélkezési gyakorlat szerint amennyiben egy vállalkozás részt vesz egy versenyellenes célú találkozón, a jogsértésért való felelőssége megállapítható.³⁶ Ezen túlmenően az állandó ítélkezési gyakorlat szerint

„[...] amennyiben bizonyított, hogy egy vállalkozás versenytárs vállalkozások közötti versenyellenes találkozón vett részt, e vállalkozás feladata annak bizonyítására alkalmas bizonyítékokat nyújtani, hogy a találkozón történő részvétele mögött nem volt semmilyen versenyellenes szándék, bizonyítva, hogy versenytársainak jelezte, hogy a szóban forgó találkozókön az övétől eltérő szándékkal vesz részt. Ahhoz, hogy a vállalkozás ilyen találkozón való részvétele ne minősüljön valamely jogellenes kezdeményezés hallgatólagos jóváhagyásának, sem e kezdeményezés eredményéhez való csatlakozásnak, az szükséges, hogy a vállalkozás e kezdeményezéstől nyilvánosan elhatárolódjon oly módon, hogy a többi résztvevő úgy ítélje meg, hogy a vállalkozás véget vet a részvételének vagy, hogy a jogellenes kezdeményezést bejelentse a közigazgatási hatóságoknak.”³⁷

451. Az eljáró versenytanács – a töretlen joggyakorlattal összhangban – megállapíthatónak tartja az adott vállalkozás felelősségét akkor is, ha a jogsértés adott elemében a vállalkozás részéről eljáró személy nem a törvényes képviselő vagy egyéb vezető állású munkavállaló volt. Az eljáró versenytanács ezen álláspontját erősíti az alábbi uniós ítélet is:

„[...] az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, a versenykorlátozó megállapodás létezésének megállapításához nem szükséges a versenykorlátozó megállapodásban részt vevő vállalkozás törvényes képviselője személyes magatartásának vagy meghatalmazás útján kinyilvánított olyan személyes egyetértésének a bizonyítása, amellyel e törvényes képviselő jóváhagyta azon alkalmazottjának magatartását, aki versenyellenes találkozón vett részt.”³⁸

452. Az Európai Bíróság megállapítása szerint

³⁶ C-235/92. P. Montecantini kontra Európai Bizottság [ECR 1999, I-4539] 177-181. pontok

³⁷ C-68/12. sz. Protimonopoly úrad Slovenskij republiky kontra Slovenska sporitelna a.s sz. ügyben 2013. február 7-én hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 27. pont

³⁸ C-68/12. sz. Protimonopoly úrad Slovenskij republiky kontra Slovenska sporitelna a.s sz. ügyben 2013. február 7-én hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] rendelkező rész 2) pontja és 28. pont

„Az EK 81. cikk (1) bekezdésének megsértése nem csupán egyetlen elkülönült aktussal valósulhat meg, hanem egy cselekménysorral, sőt folytatólagos magatartással is. Ezt az értelmezést nem vonja kétségbe az, hogy e cselekménysor vagy folytatólagos magatartás egy vagy több tényezője önmagában és elkülönülten véve is alkalmas a szóban forgó rendelkezés megsértésére. Amennyiben a különböző cselekmények a közös piacon az azonos versenyellenes cél miatt egy „egységes terv”-be illeszkednek, a Bizottság jogosult arra, hogy az e cselekményekért való felelősséget a jogsértés egészében való részvétel függvényében állapítsa meg.”³⁹

453. Pusztán az a tény, hogy a versenykorlátozásban résztvevő vállalkozások mindegyike a saját egyéni helyzetének megfelelő szerepet játssza a kartellben, nem zárja ki eleve a jogsértés egészéért történő felelősségre vonását, amely alatt olyan cselekedetek is értendők, amelyeket más résztvevő felek követtek el, de ugyanazon jogellenes célt és versenyellenes hatást szolgálnak. A luxemburgi Törvényszék ítélete szerint:

„Márpedig az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy amennyiben valamely vállalkozás egy több elemből álló versenyellenes jogsértésben olyan sajátos magatartással vesz részt, amely az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett versenykorlátozó célú megállapodásban vagy összehangolt magatartásban való részvételre enged következtetni, amelyek célja a jogsértés egészében való megvalósítása, ez a vállalkozás felelős lehet az ugyanazon jogsértés során a részvétele időtartama alatt a többi vállalkozás által folytatott magatartásért, amennyiben bizonyítást nyer, hogy tudott a többi vállalkozás jogsértő magatartásáról, vagy azt ésszerű módon feltételezhette volna, és hajlandó volt ennek kockázatát elfogadni.”⁴⁰

454. Mindezek alapján egy vállalkozás, amely egy közös jogellenes tevékenység résztvevője, amely hozzájárul a közös jogellenes céljuk megvalósulásához, egyenlő mértékben felel a jogsértés egészéért, más résztvevők ugyanazon jogsértés keretében elkövetett tevékenységéért. Az Európai Bíróság a Bizottság kontra Anic Partecipazioni ügyben hozott ítélete⁴¹ szerint minden bizonnyal ez az az eset, amelyben megállapításra került, hogy a szóban forgó vállalkozás tudatában volt a másik résztvevő jogsértő magatartásának, vagy ésszerűen előrelátta annak következményeit és ennek alapján felkészült arra, hogy vállalja a kockázatot.

455. Az Európai Bíróság a már többször hivatkozott Bizottság kontra Anic Partecipazioni ügyben is kifejezésre juttatta, az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdése szerinti megállapodások és összehangolt magatartások szükségszerűen számos vállalkozás együttműködéséből származnak. A kartellben résztvevő vállalkozások mind közös elkövetői a jogsértésnek, bár a részvételük eltérő formát ölthet az érintett piac sajátosságai, az egyes vállalkozások piaci pozíciója, a kitűzött cél és az implementáció választott vagy előírányzott módja alapján. Mindezek alapján a Tpv. 11. §-ának és az EUMSZ. 101. cikkének sérelmét egy elkülönült cselekedet, tettek sora vagy egy folytatólagosan tanúsított magatartás is előidézhetheti, amely interpretáció nem kifogásolható azon az alapon, hogy a kifogásolt cselekménysor vagy folyamatos magatartás egy vagy több eleme önmagában is sérti a Tpv. 11. §-át és az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdését.

456. Önmagában az a tény tehát, hogy minden vállalkozás a saját módján részese a jogsértésnek, nem elegendő ahhoz, hogy kizárja a felelősségét a teljes jogsértésért, amelybe olyan magatartások is beletartoznak, amelyek más résztvevő vállalkozásokhoz köthetők, de ugyanazt a versenyellenes célt vagy hatást szolgálnak. Ezt a körülményt ugyanakkor mégis számításba kell venni a jogsértés

³⁹ T-279/02. sz. Degussa AG kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. április 5-én hozott ítélet [EBHT 2006., II-897. oldal] 155. pont, Megjegyzés: EB C-266/06. sz. alatti eljárásban helyben hagyta.

⁴⁰ T-456/05. és T-457/05. sz. Gütermann AG és Zwicky & Co. AG kontra Európai Bizottság egyesített ügyekben 2010. április 28-án hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 45.-46., 50., 53. pontok

⁴¹ C-49/92 P Commission vs. Anic Partecipazioni SpA [1999] ECR I-4125, para 83

súlyosságának mérlegelésekor, amennyiben megállapításra került, hogy a jogsértést elkövették a felek.

„Az ítélezési gyakorlatból a versenyszabályok megsértésének jellege és az ennek okán kiszabott szankciók súlyának mértéke tekintetében az következik, hogy e jogsértések elkövetésének felelőssége személyes jellegű. Az EK 81. cikk (1) bekezdésében hivatkozott megállapodások és összehangolt magatartások ugyanis szükségszerűen több vállalkozás közreműködésének az eredményei, akik mindnyájan társelkövetők a jogsértésben, de a részvételük többek között az érintett piac jellemzőitől, az egyes vállalkozások e piacon betöltött pozíciójától, az elérendő céloktól és a választott vagy tervbe vett végrehajtási módoktól függően különböző formát ölthet. Mindazonáltal önmagában az a körülmény, hogy az egyes vállalkozások a rájuk jellemző sajátos formában vesznek részt a jogsértésben, nem elegendő ahhoz, hogy felelősségüket kizárják a jogsértés egészéért, beleértve azokat a magatartásokat, amelyeket gyakorlatilag más részt vevő vállalkozások hajtottak végre, de amelyeknek ugyanaz a versenyellenes célja vagy hatása.

Ily módon valamely vállalkozást akkor is felelősnek lehet tekinteni a teljes kartell miatt, ha bizonyított, hogy a kartellnek közvetlenül csak egy vagy néhány alkotó elemében vett részt, amennyiben egyfelől tudott, vagy tudnia kellett volna arról, hogy az az összejátszás, amelyben közreműködött, különösen több évig rendszeresen szervezett találkozók révén, olyan átfogó rendszerbe illeszkedett bele, amelynek célja a versenyfeltételek torzítása volt, és amennyiben másfelől ezen átfogó rendszer magában foglalta a kartell összes alkotóelemét. Hasonlóképpen, ha különböző vállalkozások eltérő szerepet játszottak a közös cél elérése érdekében, ez nem változtat a versenyellenes cél és így a jogsértés fennállásán, ha minden vállalkozás a saját szintjén hozzájárult e közös cél eléréséhez. [...]

Továbbá, az ítélezési gyakorlat szerint elegendő, ha a Bizottság bizonyítja, hogy az érintett vállalkozás olyan találkozókon vett részt, amelyeken versenyellenes megállapodásokat kötöttek, anélkül hogy ezek ellen kifejezetten tiltakozott volna, ezzel kellőképpen bizonyítja az említett vállalkozás kartellben való részvételét. Amennyiben az ilyen találkozókon való részvétel bizonyított, e vállalkozás feladata olyan bizonyítékok bemutatása, amelyek alapján bizonyítható, hogy az említett találkozókon való részvétele minden versenyellenes szándékot nélkülözött, és bizonyítania kell, hogy ő tájékoztatta a versenytársait arról, hogy az e találkozókon való részvételi szándéka eltér az övéétől. A fenti jogelvet azon indok alapozza meg, hogy amennyiben az adott vállalkozás úgy vett részt a hivatkozott találkozáson, hogy annak tartalmától nem határolódott el nyilvánosan, a többi résztvevő arra következtethetett, hogy annak eredményét jóváhagyja, és annak megfelelő magatartást fog tanúsítani. Ez érvényes abban az esetben is, ha valamely vállalkozás egyetlen megállapodás végrehajtásában vesz részt. Annak megállapítása tekintetében, hogy valamely vállalkozás részt vett-e ilyen megállapodásban, a Bizottságnak kell bizonyítania különösen azt, hogy a vállalkozás saját magatartásával hozzá kívánt járulni a valamennyi résztvevő által támogatott közös célokhoz, és tudomása volt a más vállalkozások által azonos célok elérése végett tervezett vagy ténylegesen megvalósított magatartásról, illetve azt, hogy e magatartást ésszerűen előre láthatta, és kész volt ennek kockázatát elfogadni.”⁴²

457. A joggyakorlat alapján az egységes és folyamatos jogsértés keretében a vállalkozás felelősségre vonható más kartelltagok cselekedeteiért, vagyis az egységes és folyamatos jogsértésért, amennyiben a más vállalkozások tervezett magatartásáról tudomással bírt illetve azt ésszerűen előre láthatta és kész volt ennek a kockázatát vállalni.

„Az is megtörténhet, hogy valamely vállalkozás csupán az egységes és folyamatos jogsértést képező versenyellenes magatartások egy részében vett közvetlenül részt, ám tudomása volt a más

⁴² T-452/05. sz. Belgian Sewing Thread (BST) NV kontra Európai Bizottság ügyben 2010. április 28-án hozott ítélet [EBHT-ban még nincs közzétéve] 31.-33., 37. pontok

vállalkozások által azonos célok elérése végett tervezett vagy ténylegesen megvalósított magatartásról, illetve e magatartást ésszerűen előre láthatta, és kész volt ennek kockázatát elfogadni. Ebben a helyzetben a Bizottság arra is jogosult, hogy az egységes és folyamatos jogsértést képező versenyellenes magatartások összességéért fennálló felelősségét is betudja e vállalkozásnak.

[...] Az a tény ugyanis, hogy valamely vállalkozás nem vett részt a kartellt képező összes elemben, vagy hogy kisebb szerepet játszott azon aspektusaiban, amelyekben részt vett, irreleváns valamely jogsértés létezése megállapítására nézve, tekintettel arra, hogy ezeket a megfontolásokat csak a jogsértés súlyának értékelésekor és adott esetben a bírság megállapításakor kell figyelembe venni.”⁴³

458. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy az eljárás alá vontak mindegyike részt vett az egységes, folyamatos és komplex kartelljogsértésben. Az eljárás alá vontak felelősségét az eljáró versenytanács az alábbiak szerint részletezi:

VII.11.1. A Betonpartner felelőssége

459. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Betonpartner a Wopfinger Készbeton Kft. jogutódjaként egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytatott az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.

460. A Betonpartner ezen magatartása a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjának megsértésével a Tpv. 11. § (1) bekezdése szerinti tilalomba ütközik.

461. Az eljáró versenytanács csak a transzportbeton árszintjének meghatározása tekintetében rója a Betonpartner terhére a jogsértés végrehajtását, mivel a piacfelosztás tekintetében annak tényleges és mindenre kiterjedő végrehajtása nem nyert bizonyítást.

462. A Betonpartner jogsértésének ideje a jogsértés teljes időszakára vonatkozott, azaz 2005. januárjától 2007. decemberéig terjedt.

VII.11.2. A Cemex felelőssége

463. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Cemex Danubiusbeton Betonkészítő Kft. jogutódjaként egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytatott az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.

464. A Cemex ezen magatartása a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjának megsértésével a Tpv. 11. § (1) bekezdése szerinti tilalomba ütközik.

465. Az eljáró versenytanács csak a transzportbeton árszintjének meghatározása tekintetében rója a Cemex terhére a jogsértés végrehajtását, mivel a piacfelosztás tekintetében annak tényleges és mindenre kiterjedő végrehajtása nem nyert bizonyítást.

466. A Cemex jogsértésének ideje a jogsértés teljes időszakára vonatkozott, azaz 2005. januárjától 2007. decemberéig terjedt.

⁴³ C-441/11. P. Európai Bizottság kontra Verhuizingen Coppens NV ügyben 2012. december 6-án hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 43. és 45. pontok

VII.11.3. A DBK felelőssége

467. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a DBK a Duna Beton és Kavics Kft. jogutódjaként egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytatott az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.
468. A DBK ezen magatartása a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjának megsértésével a Tpv. 11. § (1) bekezdése szerinti tilalomba ütközik.
469. Az eljáró versenytanács csak a transzportbeton árszintjének meghatározása tekintetében rója a DBK terhére a jogsértés végrehajtását, mivel a piacfelosztás tekintetében annak tényleges és mindenre kiterjedő végrehajtása nem nyert bizonyítást.
470. A DBK jogsértésének ideje a jogsértés teljes időszakára vonatkozott, azaz 2005. januárjától 2007. decemberéig terjedt.

VII.11.4. A Duna-Dráva felelőssége

471. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Duna-Dráva a TBG Hungária-Beton Befektető, Gyártó és Forgalmazó Kft. és a TBG Budapest Transzportbeton Gyártó és Forgalmazó Kft. jogutódjaként egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytatott az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.
472. A Duna-Dráva ezen magatartása a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjának megsértésével a Tpv. 11. § (1) bekezdése szerinti tilalomba ütközik.
473. Az eljáró versenytanács csak a transzportbeton árszintjének meghatározása tekintetében rója a Duna-Dráva terhére a jogsértés végrehajtását, mivel a piacfelosztás tekintetében annak tényleges és mindenre kiterjedő végrehajtása nem nyert bizonyítást.
474. A Duna-Dráva jogsértésének ideje a jogsértés teljes időszakára vonatkozott, azaz 2005. januárjától 2007. decemberéig terjedt.

VII.11.5. A Frissbeton felelőssége

475. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Frissbeton a Strabag Építő Zrt. jogutódjaként egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytatott az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.
476. A Frissbeton ezen magatartása a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjának megsértésével a Tpv. 11. § (1) bekezdése szerinti tilalomba ütközik.
477. Az eljáró versenytanács csak a transzportbeton árszintjének meghatározása tekintetében rója a Frissbeton terhére a jogsértés végrehajtását, mivel a piacfelosztás tekintetében annak tényleges és mindenre kiterjedő végrehajtása nem nyert bizonyítást.
478. A Frissbeton jogsértésének ideje nem a jogsértés teljes időszakára vonatkozott, hiszen az eljárás alá vont 2007. augusztus 21-én került bejegyzésre, ezért ezen időpont jelenti a jogsértésének kezdetét arra tekintettel, hogy a Strabag Építő Zrt. Frissbeton üzletágának/divíziójának jogutódjaként vett részt a jogsértésben megalakulását követően. A Frissbeton jogsértésének vége 2007. decemberéig terjedt.

VII.11.6. Az OZ AG felelőssége

479. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy az OZ AG a Holcim Hungária Cementipari Zrt. jogutódjaként egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytatott az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.
480. Az OZ AG ezen magatartása a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjának megsértésével a Tpv. 11. § (1) bekezdése szerinti tilalomba ütközik.
481. Az eljáró versenytanács csak a transzportbeton árszintjének meghatározása tekintetében rója az OZ AG terhére a jogsértés végrehajtását, mivel a piacfelosztás tekintetében annak tényleges és mindenre kiterjedő végrehajtása nem nyert bizonyítást.
482. Az OZ AG jogsértésének ideje a jogsértés teljes időszakára vonatkozott, azaz 2005. januárjától 2007. decemberéig terjedt.

VII.11.7. A Lasselsberger felelőssége

483. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Lasselsberger egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytatott az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.
484. A Lasselsberger ezen magatartása a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjának megsértésével a Tpv. 11. § (1) bekezdése szerinti tilalomba ütközik.
485. Az eljáró versenytanács csak a transzportbeton árszintjének meghatározása tekintetében rója a Lasselsberger terhére a jogsértés végrehajtását, mivel a piacfelosztás tekintetében annak tényleges és mindenre kiterjedő végrehajtása nem nyert bizonyítást.
486. A Lasselsberger jogsértésének ideje nem a jogsértés teljes időszakára vonatkozott azon okból kifolyólag, hogy 2007. februárjától már nem képezte a tulajdonát négy transzportbeton üzeme, mert azt a Wopfinger Kft. részére értékesítette. Ebből kifolyólag a Lasselsberger jogsértésének ideje 2005. januárjától 2007. január 30-ig terjedt.

VII.11.8. A Betonszövetség felelőssége

487. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Betonszövetség egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytatott az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.
488. A Szövetség esetében az egységes, folyamatos és komplex jogsértés tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint alapvetően adminisztratív feladatokat látott el. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a versenyjogi gyakorlat szerint az adminisztratív szervezői jellegű feladatok ellátása alapján is megállapítható az egységes, folyamatos és komplex kartelljogsértés miatti felelősség. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja szerint:⁴⁴

„A valamely tanácsadó vállalkozásnak az EK 81. cikk (1) bekezdésének megsértéséért való együttes felelősségét megállapító bizottsági határozat, ha az a vállalkozás aktívan és szándékosan közreműködik az attól elkülönült piacon működő gyártók közötti kartellben, mint ahol ő maga működik, nem lépi túl az e rendelkezés által megállapított tilalom korlátait,

⁴⁴ T-99/04 AC Treuhand AG kontra Európai Bizottság 2008. július 8-án hozott ítélete [EBHT 2008, II-1501] 112., 113., 117., 122., 123., 127., 133–135., 149., 150., 157., 163., 164. pontok

és következésképpen a Bizottság azáltal, hogy bírságot szab ki az említett vállalkozásra, nem lépi túl a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdésében számára biztosított jogköröket.

Az EK 81. cikk (1) bekezdése „vállalkozások közötti megállapodások” kifejezésének szó szerinti, rendszertani és teleologikus értelmezése ugyanis nem teszi szükségessé a jogsértés elkövetője fogalom megszorító értelmezését, amely szerint az ilyen vállalkozás csak nem büntethető részes a kartellben. Ellenkezőleg, az ilyen vállalkozás sértheti az említett cikkben előírt tilalmat, ha a más vállalkozásokkal egyeztetett magatartásának célja a verseny korlátozása a közös piacon belüli releváns piacon, anélkül, hogy ez szükségképpen feltételezné, hogy ő maga az említett releváns piacon tevékenykedjen. Bármilyen egyéb értelmezés ugyanis a hatékony érvényesülésével és az EK 3. cikk (1) bekezdésének g) pontjára tekintettel értelmezett, a belső piaci torzításmentes verseny fenntartásának biztosítására vonatkozó alapvető céljával ellentétes mértékben szűkíthetné az EK 81. cikk (1) bekezdésében megállapított tilalom terjedelmét, mivel nem tenné lehetővé, hogy valamely vállalkozás aktívan közreműködjön a verseny korlátozásában pusztán azon tény miatt, hogy e közreműködés nem azon releváns piacra vonatkozó gazdasági tevékenységből ered, ahol e korlátozás megvalósul, vagy azt megvalósítani célozzák.

Az egészében vett jogsértés ilyen vállalkozásnak történő betudása csak két, egy objektív és egy szubjektív feltétel betartása mellett felel meg a személyes felelősség elvére vonatkozó követelményeknek. Ami az első feltételt illeti, az érintett vállalkozásnak akár feltételhez kötött, járulékos vagy passzív módon hozzá kellett járulnia a kartell végrehajtásához, és e közreműködés esetleg korlátozott jelentőségét figyelembe lehet venni a szankció szintjének meghatározása során. Ami a második feltételt illeti, az említett vállalkozásnak ki kellett fejeznie saját szándékát, ami bizonyítja, hogy akár csak hallgatólagosan is, de jóváhagyja a kartell célkitűzéseit, ami olyan igazolást jelent, amely lehetővé teszi az érintett vállalkozás felelősségének megállapítását, hiszen saját magatartásával kíván hozzájárulni a résztvevők összessége által követett közös célkitűzésekhez, és ismeri a többi résztvevő jogsértő magatartását, vagy azt ésszerűen előre láthatta és kész volt vállalni annak a kockázatát.

Még akkor is, ha a kifogásolt tényállás megvalósításának szakaszában a közösségi bíróság nem határozott kifejezetten e kérdésről, az EK 81. cikk (1) bekezdésének ilyen értelmezése nem ellentétes a bűncselekmények és büntetések törvényességének elvével (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) sem, amelynek nem feltétlenül ugyanaz a terjedelme, mint valamely, a szigorú értelemben vett büntetőjog által érintett helyzetre való alkalmazása esetén, mivel a Bizottság előtti, a 17. rendelet szerinti eljárás csak közigazgatási jellegű. Így az összejátszó magatartást tanúsító valamennyi vállalkozás, beleértve a versenykorlátozással érintett piacon tevékenységet ki nem fejtő tanácsadó vállalkozást is, ésszerűen előre láthatta, hogy az EK 81. cikk (1) bekezdésében megállapított tilalom főszabály szerint alkalmazandó rá. Az ilyen vállalkozás ugyanis nem hagyhatta figyelmen kívül, illetve nagyon is megérthette, hogy a Bizottság korábbi határozathozatali gyakorlata és a korábbi közösségi ítélkezési gyakorlat már kellően egyértelműen és pontosan magukban hordozta a valamely tanácsadó vállalkozásnak az EK 81. cikk (1) bekezdése megsértéséért való felelőssége kifejezett elismerésének alapját, ha utóbbi aktívan és szándékosan közreműködött az attól elkülönült piacon működő gyártók közötti kartellben, mint ahol ő maga működik.

Végül még akkor is, ha a Bizottságnak a megtámadott határozatot megelőző határozathozatali gyakorlata ellentétesnek tűnhet az EK 81. cikk (1) bekezdésének ezen értelmezésével, a bizalomvédelem elve nem akadályozhatja meg, hogy e határozathozatali gyakorlat új irányt vegyen, ami az EK 81. cikk (1) bekezdésében előírt tilalom terjedelmének helyes értelmezésén alapszik, és még inkább előre látható egy precedens fennállása miatt.”

489. Az eljáró versenytanács e tekintetben az alábbi bírósági ítéletre is hivatkozik:

„A Fővárosi Ítéltábla álláspontja az, hogy az egységes, folyamatos, versenykorlátozó magatartás integráns elemét alkotta a IX.r. felperes szervezői tevékenysége, e körben - az alperesi fellebbezésben foglaltakat elfogadva - a megbeszélések kezdeményezését, lebonyolítását a IX.r. felperes biztosította: a határozat II.3.2., III.2. és III.3. pontjaiban megjelölt, rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a megbeszélések helyszínéről ő gondoskodott, az elhangzottakat titkára feljegyzésben rögzítette.”⁴⁵

490. Az eljáró versenytanács szerint az 1. és 2. sz. védett tanúk nyilatkozatai és a 2007. január 19-ei szövetségi elnökségi ülésre szóló meghívó kifejezetten bizonyítják, hogy a Szövetség szerepet vállalt a jogsértéssel összefüggő adminisztratív feladatok ellátásában azáltal, hogy a kartellben résztvevő vállalkozások számára megbeszéléseik helyszínéül rendelkezésre bocsátotta a Szövetség tárgyalóját és a találkozó szervezésében szerepet vállalt a Szövetség tisztségviselőin keresztül. Ezen túlmenően a szövetségi elnökségi ülések jegyzőkönyvei és a jelenléti ívek a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vizsgált időszakban azzal a céllal is kerültek dokumentálásra, hogy azt a látszatot tartsák fenn, hogy az eljárás alá vontak jogszerű téma megtárgyalása céljából találkoztak. Az eljáró versenytanács szerint az a körülmény, hogy a jogsértő tartalmú középvezetői találkozókon adott esetben legális témák is felmerültek, nem teszik meg nem történné a jogsértő tartalmú egyeztetést, erre figyelemmel az adott esetben ténylegesen megtárgyalt legitim téma nem eredményezte az eljárás alá vontak versenyjogsértés elkövetése miatti felelőssége megállapításának hiányát.
491. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint azon tény, hogy az eljárás alá vontak nem mindegyike vett részt az egységes, komplex és folyamatos jogsértés minden elemében, nem jelenti egyidejűleg azt, hogy az adott résztvevővel szemben nem lenne megállapítható a jogsértés, azonban a jogsértés bizonyos elemeiben történő szervezői részvételt, a részvétel hiányát vagy a kisebb fokú részvételt az adott résztvevő jogsértésének súlyossága körében szükséges értékelni, amely a bírságkiszabással függ össze.
492. Következésképpen a Szövetség felelőssége a teljes egységes, folyamatos és komplex jogsértés tekintetében megállapítható, ugyanakkor esetében a jogsértés súlyossága körében az adminisztratív szerepkört akként értékelte az eljáró versenytanács, hogy a Szövetséggel szemben jelképes mértékű bírságot szabott ki.

VII.11.9. A Strabag felelőssége

493. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Strabag egységes, folyamatos és komplex jogsértést folytatott az 1000 m³ feletti Budapest-környéki transzportbeton megrendelések előre meghatározott kvóta mentén történő felosztása és a transzportbeton árszintjének meghatározása céljából.
494. A Strabag ezen magatartása a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjának megsértésével a Tpv. 11. § (1) bekezdése szerinti tilalomba ütközik.
495. Az eljáró versenytanács csak a transzportbeton árszintjének meghatározása tekintetében rója a Strabag terhére a jogsértés végrehajtását, mivel a piacfelosztás tekintetében annak tényleges és mindenre kiterjedő végrehajtása nem nyert bizonyítást.
496. A Strabag jogsértésének ideje nem a jogsértés teljes időszakára vonatkozott azon okból kifolyólag, hogy 2007. augusztus 21-től a Frissbeton üzletágát/divízióját külön vállalkozásba szervezte ki. Erre tekintettel a Strabag jogsértésének ideje 2005. januárjától 2007. augusztus 20-ig terjedt.

⁴⁵ A Fővárosi Ítéltábla 2. Kf. 27. 527/2008/12. sz. ítélete a Vj/199/2005. sz. ügyben.

VII.12. A megszűntetés

497. A 2. sz. védett tanú nyilatkozata szerint az eljárás alá vontak megállapodása arra is kiterjedt, hogy az egyiküknek nem fizető vevőt kölcsönösen nem szolgálják ki. A 2. sz. védett tanú határidőnaplója, mint irati bizonyíték bizonyítja, hogy a Holcim konkrétan megnevezett a többi eljárás alá vont számára egy nem fizető vevőt annak céljából, hogy azt a többiek se szolgálják ki. Ezen túlmenően a határidőnapló a 2006. június 4-ei napnál egy olyan bejegyzést is tartalmaz, miszerint a Szerkezet Bt. tiltó listára került, amely bejegyzés szintén azt támasztja alá, hogy az eljárás alá vontak olyan rendszert működtettek, amely szerint a nem fizető vevőket kölcsönösen nem szolgálták ki és ennek érdekében információkat cseréltek egymás között. Az 1. és a 2. sz. védett tanú versenytanácsi szakaszban tartott meghallgatásukon a 2. sz. védett tanú korábbi nyilatkozatával egyező előadást tettek, ugyanakkor nyilatkozataikban egybehangzóan megerősítették, hogy a készpénzzel fizető vevőket abban az esetben is kiszolgálták az eljárás alá vont vállalkozások, amennyiben valamelyik résztvevőtől olyan jelzés érkezett hozzájuk, hogy az adott vevő nem fizet.
498. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem látta bizonyítottnak, hogy az eljárás alá vontak részéről a nem fizető vevőkkel kapcsolatos információcsere arra tekintettel alkalmas volt a gazdasági verseny korlátozására, hogy a készpénzzel fizető vevőket ilyen jelzés esetén is minden esetben kiszolgálták az eljárás alá vontak. E vonatkozásban az eljáró versenytanács szerint további tényállásfeltárásra lett volna szükség a tekintetben, hogy a transzportbeton piacon miként befolyásolhatta az eljárás alá vontak magatartását, ha egy vevőről olyan információhoz jutottak, miszerint nem tesz eleget fizetési kötelezettségeinek. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem volt feltárható, hogy ezen információ vállalkozás-specifikus megismerése a gazdasági verseny korlátozására alkalmas módon befolyásolhatta-e az eljárás alá vontak magatartását. Ugyanígy nem vált bizonyítottá, hogy az eljárás alá vontak a jogsértő magatartásukat 2008-tól folytatólagosan tanúsították volna.
499. A Szövetség a vizsgált időszakban Partner Lista rendszert működtetett, amely a Szövetség tagjainak nem fizetőit tartalmazta, mely nyilvántartáshoz a tagok saját kóddal férhettek hozzá és oda feltölthették illetve törölhették a nem fizető vevőiket. A rendszer alapján a Partner Listáról nem volt megismerhető, hogy melyik szövetségi tagnak nem fizetett az adott vevő a fizetési határidőn belül.
500. A Cemexnél tartott helyszíni vizsgálati cselekmény során a GVH birtokába került a Szövetség K. J.-nak címzett levele, amelyben arról számolt be, hogy a Partner Figyelő rendszert a Szövetség működteti, azt kóddal érhetik el a tagok.
501. D. L. nyilatkozata szerint a vevőfigyelő rendszert a Szövetség működtette, azonban a tagok számára nem derült ki, hogy mely tagnak és milyen összeggel tartozik a listán rögzített vevő.
502. A 2005. április 21-ei elnökségi ülésről készült jegyzőkönyv szerint a Partner Lista ekkor már működött, a tagok csak a naprakész karbantartást szorgalmazták. Az irati bizonyítékok közül a 2006. január 20-ai, a 2007. május 21-ei, a 2008. október 21-ei és a november 25-ei elnökségi ülésekről készült jegyzőkönyvek azt is bizonyítják, hogy a Szövetség kifejezetten szorgalmazta a tagjai felé, hogy folyamatosan töltsék fel adatokkal a Partner Listát és annak tartalmát megfelelően tartsák karban. A Partner Listával összefüggésben a 2008. november 25-ei jegyzőkönyv szerint a Szövetség arra is felszólította a tagjait, hogy a teljesítési határidőre nem fizető vevőiket, a nem fizetéstől számítva 60 nap helyett egységesen 15 nap elteltével rögzítsék a Partner Listán.
503. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a 2008. február 1-jei jegyzőkönyv tanúsága szerint magán, a szövetségi ülésen is felmerült annak lehetősége, hogy a vevőfigyelési rendszer sérti a versenyjogi rendelkezéseket.

504. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tartotta megállapíthatónak az eljárás alá vontak jogsértését a tekintetben sem, hogy a Szövetség keretein belül működtetett Partner Listával összefüggésben a nem fizető vevőikkel összefüggésben versenykorlátozásra alkalmas megállapodást kötöttek, vagy jogsértő információcserét folytattak volna. Ugyanakkor az eljárás során az sem került egyértelműen tisztázásra, hogy a Szövetség által működtetett Partner Lista minden esetben és a teljes időszakban anonim módon működött.
505. Az eljárás alá vontak vizsgált magatartásai vonatkozásában a Tpvt. 11. § (2) bekezdés b) és c) pontjának megsértése a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem nyert bizonyítást.
506. Az eljáró versenytanács szerint az eljárás további folytatásától e tekintetben további eredmény nem várható, ezért a Tpvt. jelen eljárásban alkalmazandó 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján a versenyfelügyeleti eljárást az eljárás alá vontak a nem fizető vevők kölcsönös ki nem szolgáltatásával összefüggő és a 2008-tól tanúsított magatartásai valamint a Tpvt. 11. § (2) bekezdés b) és c) pontjai alapján történő vizsgálata vonatkozásában megszünteti.

VII.13. A mentesülés

507. Az eljáró versenytanács szerint az eljárás alá vontak jogsértése nem minősül csekély jelentőségűnek, mert az érintett piacon a kartellban résztvevő eljárás alá vontak piaci részesedése jelentősen meghaladja a 10%-ot, valamint az eljárás alá vontak jogsértése versenytársak közötti árörögzítésnek és piacfelosztásnak minősül, melyre tekintettel az eljárás alá vontak egységes, folyamatos és komplex jogsértésének csekély jelentőségű mivolta eleve nem állapítható meg.
508. Az eljárás alá vont vállalkozások a versenyfelügyeleti eljárás során nem adtak elő a Tpvt. 17. §-ára, alapított mentesülési védekezést. E körben a Tpvt. 20. §-a alapján annak bizonyítása, hogy valamely megállapodás a tilalom alól a 16. § vagy a 17. § alapján mentesül, azt terheli, aki a mentesülésre hivatkozik.

VII.14. Az eljárási költség viselése

509. Az eljáró versenytanács 2014. június 16-án kelt, Vj/29-499/2011. sz. végzésével megállapította, hogy az általa kirendelt szakértő, a Grafológiai Intézet díja az általa benyújtott díjjegyzék alapulvételével meghatározott 135.255,- Ft, amely az ügyben felmerült eljárási költségnek minősül.
510. A jelen eljárásban alkalmazandó Tpvt. 62. § (5) bekezdése szerint hivatalból indult vizsgálat esetén, ha több vállalkozás együttesen valósította meg a törvénybe ütköző magatartást, az eljárás költségeinek megfizetéséért egyetemlegesen felelnek. Erre tekintettel az eljáró versenytanács a rendelkező rész szerint az eljárás alá vont vállalkozásokat kötelezte a megállapított eljárási költség viselésére azzal, hogy annak megfizetéséért egyetemlegesen felelnek.
511. Az eljáró versenytanács arra tekintettel nem külön végzésben kötelezte az eljárás alá vontakat az eljárási költség megfizetésére, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36.Kpk.45.336/2014/4. sz. végzése szerint „az eljárási költség viseléséről szóló döntést – bár ennek önálló végzés formájában történő elbírálását a jogszabály nem zárja ki – célszerűnek látszik az érdemi döntés keretében meghozni, tekintettel arra, hogy az szervesen kapcsolódik magához az érdemi döntéshez.”

VIII.

A jogkövetkezmény

512. Az eljáró versenytanács a fentebb ismertetett jogsértés miatt a Tpvt. 78. §-a alapján bírságot szab ki az eljárás alá vont vállalkozásokkal szemben.

513. Az eljáró versenytanács a Tptv. 78. §-a szerinti bírságkiszabás során a Tptv. rendelkezésein túlmenően a Gazdasági Versenyhivatal Elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa Elnökének 1/2012. Közleményét (a továbbiakban: Bírságközlemény) veszi alapul az eljárás alá vontak esetében a Magyar Betonszövetség kivételével.
514. A Bírságközlemény 3. pontja értelmében a közlemény „azokat a jogszabály által meghatározott szempontokat részletezi, amelyek alapján a GVH meghatározza a Tptv. 11. és 21. §-ában, valamint az Európai Unió Működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ.) 101. és 102. cikkében [korábban: a Európai Közösséget létrehozó szerződés (EKSZ.) 81. és 82. cikke] meghatározott – a versenykorlátozó megállapodásokra és összehangolt magatartásokra (a továbbiakban együtt: versenykorlátozó megállapodások), valamint a gazdasági erőfölénnyel való visszaélésre vonatkozó – tilalmak érvényesítését szolgáló eljárásokban kiszabott bírság mértékét”.
515. A Bírságközlemény 4. és 5. pontja szerint „a Tptv. 78. §-a rendelkezik a GVH által kiszabható érdemi versenyfelügyeleti bírságról. A Tptv. 78. § (3) bekezdése példálózó felsorolást tartalmaz a bírság kiszabása során értékelendő körülményekről, így e rendelkezés nem zárja ki egyéb szempontok figyelembe vételét.⁴⁶ A felsorolt körülmények mindegyikének értékelése, figyelembe vétele nem szükséges minden esetben, csak akkor, ha az eset releváns körülményei közé tartozik.⁴⁷ A közlemény bemutatja a bírság kiszabásának menetét, szempontjait, azok tartalmát és egymáshoz viszonyított súlyát, megadva ezáltal a bírság kiszámításának módszerét”.
516. A Bírságközlemény 6. pontja szerint „kivételes esetekben előfordulhat az is, hogy az ügy speciális körülményeire tekintettel a módszer nem, vagy csak részben alkalmazható. Ilyen esetekben a GVH eltér a közleményben foglaltaktól, melynek indokait az eljáró versenytanács határozatának bírságot indokoló része tartalmazza”⁴⁸.
517. A Bírságközlemény 9. pontja szerint a „bírság meghatározása többlépcsős eljárás: a GVH először egy, a jogsértő vállalkozás által az érintett piacon elért forgalomból, illetve vállalkozások társulása által a tagok tevékenységével kapcsolatosan elkövetett jogsértés esetén a tagok érintett piaci forgalmának összegéből (releváns forgalom) kiinduló alapösszeget határoz meg, amelyet további szempontok figyelembevételével több lépésben módosíthat”.
518. A Bírságközlemény 12. pontja értelmében a „bírság meghatározásakor figyelembe vett enyhítő és súlyosító körülmények nem közvetlenül a közleményben foglalt módszer alkalmazásából adódó bírságösszeget módosítják, hanem az alapösszeg meghatározása során komplex módon, az alább ismertetett mérlegelési szempontok körében kerülnek figyelembe vételre úgy, hogy a súlyosító körülmények meglelte a végül kialakuló bírságösszeg növekedésének irányába (például egy adott szemponthoz tartozó pontszám növekedése révén), míg az enyhítő körülmények meglelte a csökkenés irányába hat. Súlyosító körülmények hiánya önmagában nem minősül enyhítő körülménynek”.
519. Az eljáró versenytanács a bírságkiszabás során a bírság meghatározásának első fázisaként az alapösszeget határozza meg, amelyet ezt követően a Bírságközlemény alapján a jelen ügyben feltárt egyedi körülményekre, tényekre tekintettel korrigál.
520. A Bírságközlemény szerint az alapösszeget az eljáró versenytanács a jogsérelem súlya, és a jogsértő vállalkozásnak a jogsértéshez való viszonyulása alapján határozza meg. A GVH nagyobb jelentőséget tulajdonít a jogsérelem súlyának, ezért az a számítás során 60 pont súllyal esik latba, míg a vállalkozás viszonyulása a jogsértéshez 40 pontnyi súlyt képvisel. Az alapösszeg kiszámításakor az eljáró versenytanács a releváns forgalom 10%-ából indul ki, ami azt jelenti, hogy az elképzelhető legsúlyosabb esetben – 100 pont elérése esetén – az alapösszeg éppen

⁴⁶ Lásd a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.453/2009/5. számú ítéletét (Vj-114/2007.).

⁴⁷ Lásd a Fővárosi Bíróság 7.K. 32.143/2004/7. számú ítéletét (Vj-16/2004.)

⁴⁸ Lásd az 1392/B/2007 AB határozat III. fejezetét. A GVH ily módon megfelel a Legfelsőbb Bíróság által rögzített azon követelménynek, mely szerint az egyedi ügyben különleges releváns körülmények felmerülése esetén az egyedi határozat a közleménytől eltérhet, ennek azonban az egyediesítés indokául szolgáló körülmény feltüntetése mellett részletes indokát kell adni. (Lásd a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.497/2010/14. számú végzését (Vj-102/2004.)

megegyezik a releváns forgalom 10%-ával. Az alapösszeg a kapott pontszámok összege osztva ezerrel és szorozva a releváns forgalom összegével.

VIII.1. A releváns forgalom

521. Az eljáró versenytanács releváns forgalomnak azon eljárás alá vontak esetében, amelyek az eljáró versenytanács felhívására adatot szolgáltatottak, a jogsértésük ideje alatt elért, a budapesti és környéki, 1000 m³ feletti transzportbeton megrendelésekből elért nettó árbevételt tekintette. Azon eljárás alá vontak esetében, amelyeknek nemcsak teljes években került megállapításra a jogsértése, az eljáró versenytanács a töredékév vonatkozásában az adott évre megadott teljes forgalmat arányosította oly módon, hogy 12-vel elosztotta és a töredékév jogsértéssel érintett hónapjainak számával megszorozta az ily módon kapott összeget.
522. A Cemex adatszolgáltatása szerint az érintett időszakban a keretszerződések keretében történt kiszolgálások jelentik az 1000 m³ feletti transzportbeton értékesítésből elért forgalmi adatait, azonban az általa megadott számadatok 10-30% hibahatáron belüliek, ugyanakkor nem áll rendelkezésére olyan metódus, amely alapján meg tudná adni a pontos számot. Az eljáró versenytanács arra tekintettel, hogy az eljárás alá vont által jelzett hibahatár pontos mértéke nem került hitelt érdemlően alátámasztásra, az eljárás alá vont által a Vj/29-508/2011. sz. adatszolgáltatásában megjelölt nettó értékeket vette alapul a releváns forgalom meghatározása során.
523. A Duna-Dráva adatszolgáltatása szerint a 2005. évben illetve 2006. április 24-ig a TBG Budapest Transzportbeton Kft. értékesített transzportbetont, amely vállalkozás időközben megszűnt, jogutódja a TBG Hungária-Beton Kft., ezért az eljáró versenytanács esetében a 2005. illetve 2006. április 24-ig megadott értékesítési adatot, valamint a TBG vonatkozásában a 2006-2007. év vonatkozásában megadott adatokat vette alapul a releváns forgalom meghatározása során.
524. A Lasselsberger adatszolgáltatása szerint kontrolling-rendszere alapján nem tud olyan adatot szolgáltatni, amely kifejezetten csak a budapesti és környéki, 1000 m³ feletti transzportbeton megrendelésekből elért nettó árbevételt mutatná, ezért az eljáró versenytanács a Lasselsberger esetében a jogsértés idejére jutó valamennyi budapesti transzportbeton értékesítésből elért nettó forgalmat tekintette relevánsnak.
525. Az eljárás alá vontak releváns forgalmi adatait és a bírságkiszabással összefüggő egyéb forgalmi adataikat a jelen határozat I. sz. melléklete tartalmazza.

VIII.2. A jogsérelem súlya

526. A jogsérelem súlyának mérlegelése keretében az eljáró versenytanács a Bírságközlemény szerint két dolgot vizsgál: a verseny veszélyeztetését és a jogsértés piaci hatását. Mindkét tényező esetében maximum 30 pont adható.
527. A verseny veszélyeztetettségének megítélésakor szerepet játszik, hogy az adott magatartás természeténél fogva, a verseny milyen fokú csökkenésével fenyeget, esetleg fenyeget-e a verseny teljes megszűnésével. A verseny veszélyeztetettségének keretében vizsgálandó továbbá, hogy a magatartás az adott eset körülményei szerint fontosabb, illetve meghatározó versenyméretű (pl. árverseny, minőségi verseny, innovációs verseny) közül melyeket érinti, esetleg valamennyit érint-e.
528. Az eljáró versenytanács által megállapított egységes, komplex, folyamatos jogsértés, a budapesti transzportbeton piacon tanúsított árrögzítés és piacfelosztás révén kőkemény kartellnek minősül. Ezen jogsértés jelentős mértékben korlátozta az eljárás alá vontak közötti versenyt. Az eljárás alá vontak jogsértése az árverseny dimenzióját érintette. Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vontak jogsértése az árrögzítés és a piacfelosztás révén a legsúlyosabb kartelljogsértések közé sorolandók, ezért az eljáró versenytanács 30 pontból 25 pontot adott valamennyi eljárás alá vontnak.

529. A jogsértés piaci hatása körében az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak piaci helyzetére helyezi a hangsúlyt, valamint figyelembe veszi az eljárás alá vontak piaci erejét meghatározó egyéb körülményeket (pl. a piac támadhatósága), és a releváns piac, a termék és a vevők egyéb jellemzőit (a vevők számára alapvető fontosságú termékről van-e szó, érintett-e valamilyen különösen sebezhető vevői csoport, van-e más piacok irányában tovagyrűző hatás). A piaci hatás értékelése során nemcsak az eljárás időpontjában már ténylegesen bekövetkezett piaci hatást, hanem a jogsértés valószínűsített hatását is értékeli az eljáró versenytanács. E körben értékeli az eljáró versenytanács, hogy a jogsértés milyen mértékben valósult meg.
530. A jogsértésben részes eljárás alá vontak a budapesti transzportbeton piacának legnagyobb piaci szereplői, illetve vezető szereplői, erre tekintettel a jogsértésben részes vállalkozások együttes piaci részesedése 70% körül alakult a teljes vizsgált időszakban. A bírságközlemény értelmében az eljáró versenytanács nagyobb súllyal veszi figyelembe az eljárás alá vontak együttes piaci részesedését, melyre tekintettel az eljárás alá vontak egységesen 15 pontot kaptak.
531. Megállapítható, hogy a versenykorlátozás a vevők számára fontos termékek tekintetében történt, hiszen az építkezések nélkülözhetetlen elemét képezte a transzportbeton. A piaci hatás körében az eljárás alá vontak esetében értékeli az eljáró versenytanács, hogy a transzportbeton árszintjének meghatározását az eljárás alá vontak ténylegesen megvalósították, míg a piacfelosztás tényleges és mindenre kiterjedő végrehajtása nem nyert bizonyítást. Az eljárás alá vontak e vonatkozásban egységesen 5 pontot kaptak.

VIII.3. Viszonyulás a jogsértéshez

532. Az alapösszeg kiszámításának további tényezője a vállalkozások viszonyulása a jogsértéshez. Ennek megítélése során az eljáró versenytanács az esetleges tevőleges jóvátételt, a vállalkozások magatartásának felróhatóságát, egyéb, a jogsértéshez való viszonyulást befolyásoló tényezőket, valamint a jogsértésben betöltött szerepet veszi figyelembe. Ennek keretében a jogsérelem súlya alapján adódó pontszám maximum 40 ponttal növekedhet vagy csökkenhet.
533. A Bírságközlemény szerint felróható az adott magatartás, ha az eltér a társadalmilag általában elvárható és elfogadott magatartástól. Felróhatóság abban az esetben állapítható meg, ha az eljárás alá vont fél a magatartásának jogsértő voltával tisztában volt, illetve ha ez tőle elvárható lett volna.
534. Az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak magatartását egyaránt nagyon súlyosan felróhatónak értékelte. E tekintetben visszautal az eljáró versenytanács azon bizonyítékokra, amelyek a találkozók titkosságának megőrzésére szolgáló fokozott biztonsági intézkedésekre utalnak. Erre tekintettel valamennyi eljárás alá vontnak 30 pontot adott.
535. A Bírságközlemény szerint az eljárás alá vontak jogsértésben betöltött szerepének mérlegelése a versenyt korlátozó megállapodások és a közös erőfőlénnel való visszaélések esetén releváns. A megállapodásokban résztvevők ugyanis gyakran eltérő szerepet játszanak, így lehetnek egyesek a megállapodásnak szervezői, vezetői, magatartásukkal aktívan hozzájárulva a megállapodás működéséhez és fennmaradásához.
536. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem látta bizonyítottnak egyetlen eljárás alá vont esetében sem a szervező szerepet, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az nyert bizonyítást, hogy az eljárás alá vontak a találkozókat felváltva szervezték, így egyik vállalkozás sem minősült a jogsértés mozgatórugójának. Erre tekintettel az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak szerepét ezen kategóriában 0 ponttal értékelte.
537. A Bírságközlemény szerint a bírságot csökkentő tényezőként vehető figyelembe a tevőleges jóvátétel illetve az együttműködés. A GVH az olyan magatartást tekinti tevőleges jóvátételnek, amikor a jogsértő vállalkozás elismeri jogsértését és a jogsértés negatív hatásait reparálja, vagy ezt vállalja. A GVH figyelembe veszi továbbá a vállalkozás eljárás során tanúsított magatartását, így különösen az együttműködést. Az együttműködés körében ugyanakkor az adatszolgáltatás nem minősül a törvényi kötelezettségen túlmutató mértékű olyan enyhítő körülménynek, mely

csökkenti a bírság összegét. Enyhítő körülmény az olyan mértékű közreműködés, amely a jogsértés felderítésének eredményességét szolgálja. A versenyfelügyeleti eljárás során egyetlen eljárás alá vont sem tanúsított olyan magatartást, amely kapcsán tevőleges jóvátétel vagy a kifejtett értelemben vett együttműködés lett volna megállapítható.

538. Az eljáró versenytanács szerint a jogsértés megítélése során figyelembe kell venni a külső tényezők körében, hogy az eljárás alá vontak a vizsgált időszakban ugyan még a gazdasági válság előtt tanúsítottak jogsértő magatartását, azonban a jelen ügyben történő felelősségre vonásuk idején forgalmuk visszaesett. Erre tekintettel az eljáró versenytanács az időközben megváltozott piaci helyzetet az eljárás alá vontak javára egységesen -5 ponttal értékelte.
539. Az eljáró versenytanács nem tartotta külön enyhítő körülményként értékelhetőnek az eljárás alá vontak által versenyjogi megfelelési programot, hiszen a versenyjogi szabályok betartása és annak munkavállalókkal történő betartatása megfelelési programtól függetlenül a hatályos jogszabályok alapján az eljárás alá vontak kötelezettsége.
540. Az eljáró versenytanács mindezek alapján az alábbi pontszámokat adta az eljárás alá vont vállalkozásoknak:

Eljárás alá vont	Verseny veszélyeztetése	Piaci hatás	Felróhatóság	Szerep a jogsértésben	Külső tényező	Összesen
Betonpartner	25	15+5	30	0	-5	70
Cemex	25	15+5	30	0	-5	70
DBK	25	15+5	30	0	-5	70
Duna-Dráva	25	15+5	30	0	-5	70
Frissbeton	25	15+5	30	0	-5	70
OZ AG	25	15+5	30	0	-5	70
Lasselsberger	25	15+5	30	0	-5	70
Strabag	25	15+5	30	0	-5	70

VIII.4. Az alapösszeg korrekciója

541. A Bírságközlemény szerint az alapösszeg kiszámítását követően kerül sor
- a jogsértés esetleges ismétlődésének,
 - a jogsértéssel elért előnynek,
 - az elrettentő hatásnak,
 - a Tpv. 78. §-ában meghatározott bírság maximumának,
 - az engedékenységi politika alkalmazásának, valamint
 - a fizetési nehézségeknek a figyelembe vételére.
542. Az eljáró versenytanács szerint a jogsértés ismétlődése a Strabag esetében (Vj-138/2002., Vj-27/2003. Vj-25/2004., Vj-56/2004., Vj-130/2006. és Vj-174/2007.) állapítható meg, mely körülményt az eljáró versenytanács ezen eljárás alá vont esetében a Bírságközlemény szerint értékelni kíván.
543. Az eljáró versenytanács megállapította, hogy Strabag jelen ügyben megállapított jogsértése az előző bekezdésben felsorolt ügyekben az adott ügyben vizsgált magatartások célja és hatása tekintetében jelentős mértékű azonosságot mutat. Ugyanakkor az eljáró versenytanács a Strabag esetében arra tekintettel alkalmazott +200%-os szorzót, hogy a jelen ügyben a határozathozatal megelőző 5 évben csak két ügyben született elmarasztaló döntés a Strabaggal szemben.
544. Az eljáró versenytanács szerint a jelen ügyben nem számszerűsíthető kellő megbízhatósággal a jogsértéssel elért előny, hiszen számos, nem vagy nehezen kvantifikálható tényező figyelembe vételére lenne szükség.

545. A Bírságközlemény szerint a GVH kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a bírságok megfelelő visszatartó hatással bírjanak; ennek érdekében az egyébként kiszámított bírság összegének növelésére kerülhet sor az olyan vállalkozások tekintetében, amelyek a jogsértés által érintett piacon elért releváns árbevételén túlmenően különösen jelentős árbevétellel bírnak, és ezért számukra a releváns forgalom alapján számított bírság nem jelentene érzékelhető terhet.
546. Az eljáró versenytanács a fentiek szerint számított bírságösszegek tekintetében nem tartotta indokoltnak, hogy az egyes eljárás alá vontak vonatkozásában az elrettentő hatásra figyelemmel akár pozitív, akár negatív irányban korrekciót hajtson végre.
547. Az eljáró versenytanács a Tpvt. 78. §-a szerinti bírságmaximum figyelembevétele tekintetében az eljárás alá vontak vállalkozás-csoportjának előző évi nettó árbevételének 10%-át vette figyelembe, ennek érdekében azonosította az eljárás alá vontak vállalkozás-csoportjait a jelen határozat II. része valamint a határozat I. sz. melléklete szerint. Az eljáró versenytanács e tekintetben figyelemmel volt a Kúria Kfv.III.37.690/2013/9. sz. ítéletében foglaltakra, amely szerint „a határozathozatal megelőző évben tulajdonos vállalkozáscsoport nettó árbevétele vehető figyelembe akkor is, ha a versenyjogsértés idején még nem ehhez a vállalkozás csoporthoz tartozott a vállalkozás, mivel a bírságmaximum az aktuális vagyoni és jövedelmi helyzethez igazodik.”
548. Az eljáró versenytanács a Strabag és a Frissbeton, valamint az OZ AG MF esetében a Tpvt. 78. § (5) bekezdésének alkalmazásával határozatának rendelkező részében nevesítette ezen eljárás alá vontakat a velük egy vállalkozáscsoportba tartozó, jelen eljárásban elmarasztalt eljárás alá vontal szemben kiszabott bírság mögöttes felelőseként annak érdekében, hogy az elsődleges kötelezett nem fizetése esetén egyetemlegesen kötelezze őket a bírság, illetve annak be nem hajtott részének megfizetésére. Az eljáró versenytanács a Tpvt. 78. § (5) bekezdése alapján történő nevesítés esetében figyelemmel volt a Kúria Kfv.III.37.690/2013/9. sz. ítéletében foglaltakra, amely szerint „az alapeljárásban a mögöttes felelős vállalkozásoknak ügyfélként szerepelniük kell, hogy védekezési jogukkal élni tudjanak és jogorvoslati joguk érvényesüljön.”
549. A versenyfelügyeleti eljárásban a GVH engedékenységi politikájának alkalmazására nem került sor, valamint egyetlen eljárás alá vont sem kérelmezte fizetési nehézsége figyelembe vételét.

VIII.5. A Szövetséggel szemben kiszabott bírság

550. Az eljáró versenytanács a Szövetséggel szembeni bírságkiszabás során a Bírságközlemény 6. pontjában foglaltak szerint eltekintett a közlemény alkalmazásától. Ennek oka az volt, hogy a Szövetség tevékenységéből és a piacon elfoglalt helyéből kifolyólag egyáltalán nem végzett transzportbeton értékesítést, valamint a jelen ügyben feltárt jogsértésben a szerepe a kartellal összefüggő adminisztratív feladatok ellátására korlátozódott, ily módon esetében a Bírságközlemény releváns forgalomra valamint a pontozásra vonatkozó részei sem alkalmazhatók megfelelően.
551. Az eljáró versenytanács a Szövetséggel szemben a bírságkiszabás során a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében meghatározott szempontokat vette alapul. Ennek alapján a Szövetség jogsértésének súlyát arra tekintettel csekélyként értékelte, hogy a megállapított jogsértéssel összefüggésben a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján adminisztratív feladatokat látott el, ugyanakkor a jogsértésről bizonyíthatóan tudomással bírt és a teljes jogsértés ideje alatt kifejtette adminisztratív, a kartellt támogató tevékenységét. Az eljáró versenytanács a Szövetség magatartását közepesen felróhatónak minősítette, hiszen egy szakmai szervezettől elvárható, hogy a mindenkor hatályos jogszabályoknak megfelelően semmilyen formában se nyújtson segítséget és támogatást, adminisztratív értelemben sem a tagok versenyellenes cselekményeihez. A Szövetség esetében a jogsértéssel elért előny nem volt kimutatható, valamint az eljárás során tanúsított együttműködő magatartása sem volt olyan mértékű, amely a bírságkiszabás során további enyhítő körülmény figyelembe vételét tette volna lehetővé. A Szövetség esetében az ismétlődés sem volt megállapítható.

552. Mindezek alapján az eljáró versenytanács a Szövetséggel szemben 1.000.000,- Ft összegben határozta meg a bírság összegét, amely arra figyelemmel is jelképes összegűnek minősül, hogy a Tptv. 78. § (1) bekezdése alapján a vállalkozások társulásával szemben kiszabható bírság maximuma nem a Szövetség tényleges bevételeihez, hanem a tagvállalkozások előző üzleti évben elért nettó árbevételének 10%-ához igazodik, amelynek jelentős mértékben alatta marad a kiszabott bírság összege.
553. Az eljáró versenytanács a Szövetség esetében további olyan körülményt nem azonosított, amely akár enyhítőként, akár súlyosítóként a megállapított bírságösszegtől eltérő mértékű bírságot indokolt volna.
554. Az eljáró versenytanács a Tptv. 78. § (6) bekezdése alkalmazásával határozatának rendelkező részében nevesítette az eljárás alá vontakat a Szövetséggel szemben kiszabott bírság mögöttes felelőseként arra tekintettel, hogy a jogsértés idején valamennyien tagjai voltak a Szövetségnek, így módon annak a kartellt jogsértő módon támogató adminisztratív feladatait érintő döntésben szerepet vállaltak. Erre tekintettel az eljáró versenytanács az eljárás alá vontakat a Szövetséggel szemben kiszabott bírság vonatkozásában a Tptv. 78. § (6) bekezdése alapján mögöttes felelősként nevesítette határozatának rendelkező részében arra az esetre, ha a bírságot a Szövetség önként nem fizeti meg és a végrehajtás vele szemben nem vezet eredményre, ez esetben az eljárás alá vontak egyetemleges kötelezettek a Szövetséggel szemben kiszabott bírság tekintetében. E mögöttes felelősség érdekében történő nevesítés során az eljáró versenytanács figyelemmel volt a Kúria már hivatkozott Kfv. III.37.690/2013/29. sz. ítéletében foglaltakra.

IX.

Egyéb kérdések

555. Az eljáró versenytanács megállapította, hogy az eljárás alá vontak vizsgálati szakaszban benyújtott vizsgálati kifogásai tekintetében a vizsgálók vizsgálati jelentésükben, illetve kiegészítő vizsgálati jelentésükben a kifogások figyelmen kívül hagyását részletesen megindokolták, az ott kifejtett indokolással az eljáró versenytanács egyetért. Az eljárás alá vontak versenytanácsai szakaszban vizsgálati kifogással nem éltek, erre tekintettel az eljáró versenytanácsnak e vonatkozásban a Tptv. 81. §-a alapján indokolási kötelezettsége nem keletkezett.
556. Az eljárás alá vontak a versenyfelügyeleti eljárás során egymás bizonyítási indítványaihoz csatlakoztak. E körben mindannyian kérték a védett tanúk ismételt és oly módon történő meghallgatását, hogy közvetlenül kérdéseket intézhessenek a tanúkhöz. Az eljáró versenytanács az 1. és a 2. sz. védett tanú meghallgatását ismételten elrendelte és felhívta az eljárás alá vontakat konkrét kérdések indítványozására, amely lehetőséggel az eljárás alá vontak nem éltek, konkrét kérdések feltételét ezt követően sem indítványozták a versenyfelügyeleti eljárás során. Az eljáró versenytanács a VII. részben kifejtettek alapján a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján nem látott lehetőséget a védett tanúk meghallgatása során a közvetlen kérdésfeltevésekre, az eljáró versenytanács ezzel kapcsolatban a korábban kifejtett részletes indokolására visszautal. Az eljáró versenytanács a 3. sz. védett tanú ismételt meghallgatását nem tartotta indokoltnak, mert a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok és egyéb körülmények alapján úgy értékelte, hogy a 3. sz. védett tanú vonatkozásában a releváns bizonyítás lefolytatásra került.
557. Az eljáró versenytanács arra tekintettel nem tartotta indokoltnak S. Z. és Sz. A. meghallgatását sem, mert az eljárás alá vontak által indítványozott körben a releváns bizonyítási eljárás lefolytatásra került, valamint az ügyfelek is részletes nyilatkozatokat tettek, amelyeket az eljáró versenytanács értékelt a döntése meghozatala során.
558. Az eljárás alá vontak indítványozták a kirendelt igazságügyi szakértő tárgyaláson történő meghallgatását további kérdések feltétele céljából illetve a szakvélemény kiegészítését kérték. Az

eljáró versenytanács arra tekintettel nem tartotta indokoltnak a szakértő véleményének kiegészítését és a szakértőhöz további kérdések intézését, illetve tárgyaláson történő meghallgatását, mert az eljáró versenytanács szerint a szakértő által adott szakvélemény egyértelmű, pontos, részletes és koherens véleményt tartalmaz, ily módon a szakértő kompetenciájába tartozó szakkérdés tekintetében a releváns bizonyítási eljárás lefolytatásra került. Ugyanezen okból nem tartotta indokoltnak az eljáró versenytanács másik szakértő kirendelését sem.

559. Az eljárás alá vontak könyvszakértő illetve közgazdasági szakértő kirendelését is indítványozták, azonban az általuk megjelölt körben – ti. az áradatok elemzése – a releváns bizonyítás már lefolytatására került. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy több eljárás alá vont hivatkozott arra, hogy a vizsgált időszakbeli adataik az adat- illetve bizonylatmegőrzés idejére figyelemmel az idő múlása folytán korlátozottan állnak rendelkezésre, erre figyelemmel sem volt indokolt további bizonyítás folytatása. Az eljáró versenytanács hangsúlyozza, hogy közgazdasági szakértő kirendelését azon az alapon sem tartotta indokoltnak, hogy a versenyjog közgazdasági vonatkozásai érdemben jogkérdésnek minősülnek, amely tekintetében a bizonyítékok értékelése a hatóság feladata.
560. Az eljáró versenytanács elismeri, hogy a GVH a rá irányadó ügyintézési határidőt a jelen eljárásban túllépte, mivel az 2013. július 23-án lejárt. A bíróságok töretlen gyakorlata szerint azonban az ügyintézési határidő túllépése nem tekinthető a döntés érdemére kiható eljárási szabálysértésnek.⁴⁹ Ahogy azt korábbi ügyekben a bíróság már kifejtette, a jogállamisághoz fűződő jogbiztonság alkotmányos alapelve valóban azt a követelményt támasztja a közhatalmat gyakorló közigazgatási szervek elé, hogy eljárásuk legyen jogszerű, az ügyben az érdemi döntést a törvényben meghatározott elintézési határidőn belül hozzák meg. A jogállamiság elvéből azonban az is következik, hogy a jogszabályok mindenkre vonatkoznak, azoknak általánosságban érvényesülniük kell. Ezért pusztán a közigazgatási szerv ügyintézési határidőt érintő mulasztása nem lehet ok arra, hogy a jogi normák betartatlanul maradjanak vagy, hogy a jogsértések jogkövetkezményei alól a jogsértők mentesüljenek. A GVH számára elintézési határidőt előíró, Tptv. 63. § (1) bekezdése, a 63. § (2) bekezdés b) pontja és (6) bekezdése a mulasztáshoz semmilyen jogkövetkezményt nem fűz. Ez pedig azt jelenti, hogy annak ellenére, hogy az elintézési határidőt törvény állapítja meg, elmulasztása nem szünteti meg a GVH eljárási-, és döntéshozatali kötelezettségét. Törvényi rendelkezés hiányában az elintézési határidők nem jogvesztők.
561. A GVH hatáskörét a versenyfelügyeleti eljárásra a Tptv. 45. §-a, illetékességét a Tptv. 46. §-a állapítja meg.
562. A bíróságot a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő. A Ket. 171. § (2) bekezdés c) pontja alapján a jelen ügyben alkalmazandó a Ket. 2012. február 1-jéig hatályos 110. §-a, melynek (1) bekezdése szerint a keresetlevél benyújtásának a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya, az ügyfél azonban a keresetlevélben a döntés végrehajtásának felfüggesztését kérheti. A végrehajtást a kérelem elbírálásáig az eljáró versenytanács nem foganatosíthatja. A Ket. 110. §-ának (2) bekezdése szerint a végrehajtás felfüggesztésének hatálya kiterjed a határozaton alapuló jogok gyakorlására is.
563. A Ket. 171. § (4) bekezdése értelmében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIV. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 46. §-ával megállapított VIII. fejezetét kell alkalmazni az e rendelkezés hatálybalépésekor (2012. február 1.) még meg nem indult végrehajtási eljárásokra is. Ennek alapján a jelen eljárásban alkalmazható a Ket. 2012. február 1-je óta hatályos 140. §-a is, amelynek (1) bekezdése értelmében a végrehajtást megindító hatóság vagy a bíróság függesztheti

⁴⁹ Lásd például a Legfelsőbb Bíróság Kf.II.27.926/1996/3., Kf.II.28.246/1996/5. és Kf.IV.27.929/1998/4. sz. végzéseit, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf. 27.463/2009/5. sz. ítéletét a Vj-201/2005. sz. ügyben, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.425/2010/10. sz. ítéletét Vj-56/2008. sz. ügyben, a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.649.891/2013/4. sz. ítéletét a Vj-129/2009. sz. ügyben.

fel a majdani végrehajtást. A Ket. 140. § (3) bekezdése szerint a végrehajtást megindító hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.

564. A Ket. 171. § (4) bekezdése alapján a jelen eljárásban alkalmazandó Ket. 132. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint a kötelezett késedelmi pótlékot köteles fizetni, ha a pénzfizetési kötelezettségének határidőre nem tett eleget. A (2) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.
565. A bírságnak a GVH 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételei számlája javára történő befizetésekor a közlemény rovatban feltüntetendő: az eljárás alá vont neve, a versenyfelügyeleti eljárás száma, a befizetés jogcíme (bírság).
566. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a GVH megindítja a végrehajtást. E tekintetben a Tpvt. 95/B. § (3) bekezdése alapján a Módtv. 20-22. §-ával megállapított, 2012. február 1-jétől hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni a hatálybalépéskor még meg nem indult végrehajtási eljárásokra is. Mindezek alapján az eljáró versenytanács tájékoztatja a kötelezettet, hogy a teljesítési határidőben meg nem fizetett bírság, valamint a meg nem fizetett késedelmi pótlék behajtása iránt a Tpvt. 90/A. §-ának (1) bekezdése alapján a GVH a végrehajtási eljárás megindítását követően haladéktalanul megkeresi az adóhatóságot.
567. A Tpvt. 48. § (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács döntéseit háromtagú vagy öttagú tanácsban hozza meg. A (2) bekezdés értelmében, ha e törvény eljáró versenytanácsot említ, azon az (1) bekezdésben meghatározott tanácsot kell érteni. Egyéb esetekben a vizsgáló vagy az eljáró versenytanács tagja egyedül is eljárhat.
568. A Ket. 73. § (3) bekezdése értelmében egy okiratba foglalható a határozat és a végzés, illetve több határozat vagy végzés. Az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan kell megszövegezni. Az egybefoglalás az egyes döntések meghozatalára vonatkozó határidőket és a jogorvoslati szabályok alkalmazását nem érinti.
569. A jelen határozattal szembeni jogorvoslati jog a Tpvt. 83. § (1) bekezdésén alapul.
570. A jelen okiratba foglalt végzés I-II. része kapcsán a jogorvoslati jog a Tpvt. 82. §-án alapul, míg a végzés III. része tekintetében az önálló jogorvoslati jogot a jelen eljárásban alkalmazandó Tpvt. 82. §-a zárja ki.

Budapest, 2014. június 30.

dr. Ruszthiné dr. Juhász Dorina sk.
előadó versenytanács tag

dr. Miks Anna sk.
versenytanács tag

dr. Kóhalmi Attila sk.
versenytanács tag

I. sz. MELLÉKLET – BETEKINTHETŐ, nem tartalmaz üzleti titkot!

Eljárás alá vont	Nettó árbevétel az 1000 m ³ feletti budapesti transzportbeton értékesítéséből (Ft)			Bírságkiszabás során figyelembe vett releváns forgalom összesen jogsértés ideje alapján (Ft) ⁵⁰	Az eljárás alá vont 2013. évi magyarországi nettó árbevétele 2013. évi eredménykimutatás a alapján (Ft)	2013. évi csoportszintű magyarországi nettó árbevétel (Ft)	Bírság alapösszege 70/1000*releváns forgalom összesen (Ft)	Bírság alapösszegének korrekciója ismétlődésre tekintettel	Kiszabott bírság összege 100 ezer Ft-ra kerekítve (Ft)	A vállalkozáscsoport azonosítása
	2005.	2006.	2007.							
Betonpartner	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]	4.904.068.000	4.904.068.000	185.356.001	-	185.400.000	Az eljárás alá vont cégmásolata szerint a tulajdonosai: 1. Hans Kostmann Beteiligungs AG (AT-9433 St. Andra im Lavanttal, Burgstall 44.) 2. Wopfinger Transportbeton Ges. m.b.H. (AT-2522 Oberwaltersdorf, Brückenstrasse 3.) 3. Asamer Holding AG (AT-4694 Ohlsdorf, Unterhalmstrasse 2.) 4. Dr. Uwe Armin Scholz
Cemex	2.080.695.484	3.711.660.612	3.405.774.132	9.198.130.228	4.310.915.000	8.096.800.000	643.869.115	-	643.900.000	A Vj/29-348/2011. sz. adatszolgáltatás alapján: 1. A Beton Viacolor Térkő Zrt. (7634 Pécs, Nagy-Berki út 3.) 2. Danubiusbeton Dunántúl Kft. (7634 Pécs, Nagy-Berki út 3.) 3. Danubiusbeton-Szolnok Betongyártó Kft. (5007 Szolnok, Panel u. 7.) 4. Danubiusbeton-Veszprém Betongyártó Kft. (8200 Veszprém, Tüzér u. 91.) 5. Readymix-Rapid Beton Betongyártó Kft. (3527 Miskolc, Sajószigeti út 2.) 6. Readymix Zala Betongyártó Kft. (8900 Zalaegerszeg, Zrínyi M. u. 22.) 7. Cemex Austria AG (AT-2103 Langenzerdorf, Lagerstrasse 3.)
DBK	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]	72.642.000	4.266.281.000 ⁵¹	191.920.330	-	192.000.000	A Vj/29-311/2011. sz. adatszolgáltatás alapján: 1. Porr Bau GmbH 2. Schotter und Betonwerk Karl Schwarzl Betriebsgesellschaft m.b.H 3. Gamma Real Estate Ingatlanfejlesztő és Hasznosító Kft. (1056 Budapest, Váci u. 81. VI. em.) 4. Strauss & Partner Development GmbH 5. Porr Építési Kft. (1056 Budapest, Váci u. 81. VI. em.) 6. Porr Bau GmbH Magyarországi Fióktelepe (1061 Budapest, Paulay Ede u. 55.) 7. Porr AG Magyarországi Fióktelepe (1061 Budapest, Paulay Ede u. 55.) 8. PORREAL Ingatlankezelési Kft. (1053 Budapest, Szép u. 2.)

⁵⁰ Az eljárás alá vontak esetében a 2005., 2006., 2007. évben elért budapesti transzportbeton értékesítéséből származó nettó árbevétel összege, amely a Lasselsberger és a Strabag esetében a megállapított jogsértés idejéhez viszonyítva került arányosításra a töredékév vonatkozásában.

⁵¹ A Vj/29-311/2011. sz. adatszolgáltatás alapján 2012. évi adat, mert 2013. évi adat még nem állt rendelkezésre

										9. Teerag Aszfalt Építőipari és Kereskedelmi Kft. (1061 Budapest, Paulay Ede u. 55.) 10. Teerag-Asdag Kft. (1061 Budapest, Paulay Ede u. 55.) 11. ÉVM Labor Kft. (1181 Budapest, Zádor u. 4.)
Duna-Dráva	1.203.974.678 ⁵²	1.941.819.000 +399.538.460 ⁵³ = 2.341.357.460	3.108.585.000	6.653.917.138	21.385.319.000	24.091.562.857	465.774.199	-	465.800.000	A Vj/29-323/2011. sz. adatszolgáltatás alapján: 1. Duna-Dráva Logisztikai Kft. (7827 Beremend hrsz. 064/2.) 2. Betontechnológia Centrum Kft. (1107 Budapest, Basa u. 22.) 3. TBG Dunakanyar Kft. (2500 Esztergom, hrsz. 420/1.) 4. TBG Interbeton Kft. (8600 Siófok, Marosi u. 3356/1.) 5. TBG Kállai Kft. (4200 Hajdúszoboszló, hrsz. 0544/97.) 6. TBG Balatonboglár Kft. (8630 Balatonboglár, Kórház u. 270/10. hrsz.) 7. TBG Tisza Beton Kft. (3581 Tiszaújváros, TVK ip.telep) 8. TBG Dunakeszi Kft. (2120 Dunakeszi, Székesdülő hrsz. 136.) 9. TBG Szeged Kft. (6728 Szeged, Cserje sor 7.) 10. TBG Frissbeton Kft. (7628 Pécs, Eperfás út 6.) 11. TBG Otolec Kft. (7400 Kaposvár, Dombóvári út 9.) 12. CEEM Invest B.V. (Sint Teunislaan 1, 5231 BS's-Hertogenbosch, Hollandia) 13. Duna-Dráva Cement s.r.o. (82109 Bratislava, Prievozská 14/A. Szlovákia)
Frissbeton	-	-	[üzleti titok]	[üzleti titok]	11.245.220.000	[üzleti titok]	53.456.970	-	53.500.000	A Vj/29-327/2011. sz. adatszolgáltatás alapján: 1. AKA-FinCo Zrt. „v.a.” (1023 Budapest, Lajos u. 26.) 2. AKA-HoldCo Zrt. (1023 Budapest, Lajos u. 26.) 3. ASIA Center Kft. (1152 Budapest, Szentmihályi út 167-169.) 4. BHG Bitumen Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 5. Bitunova Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 6. BMTI Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 7. BRVZ Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 8. CLS Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 9. TPA HU Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 10. Kelet Aszfalt Kft. (3300 Eger, Vasút u. 10.) 11. KÖKA Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 12. Magyar Bau Holding Zrt. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 13. MASZ M6 Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 14. Nyugat Aszfalt Kft. (9022 Győr, Schwarzenberg u. 8/b.) 15. OAT Kft. (1097 Budapest, Gubacsi út 8/b.) 16. SAT Útjavító Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 17. STR Irodaház Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 18. STRABAG Általános Építő Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 19. STRABAG-MÉRT Kkt. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 20. STRABAG Vasútépítő Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 21. STRABAG Zrt. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 22. STARBAG-MML Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 23. STR Lakásépítő Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 24. Szentesi Vasútépítő Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 25. STRABAG AG (9800 Spittal an der Drau, Ortenburgerstrasse 27.) 26. Bau Holding Beteiligungs AG (9800 Spittal an der Drau, Ortenburgerstrasse 27.) 27. SBS Strabag Bau Holding Service GmbH (9800 Spittal an der Drau, Ortenburgerstrasse 27.) 28. STRABAG SE (9500 Villach, Triglavstrasse 9.)
OZ AG	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]	0	[üzleti titok]	549.985.520	-	550.000.000	A Vj/29-312/2011. sz. adatszolgáltatás alapján: 1. OZ AG Magyarországi Fióktelepe (1037 Budapest, Montevideo u. 2/C.) 2. Pannonbeton Betongyártó Kft. (1138 Budapest, Madarász Viktor u.

⁵² A Vj/29-519/2011. és a Vj/29-500/2011. sz. adatszolgáltatások szerint a 2005. évben illetve 2006. április 24-ig a vállalkozáscsoporton belül a TBG Budapest Transzportbeton Kft. értékesített transzportbetont.

⁵³ A Vj/29-519/2011. sz. adatszolgáltatás szerint a vállalkozáscsoporton belül a 2006. évben, 2006. április 24-ig a TBG Budapest Transzportbeton Kft. értékesítési adata, melynek jogutódja a TBG Hungária-Beton Kft.

										47-49.) 3. AM Vagyonkezelő Kft. (1037 Budapest, Montevideo u. 2/C.) 4. Holcim Magyarország Kft. (1138 Budapest, Madarász Viktor u. 47-49.) 5. Holcim Auslandsbeteiligungs GmbH 6. Transplus Hungary Kft. (1037 Budapest, Montevideo u. 2/C.) 7. Pultrans Kft. (1037 Budapest, Zay u. 3.) 8. Nyerges Real „2012” Kft. (1138 Budapest, Madarász Viktor u. 47-49.) 9. Pacsirta Vagyonkezelő Kft. „v.a.” (1138 Budapest, Madarász Viktor u. 47-49.)
Lasselsberger	1.840.019.000 ⁵⁴	1.995.936.000 ⁵⁵	294.376.000 ⁵⁶	3.860.486.333 ⁵⁷	7.097.498.000	7.097.498.000	270.234.043	-	270.200.000	A Vj/29-278/2011. sz. adatszolgáltatás szerint nem tartozik vállalkozáscsoportba azonban az e-cégjegyzék adatai szerint 1. Lasselsberger GmbH. (AT-3380 Pöchlarn, Wörth 1. Ausztria) 2. Ing. Josef Lasselsberger (AT 3253 Erlauf, Niederndorf 32.
Magyar Betonszövetség	-	-	-	-	3.621.000	A Tpvt. 78. § (1) bekezdése alapján a 2013. évben tagvállalkozások közül a Frissbeton, a Lasselsberger és a Duna-Dráva 2013. évi nettó árbevételének összege: 39.728.037.000	-	-	1.000.000	A Szövetség tagjai: ⁵⁸ 1. A Beton-Viacolor Térkö Zrt. 2. ASA Építőipari Kft. 3. AVERS Kft. 4. BASF Hungária Kft. 5. Be-Pump Kft. 6. Beton Center Kft. 7. Csomiép Beton Melior Kft. 8. DAKO Kft . 9. DANUBIUSBETON Kft. 10. Dolomit Kobányászati Kft. 11. Duna Beton és Kavics Kft. 12. Első Beton Kft. 13. FRISSBETON Kft. 14. Frühwald Kft. 15. Hídépítő Rt. 16. H-TPA Kft. 17. Iványi Építomester Kft. 18. K.V. Transbeton Kft. 19. KK KAVICS BETON Kft. 20. Lasselsberger Hungária Kft. 21. MAGYAR CEMENTIPARI SZÖVETSÉG 22. Mapei Kft. 23. MC-Bauchemie Kft. 24. MUREXIN Kft. 25. NORD-POINT Kft. 26. Pala 3000 Kft. 27. Peti és Fiai 2006 Kft. 28. Readymix-Lesence Kft. 29. SEMMELROCK Burkolatko Kft. 30. SIKA HUNGÁRIA Kft. 31. TBG Hungária-Beton Kft. 32. TBG Szeged Kft. 33. Tengelyközmu Kft. 34. TPK Beton Kft. 35. UNIO MIX 2004. PLUSZ Zrt.
Strabag	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok] ⁵⁹	7.383.831.000	[üzleti titok]	142.808.671	+200%	428.400.000	A Vj/29-326/2011. sz. adatszolgáltatás alapján:

⁵⁴ A Vj/29-278/2011. és Vj/29-501/2011. sz. adatszolgáltatás szerint az adat 1000 m³ feletti illetve alatti megrendelésekre történő megbontása az eljárás alá vont controlling rendszeréből nem nyerhető ki.
⁵⁵ A Vj/29-278/2011. és Vj/29-501/2011. sz. adatszolgáltatás szerint az adat 1000 m³ feletti illetve alatti megrendelésekre történő megbontása az eljárás alá vont controlling rendszeréből nem nyerhető ki.
⁵⁶ A Vj/29-278/2011. és Vj/29-501/2011. sz. adatszolgáltatás szerint az adat 1000 m³ feletti illetve alatti megrendelésekre történő megbontása az eljárás alá vont controlling rendszeréből nem nyerhető ki.
⁵⁷ A Lasselsberger esetében a 2005., 2006. évi forgalom összege és hozzáadva a 2007. évi árbevétel vonatkozásában a megadott összeg 12-vel elosztott része a jogsértés idejére figyelemmel.
⁵⁸ Forrás: <http://cementinfo.hu/szakmai-szervezetek/magyar-betonszoevetseg>, 2013. október 8-ai állapot szerint
⁵⁹ A Strabag esetében a 2005., 2006. évi forgalom összege valamint hozzáadva a 2007. évi nettó forgalom 12-vel elosztva és 7,5-te szorozva a jogsértés idejére figyelemmel.

											29. AKA-FinCo Zrt. „v.a.” (1023 Budapest, Lajos u. 26.) 30. AKA-HoldCo Zrt. (1023 Budapest, Lajos u. 26.) 31. ASIA Center Kft. (1152 Budapest, Szentmihályi út 167-169.) 32. BHG Bitumen Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 33. Bitunova Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 34. BMTI Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 35. BRVZ Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 36. CLS Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 37. Frissbeton Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 38. TPA HU Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 39. Kelet Aszfalt Kft. (3300 Eger, Vasút u. 10.) 40. KÖKA Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 41. Magyar Bau Holding Zrt. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 42. MASZ M6 Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 43. Nyugat Aszfalt Kft. (9022 Győr, Schwarzenberg u. 8/b.) 44. OAT Kft. (1097 Budapest, Gubacsi út 8/b.) 45. SAT Útjavító Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 46. STR Irodaház Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 47. STRABAG Általános Építő Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 48. STRABAG-MÉRT Kkt. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 49. STRABAG Vasútépítő Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 50. STRABAG-MML Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 51. STR Lakásépítő Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 52. Szentesi Vasútépítő Kft. (1117 Budapest, Gábor Dénes u. 2.) 53. STRABAG AG (9800 Spittal an der Drau, Ortenburgerstrasse 27.) 54. Bau Holding Beteiligungs AG (9800 Spittal an der Drau, Ortenburgerstrasse 27.) 55. SBS Strabag Bau Holding Service GmbH (9800 Spittal an der Drau, Ortenburgerstrasse 27.) 56. STRABAG SE (9500 Villach, Triglavstrasse 9.)
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---

II. sz. MELLÉKLET – 2006-os találkozókra készült táblázatok

2006.05.17.						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Menny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ:
						22,80 %	20,65 %	19,56 %	19,56 %	8,68 %	8,68 %		99,9 %
					0								0
1.													
2.	Dunaharaszti Pusztás T.u.6.			SZEVIÉP Rt.	880 m3	880							880
3.	Szigetzentnyúlás, Teleki u.26.			Szabó-Galamboz Kft.	1 300 m3	1 300							1 300
4.	M6 érdei tető			BETONÚT Szolg.Zrt.	5 000 m3	2 000							2 000
5.	Chinoir Rt.Tó u.	IV.		Koral-Szeneka Kft.	1 000 m3	500							500
6.	Kerepesi út-Hungária krt.	X	Arena-Corner	Építész Pannónia Kft.	20 000 m3	15 000							15 000
7.	Százhalombatta, MOL			TOMÉPSZER Kft.	1 000 m3	500							500
8.	Dunaharaszti		Zwack	Moratus Szerkóp.Kft.	5 000 m3	3 000							3 000
9.	Dunaharaszti és környéke			Mátyási János	2 000 m3	1 000							1 000
10.	Dunaharaszti és környéke			Kriszány Lajosné	1 950 m3	1 000							1 000
11.	Verseny u.12.	VII.		KIPSZER Zrt.	1 000 m3	500							500
12.	M6 autópálya építési m			EGUT Rt. Bp.-i Ter.lg.	10 000 m3	10 000							10 000
13.	Keretazertódás			Nexus 2001 Bt.	2 000 m3	1 000							1 000
14.	Dunaharaszti		Némedi Lakópark	KREATÍV 2000 Kft.	2 000 m3	1 000							1 000
15.	Dunaharaszti és környéke			Hidrográd Bt.	1 000 m3	500							500
16.	M6 Érd-D.útváros			Formaline Kft.	2 000 m3	1 000							1 000
17.	Hunyadi u.	XI.		M + T Kft.	1 000 m3	500							500
18.	Zay u.	III.		M + T Kft.	1 000 m3	500							500
19.	Újhegyi út	X		Tauril Kft.	1 000 m3	1 000							1 000
20.	M0 hidépítési munkái			Altera Kft.	9 060 m3	9 060							9 060
21.	M0 északi körgyűrű			MO KHT.	15 000 m3	15 000							15 000
22.	M6 autópálya-érdei tető			MAHÍD 2000 Rt.	35 000 m3	30 000							30 000
23.	Budaörs és környéke			Alu Building System Kft.	2 000 m3			1 000					1 000
24.	Verseny utca	XIII.	SYMA csarnok	ASA Kft.	3 000 m3			500					500
25.	Vecsés		Horoszkóp Regionális Központ	ASA Kft.	1 000 m3			500					500

2006.05.17.						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szark.	Megrendelő	Menny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ:
26.	Soroksár M5	KIKA		ASA Kft.	2 200 m3	22,80 %	20,65 %	19,56 %	19,56 %	8,68 %	8,68 %		99,9 %
27.	Árpád utca 45.	IV.		Balkon RMD 2000 Kft.	3 500 m3			3 500					3 500
28.	Budaörs	ISC		Beton Kft.	1 000 m3			500					500
29.	Hengermalom utca	XI.		Bohn Mélyépítő Kft.	2 000 m3			2 000					2 000
30.	Medve utca 25-29.	II.		BUSZER Rt.	5 400 m3			2 500					2 500
31.	Keret szerződés			Contacto Kft.	3 000 m3			3 000					3 000
32.	Lepke út	XXII.		Demkő-Ház Kft.	1 000 m3			1 000					1 000
33.	Keret szerződés			Deponator Kft.	4 000 m3			3 000					3 000
34.	Budaörs, Gyár utca 2.			Pannaditív Kft. ISC	1 000 m3			500					500
35.	Mester utca 48-52.	IX.		Társasház	6 000 m3			2 000					2 000
36.	Keret szerződés			Épkar Rt.	3 000 m3			2 500					2 500
37.	Magyar utca			CBA	1 300 m3			1 000					1 000
38.		XXII.		Venczel Kert II. ütem	2 000 m3			2 000					2 000
39.		IV.		Liget Lakópark	2 500 m3			500					500
40.	Keret szerződés			MTP Kft.	1 500 m3			1 500					1 500
41.	Soroksár M5			KIKA	1 500 m3			800					800
42.	Jász utca 59.	XIII.		Queenbau Kft.	2 500 m3			200					200
43.	Lágymányosi híd	XI.		Óböl Park	1 000 m3			500					500
44.	Gyál			Akáciliget Logisztikai Központ	1 500 m3			500					500
45.	Paulay utca 65.	VI.		Tega-Bau Kft.	3 300 m3			1 000					1 000
46.	Rózsakert utca - Tűziliom utca	XXII.		Tega-Bau Kft.	4 000 m3			3 000					3 000
47.	Keret szerződés			Tükör GM Kft.	1 500 m3			1 000					1 000
48.	Budapest, Biatorbágy			Útépítő és Mélyépítő Bt.	2 000 m3			1 500					1 500
49.	Keret szerződés			Vakond út és Építőipari Kft.	5 000 m3			5 000					5 000
50.	Keret szerződés			Varpex Kft.	1 000 m3			1 000					1 000
51.	Keret szerződés			Veritas Kft. & Veritas Invest Rt.	2 000 m3			1 500					1 500
52.	Keret szerződés			Viadom Zrt.	1 000 m3			500					500
53.	Keret szerződés			Vianova 87 Kft.	1 000 m3			500					500
54.	Keret szerződés			Vidra Kft.	5 000 m3			4 500					4 500
55.	Budapest, Budaörs	VI.		Weinberg 93 Kft.	5 000 m3			4 000					4 000
56.	Bartók Béla út	XI.		Mandarin lakópark	12 000 m3					12 000			12 000
57.	Csata u.	XIII.		Angyalokert	5 800 m3					5 800			5 800
58.	Ady Endre u.	XIX.		Corvin ház	1 500 m3					900			900
59.	Kövér Lajos u.	XIV.		Társasház	1 200 m3					800			800
60.	Ószekötő u.	XVIII.		Mode Art	900 m3					500			500
61.	Pesti út			Magtár	900 m3					800			800
62.	Biatorbágy			Csarnok	2 000 m3					1 900			1 900
63.	Bp.	XVII.		Kaufhaller	3 500 m3						2 000		2 000
64.	Jázmán u.	VIII.		Bausystem	2 000 m3						1 000		1 000
65.	Keret szerződés			Európa Építő	2 000 m3						2 000		2 000
66.				Bazaltbeton	600 m3						500		500
67.	Kassák u.			Bausystem	3 500 m3						1 000		1 000
68.	Török Flóra u.	XX.		Sissi Lakópark	2 000 m3						1 000		1 000
69.	Szentkirályi út			Sote	6 500 m3						3 000		3 000
70.	Keret szerződés	XIX.		Kupola	1 000 m3						500		500
71.	Tóvishát u.			Excluzív Bau Kft.	1 000 m3						1 000		1 000
72.	Kövér Lajos u.	XIV.		Euritma Kft.	2 000 m3						500		500
73.	Dunakeszi			Euritma Kft.	2 000 m3						2 000		2 000
74.	Főt			Hírös Róna	8 000 m3						4 000		4 000
75.	Pézmány Péter sétány	XI.		Aroadom	14 000 m3						14 000		14 000
76.	Lajos u.	III.		Sun Palace	8 000 m3					5 000			5 000
77.	Dandár u.			Silver Side	6 000 m3					5 000			5 000
78.	Vaskapu u.	IX.		Bau Vip	6 000 m3					5 000			5 000
79.	Csepel			EGUT Rt. Bp.-i Ter.lg.	1 000 m3					1 000			1 000
80.	Dunaharaszti			Geodézszer	2 000 m3					500			500
81.	Kerepesi út			Ügető	18 000 m3		5 000			5 000			10 000
82.	Huba u.			Kász	6 000 m3					5 000			5 000

2006.05.17.						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Meny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ:
						22,80 %	20,65 %	19,56 %	19,56 %	8,68 %	8,68 %		99,9 %
83.	Tavaszmező u.			Kész	5 000 m3				1 000				1 000
84.	Soroksár			Kész	6 000 m3				5 500				5 500
85.	Váci út 1-3.	XIII.	Sóház	Nagy Kft.	2 000 m3				1 800				1 800
86.	Budapest és környéke			Penta	20 000 m3				5 000				5 000
87.	Szigetszentmiklós			Plasztiroute	1 000 m3				900				900
88.	Bp.	IX.		Quadrat	4 000 m3				3 000				3 000
89.	Bp.		Norauto szervizek	Roh-Duna	1 000 m3				500				500
90.	Aradi u.	VI.		Royal Bau	6 000 m3				1 500				1 500
91.	Rokolya u.	XIII.		Stabil	3 000 m3				2 000				2 000
92.	Balkán u.	X.	Társasház	Stettin	3 500 m3				2 000				2 000
93.	Mány			Vázlat 10	8 000 m3				5 000				5 000
94.	Pollach Mihály tér	VIII.		Zeigrai és Társa	8 000 m3				1 000				1 000
95.	Keretszerződés			Alterra Kft.	10 000 m3		1 000						1 000
96.	Bp.,			Bohn Mélyépítő Kft.	30 000 m3		1 000						1 000
97.	Bp.,			Market	5 000 m3		1 000						1 000
98.	Váci út 45.	XIII.		Market	26 000 m3		26 000						26 000
99.	Czuczor u.		Corvinus	Moratus Szerkép.Kft.	21 000 m3		15 000						15 000
100.	Budafoki út - Hengermalom u.	XI.	Új Buda Center	MONOLIT Építő 21 Kft.	2 590 m3		1 000						1 000
101.	Krisztina kert	I.	Rácz fürdő	MONOLIT Építő 21 Kft.	4 000 m3		3 000						3 000
102.	Vörösvári út		Kábelgyár	Nádoriget (Torma)	30 000 m3		30 000						30 000
103.	Szépvolgyi út	II.		Proform	5 000 m3		3 000						3 000
104.	Bornemissza u. 10.	XI.		Propaszt	3 000 m3		2 000						2 000
105.	Angyalföldi u.	XIII.		Propaszt	2 500 m3		1 000						1 000
106.	Dunyov u.			Propaszt	5 000 m3		5 000						5 000
107.	Bp.,	III.	Éden Lakópark	Propaszt	2 500 m3		1 000						1 000
108.	Bp.,			Quadrat	2 500 m3		500						500
109.	Bp.,	XIV.		Primbau	3 500 m3		3 500						3 500
110.	Király u.	VI.		RKB	10 000 m3		8 000						8 000
111.	Váci út	XIII.		RKB	5 000 m3		1 000						1 000
112.	Petneházi u.			RKB	1 000 m3		1 000						1 000

2006.05.17.						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Menny.	22,80 %	20,65 %	19,56 %	19,56 %	8,68 %	8,68 %	7	Σ:
113.	Szentendrei út	III.		Swietelsky	3 500 m3		3 500						3 500
114.	Vérmező u.	I.		Swietelsky	2 500 m3		2 500						2 500
115.	Őrs vezér tér	XIV.	Sugár	Swietelsky	2 500 m3		1 500						1 500
116.	Rákóczi F. u.	XXI.		Tarna Invest	12 000 m3		4 000						4 000
117.	Kazinczy u. 9.	VII.		Vortex	4 000 m3		2 000						2 000
118.	Koppány u.	IX.	Tesco	Strabag	4 000 m3			4 000					4 000
119.	Érdi vasúti átjáró			Strabag	10 000 m3								
120.	Pesti út		Magtár	Monotop	1 500 m3				1 500				1 500
121.	Mónicz Zs. Körtér	XI.		Strabag	45 000 m3								
122.	Gellért tér	XI.		Hidépítő	28 000 m3								
123.	Etele tér	XI.		Strabag	30 000 m3								
124.	Tétfényi út	XI.		Porr-Vegyépszer	25 000 m3								
125.	Booskai tér	XI.		Swietelsky	30 000 m3								
126.	Podmaniczky út 45.	VI.		74 luxus szálloda	5 000 m3								
127.	Kvassai J. u.	IX.		Grópius	100 000 m3								
128.	Gubecsi út	IX.	Mester Park	Grópius	20 000 m3								
129.	Hunyadi u.	XI.	Szavója II.		5 000 m3								
130.	Hegyalja út 38-40.	II.	Bara Hotel	Euritma	4 000 m3								
131.	Ganz u. 8.	II.	Apartmentház		2 300 m3								
132.	Futó u. - Nagytemplom u.	VIII.		Kipszer	30 000 m3								
133.	Kapás u. 21-25.	II.		80 társasház	5 000 m3								
134.	Csanádi u. 4.	XIII.		Hotel London	5 000 m3								
135.	Nyugati tér	VI.		Eiffel Irodaház	14 500 m3								
136.	Kerepesi út 9.	VIII.		Arena bevásárló központ	150 000 m3								
137.	Izabella u. - Andrássy u.	VI.			5 000 m3								
138.	Tolnay Lajos u. 18-22.	VIII.		80 lakás	5 000 m3								
139.	Üllői út	XIX.	Jégszarnok, műszaki áruháza		20 000 m3								
140.	Kossuth L. u. - Reáltanoda u.	V.	Irodaház	Arcadom	15 000 m3								
141.	Reáltanoda u. 5.	V.	Parkolóház		1 500 m3								
142.	Tűrócz u.	XIII.	Marina Park III.		15 000 m3								
143.	Váci út 76.	XIII.	Irodaház		15 000 m3								
144.	Üllői út 97-99.	VIII.	Irodaház	Scansco	15 000 m3								
145.	Rákóczi út 66.	V.	97 szobás hotel	Obuda új lak	10 000 m3								
146.	Százharz u. 29-37.	VII.			5 300 m3								
147.	Nemes u.	XVIII.		150 lakás	10 000 m3								
148.	Szentörvényi út	IX.		Sote Campus	15 000 m3								
149.	Soroksári út - Pápai I. u.	IX.		Haller kert	12 000 m3								
150.	Reviczki u.	XVIII.		200 lakás	5 000 m3								
151.	Kápolna u. 27-33.	X.		Társasház	5 400 m3								
152.	Gyömrői út 99.	X.		Center Üzletközpont - CBA	4 000 m3								
153.	Zugligeti út 9-25.	XII.		Magyar Ip. Egyetem	3 500 m3								
154.	Kisgömb u. 14-16.	XIII.			4 600 m3								
155.	Kassák Lajos u. 24.	XIII.		199 lakás	5 600 m3								
156.	Vezér út	XIV.		Adria ház	2 700 m3								
157.	Kövér Lajos u. 45-47.	XIV.			6 500 m3								
158.	Királyhágó út	XVIII.			6 800 m3								
159.	Tinódi u. 1-3.	IX.		100 lakás	5 000 m3								
160.	Haladás u. 3.	XVIII.		Lőrinc Liget Lakópark	3 300 m3								
161.	II. Rákóczi Ferenc út 107-115.	XXI.		Rákóczi liget	24 000 m3								
162.	Tétfényi út - Zsombor u.	XI.		Lakópark	14 000 m3								
163.	Csepel			Csepeli szennyvíztisztító	190 000 m3								
164.	Üllői út - Kónyos Kálmán sarok	IX.		Népliget center	37 000 m3								
165.	Aranyzarvas u.	XVIII.		Aranyzarvas Lakópark	8 000 m3								
166.	Hermína út	VI.		Városligeti apartmanok	10 000 m3								
167.	Osváth u.	VI.		New York palota	15 000 m3								
168.	Blaha Lujza tér	VIII.		Europeum Irodaház, Szálloda	30 000 m3								
169.													

2006.05.17.						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Menny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ:
170.						22,80 %	20,65 %	19,56 %	19,56 %	8,68 %	8,68 %		99,9 %
171.													
172.													
173.													
174.													
175.													
176.													
177.													
178.													
179.													
180.													
181.													
182.													
1 619 380						100 240	117 500	59 200	57 200	22 700	32 500		389 340
2006-es évi p.r.-sel:						88 770	80 399	76 155	76 155	33 795	33 795		389 069
Eltérés (m3):						+ 11 470	+ 37 101	- 16 955	- 18 955	- 11 095	- 1 295		271
Eltérés (%):						+ 2,9 %	+ 9,5 %	- 4,4 %	- 4,9 %	- 2,8 %	- 0,3 %		7,0%

Termelés eddig össz.:	167 000	143 000	106 000	116 000	51 000	51 000		634 000
2006-es p.r.-sel:	144 552	130 921	124 010	124 010	55 031	55 031		633 556
Eltérés (m3):	+ 22 448	+ 12 079	- 18 010	- 8 010	- 4 031	- 4 031		+ 444
Eltérés (%):	+ 3,5 %	+ 1,9 %	- 2,8 %	- 1,3 %	- 0,6 %	- 0,6 %		+ 0,1 %

Ismert munkák + termelés össz.:	267 240	260 500	165 200	173 200	73 700	83 500		1 023 340
2006-es p.r.-sel:	233 322	211 320	200 165	200 165	88 826	88 826		1 022 624
Eltérés (m3):	+ 33 918	+ 49 180	- 34 965	- 26 965	- 15 126	- 5 326		716
Eltérés (%):	+ 3,3 %	+ 4,8 %	- 3,4 %	- 2,6 %	- 1,5 %	- 0,5 %		+ 0,1 %

2006.07.13.						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Menny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ:
						20,39 %	18,45 %	17,48 %	17,48 %	7,77 %	7,77 %	10,68 %	100,0 %
1					0								0
2	Andrássy út-Izabella u	VI	Ház	Tega-Bau Kft.	7 000 m3		3 500						3 500
3	Aranyszarvas u	XVIII	Aranyszarvas Lakopark	Épker	8 000 m3								8 000
4	Állatkert krt	VI	Nagyszikla	Str-Callpan	2 000 m3			2 000					2 000
5	Árpád utca 45	IV		Balkon RMD 2000 Kft.	3 500 m3			2 000					2 000
6	Banyalég u	XXII	Csarnok	Alapkö	1 700 m3					1 700			1 700
7	Baross tér		Keleti pu. 4 metro		55 000 m3								55 000
8	Bartók Béla út	XI	Mandarin lakopark	RKB	12 000 m3					6 000			6 000
9	Béke tér	XIII	Central Park II	Grópus	2 000 m3							1 000	1 000
10	Biatorbágy		Csarnok	Alapkö	2 000 m3					13 000			13 000
11	Blaha Lujza tér	VIII	Europeum Irodaház, Szálloda		30 000 m3								30 000
12	Bocskai tér	XI	4 Metro	Swietelsky	40 000 m3		20 000						20 000
13	Bornemissza u. 10	XI		Propsz	3 000 m3		0					20 000	40 000
14	Bp.	XVII	Kaufhaller	Adonyi	3 500 m3						500		500
15	Bp.		Szenyviz	Brk	4 000 m3		4 000						4 000
16	Bp.			Market	5 000 m3		0						5 000
17	Bp.	XIV		Primbau	3 500 m3		3 500						3 500
18	Bp.			Adeptus Zrt	10 000 m3							7 000	7 000
19	Budaörs		Hofer	Sirabag	14 000 m3			13 000					13 000
20	Budapest	XXII	Venczel Kert II. utam	Gev-Huniber Kft.	2 000 m3			1 000					1 000
21	Budapest es környeke			Penta	20 000 m3				3 000				3 000
22	Budapest, Biatorbágy			Útépítő és Melyépítő Bt.	2 000 m3			500					500
23	Budapest, Budaörs	VI		Weinberg 93 Kft.	5 000 m3			2 000					2 000
24	Ciprus u	VIII	Ciprus ház		10 000 m3								10 000
25	Czuczor u		Corvinus	Moratus Szerkepe Kft.	21 000 m3		5 000			3 500			8 500
26	Csanádi u. 4	XIII	Hotel London		5 000 m3								5 000

2006.07.13.						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Menny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ
150.	Váci út 76.	XIII.	Irodaház		15 000 m3	20,39 %	18,45 %	17,48 %	17,48 %	7,77 %	7,77 %	10,68 %	100,0 %
151.	Vaskapu u.	IX		Bau Vip	6 000 m3				5 000				5 000
152.	Vermező u.	I.		Swietelsky	2 500 m3		1 500						1 500
153.	Vezér út	XIV.	Adria ház	Entasis	2 700 m3		2 500						2 500
154.	Vicián u.	XIII		Raab Karcher	3 000 m3							3 000	3 000
155.	Völgy u.	II	Völgy lakópark	Callpan	1 000 m3							1 000	1 000
156.	Vörösmarthy tér	V.	Irodaház	Gröpius	5 000 m3								
157.	Vörösvári út		Kábelgyár	Nádorliget (Tonna)	30 000 m3		15 000						15 000
158.	Zay u	III.	Autószalon		1 000 m3	1 000							1 000
159.	Zapor u. 24	III	Ház	Moratus Szerkép.Kft.	500 m3							0	
160.	Zugligeti út 9-25	XII	Magyar Ip. Egyetem		3 500 m3								
161.													
162.													
163.													
164.													
165.													
166.													
167.													
168.													
169.													
170.													
171.													
172.													
173.													
174.													
1 849 510						138 500	108 500	127 250	92 500	55 200	47 800	84 000	653 750
2006-es évi p.r.-sel						133 300	120 617	114 276	114 276	50 796	50 796	69 521	653 882
Eltérés (m3)						+ 5 200	- 12 117	+ 12 974	- 21 776	+ 4 404	- 2 996	- 14 179	- 112
Eltérés (%)						+ 0.8 %	- 1.9 %	+ 2.0 %	- 3.3 %	+ 0.7 %	- 0.5 %	+ 2.2 %	- 2.0 %

Termelés eddig össz.	231 000	219 000	160 000	159 000	75 500	73 500	129 000	1 047 000
2006-es p.r.-sel	213 483	193 172	183 016	183 016	81 352	81 352	111 820	1 047 209
Eltérés (m3)	+ 17 517	+ 25 828	- 23 016	- 24 016	- 5 852	- 7 852	- 17 180	- 209
Eltérés (%)	+ 7.6 %	+ 11.8 %	- 14.4 %	- 15.2 %	- 7.7 %	- 10.6 %	- 13.1 %	- 0.0 %

Ismert munkák + termelés össz.	369 500	327 500	287 250	251 500	130 700	121 300	213 000	1 700 750
2006-es p.r.-sel	345 783	313 798	297 291	297 291	132 146	132 146	188 640	1 701 600
Eltérés (m3)	+ 23 717	+ 13 702	- 10 041	- 45 791	- 1 446	- 10 846	- 24 360	- 850
Eltérés (%)	+ 6.4 %	+ 4.2 %	- 3.5 %	- 18.2 %	- 1.1 %	- 8.9 %	- 11.5 %	- 0.0 %

2006.09.29.						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Menny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ
126.	Váci út 76.	XIII.	Irodaház			20,39 %	18,45 %	17,48 %	17,48 %	7,77 %	7,77 %	10,68 %	100,0 %
127.	Vaskapu u.	IX.			9 000 m3								
128.	Vérmező u.	I.		Bau Vip	6 000 m3								
129.	Völgy u.	II.	Voigy lakópark	Swietelsky	2 500 m3		500		4 000				4 000
130.	Vörösmarthy tér	V.	Irodaház	Callpan	1 000 m3								500
131.	Vörösvári út		Kábelgyár	Épi	12 000 m3	12 000						500	500
132.	Zugligeti út 9-25	XII.	Magyar Íp. Egyetem	Nádorliget (Torma)	30 000 m3		14 000						12 000
133.					3 500 m3								14 000
134.													
135.													
136.													
137.													
138.													
139.													
140.													
141.													
142.													
143.													
144.													
145.													
146.													
1 780 610						157 000	100 000	102 000	93 000	71 300	38 300	60 000	621 600
2006-es évi p.r.-sel.						126 744	114 683	108 656	108 656	48 298	48 298	66 387	621 724
Eltérés (m3)						+ 30 256	- 14 683	- 6 636	- 15 656	+ 23 002	- 9 998	- 6 387	-124
Eltérés (%)						+ 4,9 %	- 2,4 %	- 1,1 %	- 2,3 %	+ 3,7 %	- 1,6 %	- 1,0 %	-2,0 %

Termelés eddig össz.	318 000	297 000	218 800	217 500	108 500	102 300	175 800	1 437 900
2006-es p.r.-sel.	293 188	265 293	251 345	251 345	111 725	111 725	153 568	1 438 188
Eltérés (m3)	+ 24 812	+ 31 707	- 32 545	- 33 845	- 3 225	- 9 425	+ 22 232	- 288
Eltérés (%)	+ 1,7 %	+ 2,2 %	- 2,3 %	- 2,4 %	- 0,2 %	- 0,7 %	+ 1,3 %	- 0,0 %

Ismert munkák + termelés össz.	475 000	397 000	320 800	310 500	179 800	140 600	235 800	2 059 500
2006-es p.r.-sel.	419 932	379 978	360 001	360 001	160 023	160 023	219 953	2 059 912
Eltérés (m3)	+ 55 068	+ 17 022	- 39 201	- 49 501	+ 19 777	- 19 423	+ 15 843	- 412
Eltérés (%)	+ 2,7 %	+ 0,8 %	- 1,9 %	- 2,4 %	+ 1,0 %	- 0,9 %	+ 0,3 %	- 0,0 %

2006.09.29.						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Menny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ:
						20,39 %	18,45 %	17,48 %	17,48 %	7,77 %	7,77 %	10,68 %	100,0 %
0													0
1.													
2.	Andrássy út-Izabella u.	VI		Tega-Bau Kft.	7 000 m3		2 000						2 000
3.	Akácfa u. 47.	VII		Swietelsky	7 000 m3							7 000	7 000
4.	Aranyszarvas u.	XVIII		Aranyszarvas Lakópark	8 000 m3								
5.	Állatkert krt.	VI		Nagyszikla	2 000 m3			1 000					1 000
6.	Árpád utca 45.	IV		Balkon RMD 2000 Kft.	3 500 m3			1 500					1 500
7.	Bányalég u.	XXII		Csarnok	1 700 m3					1 700			1 700
8.	Bányalég u.	XXII		Market	2 000 m3		2 000						2 000
9.	Baross tér			Keleti pu. 4. metro	55 000 m3								
10.	Bartók Béla ut	XI		Mandarin lakópark	12 000 m3					3 000			3 000
11.	Béke tér	XIII		Centráli Park II	2 000 m3							0	
12.	Biatorbágy			Csarnok	2 000 m3					12 500			12 500
13.	Blaha Lujza tér	VIII		Europeum Irodaház, Szálloda	30 000 m3								
14.	Bocskai tér	XI		4 Metró	40 000 m3		20 000					20 000	40 000
15.	Bp.	XVII		Kaufhaller	3 500 m3						500		500
16.	Bp.			Szennyvíz	4 000 m3		4 000						4 000
17.	Budaörs			Hofer	14 000 m3			10 000					10 000
18.	Budapest	XXII		Venczel Kert II. ütem	2 000 m3			500					500
19.	Budapest és környéke			Penta	20 000 m3				2 000				2 000
20.	Budapest, Budaörs	VI		Weinberg 93 Kft.	5 000 m3			1 000					1 000
21.	Ciprus u.	VIII		Ciprus ház	10 000 m3								
22.	Czuczor u.			Corvinus	21 000 m3		3 000			2 000			5 000
23.	Csanádi u. 4.	XIII		Hotel London	5 000 m3								
24.	Csepel			Csepeli szennyvíztisztító	190 000 m3								
25.	Csörsz u.	XII		Sport Center	4 000 m3							1 000	1 000
26.	Dorottya u.			Dorottya ház	13 000 m3	13 000							13 000
27.	Dunakeszi			Ötlet ház	2 500 m3					1 500			1 500
28.	Egressy út	XIV		Madala lakópark	5 000 m3								
29.	Egressy út 27-33.	XIV		Társasház	5 000 m3		3 000						3 000
30.	Érdi vasúti átjáró			Strabag	10 000 m3			2 000					2 000
31.	Etele tér	XI		Strabag	30 000 m3			10 000		15 000			25 000
32.	Etyek			Etyek Hollywood	14 000 m3			1 500	3 000				4 500
33.	Futó u. - Nagytemplom u.	VIII		400 lakás	30 000 m3								
34.	Ganz u. 8.	II		Apartmentház	2 500 m3			2 500					2 500
35.	Gara u. 13-15.	VII		Társasház	6 000 m3							6 000	6 000
36.	Gellért tér	XI		4 Metró	28 000 m3	14 000			14 000				28 000
37.	Göd			Samsung	1 000 m3	1 000							1 000
38.	Gubacsi út	IX		Mester Park	20 000 m3							5 000	5 000
39.	Gyömrői út	X		CBA	2 000 m3				1 000				1 000
40.	Gyömrői út 99.	X		Center Üzletközpont - CBA	4 000 m3								
41.	Haladás u. 3.	XVIII		Lőrinc Liget Lakópark	6 000 m3							4 000	4 000
42.	Hegyalja út 38-40	II		Bara Hotel	4 000 m3								
43.	Hermína út	VI		Városligeti apartmanok	10 000 m3								

2006.09.29.

						Becsült szerződésállomány							
S.sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Menny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ
44.	Huba u.			Kész		20,39 %	18,45 %	17,48 %	17,48 %	7,77 %	7,77 %	10,68 %	100,0 %
45.	Hunyadi u.	XI	Savoya Park	ASA Kft.	6 000 m3				500				
46.	II. Rákóczi Ferenc út 107-115.	XXI	Rákóczi liget		1 750 m3								500
47.	Izabella u. - Andrássy u.	VI			24 000 m3			1 000					1 000
48.	Kapás u. 21-25	II	80 társasház		5 000 m3								
49.	Kápolna u. 27-33	X	Társasház		5 000 m3								
50.	Kápolna u.	X	Raab Karcher		5 400 m3								
51.	Kassak Lajos u. 24.	XIII	199 lakás		6 000 m3								
52.	Kerepesi út 9	VIII	Arena bevéserló központ		5 600 m3							4 000	4 000
53.	Keretszerződés		EPI-Zsigrai-Bayer		150 000 m3	25 000							
54.	Keretszerződés		Contacto Kft		3 000 m3			12 000		18 000			
55.	Keretszerződés		Deponator Kft		4 000 m3			1 000					55 000
56.	Keretszerződés		Epkar Rt		3 000 m3			1 000					1 000
57.	Keretszerződés		MTP Kft		1 500 m3			1 000					1 000
58.	Keretszerződés		Tukor GM Kft		1 500 m3			500					1 000
59.	Keretszerződés		Varpex Kft		1 000 m3			1 000					500
60.	Keretszerződés		Veritas Kft & Veritas Invest Rt		2 000 m3			1 000					1 000
61.	Keretszerződés		Viadom Zrt		1 000 m3			1 000					1 000
62.	Keretszerződés		Vianova 87 Kft		1 000 m3			500					1 000
63.	Keretszerződés		Vidra Kft		5 000 m3			500					500
64.	Keretszerződés		Európa Építő		2 000 m3			1 000					500
65.	Király u.	VI	Alterra Kft		10 000 m3							1 500	1 500
66.	Királyhágó út	XVIII	RKB		10 000 m3		1 000						1 000
67.	Kisgömb u. 14-16.	XIII	Hazai Építők		6 800 m3		5 000						5 000
68.	Koppány u.	IX	Tesco		4 600 m3					6 800			6 800
69.	Koppány u.	IX	Tesco		3 000 m3								
70.	Kossuth L. u. - Reáltanoda u.	V	Irodaház (MALÉV)		3 500 m3			1 000					1 000
71.	Kövecz Lajos u. 45-47.	XIV	Arcadom		15 000 m3					1 000			1 000
72.	Krisztina krt.	I	Rácz fürdő		6 500 m3								
73.	Kunigunda u. 62.	III	Kongregációs fűtőerőmű		4 000 m3								
74.	Kvassai J. u.	IX	Vegyépszér		4 000 m3		1 500						
75.	Lajos u.	III	Sun Palace		100 000 m3								1 500
76.	Lechner Ödön u.	IX	Irodaház		8 000 m3							500	500
77.	Lechner Ödön u.	IX	Irodaház		11 500 m3				4 000				
78.	M0 Északi körgyűrű		alap. HBM		3 500 m3								4 000
79.	M0 Északi körgyűrű		MO KHT		80 000 m3	34 000			1 500				1 500
80.	M0 Északi körgyűrű		Strabag		15 000 m3				34 000				68 000
81.	M0 hidépítési munkái		Strabag		15 000 m3	6 000		0					
			Alterra Kft		9 060 m3	3 500	4 000		6 000				12 000
													7 500

2006.09.29.

						Beosztott szerződésállomány							
Sz.	Cím	Név	Szerk.	Megrendelő	Menny.	1	2	3	4	5	6	7	Σ.
82	M6 autópálya építési m			EGUT Rt. Bp.-i Ter.lg	10 000 m3	20,39 %	18,45 %	17,48 %	17,48 %	7,77 %	7,77 %	10,68 %	100,0 %
83	M6 autópálya-érdi tető			MAHID 2000 Rt.	35 000 m3	3 500							3 500
84.	Mány			Vázlat 10	8 000 m3	10 000							10 000
85.	Márton u. 4.	IX	Toscana	Royal Market	5 000 m3				1 000				1 000
86	Móricz Zs. Körtér	XI	4 Metró	Strabag	40 000 m3		20 000	18 000				2 000	2 000
87.	Nagymező u	VI	Mélygarázs		15 000 m3								38 000
88	Nagytétényi út 137	XI	Lidl	Stetting	3 000 m3				3 000				
89.	Népfürdő u	XIII	Irodaház	BUSZER Rt	15 000 m3								3 000
90.	Népszínház u.		4-es Metró	Rorr	20 000 m3			15 000					15 000
91	Nemes u	XVIII	150 lakás		10 000 m3								
92.	Nyugati tér	VI	Eiffel Irodaépület		14 500 m3								
93.	Osváth u	VI	New York palota		15 000 m3								
94.	Ó u	VI	Irodaház	Pam Invest	1 600 m3								
95.	Órs vezér tér	XIV	Sugár	Swietelsky	2 500 m3					800	800		1 600
96.	Óv u. 64.	XIV	Ravak Irodaház	Callpan	7 000 m3		500						500
97	Pázmány Péter sétány	XI	Infopark D tomb	Arcadom	14 000 m3							6 000	6 000
98.	Pázmány Péter sétány	XI	Infopark E tomb		25 000 m3						5 500		5 500
99.	Podmaniczky út 45.	VI	74 luxus szálloda		5 000 m3								
100.	Rákóczi F. u.	XXI		Tarna Invest	12 000 m3								
101.	Rákóczi út 66.	V	97 szobas hotel	Óbuda új lak	10 000 m3		1 000						1 000
102.	Reviczki u.	XVIII	200 lakás		5 000 m3								
103.	Rózsakert utca - Tüzliliom utca	XXII		Tega-Bau Kft.	4 000 m3								
104.	Rozsnyai u.	XIII	Társasház	Baurek	1 500 m3			1 000					1 000
105	Soroksár		Mediterrán Lakópark	Kész	6 000 m3			1 500					1 500
106	Soroksári út - Pápai I. u.	IX	Haller kert	Bohn Mélyépítő Kft	10 000 m3	9 000			3 500				3 500
107	Soroksári út - Pápai I. u.	IX	Haller kert		20 000 m3		10 000		10 000				9 000
108	Százház u. 29-37	VII			5 300 m3								20 000
109.	Szent László u	XVIII	Mol Pakura tavak	Swietelsky	6 000 m3								
110	Szentkirályi út	IX	Sote Campus		15 000 m3							4 000	4 000
111	Szépvolgyi út	II		Proform	13 000 m3								
112	Szigetszentmiklós, Teleki u. 26			Szabó-Galamboz Kft.	1 300 m3		5 000						3 000
113	Szigetszentmiklós				4 000 m3	500							500
114	Tétényi út	XI	Parkridge	Porr-Vegyépszer	25 000 m3	12 500					10 000		22 500
115.	Tétényi u. 11.	XI	4 Metró		13 000 m3								
116	Tétényi út - Zsombor u.	XI	Irodaház		5 000 m3								
117	Tétényi út - Zsombor u.	XI	Lakópark	alap.	9 000 m3								
118	Tinódi u. 1-3	IX	100 lakás	MOTA	5 000 m3								
119	Tolnay Lajos u. 18-22.	VIII	80 lakás		5 000 m3					9 000			9 000
120.	Túróc u.	XIII	Marina Park IV	Pam Invest	20 000 m3								
121	Üllői út	XIX	Jégszarnok, műszaki áruház		20 000 m3						20 000		20 000
122.	Üllői út - Könyves Kálmán sarok	IX	Népliget center	Strabag	22 000 m3			14 000					
123.	Üllői út 97-99.	VIII	Irodaház	Scansca	15 000 m3								14 000
124.	Váci út 135.	XIII	BSR	Grópius-EPI	16 000 m3	13 000							13 000
125.	Váci út 45.	XIII		Market	16 000 m3		5 500		5 500				11 000

